

پښتو - دري لنډه قاموس

د افغانستان د علومو اکاډمۍ

د ژبو او ادبیاتو مرکز

پښتو انسټیټوت

۱۳۸۴

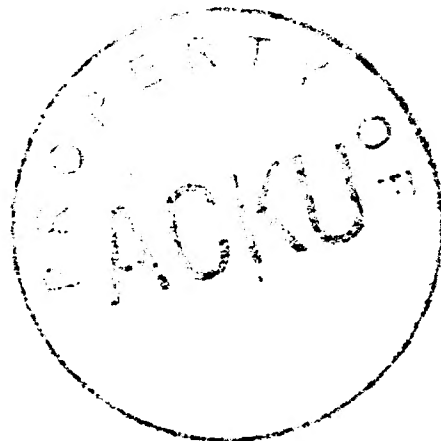
پښتو - دري ننې قاموس

د افغانستان د علومو اکاډمۍ

د ژبو او ادبیاتو مرکز

پښتو انستیتوت

۱۳۸۴

د کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم: پښتو- دری لنډ قاموس

خپروونکی: د افغانستان د علومو اکاډمۍ د ژبو او

ادبیاتو علمي مرکز پښتو انستیتوت

مهتم: محققه ظاهره هنگامه (خروټې)

ډیزاین او کمپوز: امان الله (جاوید)

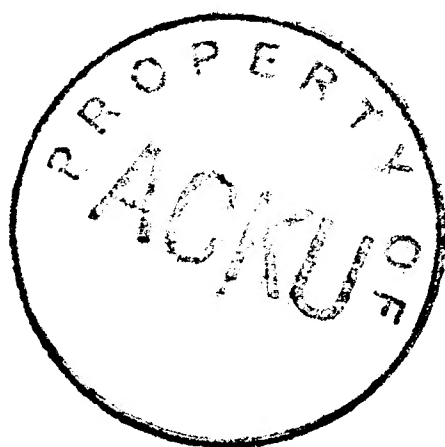
د چاپ ځای: ازادی مطبعه

شمېر: (۳۰۰۰) ټوکه

د چاپ کال: ۱۳۸۴ هـ. ل.

کابل - افغانستان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د لوی او ښونکي خدای (ج)

په سپیڅلي په نامه

د ۱۳۸۲ هجري لمريز کال د وږي په مياشت کې د (پښتو - دري)
او (دري - پښتو) قاموسونو د ليکلو په باب د افغانستان د اسلامي
جمهوريت جمهور رئيس جلالتمآب حامد کرزي له خوا يو فرمان د
علومو اکاډمۍ د ژبو او ادبياتو مرکز په نامه صادر شو ، چې د ژبو او
ادبياتو علمي مرکز هم سم دلاسه په هماغه وخت کې د ذکر شوي
فرمان په بنا پښتو او دري ژبو دواړو انستيتوتونو ته دنده و سپارله چې
د دواړو قاموسونو په ليکلو پيل وکړي ، د دواړو انستيتوتونو علمي
غړو هم په ډېر اخلاص او صداقت سره بې له ځنډه په کار پيل وکړ او
په ډېره مينه يې دغه کار ته ملا وتړله .
څرګنده خبره ده چې د يوې ژبې د زده کړې او د هغې د آثار و د
لوستلو لپاره د عمل په ډګر کې د هغې ژبې قاموس ډير اهميت او
ارزښت لري ، نو د همدغه ضرورت او اړتيا له مخې چې پښتو ژبې ته
د عملي کارونو په لړ کې احساسېږي ، د دغه ډول يو دوه ژبيز قاموس
ليکل د اهميت نه خالي نه دی . د دغه قاموس ښاغلو ليکوالو د هر

لغت تلفظ په فونیمیکه الفبې ولیکله او د خج ځایونه یې هم په ګوته کړل ، ځکه چې د ا کار له یوې خوا د بلې ژبې دو یو نکو لپاره د پښتو ژبې د سم تلفظ د پاره په زړه پورې آسانتیاوې برابر وي او له بلې خوا دغه کار نن سبا یو علمي او اکاډمیک کار ګڼل کیږي او نړیوال ارزښت هم لري ، په ځانګړې توګه دغه قاموس چې اوس ستاسو مخې ته پروت دی هم د ښوونځیو زده کوونکو او هم په خارج کې د پښتو ژبې د مینه والو سره د پښتو ژبې په زده کړه کې پوره مرسته کولای شي.

په دغه قاموس کې (۴۵۶۶) پښتو لغتونه په دری ژبه مانا شوي او هم د دغو لغتونو ګرامري خصوصیات ښوول شوي دي چې دا کار هم د دغه قاموس یوه بله ځانګړتیا په ګوته کوي ، چې دې کار د قاموس اهمیت او ارزښت نور هم لاپسې اوچت کړی دی.

د دغه قاموس په لیکلو کې د پښتو ژبې او ادبیاتو د انستیتوت د غو پوهانو او څیړونکو برخه اخیستې ده.

۱- سر محقق عبدالرحیم څدراني: د پښتو ژبې او ادبیاتو انستیتوت آمر.

۲- سر محقق میر احمد ګوربز: د پښتو ژبې او ادبیاتو د انستیتوت غړی.

۳- د سر محقق مرستیال مسافر خان رئیس خېل: د ژبو او ادبیاتو د مرکز علمي منشي.

۴- د سر محقق مرستیال نور الله ولسپال: د پښتو د دیپارتمنت مدیر.
۵- د سر محقق مرستیال حضرت محمد ویار: د فولکلور د دیپارتمنت مدیر.

۶- د سر محقق مرستیال مجاور احمد مومند: د پښتو ژبې او ادبیاتو علمي غړی.

۷- محقق مولا جان تڼیوال: د ژبپوهنې د دیپارتمنت مدیر.
۸- محققه ظاهره هنگامه: د پښتو ژبې او ادبیاتو انستیتوت علمي منشي.

په پای کې د افغانستان د علومو اکاډمۍ د ژبو او ادبیاتو علمي مرکز د دغو ښاغلو پوهانو او محققینو زیار او زحمت ته د قدر په سترګه ګوري او دوی ته د دغسې علمي او اکاډمیکو کارونو په سر ته رسولو کې د لوی خدای (ج) له درباره لا زیات بریالیتوبونه غواړي، او همدا رنگه د محترمي محققي ظاهري هنگامي څخه چې د دغه قاموس د تصحیح او چاپ په لارو چارو کې یی زیات زیار او زحمت ګاللی دی د زړه له کومي مننه کوي.

په درناوي

سر محقق عبدالواجد واجد

د ژبو او ادبیاتو علمي مرکز رئیس

د تلفظ لارښود

معمول تورى	فونيمیک تورى	مثالونه	فونيمیک تلفظ
ا	a	سرءا تل	sar,atal
		شپه	špa
آ	ā	آس ، ويار	ās,w yār
		سبا	sabā
ب	b	بار	bār
پ	p	پښتو	pašto
ت	t	تور	tor
ټ	t̚	ټول	tol
ث	s	ثابت	sābit
ج	j	جوړ	joṛ
چ	č	چاکو	čākū
خ	ǰ	ځای	ǰāy
څ	c	څوک	cok
ح	h	حاصل	hāsīl
خ	x	خور	xor
د	d	دود	dod
ډ	d̚	ډير	der
ذ	z	ذکي	zaki
ر	r	رپ	rap
ړ	ṛ	ړون	rūnd

فونیمیک تلفظ	مثالونه	فونیمیک توری	معمول توری
zor	زور	z	ز
žwand	ژوند	ž	ژ
zağ	ډغ	z	ډ
sam	سم	s	س
šlumbé	شلومبی	š	ش
sağálay	سناغلی	š	ښ
sādiq	صادق	s	ص
zarár	ضرر	z	ض
tāqát	طاقت	t	ط
zālím	ظالم	z	ظ
ādat	عادت	ء	ع
ğamáy	غمی	ğ	غ
fāsilá	فاصله	f	ف
qānūn	قانون	q	ق
kār	کار	k	ک
gaḍ	گډ	g	گی
lās	لاس	l	ل
moṛ	مور	m	م
nən	نن	n	ن
maṇá	منه	n	ڼ
wādə	واده	w	و
har	هر	h	هـ
melmastyā	میلماستی	y	ی
kor	کور	o	و
sūr	سور	ū	و
sur	سُر	u	پین

معمول توری فونیمیک توری مثالونه فونیمیک تلفظ

imzā	امضا	l	زیر
wir	ویر	i	ی
ter	تبر	e	ې
saɾáy	سری	ay	ی
heláy	هیلی	əy	ی
nikə	نیکه	ə	زورکی
zɾə	زړه		

ژبني او گرامري لنډون

اد	ادات	ل	لازمی
اص	اصطلاح	لهج	لهجوي
او	اوسنی زمانه	م	مفرد
پ	پخوانی کلمه	ما	ماضي
تېر	تېره زمانه	مت	متعدي
ج	جمع	مج	مجازي
جن	د جنس نوم		
را	راتلونکی زمان	مخ	مختاری
ربط	ربط	مص	مصدر
ژ.ب	د ژبپوهنې اصطلاح	مف	مفعولی حالت
س	سفکس	ن	نوی کلمه
بنخ	بنځینه نوم	نب	نه بدلیدونکی
ص	صفت	ند	ندائیه
ض	ضمیر	نر	نارینه نوم
عد	عدد	ور	وروستاری
ش	شمېر	وگ	وگورئ
ف	فعل	/	د اکسنټ (خج، فشار) نښه
فا	فاعل		
فاع	فاعلی حالت		
ق	قید		
گر	گرامر		

الف

(a) بښ م.

(۱) حرف اول زبان پښتو است

(۲) حرف علت است .

(۳) علامه تانیث است که در آخر اسم میاید مانند: ژړا .

ابا (abā) نر.م. (ج . اباگان)
لقب پدر.

اباتوونکی (abātawūnkay)
نر.م. اباد کننده.

اباتې (abāti) بښ م . وگ.
ابادي .

ابا د (abād) ص نر.م. ج جای
معمور.

ابا د ول (abādaw āl) مص.
مت . آباد کردن ، تیار کردن .

ابادي (abādi) بښ م.
اباد ، ابادانی، جاییکه دران اب وگیاه
پیدا شود و مردم درانجا زندگانی
کنند.

ابا خیل (abāxel) نر.م.
(۱) اقارب پدری ، (۲) نام یک قبیله
افغان است

اباگنی (abāganāy) بښ م. ج .
فامیل و خانواده دختر خیل، پدر خیل.

ابته (abata) ص.نب. عبث و بی
معنی . هدر ، بیجا .

ابره (lbrā) بښ م. (۱) حاصل

دپلانی سره می خبرې اترې وکړې .

اتکړی (at karáy) بنځ . م . ج .

حلقه ایکه دردست مجرمین اندازند ، و لړک

په پښو کړۍ په لاسو اتکړۍ

خپه پرې نه یم دجانان دلاسه دینه (لن)

اتل (atál) نر . م . (ج . اتلان)

قهرمان ، مشهور ، نابغه ، با عزم ، راسخ

العقیده ، ثابت القول .

اتلس (átalas) نر . م . هژده ،

(۱۸)

اتلوال (atalwál) ص . نر . م .

دارنده نبوغ ، دارنده شان و شوکت .

اتم (atám) ص . نر . م . (بنځ . اتمه)

هشتم .

اتمانخیل (utmānxél) نر . ج .

یکی از اقوام پښتونها است .

اتمانزی (utmānzí) نر . ج .

یکی از اقوام مشهور افغانها است .

اته نیم (ataním) ص . نر . م . ج .

هشت و نیم ، ۸ ۱/۲ .

زمین (۲) محصول هر چیز . ربخ (۳)
فصل وزمین که سال به سال به نوبت
کاشته میشود .

ابک (abák) نر . م . نام که پسر از
روی محبت به پدر میگوید .

ابلاغ (lblāḡ) نر . م . رساندن ،
رسانیدن نامه .

ابلاغول (lblāḡawál) مص
مت . خبرکردن ، آگاه ساختن .

ابلاغیه (lblāḡyá) بنځ . م .
ورقه ای که بوسیله ان مطلب را ابلاغ
کنند .

ابی (abáy) بنځ . م . زنیکه به منزلت
مادر باشد .

اپت (apát) نر . م . مرض و تباهی .

اپلتی (aplaté) بنځ . ج . سخنان بیهوده .

اتام (atām) نر . م . ج . میده گی نان
مجازاً طعام وارد . جمع یی اتامونه .

اتبار (ltbār) نر . م . (۱) روشناسی ،
اعتماد و یقین (۲) روزیکشنبه .

اترنگ (atráng) نر . م .

(ج . اترنگونه) گل حنا ، بوته ایست
که انرا میده کرده جامه و غیره را
به ان رنگ می کنند .

اتره (átata) بنځ . م . کلمه مهمل
است که با (خبره) یکجا استعمال
میشود و اکثراً در صورت جمع میاید .

اتن (atán) نر.م. (ج. اتبونه)

رقص خاص ملی افغانها.

اتنچي (atanči) ص. نر.م. اجرا

کننده اتن.

اتوب (atób) نر.م. (ج. اتوبونه)

(۱) اماچ ، اردابه (۲) مچ.طعام بی مزه.

اته (atá) ش. هشت ، ۸.

اته (aáta) بنخ.م. (ج. اتي) اندازه

طول دست از انگشت تارنج .

اتيا (atyā) ش هشتاد ، ۸۰ .

اتال (atál) نر.م. معطل و ملتوی ،

(۲) نا آرام و پریشان .

اتک (aták) نر.م.

دریای سند (اندوس)، قلعه مشهوری که

درپهلوی دریای سند اباد گردیده .

اتسکی (atáskay) نر.م. عطسه .

اتکل (atkál) نر.م. تخمین و قیاس ،

اندازه ..

اتکلول (atkalawál) مصر.مت

تخمین کردن ، ازمودن ، تجربه کردن
تصور کردن .

اتکی (átkay) بنخ.م. فواق ، هکک

هکک، هکه .

اتی (atōy) بنخ.م. ج (۱)

کلاوه تار (۲) دکان .

اتیران (aterán) نر.م. (۱) کلاوه پیچ

مخصوص (۲) بازی پچیز.

اتیرن (aterán) ص. نر.م. (بنخ

اتیرنه) شخص بدهضم .

اجاره (ajāra) بنخ.م. مشترک با اجاره دری .

اجانی (ajānáy) ص. بنخ.م. (ج

اجانیانی) زن حاجیه ، بی بی حاجی .

اجل (ajál) نر.م. زمان مرگ ، نهایت

زمان عمر .

اجلخی (ajaljáy) نر.م. مرگ

جای .

اجنه (ajəná) بنخ.م. وگ . اجانی.

زبان انسان بی اختیار صادر میشود. و
گاهی در حالت خوشی هم استعمال
میشود.

اختر (axtar) نرم. (ج.
اخترونه) عید، جشن مسلمانها.

اختری (axtaráy) ص. نرم.
گوسفند قربانی عیداضحی.

اخته (axta) ص. نب ۱) مشغول،
گرفتار، ۲) خصی ۳) گذاشتن گوشت
خام درمرچ مصاله.

اخنبیل (axşál) مص. مت، خمیره
کردن ۲) ترک کردن (ارد).

اخنبی (axşay) نرم. (ج. اخنبی)
خسربره، برادر زن، شوهر خواهر.

اخ وټوخ (axutux) نرم. به
سبب ماندگی زیاد یالت وکوب زیاد
کسی را از توان و طاقت بی بهره ساختن.

اخ وډ ب (axudab)
نرم. زد و خورد، گیر و دار،
جنگ و غوغا.

اچول (ačawál) مص. مت. انداختن
افگندن.

اچه (áča) بنخ م. اواز گشتاندن
وراندن بز.

اچی (ačáy) بنخ م. نوعی - از
گاویست خورد و کم جثه.

اڅکزي (acakzí) نرم. ج. نام
یک قبیله از افغانها است.

اڅنل (acanál) مص. مت ۱) چیدن
مرتب کردن، مقبول کردن، بافتن
چارپائی و امثال ان ۲) سرودن.

اڅه (acá) بنخ م. (ج. اڅې)
استخوان ران.

اڅی (aǵáy) بنخ م. پنجره ایکه از
خمچه ها ساخته شده باشد.

احمدزي (ahmadzí) نرم. ج.
یکی از اقوام مشهور پشتونها.

اخ (ax) اد. کلمه تحسیر و افسوس است
که در حال وقوع یک واقعه ناگوار از

ارت (art) ص. نر.م. ج. (بنخ. ارته)
فراخ، کشاده.

ارتول (artawál) مص. مت.
فراخ کردن.

ارتیدل (artedál) مص. ل. فراخ
شدن، کشاده شدن.

ارتینه (artíná) بنخ. م. (ج. ارتینی)
زوجه، زن منکوحه، عورت.

ارجل (arjal) ص. نر.م. ج. مخلوط
ودرهم امیخته، مخلوط النسل.

ارچه (arčá) بنخ. م. یکی از اقسام
درخت ها.

ارخاری (arxāráy) نر.م.

(ج. ارخاری ۱) مرض اسهال گوسفندان
که دراول بهار عارض میشود.
(۲) خرفه، یکنوع سبزی است که پخته
خورده میشود.

ارخبس (arxás) نر. م.
ضیق النفس، صدایکه دروقت گریه
درگلو گره شود.

اخیر (axér) نر.م. (ج. اخیره) سیم
گل، گل سفید کردن خانه.

اخیرل (axerál) مص. مت. (ج.
اخیره) سیم گل کردن، کاگل کردن.
اخیستل (axistál) مص. مت. ۱) گرفتن،
برداشتن ۲) خریدن.

ادکه (adáka) بنخ. م. لقب مادر،
زن معمر.

ادکی (adakáy) بنخ. م. مادر.

ادم خیل (adamxél) نر.م.
دپشتنو یوقوم.

ادوم (adūm) نر.م. (ج. ادومونه)
ران.

ادی (adé) بنخ. م. (ج. ادی گانی)
وکی. ادکه.

ارام سی (arāmsáy) امر. یک
قومانده عسکری است.

اربکی (arbakáy) نر.م. پولیس
مردمی که برای امنیت عامه تعیین شده
باشد.

ارزان (arzān) ص. نر. م. نرخ

و قیمت خفیف .

ارزانی (arz ānī) بنخ. م. ضد

قیمتی .

ارزبنت (arzást) نر. م. قیمت

ارزش سزاواری .

ارزبنتاک (arzástnāk)

ص. نر. م. بالارزش ، دارای ارزش .

ارزیدل (arzedál) مصر. ل.

سزاواربودن ، ارزش داشتن .

ارزمی (aržamáy) نر. م. فاژه

اربی (aržáy) نر. م. اروغ . ترش .

ارغاری (arğāray) نر. م.

سرنشیبی .

ارغنج (arğanjā) نر. م. نوعی از

الوجه که دانه های خورد دارد .

ارنی (arñáy) نر. م. (ج. ارنی) قنناق .

ارواښاد (arwāšād) نر. م. متوفی .

ارومرو (arúmarū) ق. حتماً .

خامخا ، ضرور .

اره (ará) بنخ. م. اره یکی از وسایل

نجاری .

اره (āra) بنخ. م. (ج. اری) بنیاد

اساس ، تهداب ، اصل .

ارهت (arhát) نر. م. (ج. ارهتونه)

چاه کلان .

ارهنده (arhānda) بنخ. م. بید

انجیر .
اریان (aryān) ص. نر. م. ج.

خوار ذلیل ، حیران ، خاضع ، محتاج .

اریانول (aryānawál) مصر. مت

حیران کردن ، محتاج کردن .

اریانیدل (aryānedál) مصر. ل.

حیران شدن . متحیر شدن . محتاج شدن .

اریره (ariṙá) بنخ. م. هلیله ، هریره .

ار (ar) ص. نر. م. ج. ۱) محتاج ، گیر ،

محبوس . ۲) مشغول . ۳) بدهضم و قبض . ۴)

عبرت اندوز . ۵) زیچ سطرنج .

ار (ār) نر.م. (ج. اړونه) قبض، مزاحمت
ممانعت.

اړاند (arānd) ص.نر.م. گرفتار.

اړايستل (aristāl) مصر.مت.
مجبور ساختن.

اړتيا (arṭyā) بنځ.م. (ج. اړتياوې)
احتياج، محتاجي.

اړخ (ar (a)x) نر.م. (ج. اړخونه)
پهلو.

اړخي (arṣāy) نر.م. (ج. اړخي)

(۱) دامنه کوه، (۲) زمين مایل (۳) قبرغه
علياء.

اړخيز (arṣiz) ص.نر.م. پهلودار.

اړکي (arākāy) نر.م. ۱ پله زينه؛
(۲) چوب کمان مانند گلیم بافی.

اړم (arām) نر.م. (ج. اړمونه) (۱)
چوب چل مړده، (۲) تمبه دروازه (۳)
مصروف و مشغول.

اړوب (arób) نر.م. (ج. اړوبونه)

(۱) کاچي، اردابه (۲) رگل رقيق (اخير)
(۳) طعام بی مزه.

اړوتل (arwatāl) مصر.ل. مجبور
شدن، محتاج شدن، بند شدن.

اړودور (aru dūr) نر.م.
اغتشاش، زد و خورد، انقلاب.

اړول (arawāl) مصر.مت. موانع
فراهم کردن، جلو راه گرفتن.

اړول (arawāl) مصر.مت.
(۱) گشتانیدن، چپه کردن.

(۲) اقامت کردن، بودوباش کردن.

اړه (ára) بنځ.م (ج. اړی) (۱) رابطه،
تعلق (۲) مزاحمت، ممانعت.

اړيدل (aredāl) مصر.ل. (۱)
محتاج شدن (۲) قبض شدن.

اړيکي (arikāy) نر.م. (ج. اړيکي)
بندش، قبض (۲) تعلق و رابطه؛ (۳) تنبه
دروازه (۴) خسته (۵) تلک (۶) اميدو
ارزوی سست (۷) دستک سقف.

ازار (azār) نر.م. (ج. ازارونه)

۱) رنجش (و بال).

ازارول (azārawál)

مص. مت. اذیت کردن ، رنجانیدن.

ازاریدل (azāredál) مص. ل.

رنجیدن ، اذیت شدن .

ازانگه (azāngá) بنخ. م. طنین،

انعکاس صوت ، پژواک.

ازغن (azǧán) ص. نر. م. ج. بته خار

دار و هر چیزیکه خار داشته باشد.

ازغی (azǧáy) نر. م. (ج. ازغی) خار.

ازماینت (azmāyāst) نر. م.

(ج. ازماینتوته) تجربه و آزمایش ..

ازمویل (azmoyál) مص. مت.

ازمودن ، ابتلا.

ازموینه (azmoyána) بنخ. م. (ج.

ازموینی) امتحان ، آزمایش .

اسانول (asānawál) مص. مت.

اسان کردن .

اسانیدل (asānedál) مص. ل. سهل

شدن ، اسان شدن .

اسبون (asbūn) ص. نر. م. (ج .

اسبانه) کله بان اسپ.

اسپه (áspa) بنخ. م. (ج. اسپي) مادیان .

استازی (astāzay) نر. م. (ج .

استازی) نماینده ، قاصد ، رسول .

استاکار (astākār) ص. نر. م.

(ج. استاکاران) اهل کسب ، کسبه کار.

استوگن (astogòn) ص. نر. م. ج.

مسکن گزین .

استوگنخی (astogan ħáy) نر. م.

جای سکونت ، جای بودوباش .

استوگنه (astogána) بنخ. م.

سکونت ، بودوباش.

استول (astawál) مص. مت.

۱) مسکن دادن ۲) فرستادن ، ارسال

نمودن.

اسره (asrá) بنخ. م. ۱) امید وارزو

۲) صرفه .

اغوستل (ağústál) مصر . مت .
جامه پوشیدن .

اغيار (ağyār) نر . ج . بيگانه .

اغير (ağér) نر . م . بدهضمی .

اغيرل (ağerál) مصر . مت . بدهضم
کردن .

اغيزه (ağezá) بنخ . م . اثر ، تأثير .

اغيزناک (ağeznák) ص . نر . م .

تاثيرناک ، موثر .

افغان (afğān) نر . م . پشتون ، باشنده

افغانستان .

افغانستان (afğānistān) نر . م .

کشور افغانها ، مملکت افغانان .

افغانی (afğānáy) بنخ . م . ج . پول

مروج افغانستان .

اکا (akā) نر . م . (ج . اکاکان) اکاکا ، عمو

(۲) شخصیکه به منزله عم باشد .

اکاخیل (akāxél) نر . م . نام یک

قوم پښتو نها است .

اک پک (akpák) ص . نر . م . حیران

حق حیران .

اسکیرل (askerál) مصر . مت .

زبون ساختن .

اسمان خکالی

(asmānsakālay) نر . م . خفاش .

شب پره .

اسمان کت (asmānkát) نر . م .

بنات النعش .

اشربى (aşrapáy) بنخ . م . طلا ،

اسم مسکوک طلاى قدیم .

اغزکی (ağzakáy) نر . م . خارک ،

بتۀ تلخیصت خاردار که برای رفع بعضی

از امراض جلدی به حیث دوا استعمال

می شود (ازغکی) هم گفته میشود .

اغزن (ağzán) ص . نر . م . وگ ازغن .

اغزی (ağzáy) نر . م . وگ . ازغی .

اغزل (ağzál) مصر . مت . خمیر کردن

سرشتن .

اغور (ağór) نر . م .

(ج . اغورونه) هاوند چوبی .

حق حیران.

اکر (akār) ص. نرم. عقیم، مایوس.

اکوبکو (akobáko) نرم. نوعی

ازبازی اطفال.

اکور (akór) نرم. (اکورونه)

چارمغز.

اکوک (akúk) نرم. غوره بادام

وزرد الو و امثال آن.

اکاهو (agāhū) ق. مسبوق، پیش

و آگاه.

اکر (agár) نرم. (ج. اکرونه)

درخت و چوب عود.

اکر (agar) ص. نرم. ادم فضول

دنی.

اکن (agán) نرم. (ج. اکنونه)

چکاوک، نوعی از گنجشک خاکی رنگ

و خوشخوان

الاول (alālawál) مص. مت. ذبح

کردن، حلال کردن.

الگده (algád) نرم. شيله، مجرای

سیلاب (خور) هم گویند.

الوتکه (alwūtaká) بنخ. م.

ج. الوتکی) طیاره جهاز هوایی.

الوتل (alwūtál) مص. ل. پریدن

پرواز کردن.

الوزول (alwūzawál) مص. مت.

پراندن، پرواز دادن.

الوگان (alūgān) نرم. ج. کچالو.

الول (alwál) نرم. پیچ دریچ،

تاوتاو.

الوی (alwá y) بنخ. م. یلمه، خوشه

کندم و غیره حبوبات که در روی آتش

بریان شود.

الوی (aálway) ص. نرم.

حریص.

الوینش (alweş) نرم.

(ج. الوینونه) باد خفیف، باد نرم.

اله گوله (alagūla) بنخ. م.

شوروغوغا ، اغتشاش .

الیش (alés) نر.م. عوض ، بدل .

الیشول (alešawál) مصر. مت .

بدل کردن .

امانی (amānī) بنخ.م. همگی ،

تمامی ، جمله ،

امبار (ambār) نر.م. (ج.امبارونه)

۱) پارو، کود سرگین ۲) مج، چیز مبتدل
وبسیار.

امته (amtá) بنخ.م. امید ، ارزو.

امتی (umatáy) بنخ.م. زن صاحب

خانه ، زن اختیار دارخانه .

امرل (amarál) مصر. مت. جدا

کردن گوسفند ها و غیره از یک دیگر .

امسا (amsá) بنخ.م. چوب دست .

امکورپی (amkoráy) نر.م.

چوچه حیوان درنده .

امکه (amáka) بنخ.م. خواهرپدر ،

عمه .

املوک (amlūk) نر.م. یک نوع

درخت میوه دار است شبیه ونزدیک به
الوبالو که میوه ان شیرین و سیاه است .
و ثمر این درخت را املوک گویند .

اموخته (amūxtá) ص. نب. ۱)

عادی، انس گرفته ۲) حیوان وحشی رام
شده .

امیل (amél) نر.م. (ج. امیلونه)
حمایل.

امیندواره (umayndwāra) ص.

بنخ.م. زن حامله .

ان (an) اد، ۱) لحظ ، وقت بسیار

اندک ، ۲) توان ، قوت ، قدرت ۳)
ارادت .

انا (anā) بنخ.م. مادرکلان.

انجر بنجر (anjárbanjár)

ص. نر.م. درهم برهم و سرگرم .

انجه (ínja) بنخ.م. نفس سوختگی ،

نفس زدن .

خط ها بر زمین و دیوار و غیره کشیده
و در آخر که خط های ، هر یکی زیاد
بر امداد و غالب و دیگر مغلوب گفته میشود .

اندر که (andarká) بنخ . م .

جاکت نیم تنه .

اندر (andar) نر . م . ج . ۱) نام یک
طایفه مشهور پښتونها . ۲) زرنیخک ، یک
نوع گنجشک زرد رنگ خواننده .

۳) یکنوع نبات است که علف حیوانات
است .

انده (ánda) بنخ . م . خیال ، اندیشه ، تصور

اندير (andér) نر . م . ۱) بدبختی ،

مصیبت ، وحشت ، ظلمت ، تاریکی .
۲) کم وقحط و نایاب . چنانچه درد عای
بد استعمال میشود - روزي دې اندير شه .

انديښمن (andesmán) ص . نر . م .

ج . اندیشناک ، مشوش ، تشویشی .

انديښنه (andesná) بنخ . م . خیال

فکر ، اندیشه ،

انله خور (andxwár) نر . م . خریچ

اتش .

انخی (lncdy) بنخ . ج . سردوزپشم ،

تار بافته پشم .

انخر (injár) نر . م . انجیر .

انخر گل (injargwál) نر . م . گل

انجیر ، کنایه از چیز یکه نایاب می باشد .

انخور (anjór) نر . م . (ج . انخورونه)

نقش ، رسم .

انخورگر (anjorgár) ص . نر . م .

نقاش ، رسام .

انخورول (anjorawál) مص

مت . نقش کردن ، رسم کردن .

اند (ānd) نر . م . اندازه و یک دوره

زمان .

اندرپایه (andarpāyá) بنخ . م .

نردبان ، زینه (ج . اندر پائی) .

اندر غپ (andarǵáp) ص . نر . م .

بیهوش ، پنهان ، نامعلوم ، بلعیده .

اندر کاغی (andarkāǵay) نر . م .

بازی اطفال است که در غیاب یکدیگر

انډیری (anderáy) نر.م. بوریا ،

فرش غریبانه.

انډیوال (andīwāl) نر.م. رفیق ،

همراه شریک (ج. انډیوالان).

انډیوالی (andīwālī) بنخ.م.

رفاقت ، همراهی ، شریک در خورد و نوش
و همکاری.

انرکه (anarká) بنخ.م. کوشک ،

قصر ، بنای مرتفع ، عمارت عالی در خارج
شهر که اطراف آن باغ و کشتزار باشد .

انزکی (anzakáy) نر.م.

(ج. انزکی) طفل شوخ و گستاخ .

انسان پیژندنه

(insānpežandana) بنخ.م.

انثروپالوجی ، انسان شناسی .

انگار (angār) نر.م.

(ج. انگارونه) آتش سرخ ، قو غ آتش .

انگارل (angārál)

مص.مت. شمردن ، تخمین کردن .

انگازه (angāzá) بنخ.م. . اوازه

انډر (ondár) نر.م. اسپ مست

وسر شوخ.

انډو (andū) نر.م. (انډوکان) غوزه

نارسیده پنبه.

انډوخر (andoxár) نر.م. خر مرد ،

نوعی از بازی بچه ها و ازدحام مردم را
نیز انډوخر می گویند.

انډوغویی (andğoyáy) نر.م.

نوعی از بازی اطفال که در بین آب اجرا
میشود.

انډول (andwál) نر.م. ج. موازنه ،

عدیل.

انډولی (andwaláy) بنخ.م.

کجاوه .

۱) انډه (andá) بنخ.م. نوعی از

بازی اطفال .

۲) انډه (ándá) بنخ.م. جیل ، ضد ،

جنجال.

انډی (andáy) نر.م. (ج. انډی)

عدل و یک لنگ بار. ۲) پهلوی.

انعكاس صدا (ج. انگازې)

انگر منگر (angármangár)

نر.م. قيد و بست ، ممانعت .

انگری (angaráy) بنځ.م. پيراهن

مخصوص افغاني كه درين كوچيها
وافغانها مروج است و بعضي كرتي را نيز
انگري گويند .

انگر (angár) بنځ.م. (ج. انگرونه) .

(۱) حويلی ، احاط و صحن خانه ، سراي ؛
(۲) نفقه شبانه .

انگری (angaráy) بنځ.م.

(۱) بند تقسيم اب . (۲) درختي است كه
دانه های سرخ ميكند .

انگری (angarōy) بنځ.م. سراچه

و مهمانخانه . حجره .

انگل (angòl) نر.م. (ج. انگلونه)

غوغا ، اشوب ، قضيه ، پيچيده و مشكل .

انگوری (angoráy) نر.م. انار

خرد (ج. انگوري) .

انگول (angól) نر.م. تلاش .

انگولا (angolā) بنځ.م.

(ج. انگولاوي) . (۱) گريه و فرياد به
اواز بلند ، قوله سگ ..

انگولل (angolál) مص.ل. قوله

كشيدن سگ .

انگ وهل (angwahál) مص.ل

. عرعر كردن خر .

انگه (angá) بنځ.م. (ج. انگې)

(۱) اوازه ۳) درخت انار .

انگه (anga) بنځ.م. (ج. انگي) تنگور ،

زنیکه همراهی عروس از خانه پدر به خانه
داماد می رود .

انگیتی (angetáy) بنځ.م. بخاری

انگیرل (angerál) مص.ل. نداشتن

گومان كردن .

انند (anánd) نر.م. (ج. اندونه)

(۱) مسرت ، شادمانی . (۲) شكر .

اننگی (anangáy) نر.م. (ج. اننگي)

(۱) رخسار . (۲) پستان زن در اصطلاح
شعراء .

انی (anáy) بنځ. م. وگ. انا.

انکې بنکې (an kéban ké) بنځ
م. ج. بازی مشهور اطفال .

انل (anal) مص. مت. جوکوب کردن ،
ذریعه دستاس میده کردن .

انول (anawál) مص. مت . (۱) دانه
دانه چیدن ، انتخاب کردن (۲) میده کردن
به ذریعه دستاس .

اوار (awár) ص. نر. م. ج. (۱) هموار ،
(۲) تاراج ، چوروچپاؤ (۳) گسترانیده .

اوارول (awārawál) مص. مت .
هموار کردن ، گستردن (۲) چوروچپاول
کردن .

اوبال (ubāl) نر. م. (ج. اوبالونه) گناه ،
عذاب اخرت .

اوبتل (obtál) نر. م. تحت البحری .

اوبجن (obján) ص. نر. م. و. گ.
اوبلن .

اوبدل (obdál) مص. مت . بافتن .

اوبرن (obrán) نر. م. ابگین ، مایع .

اوبری (obráy) بنځ . م.
جامنک بقه ، گیاه سبزیکه دربین و کنار
اب های دائمی می روید . (۲) مج.
هرچیز نرم و بی اتصال که مشابه ، به
اوبری باشد .

اوبلن (oblán) ص. نر. م. ج.

(۱) طعامیکه اب ان از اندازه بیشتر
شود (۲) زمیناک ، نمناک ، دارای نم .

اوبول (obawál) مص. مت .
سیراب کردن . ابیاری کردن .

اوبه (obá) بنځ . ج . اب . (۲) سیراب ،
(۳) مج. عزت و ابرو .

اوبه لگول (obalagawál) مص .
مت. زمین را ابیاری کردن ،
سیراب کردن .

اوبخور (obaxwár) نر. م. محل

ابخوری حیوانات و اب گرفتن مردم از
نهر .

اوبه خور (obaxwára) بنځ. م.

اوبه خوره (obaxóra) بنخ.م.

زمينيكه بسيار اب مي خورد.

اوپره (oprá) ص. نب. ۱) شخص

بي جايداد. ۲) مج هر شخص

بيگانه، وناجنس. ۳) خاك سست.

اوتر (awtár) ص. نر. م. ج. سراسيميه

وپريشان.

اوت (ut) ص. نر. م. به كله ايستادن.

اوجار (ujár) ص. نر. م. ج. وگ

ويجار.

اوجره (ujrá) بنخ.م. وگ. حجره.

اوجغوني (ujǧūnī) بنخ. ج. وگ

وژغونی.

اوپت (učát) ص. نر. م. ج. بلند

وبالا.

اوپتول (učatawál) مص. مت

. بلند کردن، بالا کردن.

اوپتيدل (učatedál) مص. ل.

. بلند شدن، بالا شدن.

اوپچكول (učkūl) نر. م. بره ايکه

عمرش ازشش ماه الي يك سال باشد.

اوخار (awcār) ص. نر. م. اشكارا،

پديد ار، مشهور.

اوخارول (awcārawál) مص.

مت. اشكارا کردن.

اوخكك (awcakák) نر. م. شاتره

نباتی است معروف.

اوخ (ux) د. ۱. كلمه ايست كه براي

ترسانيدن اطفال استعمال ميشود.

اوخى (uxáy) بنخ.م. مادر ال، يك

موجود وهمی كه اطفال رابه ان

می ترسانند.

اوخى (uxáy) نر. م. (ج. اوخي)

۱) شوهر خواهر، خسربه.

اودس (awdás) نر. م.

(ج. اودسونه) وضو، طهارت، ابدس.

اودس مات (awdasmat)

نر. م. رفع حاجت، قضای حاجت.

اودس ماتی (awdasmátay) نر. م.

اودس ماتی (awdasmātay)

نر.م. غائط.

اودل (owdāl) مص. مت. بافتن .

اودوم (udūm) نر.م. ۱) چاره ،

علاج ، با اصول عنعنہ مروجہ و مجربہ .

۲) افسون ، دم تفاول برای دفع مرض .

اوده (udá) بنخ.م. د م و افسون .

اوده (udá) نر.م. خفته ، خوابیده

اوده گر (udagár) نر.م. ج. افسون

کار ، افسون گر .

اودل (odāl) مص. مت. ترتیب

و تنظیم کردن .

اور (or) نر.م. (ج. اورونه) آتش

اور اور کی (ororá kay) نر.م.

(ج. اور اور کی) کرم شب تاب .

اور بشی (urb ūši) بنخ.ج. جو .

اور بشینه (urbušína) ص. بنخ.م.

(ج. اور بشینی) نان جوینی .

اور بل (orbál) نر.م. در نظام قومانده

آتش دادن ، فیر کردن ، مرکب از (اور)

و (بل) .

اور بل (orbál) نر.م.

(ج. اور بلونه) ۱) خانه وار و اهل بیت ،

مسکن و ماوا ۲) موی بافته پیشانی

زنان .

اور بلکی (orbáloki) بنخ.م. ج

وگ . اور اور کی .

اور بند (orbánd) نر.م. آتش بس .

اور بوز (urbúz) نر.م. بوز

هیوان .

اور ته (owrata) بنخ.م. (ج. اور تی)

زن منکوحه .

اور ژبی (urzōbay) ص. نر.م.

فصیح ، بلیغ ، سخن سرای .

اور زه (urzo) نر.ج. فله .

اور شو (uršo) بنخ.م.

(ج. اور شوگانې) ۱) چراگاه .

۲) موضع ازاد و مناسب ، دشت .

۳) سرشته کار .

(ج. اورمیرونه) پس گردن.

اورنوسی (ornusay) نر.م.

(ج. اورنوسی) اتشگیر.

اورنی (ornáy) نر.م. (ج. اورنی)

(۱) اتش خانه ، اتشخانه ماشین وامثال
(ان. ۲) قنداق طفل.

اورول (orawál) مص.مت. ۱)

باران کردن ، ۲) چیزی را به طور باران
پراگندن .

اوره (ora) نر.ج. ۱) ابر باریک ؛

۲) پرده باریک سبز چشم ، گل چشم .

اوری (oray) بنخ.م. ج. بیره دندان ،
بیره ناخن.

اوریا (oryā) بنخ.م. (ج. اوریاوې)
بارش ، باران.

اوریدل (awredál) مص.ل.

شنیدن.

اوره (ora) نز.ج. ارد.

اوری (oray) نر.م. تابستان.

اوربست (orast) نر.م.

(ج. اوربستونه) بارش.

اورغالی (orgálay) نر.م.

(ج. اورغالی) اتش دان ، جای افروختن
اتش.

اورغوی (orgáway) نر.م. ج.

(ج. اورغوی) کف دست.

اورگادی (orgāday) نر.م. (ج.)

اورگادی (ریل)

اورلرونی (orlarūnay) نر.م. ج.
(اورلرونی) اتش کاو.

اورلگوونی (orlagawūnay)

نر.م. اتش افروز . مجازا ، فتنه گر.

اورلگیت (orlagít) نر.م.
گوکرد.

اورلوبه (orlúba) بنخ.م. تش بازی.

اورمر (ormōr) نر.م. ۱) نام یک

قبیله افغان. ۲) شخص مرده دار.

اورمیج (orméj) نر.م.

اوبړد (ūzd) ص.نر.م. (ج.اوبړده)

طويل ، دراز.

اوبړد غوړې (ūzdǵwá) ص.

نر.م. درازگوش ، خر.

اوبړد والی (ūzdwálay) نر.م.

درازی ، طول.

اوبړدول (ūzdawál) مص.

مت .دراز ساختن.

اوبړده (ūzdá) نر.م. درازی.طول.

اوبړديدل (ūzdedál) مص.ل.

دراز شدن.

اوبړمکه (uzmáka) بنخ.م.

(ج.اوبړمکې) مهتاب .

اوبړه (uza) بنخ.م. (ج.اوبړې)

سير.

اوس (os) ق. حال ، اکنون .

اوسپنه (óspana) بنخ.م. اهن .

fe

اوستری (ustaráy) ص.نر.م.

(ج.اوستري) اخري.

اوسنی (osanáy) ص.نر.م.

(ج.اوسني) حالیه ، موجوده.

اوسيدل (osedál) مص.ل

سکونت کردن.

اوسيلي (awseláy) نر.م. (ج.

اوسيلي) اه سرد.

اوش (oš) ا.د. کلمه ايکه برای

استاده کردن خر استعمال میشود .

(اويش) هم می گویند.

اوبښ (uṣ) نر.م. (ج.اوبښان) شتر.

اوبښنه (uṣbaná) بنخ.م.

(ج.اوبښنې) شترچران ، شتر بان.

اوبښبون (uṣbūn) نر.م.

(ج.اوبښبانه) شتربان.

اوبښبه (uṣbá) نر.م. وگ.

اوبښبون.

اوبښتل (awaṣtál) مص.ل .

(۱) چپه شدن ۲) گردیدن.

اوبښکه (uṣka) بنخ.م. اشك .

اوبښ مرغه (uṣmárgə) نر.م.

شترمرغ.

اوبښيمه (uṣimá) بنخ

م، (ج.اوبښيمي) شتر ماده نر طلب.

اوگره (ogra) بنخ.م. (ج.اوگرې)

دلده گندم وبرنج.

اوگي (ogay) بنخ.م. درخت

اونی (unáy) بنخ.م. هفته .

اونل (unál) مص.مت . چیدن.

اووم (uwám) ص.عد.نر.م. هفتم.

اووه (uwa) هفت (۷).^{عد}

اوولس (uwálas) عد. هفده ، (۱۷).

اوولسم (uwalasám) ص.عد. نر.م. هفدهم.

اویا (awyá) عد ، هفتاد (۷۰) .

اویایم (awyāyám) ص.عد.نر.م. هفتاد م.

اویجه (awejá) بنخ.م. سرزمین.

اهار (ahár) نر.م. (ج. اهارونه)

گرمی زیاد و حرارت شدید تابستان .

ایره (irá) بنخ.م. (ج. ایری) خاکستر.

ایزک (izák) نر.م. خنثی.

ایز (iz) نر.م. (ج. ایزان) خرس.

ایسار (isár) نر.م. گرفتار ، بندی ومعتل.

ایسارول (isārawál) مص.مت

خنجان.

اوجه (oljá) بنخ.م. (ج. اولجی)

غارت ، تاراج.

اولس (ulas) نر.م. (ج. اولسونه) ملت ، قوم .

اوه لس (awálas) عد. عدد

هفده؟ ۱۷ .

اولس گلوی (ulasgalwi)

بنخ.م. ملیت پرستی.

اولسوال (ulaswál) بنخ.م.

حاکم ، حاکم حکومت.

اولسوالی (ulaswāl) بنخ.م. علاقه.

اولسی (ulasí) ص. نب. قومی، ملی.

اولکه (ulká) بنخ.م. سرزمین.

اولنی (awalanáy) ص.نر.م.

(ج اولنی) (۱) اولین، نخستین، (۲) سابق، مقدم .

اوم (um) نر.م. (ج. اومه) خام.

اومری (umaráy) ص.نر.م.

(ج. اومری) تار خام، خام تاب .

ایلبند (iylbánd) نر.م. مسکن

چراگاه تابستانی در جاهای سرد سیر .

ایلول (iylawál) مص. مت. رام

نمودن ، تسخیر .

ایله (iyla) ص. نب. ازاد ، اواره ،

واگذار .

ایله جاري (iylajārí) نر.م.

ملیشیا ، عسکر قومی که عندالضرورت

جمع شوند. ۲) اشخاص مخلوط که از

یک صنف باشند .

ایلیدل (iyledál) مص.ل. رام

شدن، تابع شدن. منقاد شدن .

ایمنول (lmnawál) مص.مت.

دلاسا کردن از گریه ، رام کردن .

اینده (índa) نر.م. (ج. ایندیان) قوچ

وحیوان ناخصی .

ایواد (iwád) نر.م. وطن .

ایوان (iywán) نر.م. (ج. ایوانان)

۱) طفل و بچه خورد ، ۲) مفعن حیوان .

گرفتار کردن ، معطل کردن .

ایساریدل (isāredál) مص.ل.

گرفتار شدن ، معطل شدن، بند شدن .

ایستل (lstál) مص. مت . بیرون

کردن ، کشیدن .

ایسیدل (isedál) مص. ل .

نمودن زبیدن ، نمودار شدن .

ایشول (išawál) مص. مت .

جوش دادن .

ایشیدل (išedál) مص. ل . جوش

خوردن ، جوشیدن .

ایبنودل (išodál) مص. مت .

نهادن .

ایبنوول (isowəl) مص. مت .

وگ. ایبنوول .

ایغ نیغ (ieǵneǵ) ص. نر.م. ج .

شخ و شوخ .

ایغ سترگی (iyǵstárgay)

ص. نر.م. شوخ چشم ، بیحیا .

ایل (lɪl) نر.م. رام ، تابع ، منقاد .

آ

ازاد یدل (āzādedál)

مص.ل. ازاد شدن ، خلاص شدن.

ازموینه (āzmoyána) بنخ.م.

امتحان.

آس (ās) نر.م. (ج.اسان) اسپ.

آغلی (āǵálay) ص.نر.م. (ج.

اغلي) قشنگ ، مقبول ، زیبا.

حرف دوم الفبای زبان پښتو است .

(ā) ۱.د.

حرف ندا است که دراول اسم مخاطب

استعمال میشود مثلاً: آمحموده!

اریان (aryān) نر.م. حیران.

ازاددول (azādawál) مص.مت.

ازاد کردن.

ب

ب (be) بنخ.م.

حرف سوم الفبای فونیمیکی زبان ملی
پښتو است که ارزش ابجدی آن (۲)
میباشد.

بابا (bābā) نر.م. (ج. باباگان) لقب

پدر و شخص مسن و محترم.

باباآدم (bābāādām) نر.م. آدم (۴)،

پدر اول انسانها.

بابر (bābār) نر.م. (ج. بابران) نام یک

قبیله مشهور پښتونها است.

بابوزي (bābozí) نر.م. نام طایفه

از قبایل افغان.

بابولاله (bābūlāla) بنخ.م. (ج.

بابولالی) ترانه معروف افغانها است که

دروقت عروسی و سربافی عروس و غیره

اوقات خوانده میشود که لحن و آواز

مخصوص دارد.

بابی (bābáy) بنخ.م. ج. لقب زن

برادر که (ورینداره) نیز گویند. که بطور

احترام برای دیگر زنها نیز استعمال

میشود.

باتور (bātūr) ص.نر.م. ج.

(۱) شمشیری، دلاور، (۲) شاهین؛

(۳) سیاهی چشم.

باتوري (bāturí) بنخ.م.

شجاعت، دلاوری و دلیری.

باتی (bātáy) بنخ.م. فتیله زخم، فتیله

چراغ، نوع از میله جراحی.

باتینگر (bātīngár) نر.م. ج.

(۱) بادنجان رومی، (۲) هنگ.

بات (bāt) (نر.م. ج. باتونه)

۱) سنگ فسان، سنگ چرخ. سنگی که بران کارد و غیره را تیز می کنند.

۲) شلیک تفنگ ۳) تحریک تمسخرامیز.

باتو (bātū) ص.نر.م. لافزن.

باجره (bājra) بنخ.م. (ج. باجرې)

نوعی است از غله مانند ارزن اما کمی بزرگتر که مردم غریب ازان نان میسازند.

باجه (bājā) بنخ.م. (ج. باجې)

هارمونه، اله موسیقی.

باچا (bāčā) (نر.م. ج. باچاهان)

پادشاه.

باد (bād) (نر.م. شمال ۲) وجع

مفاصل ۳) مرض اكله نفرس، روماتیزم.

بادبیزی (bādbezáy)

نر.م. بادپکه.

باد پېش (bādpás) بادرو، نام

جای است بین لغمان و تگاب.

بادری (bādaray) ص.بنخ.م.

باتوری.

بادکېش (bādkás) (نر.م. سوراخ

داخل شدن هوا و یاباد.

بادول (bādawál) مص.مت.

۱) باد کردن غله و غیره. ۲) اسراف کردن.

بادي (bādī) ص. بنخ.م. شخصیکه

به مرض باد گرفتار شود. ۲) فعل کسیکه

گندم را از کاه ذریعه باد جدا می کند؛

۲) نوعی از شتر تیز رفتار.

۳) بار (bār) (نر.م. ج. بارونه) حمل.

باران (bārān) (نر.م. بارش).

بارکزي (bārakzí) (نر.ج. نام یک

قبیله بزرگ افغانها است.

بارکېش (bārkás) فا.نر.م. (ج.

بارکېشان) حمال، محنتی، زحمتکش.

بارول (bārawál) مص.مت.

بار کردن، تحمیل کردن.

باره (bāra) بنخ.م. (ج. بارې).

بندکلان ۲) دیوار سنگی، پلوان بزرگ.

باري (bārī) ص.نب. ۱) درخت

باردار ۲) حیوانیکه به باربردن اموخته

شده باشد.

۱) تکیه کلام است مانند: (نو) و غیره.

باريدل (bāredál) مص.ل.

بارشدن، کوچیدن.

بار (bār) (نر.م. فیر تفنگ، شلیک

تفنگ.

بارخو (bārxū) (نر.م.

ج. بارخوگان) رخسار.

(ج. بارخوگان) رخسار .

باز (bāz) نر.م. (ج. بازان) یک نوع

پرنده شکاری .

بانبه (bāšā) بنخ.م. (ج. بانپي)

یکنوع مرغ شکاری است .

باغکه (bāḡāka) بنخ.م. (ج. باغکي)

(۱) نوعیست از پرنده که پرهای آن بسیار

خوش آیند است.

(۲) نوعی از سنگ کبود که ازان تشله

می سازند.

باغو (bāḡū) نر.م. (۱) نوعی است

ازمرض اطفال، گربه کلان باغی.

باغوت (bāḡūt) نر.م. دانه ای است

که درزیر گوش می براید، غده نکفیه.

باغوان (bāḡwān) نر.م. (ج.

باغوانان) (۱) باغبان (۲) خرکار، سبزی

فروش.

بالبست (bālāšt) نر.م.

(ج. بالبتونه) بالشت.

بامبر (bāmbār) نر.م. (ج. بامبران)

پیشوای اهل هنود.

بامل (bāmāl) مص.ل. رشته

دوستی را قایم نگاه داشتن .

بانجن (bānjān) نر.م. بادنجان سیاه

باندي (bāndi) ق بالا، بر ذمه..

باندي كول (bāndikawāl)

مص.مت. بار کردن دیگر و غیره.

باندي كيدل (bāndikedāl)

مص.ل. بارشیدن دیگر و غیره.

بانديني (bāndināy) نر.م.

(ج. بانديني) (۱) آنچه بالای چیزی واقع

باشد. فوقانی، بیرونی .

باندار (bāndār) نر.م. (ج.

باندارونه) مجلس، بزم، جمعیت.

بانده (bānda) بنخ.م. (۱) مسکن

بیرون آبادی قریه و ده (۲) ده خورد یک به

ده کلان مربوط باشد .

(۳) مسکن موقتی تابستانی درایلبندها ؟

(۴) تن، بدن؛ ده، محو، فنا.

بانديخي (bāndecāy) ص.نر.م.

(ج. بانديخي) دهاتی.

بانہ (bānā) بنخ.م. (ج. بانپي) بهانه،

عذر، حيله.

بانس (bāns) نر.م. (ج. بانسونه)

چوب بانس .

بانيچغ (bāničāḡ) نر.م. اندرچو

چوبیکه یک بچه بر یک سر آن وبچه

دیگر بر سر دیگر آن سوار شده تاو بالای

میشود ، نوعی از بازی اطفال است .

باور (bāwār) نر.م. اعتماد ، اعتبار .

باور لیک (bāwarlík) نر.م.

اعتبار نامه .

باوري (bāwarí) ص. نب . (ج .

باوریان) معتمد ، امین .

باهو (bāhū) نر.م. (ج . باهوگان)

چوری طلا یا نقره .

بایده (bāyadā) بنخ .م. باید ، لایق

رسم و رواج .

بایلل (bāylál) مص.مت. باختن .

(۱) ببر (bábar) نر.م. شیر ژیان دارای

موی دراز .

(۲) ببر (babár) ص.نر.م. مشعر دارای

موی انبوه و دراز . مجازاً غصه ناک .

ببری (babráy) نر.م. (ج . بیری)

گل ریحان ، نازبو ، کشمالی .

ببر یدل (babaredál) مص.ل .

(۱) شیخ و راست شدن موی بر بدن ؛ موی

دار شدن و موی دراز شدن . مجازاً قهر

شدن .

ببو (babó) بنخ .م. لقب مادر .

ببو (babáw) نر.م. مادر آل که برای

ترساندن اطفال استعمال میشود .

ببوزی (babūzay) نر.م. (ج .

بیوزی) **(۱)** پکه . **(۲)** نوعی از مرغ ماهی خوار .

ببی (babáy) بنخ.م. (ج . بی گانی)

لقب خواهر کلان که بطور محبت خطاب میشود .

بته (báta) بنخ.م. قاز .

بتکی (butakáy) نر.م. دام زمینی

بودنه گیری .

بتی (batáy) بنخ .م. فتیله چراغ .

بتل (baṭal) نر.م. (ج . بتلونه) ظرف

بنگ سائی و نصوار سائی .

بتّه (baṭá) بنخ ، برنجیکه بدون مصاله

مثل چلوسفید اما کمی نرم تر پخته شده باشد .

بتی (baṭáy) بنخ.م. داش ، کوره .

بتیاری (baṭyāráy) ص.نر.م. داش

وان ، داش و الا .

بجلکه (bujlaka) بنخ .م.

شتالنگ .

بچ (bač) نر.م. حفاظت ، نگاه .

بچاوپ (bačāwān) نر.م.

(بچاوپونه) فرش کلان .

بچاوپنه (bačāwnə) بنخ.م. فرش

وبستر ه.

بچوری (bačūray) نر.م.

(بچوری) چوچه پرنده و غیره.

بچول (bačawál) مص.مت. نجات

دادن.

بچی (bačay) نر.م. ج. بچی، بچیان

بچه، طفلک، بچه حیوان رانیز گویند.

بچیدل (bačedál) مص.ل.

نجات یافتن، از خطر رستن.

بخخه (baxxá) بنخ.م. (ج. بخخی)

جامه دان، بقچه.

بخرکی (bacárkay) نر.م.

(ج. بخرکی) ۱. شرر کوچک، شراره

اتش ۲. مج. ریزه و پارچه کوچک

هر چیز.

بختور (baxtawár) ص.نر.م. ج.

نیک بخت. صاحب بخت.

بخشبنش (baxšás) نر.م. (ج.

بخشبنونه) جایزه، انعام.

بخشبنیل (baxsál) مص.مت.

بخشیدن.

بخشبننه (baxšána)

بنخ.م. بخشش - انعام.

بخمل (baxmál) نر.م. مخمل،

یکنوع

پارچه نفیس ابریشمی است.

بخملي (baxmalí) نر.م.

۱. یکنوع کرمی است پت دار که

در وقت بهار از مسکن خود می براید.

۲. نام پرنده ایست به رنگ مخمل که

در شب می خواند.

بخوری (baxūray) نر.م.

۱. مادرال ۲. پوست گوساله که از کاه

پر باشد.

بخوله (baxwála) بنخ.م. واقعه

بد، فاجعه.

بخي (baxáy) بنخ.م. ج. بخیه.

بد (bad) نر.م. ج. بابد فارسی مشترک

است.

بدخرخی (badx. árcay) نر.م.

مصرف، اسراف کننده.

بدخولی (badxūlá'y) ص.نر.م.

یاوه گوی، پوچ دهن.

بدر (badár) نر.م. چنار سفید

بدرگه (badragá) بنخ.م. ۱.

بدرقه ۲. مج. خیرات روزهای اولین مرده

ختمه نیز گویند.

بدری (budrí) بنخ.م. سکندری

بدمرغه (badmarǵá) ص. نب

بدفال ، نحس ، بدبخت .

بد مرغی (badmarǵí) م. بنځ

بدبختی ، بدفالی ، نحوست .

بدنام (badnām) ص. نر. م. ج. رسوا

بدنامول (badnāmawál)

مص. ل. رسوا شدن ، بدنام شدن

بدنامیدل (badnāmedál) مص.

مت. رسوا شدن ، بدنام شدن .

بدنه (badanā) م. بنځ (ج. بدنې)

(۱) حصه شهر یا قلعه . (۲) برج قلعه (۳)

تنه توت و غیره .

بدی (badí) م. بنځ (ج. بدی)

دشمنی و عداوت .

بدی (báday) نر. م. ادم شریر

ومفسد .

بدیدار (badidār) نر. م. شخص

دشمن دار .

بدیدل (badedál) مص. ل.

بدشدن .

بله (bad) نر. م. کفو ، نظیر ، عدیل ،

همسر ومقابل .

بلوای (badāy) ص. نر. م. (ج. بلوایان)

توانگر ، دولتمند .

خوردن وبسر آمدن حیوان .

بدری (badrí) نر. م. (۱) منافقت

(۲) ضرر .

بدسولی (badsoláy) ص. نب.

گرسنه چشم .

بدل (badál) نر. م. (۱) عوض ، (۲)

ناصل .

بدل (badál) نر. م. ترانه وغزل .

بدلامی (badlāmáy) ص. نر. م.

شقی ، بد عمل .

بدلزن (badalzán) فا. نر. م. خوش

خوان ، غزل خوان .

بدلغامه (badlaǵāma) م. بنځ

فاحشه .

بدلمنه (badlamāna) م. بنځ (ج.

بدلنې) (۱) زن ناپاک دامن (۲) زن بی

عفت .

بدلول (badlawòl) مص. مت .

بدل کردن ، عوض کردن .

بدله (badla) م. بنځ . انتقام ، تلافی .

بدلیدل (badledál) مص. ل.

تبدیل شدن . عوض شدن .

بدمخی (badmāxáy) ص. نر. م. (۱)

بدروی وزشت قیافه . (۲) بی لحاظ .

بدگال (badagāl) نر.م. کل خ.

بلوچی (baḍūday) نر.م.

(بلوچی) کرده.

بله (bāda) بنخ.م. (ج. بلوی)

(۱) نیفه، (۲) هدف، (۳) ماق و تحت

شعاع آمدن قمر.

بله بیره (baḍabéra) بنخ.م. (۱)

نوعی بوته کوهی است که میوه آن خورده

میشود (۲) درپشاور نام یک منطقه است.

بلوی (bādi) بنخ.ج. رشوت.

بلخیخور (baḍexór) ف.نر.م. رشوت

خور.

بر (bar) نر.م. بالا، فوق، مجازاً غالب.

برابر (barābār) ص.نر.م. ج.

(۱) موافق و سازگار (۲) تهیه شده.

برابر ول (barābarawál) مص.

مت. (۱) موافق کردن، برابر کردن،

(۲) درست کردن (۳) تهیه کردن.

برابر یدل (barābaredál) مص.ل.

(۱) موافق شدن، (۲) تهیه شدن، (۳) درست شدن
برات (barāt) نر.م. ماه شعبان.

بربادول (barbādadwál) مص.

مت. خراب و ضایع کردن.

بربادیدل (barbādedál) مص.

ل. برباد و خراب شدن.

بربنده (barbánd) ص.نر.م. ج. عریان،

برهنه ساختن.

بربندهول (barbandawál)

مص.ل. برهنه شدن.

بربندهیدل (barbandedál)

مص.ل. برهنه شدن.

بربن (bárban) نر.م. باغ کلان، باغ

بالا.

برخلیک (barxlík) نر.م.ج.

برخلیکونه) سرنوشت، قسمت.

برخه (bárxa) بنخ.م. بهره، حصه،

بخش (ج. برخي)

برخه من (barxamán) نر.م.

بهره مند.

برره (barára) بنخ.م. نام بوته ایست

کوهی بی برگ و بیخار که چوب آن

سخت است و ساجق ازان میگیرند.

برسیرن (barserán) ص.نر.م. ج.

بالا، اشکارا، سرسری.

بدسیره (barséra) ق.

علاوه، اشکارا.

برغو (bargū) نر.م. یک اله صدادر

است که از شاخ گاو همچنان از بوته

مزری ساخته میشود.

برغولی (barǵólay) ن.م. سرپوش
دیگ.

برگ (brag) ص.ن.م. ج. ۱) ابلق
۲) پیس و مبروص.

برگیدل (bragedál) مص.ل. ابلق
ودورنگ شدن. ۲) عصبانی شدن.
برلاسی (barlāsay) ن.م. زبر
دست ، بالادستی ، کامیابی .

برملا (barmalā) ص.ن.م. ظاهر ،
اشکارا ، معلوم.

برمنله (barmānd) ن.م. برهنه ،
عریان.

برند (brand) ص.ن.م. شوخ چشم
و بی حیا.

برندول (brandwál) مص.مت .
به غوضه آوردن.

برندیدل (brandedál) مص.ل.
قهر شدن ، عصبی شدن .

بروخه (burwāja) بنخ.م. ج .
بروخې (۱) شنان (۲) گیاه کوهی .

بری (baráy) ن.م. (ج ، بری)
فتح ظفر ، غلبه.

بریالی (baryāláy) ص.ن.م. فاتح ،
مظفر ، (ج ، بریالی)

بریت (bret) ن.م. (ج ، بریتونه)
شارب ، بروت.

بریتور (bretawár) ص.ن.م. ج .
شخصیکه بروت دراز دارد.

بریتو (breto) ن.م. بروتي ؛
شخصیکه بروت دراز داشته باشد.

بریخر (briǵár) ن.م. چاشت ترق.

برید (brid) ن.م. (ج . بریدونه) (۱)
آغاز ، ۲) هجوم ، حمله ، تعرض (۳) خط
فاصل ، حدود ، سرحد.

برید جنرال (bridjanrāl)
ن.م. رتبه نظامی اول جنرالی.

بریدمن (bridman) ن.م. رتبه
دوهم نظامی .

برېښ (brex) ن.م. سینه بغل.

برېښ (brīx) ن.م. تابش و جلا
و لمعان ، خله زدن دندان و غیره.

برېښنا (brexnā) بنخ ، م. (ج .
برېښناهي) الماسک ، برقي .

برېښول (brexawál) مص.مت .
بریدن ، برنده ساختن ، تیز ساختن.

برېښول (brexawál) مص.مت
(۱) تابانیدن ، درخشان کردن ، ۲) به
خله آوردن.

برېښیدل (brexedál) مص.ل.

درخشیدن، خله نمودن.

برینیدل (bri xedál) مص.ل.

تیز شدن، قطع شدن، برنده شدن.

بری لیک (baray lík) نر.م.

شهادت نامه، سند فراغت.

براس (barās) نر.م. (ج. براسونه)

بخار، تفت.

برچیدل (bračedál) مص.ل.

(۱) عطسه زدن، (۲) قهر شدن.

برستن (brastán) ښخ.م. (ج.)

برستنې (لحاف).

بروس (brūs) نر.م. خپه، دلگیر.

گرفته، ترشرو.

بروسیدل (brūsedál) مص.ل.

عبوس شدن، رنجیدن، ترشروشدن.

برېخ (barec) نر.م. (ج. برېخان)

نام یک قبیله از افغانها.

برېدل (baređál) مص.ل.

(۱) غرش کردن شتر (۲) صدا کشیدن

بز نر در وقت تماس برجنس ماده آن، رها

شدن حیوان نر به ماده آن.

بزغلی (buzğaláy) نر.م. بزق.

بزگر (buzgár) نر.م. دهقان.

بسپنه (baspana) ښخ.م. (ج.)

بسپنې (کومک، اعانه).

بسیا (basyā) ص.ن.ب. (۱) کافی

(۲) قانع، (۳) مشغول (۴) جابجا، پوره..

بسیدل (basedál) مص.ل.

کفایت شدن، تمام شدن.

بشپړ (bašpār) ص.نر.م. ج. کامل،

پوره، تمام.

بشپړول (bašparawál)

مص.مت. کامل کردن، پوره کردن.

بشپړیدل (bašpaređál)

مص.ل. کامل شدن.

بشرپال (bašarpāl) نر.م. بشر

دوست، انسان دوست.

بغری (bağráy) ښخ.م. آغور،

چقوری، پایکوب و غیره.

بلاربول (blārbawál) مص.مت.

حامله ساختن، باردار کردن.

بلاربیدل (blārbadál) مص.ل.

حامله شدن.

بلبله (balbála) ښخ.م. بلبل.

بلدول (baladawál) مص.مت.

آموخته ساختن، رام کردن.

بلدیدل (balaldedál) مص.ل.

اموخته شدن ، رام شدن .

بلل (balál) مص.مت. (۱) ذکر

کردن ، یاد کردن (۲) خواستن ، دعوت کردن .

بلمنگه (bðlmangá) بنخ.م.بی

نمک .

بلینده (blendá) بنخ.م. شعله آتش .

بلن لیک (blanlúk) نر.م

دعوتنامه .

بلنه (balána) بنخ . م (ج بلنی)

دعوت .

بلوا (balwá) بنخ.م. (ج بلوا گانی

بلواوی) شورش ، اغتشاش ، بغاوت .

بلوت (balót) نر.م (ج . بلوتونه /

قلفک دروازه .

بلوس (blūs) نر.م (ج بلوسونه)

رنجش ، تعرض .

بلوسیدل (blusedál) مص.ل .

نفرت کردن ، رنجیدن ، ارزردیدن .

بلوخی (balóc) نر.م (ج بلوخیان) یکی

از افراد منسوب به قوم بلوچ .

بلوک (bulūk) نر.م جماعت

جاندارها از بیست تا پنجاه ، (۲) یک

جماعت عسکر به همان تعداد .

بلوک مشر (bulūkməšár)

نر.م. ضابط یک بلوک عسکر (ج بلوک مشران) .

بلول (balawál) مص . مت دردادن

افروختن ، آتش روشن کردن .

بلیدل (baladál) مص.ل .

درگرفتن روشن شدن .

بلیردل (blezdál) مص . مت .

پیچیدن ، قنذاق شدن .

بمبره (bambára) بنخ.م. زنبور ،

(ج. بمبری) .

بمبل (bambál) نر.م . گل جوی ،

گل نی ، یکنوع نبات است که گل آن

مثل گل نی است و برای حیوانات علف

خوبی است .

بمبن (bambán) نر.م. (ج . بمبنا) (c)

برهمن هندوها .

بندول (bandawál) مص.مت .

بند کردن ، قید کردن .

بندیدل (bandedál) مص.ل .

بند شدن ، قید شدن .

بندیوان (bandiwán) نر.م .

(۱) قیدی ، بندی ، (۲) نگاه بان زندان ،

زندانبان .

بن (ban) نر.م (ج بنونه) باغ، درخت زار.

بنه (bána) بنخ.م (ج بنې) چهره، شکل، قواره.

بنه (baná) بنخ.م (ج بنې) پرپرنده.
بوتکی (būtkáy) بنخ.م اشرافی، طلا.

بوتکی (būtakáy) نر.م (ج بوتکي) مراهق.

بوتی (būṭáy) نر.م (ج بوتې) بوته و هیزم.

بوتی (būṭay) بنخ.م. پاره گوشت بی استخوان، گوشت سرخی، زخمی

که از آن خون وریم جاری میباشد.

بوتیدل (buṭedál) مص.ل.

رنجیده شدن، ترشرو شدن.

بوجی (bojáy) بنخ.م.ج. گونی که

در آن چیزها را حمل و نقل میکنند.

بوخ (būc) ص.نر.م (۱) خفه، دلگیر،

ترشرو، با اصطلاح کابل چوندی کرده

(نشته. ۲) قایم استاده عمودی، حالت

حیوان که در تور گوشهای خود را قایم کرده

طرف پیش مایل باشد.

بوخت (buxt) ص.نر.م مشغول،

بنهار (bandár) نر.م. مجلس و بزم

و اجتماعی که اساس آن نشاط و طرب باشد. (ج. بنهارونه)

بنست (bansat) نر.م بنیاد، اساس.

بنگری (bangráy) نر.م (ج

بنگری) چوری فلزی و شیشه و غیره.

بنگریوال (bangriwál) نر.م.

(بنخ. بنگری واله) (ج. بنخ. بنگریوالی) چوری فروش.

بنگش (bangas) نر.م. ج. نام یک

قبیله افغانها است که در تیرا، هنگو و کرم زندگی میکنند.

بنگله (banglá) بنخ.م (ج. بنگلی)

چندمنزله تعمیر یا عمارت.

بنگی (bangí) نر.م (ج. بنگیان)

محتاط به عمل بنگ.

بنکیدل (bungedál) مص.ل.

(۱) طنین کردن زنبور و مگس و غیره.

(۲) آواز کشیدن آله ساز سیمدار.

بنی (banáy) بنخ.م. انبان، دم

اهنگر.

بنیره (banerá) بنخ.م. سرمهره

دیوار که ماهی پشت باشد.

لگيا.

بوختول (boxtawál) مص.مت.

مشغول کردن.

بوختيدل (boxtedál) مص.ل.

مشغول شدن.

بوخخه (boxcá) بنخ.م.ج.

بوخخي/خریطة است که دران کالای

مخصوصی رانگاه میکند.

بوده (budá) نر.م.ج. بوده گان.

حيوان اهلي بارگش، دواب.

بوديدل (budedól) مص.ل.

حصول شدن.

بودا (budā) نر.م.ج. بوداگان.

پروساخورده

بودی (budáy) بنخ.م.ج. بودیانی.

(زن پر)

بودی تال (bodaytál) نر.م.

قوس قزح.

بودی کت (bodaykát) نر.م.

بنات المنعش.

بورجل (burjál) نر.م.ج. برج لونه

(۱) اقامتگاه و مسکن، (۲) سنگر و کمین

گاه.

بوره (būra) بنخ.م.ج. بورې.

زن پسرمرده.

بوربوکی (burbūkáy) بنخ.م.

گردباد که در هوا پیچد.

بورنول (būznawál) مص.ل.

اواز کلفت و درشت کشیدن.

بوس (būs) نر.م. (۱) کاه خشک،

کاه سفید گندم (۲) چیز کاواک.

بوساره (būsārā) بنخ.م. (۱) کاه

وعلفی که یکجا کرده و برای حفاظت از

باران کاگل میکند. (۲) کاه و علف خشک

و کاواک (۳) هرچیز کاواک میان و تهی؛

(۴) مجازاً ادم سست و تنبل.

بوکان (būkān) نر.م. کوهان

شتر.

بولله (bulála) بنخ.م.ج.

بوللی (قصیده).

بومیا (bumyā) نر.م. پیشوا، رهبر.

بونگه (bunga) بنخ.م.ج. بونگی.

فدیه خلاصی اسیر، محافظه حفظ عزت (۳)

عوض مال مسروقه.

بونگیدل (bungedál) مص.ل. بونگ

بونگ کردن.

بون (būn) نر.م. مونج، منج.

بونل (bunál) مص.مت. بافتن

چارپایی.

بونیدل (bunədál) مص.ل.اواز

کردن مگس و پشه و امسال ان ، زنگ
زنگ کردن .

بوین (būyán) ص.نر.م.ج.بویناک.

بویول (būyawál)

مص.مت.بو کردن، شمیدن .

بویه (būyá) بنخ.م. (ج یوپی) نباتی

است که مانند مشنگ پلی میگیرد،
گل سفید دارد و خوشه میکند

بطور پارودرپا ایز استعمال می شود .

بهاند (bahānd) ص.نر.م.جاری .

بهان (bihān) نر.م. کره اسپ .

بهر (bahār) ق.خارج ، بیرون .

بهرنی (baharanáy) نر.م.خارجی،

بیرونی .

بهول (bahawál) مص.مت.جاری

کردن .

بهیدل (bahedál) مص.ل.جاری

شدن.

بهیر (bahír) نر.م. (ج.بهیرونه) قطار،

جماعت مسلسل.

بی (be) ا د بهیر، ماسوا .

بیا (byā) ق.باز، دوباره ، پس .

بیابیا (byābyā) ق.باز باز ، دوباره

بی ابری (beibré) ص.بنخ.ج.

زمین بی حاصل.

بیارته (byārta) ق.واپس ، پس .

بیاسته (byāsta) بنخ.م.ریسمان

کلفت، کمند .

بی پامه (bepāma) ص.بنخ.م.

بی فکر.

بی پته (bepáta) ص.نب.بی عزت،

بی ناموس.

بی پستی (bepatí) بنخ.م.بی

ناموسی بی وفائی .

بی خایه (bejāya) ص.نب.بی

جای، بی موقع.

بی خبسته (becastána) ص.نب.

بی صاحب، لامالک.

بیچاون (bačāwān) نر.م.فرش

کلان سالون.

بیدول (bidawál) مص.مت.

خواباندن .

بیدیا (bedyā) بنخ.م. (ج.بیدیاوی)

دشت خشک و بی گیاه، صحرا.

بیدیدل (bededál) مص.ل.

خوابیدن خفتن.

بی ډبه (bedāba) ص.نب.بی

عقل ، بی نزاکت .

بی ډوله (bedáw la) ^{ص.نب} بی

سلیقه ، بی نمود ، بی ارایش ، بی نظم .
خواباندن .

بېلوی (bedáy) ^{ص.نب} بیخ . م . ج . بجل .

بېرته (bírtə) ^{ق.ا.پس} ق . واپس ، باز ، بعد .

(۲) دور ، بعید ، کشاده ، فراخ .

بیړول (berawál) ^{ص.مت} بی

ترسانیدن .

بیړیدل (beredál) ^{ص.ل} بی . ترسیدن .

بیړا (berá) ^{ص.نر.م} (ج.بیړاگان) کم

عقل ، بی خرد .

بیړه (bíra) ^{ص.نب} بیخ . م . عجله ، شتاب

بیړی (beráy) ^{ص.نب} بیخ . م . زورق ،

کشتی کوچک (۲) زولانه آهنین .

بیزو (bízo) ^{ص.نب} بیخ . م . ج . بیزوگانې

شادی ، میمون ، بوزینه .

بی ږغه (bezǝǵə) ^{ص.نب} بی صدا ،

بی اواز .

بی کوره (bekóra) ^{ص.نب} بی

خانه ، اواره ، مجرد .

بیگاہ (begá) ^ق . دیشب ، شب

گذشته .

بیل (bel) ^ص جدا . تنها ، علحیده .

بیلتون (beltūn) ^{ص.نر.م} ج . جدائی

فراق ، تنهائی ، زمانه هجر .

بیلگه (bélga) ^{ص.نب} بیخ . م . ج . بیلگې

نشانه ، علامه ، سراغ .

بېلېدل (beledál) ^{ص.ل} بی

جدا شدن .

بېنډی (benḍáy) ^{ص.نب} بیخ . م . بامیه که

ترکاری معروف است .

بی وزلی (bewázlay) ^{ص.نر.م} بی

بیچاره ، خوار ، عاجز .

بېول (bewál) ^{ص.مت} بی

شخص و یا حیوان به قوت خود آن بدون
اینکه بر برنده حمل شود .

بیول (bayawál) ^{ص.مت} بی

جاری ساختن .

بیه (báya) ^{ص.نب} بیخ . م . مفعن بیع ، قیمت .

بیه کول (bayakawál) ^{ص.مت} بی

قیمت چیزی را پیرسان کردن .

بیه کیدل (bayakedal) ^{ص.ل} بی

قیمت چیزی پیرسان شدن .

پ

پ (pe) بنخ.م. (ج. پی گانی) حرف

چهارم الفبای زبان پښتو.

پاته (pāta) ص.نب. باقی مانده، پس

مانده.

پاته کول

(pātakawál) مص.مت. معطل کردن،

ایستاد کردن.

پاته کېدل (pātakedál)

مص.ل. معطل شدن.

پاتي شوني

(pāteš ūnay) ص.نر.م. پس خورده،

پس مانده و باقی مانده چیزی .

پاخول (pāc awál) مص.مت.

بیدار کردن، خيستاندن، بر انگېختن.

پا خېدل (pācedál) مص.ل. بیدار

شدن، بر خاستن.

پاخه (pāxá) ص.نر.م. ج. اشیای

پخته شده.

پارول (pārawál) مص.مت.

تحریک دادن، تیز کردن، بر انگېختن.

پارېدل (pāredál) مص.ل. به

تحریک ښه حرکت آ مدن، تیز شدن،

بخشم آ مدن .

پارسوب (pārsób) نر.م. ورم،

اماسی .

پارکي (pārkáy) بنخ.م. ۱) قطعه

شعر، پارچه شعر، ۲) طالع وفال.

پارو (pārū) نر.م. دم، افسون.

پاروگر (pārūgár) ص.نر.م.

افسونگر، مارگیر.

پازه (pāza) بنخ.م. کار، عمل،

تاثیر.

پاس (pās) نر.م. ۱) بالا، بلند، فوق،

۲) رعایت و خاطر داری.

پاسوال (pāswāl) نر.م. ۱) پادشاه،

واکمن، ۲) د پولیسو برید جنرال .

پاشل (pāshāl) مص.مت. افشاندن،

پاشیدن، متفرق ساختن .

پاغونده (pāḡundá) بنخ.م. ج .

پاغوندي. ۱) کلوله پندهء مخلوچ شده

نداف. ۲) کلوله برف.

پالال (pālál) مص.مت. ۱) ادا کردن

مناسبات دوستی و هرگونه مساعی

لازمه ۲) پرورش و تربیت کردن.

پالنه (pālāna) بنخ.م. پرورش،

تربیت، غم خواری.

پالوال (pālwāl) ص.نر.م.

پرهیزگار، و فادار.

پالونکی (pālūnkay) ص.نر.م.

پرورش و تربیت کننده، شخصیکه

مناسبات دوستی را به جامی آورد.

پام (pām) نر.م. هوش، فکر.

پاملرنه (pāmlarāna) بنخ.م.

توجه، نگهداری، مراقبت.

پانگوال (pāngwāl) نر.م.

ثروتمند و دارای سرمایه.

پانگه (pānga) بنخ.م. ج.

پانگي. سرمایه، راس المال، ذخیره.

پان (pān) نر.م. ج. پانونه

۱) کمرکوه ۲) جای که در کنار دریا

زیر انرا دریا برده و مشرف به سقوط

باشد.

پانه (pāna) بنخ.م. ج. پانی

۱) ورق ۲) برگ (رقعه ۴) پلوان، زمین

پایخه (pāycá) ج. پایخی.

پاچه تنبان.

پایبنت (pāyāshṭ) نر.م. بقا،

پایندگی.

پاییدل (pāyedál) مص.ل.

۱) پائیدن، زنده ماندن ۲) دیر ماندن

۳) سکونت کردن ۴) پایدار شدن.

پیر غور (papaḡwáz) نر.م.

۱) نوعی از علف کوهی؛ ۲) ص

شخصیکه گوش های کلان داشته باشد.

پت (pat) نرم. ۱) عزت، ناموس،

ابرو؛ ۲) پشم نرم بز که در زیر موهای دراز آن میباشد و ازان پتو می سازند.

۳) مناسبات دوستی و نگهداری آن.

پتاسه (patāsá) بنخ.م. (ج. پتاسې)

شیرینی، نوعی از شیرینی.

پترکی (patárkay) نرم. ۱) ارچق

زخم، ۲) پتره آهنی و ریزهء چوب.

پتری (patráy) نرم. (ج. پتری)

پتره آهنی ۲) نوعی از ماهی، ۳) یک

پارچه آهن نازک. ۴) میخ سپر

۵) برگهای خشک نیشکر. ۶) به معنای قطع.

پتر (patár) نرم. (ج. پترونه)

گذرگاه دریا، راه عبور دریا.

پتک (paták) نرم. (ج پتکونه)

۱) ابخوری سفری که به گردن اویزان میکنند؛ ۲) کاغذی که بر آن تار می پیچند.

پتکی (patakáy) نرم. وگ. پتک.

پتنگ (patáng) نرم.

(ج. پتنگان) ۱) پروانهء شمع، ۲) کاغذ پران بزرگ.

پتون (patūn) نرم. (ج. پتونونه)

ران.

پته (páta) بنخ.م. (ج. پتی).

۱) نشانی، ادرس. ۲) شعبهء قوم.

۳) ته لای سیلاب. ۴) پر قطعه بازی.

پتی (patí) ص. بنخ.م. (ج. ۱) دال

وماش پخته ۲) اعتباری، با عزت، ابرومند.

پتیالی (patyáláy) نرم.

(ج. پتیالی) معزز، ابرومند، با ناموس.

پتپیل (pateyál) مص. مت. تصمیم

گرفتن.

پت (pat) نرم. (ج. پتونه) ۱) پته

زینه؛ ۲) پله؛ ۳) پوست درخت؛ ۴) پهلوهایی

سینه اشتر؛ ۵) رنگ دباغی چرم که از

پوست و ریشه نباتات می سازند.

۶) سر سام ۷) طوق قمری و غیره.

پت (pat) ص. نرم. ج. پنهان،

پوشیده.

پتاتی (patāté) بنخ.ج. کچالو.

پتول (patawál) مص. مت.

۱) پنهان کردن، پوشیدن، ۲) دزدیدن.

پتی (patáy) نرم. (ج. پتی) زمین

کشتی، زمین زراعتی، کرد زمین.

پخوا (paxwā) ق. پیش، قبل، سابق.

پخول (paxwāl) مص. مت. پختن.

پخه (paxá) ص. بنخ. م. پخته.

پخېدل (paxedál) مص. ل. پخته

شدن.

پخېدل (puxedál) مص. ل. قهقهه

کردن.

پدل (padál) . نر. م. اثر، تاثیر.

پراخ (prāx) ص. ن. — ر. م.

ج. گشاد، وسیع.

پراختیا (prāxyā) بنخ. م. ۱)

کشادگی، وسعت. ۲) وفرت.

پراخول (prāxawāl) مص. مت.

۱) گشادگی، وسعت دادن، ۲) وافر

ساختن.

پراخېدل (prāxedál) مص. ل.

۱) گشاده شدن، وسیع شدن، ۲) وافر

شدن.

پرانستی (prānistay) نر. م.

کشاده، افتتاح شده.

پرانستل (prānistál) مص. مت.

باز کردن، گشادن، افتتاح کردن.

پتی (patáy) بنخ. م. ۱) سر بند

و پتی مخصوص طفل ۲) زخم بند یا جیره؛

۳) تخته ۴) تسمه کمر بند؛

۵) پارچه دراز جامه.

پتېدل (paṭedál) مص. ل. پنهان

شدن.

پچه (páča) بنخ. م. (ج. پچی)

۱) پشکل ۲) قرعه ۳) بوسه.

پخ (pac) ص. نر. م. ج. / موپخه (ج. پخی)

کند.

پخول (pa cawál) مص. مت. کند

ساختن.

پخېدل (pacedál) مص. ل.

کند شدن.

پخپله (paxpála) ق. خود بخود،

شخصاً، برضای خود.

پخلا (paxlá) ص. نب. دلاسا،

خوشنود، آشتی شده.

پخلنخی (paxlanjáy) نر. م.

مطبخ، آشپزخانه، جای پخت و پز.

پخلی (paxláy) نر. م. (ج. پخلی)

پخت و پز، طباحی.

پرخه (párxa) ښځ.م. (ج. پرخې)

شبنم، برنجک.

پردی (pradáy) نر.م. (ج. پردي)

بیګانه. ۲) کواسهء کواسه..

پربښه (párša) ښځ.م. (ج. پربښې)

خرسنگ لشم.

پر کاله (parkāla) ص.نب.

سستی، تنبلی، کاهلی.

پرکتی (parkatáy) نر.م.

(ج. پرکتې) بچه اندر.

پرگنه (parganá) ښځ.م.

(ج. پرګنې) ۱) فریق. خاندان،

فامیل، ۲) علاقه، ناحیه.

پرگی (pargáy) نر.م. (ج. پرګي)

دانه بلوط.

پرله پسی (parlapasé) ق. پیهم

متواتر، تسلسل.

پرمختګ (parmaxtág) نر.م.

پیشرفت، ترقی.

پرنجل (pranjál) مص.ل. عطسه

کردن.

پرنجېدل (pranjedál) مص.ل.

پرتل (partál) نر.م. (ج. پرتلونه)

سامانېکه پیش از کوچ، کوچیها به جای

دیگر نقل مېکنند، پیشخانه.

پرتله (partála) ښځ.م. موازنه،

اندازه، سنجیده.

پرتوګ (partūg) نر.م.

(ج. پرتوګونه) تنبان، شلوار.

پرتوګابښ (partūgās) نر.م. (ج.

پرتوګابښونه) ازار بند.

پرچ (prač) نر.م. (ج. پرچې)

۱) عطسه ۲) صدای بز کوهی در وقت

رمیدن. ۳) نالېکې، پیشقاب،

پرچال (parc ál) نر.م. ۱) فصل

قطعه، ۲) قطار چوب سردیوال.

پرچول (prač awál) مص.مت.

به عطسه آوردن.

پرچېدل (pračedəl) مص.ل.

عطسه کردن.

پرځول (parzawál) مص.مت.

خوابانیدن، بر زمین افکندن

پرځېدل (parzedál) مص.ل. بر

زمین افتیدن.

عطسه کردن.

پروت (prot) ص. ن. — ر. م.

(ج. پراته) افتاده، دراز کشیده.

پروسر کال (parosazkāl)

ص. ن. م. ج. پارسال، سال گذشته.

پرون (parūn) ق. دیروز.

پریت (parēt) ن. م. (ج. پرتونه)

نمایش عسکری، مانور، عسکری؛

(۲) نوعی آرایش و اصلاح موی سر؛

(۳) چین کرته و غیره.

پرپر (priṛ) ص. ن. م. ج. لک و

سطر.

پرپرول (priṛawāl) مص. مت. لک

و ضخیم ساختن..

پرپرېدل (priṛedāl) مص. ل.

لک، سطر شدن، ضخیم شدن.

پرېښودل (preṣuwāl)

مص. مت. گذاشتن، ترک کردن، ماندن،

رها کردن.

پرېښوول (preṣuwāl) مص. مت.

گذاشتن، ترک کردن، ماندن، رها

کردن.

پریکره (prékra) بنخ. م. (ج.

پریکرې) (۱) فیصله قطع، (۲) قیافت

خوب و قشنگ.

پری کول (prekawāl) مص.

مت. بریدن، قطع کردن.

پری کېدل (prekedāl) مص. ل.

قطع شدن.

پرېمان (premán) ن. م.

(۱) بسیار، فراوان؛ (۲) مشیمه که نمونه

هم گویند.

پرېمینځل (preminjāl) مص.

مت. شستن.

پریواته (prewātā) ن. م.

(۱) افتیدن، خوابیدن، و دراز کشیدن،

(۲) غروب.

پرېوان (prewān) ن. م.

(ج. پرېوانونه) (۱) بسیار، (۲) جفت

جنین، خس حیوان.

پریوتل (prewatāl) مص. ل.

افتادن، خوابیدن.

پرېولل (prewālāl) مص. مت.

وگ. پرېمینځل.

مرواريد سفته.

پرک مشر (parkmaš ǎ r)

نر.م. (ج. پرک مشران) قوماندان بيست
تاسی نفر.

پرکه (parká) بنځ.م.

(ج. پرکې) تلک چوبی گنجشکها.

پرکه (práka) بنځ.م. اواز رعد و
برق، تابش، درخشندي.

پرکول (parakawál) مص.مت. ۱)

تا بانیدن، درخشانیدن، ۲) گف زدن.

پرکېدل (parkedál) مص.ل.

تابیدن، درخشیدن،

پر مخی (parmáxay) ق. به روی
افتاده.

پرنگ (prang) ق. ۱) صوت
ابتدائی گریه ۲) منافق.

پرول (parawál) مص.مت. ملامت
کردن؛

پره (pra) بنځ.م. (ج. پرې) الزام،
ملامتی، مسئولیت.

پری (páray) نر.م. (ج. پري)
ریسمان.

پر (par) ص.نر.م. (ج. پره) مغلوب،
ملامت.

پرانگ (prāng) نر.م.
(ج. پرانگان) پلنگ.

پراو (parāw) نر.م. (ج. پراوونه)
۱) منزل، رباط. ۲) مرحله.

پرپوس (parpūs) نر.م.
(ج. پرپوسونه) شش؛ مجازاً بطور صفت
به معنای شخص رذیل و دنی.

پرسوب (parsúb) نر.م. ورم،
آماس.

پرسول (parsawál) مص.مت.
۱) آماس دادن، از باد پر کردن
۲) به قهر آوردن.

پرسېدل (parsedál) مص.ل.
۱) اماسیدن، از باد پر شدن. ۲) قهر شدن.
غصه ناک شدن.

۱) **پرک** (park) نر.م. یک
جماعت از ده الی بیست نفر؛ ۲) رمهء
کوچک کوسفندان؛ ۳) لرزه اضطراب؛
اندازه و مساوات در عمر.

۲) **پرک** (prak) نر.م. یک لای

پرېدل (paredál) مص.ل. ملامت

شدن.

پرېنک (preng) ق. ۱) صوت

گریه ابتدائی، ۲) ماده سفیدیکه قبل از زائیدن از فرج گاو می بر آید.

پزه (páza) بنخ م. (ج. پزې)

بیخی.

پسات (pasát) نر. م. (ج.)

پستاتونه (فساد، شر.

پس پیسی (puspusáy) نر. م.

سر گوشی.

پستول (pastawál) مص. مت.

نرم کردن.

پستیدل (pastedál) مص. ل.

نرم شدن غم و اندوه، پریشانی، غصه.

پسخاک (pasxāk) نر. م. غم

واندوه، پریشانی، غصه.

پسخول (pasxawál) مص. ل.

مغموم ساختن، به غصه آوردن.

پسخیدل (pasxedál) مص.

مت. مغموم شدن، به تمام مشتقات.

پسرلی (psarláy) نر. م. (ج.)

پسرلی (بهار.

پسول (psol) نر. م. ج. زیور

پسولل (psolál) مص. مت.

زینت دادن.

پسولول (psolawál) مص. ل.

تزئین.

پسه (psa) نر. م. (ج. پسونه)

گوسپند.

پشه (páša) بنخ م. (ج. پشی)

گره.

پشیرلی (pšerláy) نر. م.

(ج. پشیرلی) گوسفند..

پیش (paš) نر. م. (ج. پیشان) اهنگر.

پښت (pašt) نر. م. ۲. نژاد.

پښانکه (pšānga) بنخ م. (ج.)

پښانګې (۱) کنج، (۲) پاچه تنبان.

پښتانه (pastānā) نر. ج. افغانان.

پښتو (pastó) سخ م. زبان ملی

افغانی و تمام صفات و عنعنات ملی پښتونها.

پښتون (paštūn) نر. م.

(ج. پښتانه) افغان، باجمعی صفات افغانی

پښتونخوا (paštūnxwā) بنخ ۳.

مسکن افغانها.

پښتۍ (puṣṭáy) ښځ . م . قبرغه

پښه (pṣa) ښځ . م . (ج پښې)

(۱) پای ۲) طایفه ، شعبه قوم .

پښیدل (puṣedál) مص . ل .

فش فش کردن مارو غیره .

پښیمانه (pṣimāna) ص . نب .

پشیمان کردن .

پښیمانه کول

(pṣimānakawál) مص . مت .

پشیمان کردن .

پښیمانیدل (pṣimānedál)

مص . ل . پشیمان شدن ، ندامت کردن

پک (pak) نرم . (ج . پکان) کل ،

اقرع .

پکتیا (paktyā) ښځ . م . ولایت

جنوبی افغانستان .

پگړه (pagāra) ښځ . م . (پگړې)

حشر ، کار دسته جمعی بدون مزد ..

پگړی (pagrāy) ښځ . م .

دستار .

پلتل (palatál) مص . مت . پالیدن

تفتیش کردن .

پلار (plār) نر . م . (ج . پلرونه)

پدر .

پلار گنی (plārganáy)

ښځ . م . ، پدر خیل ، قوم پدری .

پلته (paltá) ښځ . م . (ج . پلتي)

فیتله چراغ ، یک دانه چوبک گوتگردد .

پلتل (palatal) مص . مت . پالیدن

تفتیش کردن .

پلتونکی (palatūnkay) نر .

م . (ج پلتونکي) . مفتش ، بازرس .

پلک (palk) نر . م . (ج . پلکونه)

ودان ، جکش کلان اهنگران .

پلمه (palmá) ښځ . م . (ج پلمې)

بهانه .

(۱) پلن (plan) ص . نرم . ج . عریض ،

پهن ، بردار ..

(۲) پلن (Palán) نر . م . پیاده ،

درمحاوړه کنونی مستعمل نیست .

پلندر (plandár) نر . م . پدراندر .

پلنول (planawál) مص . مت .

(۱) عریض کردن ، هموار کردن .

(۲) مج به زمین افگندن شخص و لت کردن .

پلنبدل (planedál) مص . ل

عریض شدن ، هموارشدن .

پلو (paláw) نر . م . (ج پلوونه)

(۱) گوشه چادر ، (۲) پهلو ، (۳) طرف

و جانب ، (۴) پرده خیمه .

پلورل (plorál) مص . مت .

فروختن .

پلورنخی (ploranjáy) نر . م .

فروشگاه .

پلوشه (palwašá) بنخ . م .

(ج پلوشې) تجلی ، نور ، نورافتاب ،

شعاع .

پلوی (palawáy) نر . م .

(۱) طرفداران (۲) همسایه ، پلوان

شریک (۳) شیرتوت .

پمن (pamán) ص . نر . م . ج

گرگین .

پناه (paná) بنخ . م . (۱) غائب

و ناپدید (۲) پاشش (۳) باران میده .

پنخ (panj) نر . م . خلق ، افرینش

پنخول (panjawál) مص . مت .

آفریدن ، تخلیق ؛ (۲) پر کردن جوال و غیره ،

؛ (۳) کامیاب ساختن .

پنخیدل (panjedál) م . مص . ل

(۱) آفریده شدن ، خلق شدن ، (۲) کامیاب

شدن ، (۳) پر شدن .

پناه (pand) نر . م . (۱) لک ،

(۲) تنومند ، (۳) خشن .

پنه (paná) بنخ . م . کفش -

پیزار .

پنده (pand) نر . م . پشتاره .

پنده غالی (pandǵálay) نر .

م . (ج پنده غالی) (۱) فراهم نگاه حیوانات

؛ (۲) کمپ مهاجرین .

پندهوس (pandós) نر . م . گوی

، توپ ، توپ بازیچه .

پندهوکی (pandūkay) نر . م .

(۱) پشتاره خورد ، (۲) فتراک .

پندهیدل (põndedál) مص . ل

مسکون شدن (۱) فراهم شدن گاو

و یا گوسفند برای آرام کردن (۲) چاق

ولک شدن .

پنهول (panawál) مص . مت .

ایاری کردن .

پڼه (paṇá) بنځ . م . کفش ، پيزار

پڼه (paṇa) بنځ . م . ابياری کشت .

پو (pa) نر . م . ۱ . پف ، ۲ . (اتش .

پوپنا (pūpanā) ص . نب . نیست

ونابود . تباه ، محو .

پوټکی (puṭōkay) — م .

(ج پوټکي) پوست .

پوچ (pūč) نر . م . ج .

(۱) فحش ښايي مغز .

پوچ خولی (pūčx ūlāy)

ص . نر . م . ج . بدزبان ، فحاش ویاوه

گوی .

پوڅکی (puckáy) — م .

(ج پوڅکي) نر مه ګوش .

پوڅه (pūca) بنځ . م . خام پنیر .

پوخ (pu x) نر . م . (ج پاخه)

پخته ، رسیده ، بالغ ، ۲ . مج . کلان

سال ، قایم ، مطبوط .

پوډري (podarí) ص . نب .

هپرویني ، نیشه یی .

پور (por) نر . م . (ج پورونه)

قرض . دين ، وام .

پوروړی (porawōray) نر . م .

قرضدار ، دين دار ، وام دار .

پورته (pórta) ق . بالا ،

بلند .

پورته کول (portakawál)

مص . مت . بالا کردن ، بلند کردن .

پورته کيدل (portakedal)

مص . ل . بالا شدن ، بلند شدن .

پوروړل (porawál) مص . مت .

قرض کردن .

پوره (pūrá) ص . نب . کامل ،

تمام .

پوره کول (purakawál) مص

مت . به انجام رساندن ، تمام کردن .

پوره کيدل (purakedál)

مص . ل . به پایان رسیدن ، تمام شدن .

پوري (puri) ق ۱ . با ، تا ، به او

۲ . بسته به واو معروف نیز تلفظ می

شود .

پوري ايستل (puriistál) مص

مت . از دریاو جوی عبور دادن .

پوري وهل (puriwahál) مص

مت ، تيله دادن .

پور (pur) نر . م . (ج پورونه)

(طبقه ، مرتبه ، منزل ، صف ، ۲) زولانه
وپای بند که انرا (شکیل) گویند.

پورمخی (purmaxi) ق و گے .

پورنی (purānay) پورمخی نـم .

(ج پورنی) چادر زنانه .

پوری (purāy) بنخ . م . پله

نرد بان ۲) چوکی بضمه پاوواو معروف
نیز گویند.

پوسپوسی (puspusāy) نر .

م . سر گوشی .

پوسپوسی کول

(puspusaykawāl) مص . ل .

سرگوشی کردن .

پوست (post) نـر . م .

(ج پاسته) نرم .

پوستکی (postākay) نر . م .

قشر ، پوست .

پوستول (postawāl) مص . مت

(۱) پوست کردن ، ازقشر کشیدن

(۲) نرم کردن .

پوښ (poṣ) نر . م . (ج . پوښونه)

(۱) غلاف ، ۲) لباس ۳) لباس خاص

عروس .

پوښاک (puṣāk) نر . م . لباس ،

جامه .

پوښتل (puṣṭōl) مص . مت . ل .

پرسیدن .

پوښتورگی (poṣṭawōrgay)

نر . م . گرده .

پوښتنه (puṣṭāna) بنخ . م . پرسش

، سوال ، پرسان ، ۲) استعمال ۳) عیادت
مریض .

پوښتی (puṣṭāy) بنخ . م . ج .

(۱) قبرغه ، ۲) نوعی از سر بافتگی زنان
است .

پوښتیدل (puṣṭedōl) مص . ل .

پرسیدن .

پوښښ (poṣāṣ) نر . م .

پوشش ، سقف خانه .

پوښل (poṣāl) مص . مت پوشش

کردن سقف خانه .

پوکانه (pukāna) بنخ . م .

(ج . پوکانی) . ۱) حباب ۲) مثانه ، ۳) روده

وانبان .

پوکل (pukāl) مص . مت . پف
کردن .

پوکول (pukawāl) مص . مت
پف کردن ، دمیدن .

پوکی (pūkáy) نر . م . (۱) پف ،
پفک زرگران ، (۲) تصفیریک به معنای
کل و اقرع .

پوکیدل (pukedāl) مص . ل .
(۱) سوختن ، (۲) پف شدن .

پول (pul) نر . م . (ج پلونه) پل .
پولپولک (pulpulák) نر . م

فلفل الماه . بته ایست تلخ که در کنار
جویها می روید ، برگهای آن به مانند بید
و برای امراض جلدی به کار میبرند .

پوله (pūla) بنخ . م . گل چشم ،
خط بانقطه رویت .

پونده (pūnda) بنخ . م . (ج
پوندې) (۱) پاشنه کری ، (۲) تانال
شمشیر .

پونده (pawandá) نر . م .
مالدار کوچی و بادیه نشین .

پونده که (pundōka) بنخ . م .

سبزی که از شبدر پخته می شود .

پوندی (punday) بنخ . م . ج .

ساق ؛ (۲) نبات سبزرنگ است که

گل سفید دارد مردم آنرا مانند ارغوزک

پخته کرده میخورند . (۳) صندوق
چوبی .

پوول (powāl) مص . مت .
چراندن .

پوونده (powandá) نر . م . ج .
شبان ، چوبان .

پوه (poh) ص . —————
(ج. پوهان) فهم ، دانشمند ، دانا .

پوهاند (pohānd) نر . م .
استاد ، عالم ، دانا ، پروفیسور .

پوهنتون (pohantūn) —————
م . یو نیورستی ، دانشگاه .

پوهنځی (pohanjáy) نر . م .
فاکولته ، کالج .

پوهنه (pohōna) بنخ . م .
فهمیدگی ، علم ، دانش .

پوهول (puhawāl) مص . مت .
دانسته کردن ، فهماندن .

پوهه (póha) بنخ . م . (ج . پوهې)

(۱) خرد، دانش، علم، (۲) زن دانشمند.

پوهیدل (pohedál) مص . ل .

دانستن .

پویول (poyawál) مص . مت .

فهماندن .

په یاد (payād) ق . به خاطر،

یاد کرده .

په یادول (payādawál) مص .

مت . یاد کردن، از بر کردن، حفظ

کردن.

پی (pay) بنخ . م . (۱) شیر،

لبنیات، (۲) نباتیست شیردار.

پیاورتوب (Pyāwārtób) نر . م .

قوتمندی، ذکاوت .

پیاورپی (pyāwōrāy) ص . نر . م .

(ج پیاورپی) قوی، ذکی.

پیت (pit) ص . نر . م . پهن،

پنخس پچق .

پیت پزی (pitpāzay) ص . نر

م . بینی پچق . بینی . پهن .

پیتول (pitawál) مص . مت .

پچق کردن، پهن و هموار کردن.

پیتیدل (pitedál) مص . ل . پچق

شدن، پهن شدن .

پېچل (pečál) مص . مت .

پیچاندن.

پېچموزی (pečmūzay) نر .

م . تمسخر، استهزاء .

پېچومی (pečūmay) نر . م .

(۱) سربالایی، عکس نشیب . (۲) کج

گردشی کوتل و غیره.

پېخول (pecawál) نر . م .

(۱) پرده خیمه و غزدی . (۲) فرش

کلان بوریایی.

پیخه (pica) بنخ . م . حاشیه لباس،

دامن.

پیدا کول (paydākawál) مص

مت . پیدا کردن، یافتن .

پیدا ینست (paydōyōšt) نر . م

افرینش، یافت، پیدایش .

پیر (pir) نر . م . (ج . پیران

(۱) مرشد، پیشوا، شخص مقدس

(۲) سالخورده (۳) دوشنبه .

پیر (per) نر . م . (۱) گردش،

پیری (peráy) نر.م. پری، جن،

دیو.

پیریان (peryān) نر.م.ج.

پری، جن.

پیریانی (peryānáy) ص. نر.م.

جنی.

پیپر (per) نر.م. هاوند چوبی،

کنده جهاز، ۲ (لک وسطیر، ۳) کاه

سفید گندم و غیره، ۴ (جهاز وعمل

شیره کشی.

پیپرمار (permār) ص. نر.م.

شخص شربت کش نیشکر.

پیپرمَن (permán) نر.م. شخص

تنبل و فربه.

پیپرو (perú) ق. حق الزحمه چوپان.

پیپره (perá) بنخ.م. زواله خمیر،

۲ (نوعی از شیرینی که شپیره نیز گویند.

پیپریکه (peráy) بنخ.م. مص.مت.

۱ (چوکی، کرسی، ۲) صَفْسه نشیمن.

۳ (قرن، صده.

پیپزل (pezál) مص.مت. رفو کردن.

پیپزوان (pezwān) نر.م. یلاق

نوبت، دور، حالت؛ ۲ (طرز شکل.

پیپر (peròr) نر.م. لک، سطر.

پیپرزو (perzó) ص. بنخ.م.

رواداری.

پیرکی (pirakáy) نر.م. بولانی

۱) پیرل (perál) مص.مت.

بوریا و چارپایی بافتن.

۲) پیرل (perál) مص.مت.

خریدن.

پیرنگ (peráng) نر.م. فرنگ

و تمام اروپا.

پیرنگی (perangáy) نر.م.

(ج. پیرنگیان). نصرانی، اروپایی.

پیروتی (perwatdy) بنخ.م.

گیاه عشق پیچان، پیچک.

پیرودل (perodál) مص.مت.

خریدن.

پیرونکی (perunkay) نر.م.

۱ (بوریاباف. ۲) خریدار.

پیروی (peráway) نر.م. قیماق.

پیره (payrá) بنخ.م. پهره، تهانه،

۲ (گردش، نوبت، دفعه.

، زیوریکه دربینی اویزان و بالای لب

میباشد ۲ (ریسمانیکه دربینی گاو

و شتر اندازند و در شاخهای او می بندند

پېزوانی (pezwānáy) نر . م .

چوبک یوغ .

پېژند ګلوي (pežandgalwí)

بنخ . م . تعارف ، شناسایی .

پېژندل (pežandāl) مص . مت

شناختن .

پېژندوی (pežandóy) ص . نر

م . عارف ، شناسا ، معروف .

پیش پرانګ (pišparāng) نر

م . گربه صحرايي .

پیشو (pišo) بنخ . م . (ج . پیشوکانې)

گربه . پشک .

پیشوا (pišwā) نر . م .

(ج . پیشواکان) رهبر .

پېښه (péša) بنخ . م . (ج . پېښې)

واقعه ، حادثه ، تصادف .

پېښیدل (pešedāl) مص . ل .

۱ (عارف شدن ، اتفاق افتادن ،

۲ (واقع شدن ، ۳) آمدن تصادفی .

پېغله (péġla) بنخ . م . (ج . پېغلې)

دختر باکره ، دوشیزه .

پيغور (payġór) نر . م . طعنه ،

عیب وزشتی .

پيغورور کول

(payġorwarkawál) مص . مت .

طعنه دادن .

پیکو (paykó) نر . م .

۱ (پایکوب شالی و غیره . ۲) ماشین

سیمیان .

پیکه (piká) ص . نر .

۱ (کم رنگ ، رنگ شکسته ، ۲) بی مزه

، شرمنده ، منفعل .

پیکي (pikáy) نر . م .

(ج . پیکي) موی پیشانی ، زلف دوشیزگی

و بچه گی که پیش روی بمانند .

پیل (payl) نر . م . آغاز . شروع

پیلامه (paylāmá) ق . (ج . پیلامې)

علامه ، نشانی ۲ (بنیاد ۳) خوی ۴ (نتیجه

پیلوخی (pilwāġay) نر . م .

درگیران .

پی مخی (paymāxay) نر . م .

(ج . پیمخی) حسین ، خوبرو ، خوشنما ،

قشنگ مخی مص . مت . سفتن ، نظم

کردن .

پپیل (peyál) مص . مت . سفتن ، نظم

کردن .

ت

ت (te) بنخ .م. حرف پنجم الفبای
پښتو است که ارزش ابجدی آن
(۴۰۰) است.

تاخچه (tāxčá) بنخ . م .

(ج تاخچې) طاق .

تاریه تار (tārpātār) ق . متشت

منتشر ، پراکنده.

تاریه تار کول

(tārpātārkawál) مص . مت .

متشت کردن ، منتشر کردن ، پراکنده

کردن .

تاریه تار کیدل

(tārpātārkedál) مص . ل . متشت

شدن ، منتشر شدن ، پراکنده شدن .

تارو (tārū) نر . م . (ج تاروگان)

تیهو .

تار (tār) نر . م . (۱) غم ، شبخون ؛

(۲) خرسنگ کلان (۳) تاراج .

تاراک (tārāk) نر . م .

(ج تاراگونه) (۱) شبخون ، غم ،

مصیبت ، زحمت ؛ (۲) تاراج .

تاسی (tāsí) ض . ج . نر . بنخ .

شما .

تالا (tālā) نر . م . تاراج .

تالنده (talánda) بنخ . م .

(ج تالندی) ، رعد ، برق .

تانه (tānā) بنخ . م . (ج تانی)

تهانه . پهره دارخانه .

تاندار (tānadār) ص . نر . م .

پهره دار .

تاوول (tāwawál) مص . مت .

(۱) تاب دادن (۲) چرخ دادن .

تاویدل (tāwedál) مص . ل .

تابیده شدن ، تاب خوردن ؛ (۲) چرخ

خوردن ، طواف کردن .

تبخی (tabaxáy) نـ . م .

تابه نان پزی .

تبرگی (tabargáy) نـ . م .

(ج تبرگی) تبر .

تبک (tabák) نـ . م . یکنوع

مرضی است که در دهن و پای حیوانات
پیدامی شود .

تبه (tába) بنخ . م . تب .

تبی (tábay) نـ . م .

(ج تبی) داغ روغن .

تبی (tabáy) بنخ . م . تابه .

تپاک (tapák) نـ . م .

(ج تپاکونه) (۱) حرص (۲) بی قراری

، جوش محبت ، توجه زیاد .

تپل (tapál) مص . مت (۱) رگل

و غیره را بردیوال چسپانیدن ۲ لابلای برای

چسپانیدن رگل و غیره .

تپوس (tapús) نـ . م .

(ج تپوسونه) پرسان ، جستجو

استفسار .

تپیدل (tapedál) مص . ل .

تپیدن ، نارام شدن .

تت (tat) ص . نـ . م . ج .

(۱) پیوسته ، گنجان ، انبوه (۲) کم نور

، چراغ کم روشنی (۳) سایه غلو .

تتی (tatay) بنخ . م . (۱) سینه

شتر (۲) نوعی از کاسه و پیمانه گندم

و غیره که چوبی میباشد (۳) ابدان

سنگی ، باران در کوه .

تخرگ (t xarg) نـ . م .

(ج . تخرگونه) بغل .

تخنول (taxnawál) مص . مت .

دغدغه کردن ، تختخک کردن .

تخیدل (taxnedál) مص . ل .

دغدغه شده .

تخه (táxa) بنخ . م . (ج تخی)

درد دوغ .

تخیدل (taxedál) مص . ل .

دغدغه شدن .

تراپ (trāt) نـ . م .

(ج تراپونه) تاخت ، دویدن تیز ،

(۲) مهمیز (۳) بوته ایست که گل انرا

(بوس) میگوید و به ان کالامشوند و به

بوته اش مشکهارا آتش میدهند

واگر شترخسته انرا بخورد فوراً

هلاک میشود (۴) دزه بازی .

ترازه (trāzā) بنخ . م . قاش خربوزه ...

تراوسه (tarósa) ق . تاهنوز .

ترېگني (trəgani) ١ بنځ . م .

(ج ترېگني) ١ (عموزادگي ٢) مجازاً

مخاصمت و دشمني .

تربور (tarbūr) ن — ر . م .

(ج تربوران) پسر کاکا ، عموزاده .

تربورگلوي (tarbūrgalwí)

بنځ . م (ج تربورگلوي) ١ (عموزادگي

٢) مجازاً همچشمي ، مخاصمت ،

دشمني .

تړپ (trap) نر . م . ١ (اواز افتادن

چيزي برزمين ٢) جست و خيز .

تړپايه (tarpāya) ق . الي . اخر ،

الي نهاي .

تړپل (trapál) مص . مت . دويدن

غير منظم و جست و خيز زدن .

تړپلل (traplal) مص . ل .

گرېختن از جنگ به صورت افتان

و خيزان ، دويدن و سيل کردن .

تړپول (trapawál) مص . مت .

چيزي را بصورت غير منظم کوفتن و

ماندن .

تړتل (tratal) مص . مت . راندن

توبيخ کردن .

ترخ (traǵ) ق . در بين ، ضمن .

ترخه (tárxa) بنځ . م . درمند ،

شيخ ، بته تلخ که در دوا استعمال

میشود .

ترخه (rərxa) ص . بنځ . م .

(ج ترخي) تلخ .

تړي (traí) نر . ج . ابر باريک

دروقت تموز .

ترسره کول (tarsarakawál)

مص . مت . به پايان رساندن ، انجام

دادن .

ترسېري (tarseráy) نر . م .

(ج . تر سيري) . افسار اسپ وغيره .

ترشا (taršā) ق . دنبال ، درپشت

در عقب .

تر بنځ (t(a,ə) ršág) بنځ . م .

تيشه .

ترکان (tarkān) ن — ر . م .

نجاری .

ترکاني (tarkānī) بنځ . م .

بخاری .

ترل (tarlá) بنځ . م . (ج ترلې) .

۳ تره (trah.) بنځ . م . نقرت .

ترس ، سهم .

۴ تره (tará) بنځ . م . وجود ،

بدن .

تره کی (tárakay) نر . م .

(ج ترکی) نام یک قبیله افغانها .

تری تم (taray tám) ص . نب .

ناپدید .

تریخ (trix) ص . نر . م .

(ج ترخه) تلخ .

تریخول (trixawál) مصر . مت .

تلخ کردن .

تریخی (tríxay) نر . م .

(ج تریخی) زهره ، مراره .

تریخبدل (trixedál) مصر . ل .

تلخ شدن .

تربدل (taredál) مصر . ل .

تور خوردن .

ترینداره (trindára) بنځ . م .

(ج ترینداری) تنداره ، زن عمو .

ترینگلی (tringálay) ص . نر .

م . (ج ترینگلی) سخت ، عبوس ، بخیل .

تریو (triw) نر . م . (ج تروه)

دختر کاکا .

ترنج (turúnj) نر . م . یک نوع

میوه است .

ترنگر (trangár) نر . م . (ج ترنگر)

کاه کش .

ترنگول (trangawál) مصر .

مت . زدن زنگ و سارنگ و امثال ان .

ترینکه (tárnika) نر . م .

پدر پدر کلان .

ترور (tror) بنځ . م . (ج ترندی)

خاله . عمه . خواهر پدر یا مادر .

ترورزی (trorzáy) نر . م .

(ج ترورزی) پسر عمه ، پسر خاله .

تروزی (trozmáy) بنځ . م .

تاریکی . شی که ماهتاب نباشد .

ترول (tarawál) مصر . مت .

رم دادن .

تروی (torwé) ج . م . (ج)

تریو بمعنی ترش ، ۲ (دوع .

۱ تره (tra) نر . م . (ج تروته)

کاکا ، برادر پدر .

۲ تره (tra) بنځ . م . (ج تری)

ناوه .

طریق ، ۲ (زمین سخت ، ۳) اراده ،
قصد دل ، ۴ (پیمان ، عهد بستگی ،
۵) تپه که سرتیز داشته باشد .

تړی (tázay) ص . نر . م . تشنه
تش (taš) ص . نر . م . ج .

خالی ، تهی .
تش لاسی (tašlásay) ص .

نر . م . دست تهی ، دست خالی .
تشول (tašawál) مصر . مت .

تهی کردن ، خالی کردن .
تشی (tášay) نر . م . (ج تشي)
تهیگاه انسان و حیوان ، خالیگاه .

تکره (takrá) ص . نب .

تندرست ، قوی ، توانا و مجازاً ماهر .

تگ (tag) نر . م . رفتار .

تگ راتگ (tagrātág) نر .

م . رفت و آمد .

تگلاره (taglára) نبخ . م . خط

مشي .

تل (tal) نر . م . عمق ، پائین ،

(۲) پامال ، قعر ، ۳ (ته نشین ، درد .

تل (tal) ق . همیشه ، دایم ،

جاوید .

ترش ، شور .

تریوول (triwawál) مصر . مت .

ترش نمودن ، ترش ساختن .

تریوېدل (triwedál) مصر . ل

(۱) ترش شدن ، ۲ (عبوس شدن .

تر (tar) نر . م . ۱ (شـرط ،

۲ (بندچیزی ، سد ؛ ۳ (عقد ، گره ،

بست ؛ ۴ (بندآب ؛ ۵ (سنگ کلان ؛

۶ (قرارداد .

ترانگه (tarānga) نبخ . م .

(ج . ترانگې) ۱ (تریشه دراز ، جامه

کهنه ؛ ۲ (تریشه دراز زمین .

تراو (tarāw) نر . م .

(ج . تراوونه) (اطناب جریب کشی و غیره

۲) نسبت ، ارتباط علاقه .

ترل (tarál) نر . م . بستن ،

بند کردن .

ترم (tarṁ) ص . نر . م . شیر گرم

نیم گرم .

ترون (tarūn) نر . م .

(۱) معاهده ، پیمان ، قرارداد ، عقد ،

بندوبست ؛ ۲ (گره ؛ ۳ (طرز بستن .

تره (tára) نبخ . م . ۱ (راه ،

تلتک (talták) نر . م . لحاف .

تلل (tləl) مص . ل . رفتن .
تلوار (talwār) نر . م . عجله ،
 تعجیل ، شتاب .

تلوسه (talwasá) بنخ . م .

(ج تلوسی) بیتابی ، حرص ، بیطاقتی .

تلول (talawál) مص . مت .

بریان کردن در روغن .

تلول (talawál) مص . مت .

(۱) به عمق بردن ، ته نشین کردن .

(۲) چپه کردن آب وغیره .

تله (tála) بنخ . م . (ج . تلی)

ترازو .

تلی (taláy) نر . م . (ج . تلی)

(۱) کف پیزار ، کف پا پوش ، (۲) پارچه

چرس پخته ، (۳) جای نهادن کنده زیر

چرخ اسیا ، (۴) پرده بیرونی شکم .

(۵) صحن و جای خرمند ، (۶) سفوف ،

(۷) سطح زمین ، (۸) قسم از باربندی

بته وغیره ، (۹) خس دندان ، خلال .

تلین (talín) نر . م . سالگره

مرده .

تم (tam) نر . م . استاده ، معطلی ،

تمام .

تم (tam) نر . م . (ج تمونه)

تیر .

تمام (tamām) ص . نر . م . ج .

اتمام . اختتام .

تمامول (tamāmawál) مص

مت . تمام کردن .

تما مبدل (tamāmedál)

مص . ل . تمام شدن .

تمبه (tambá) بنخ . م . (۱) تنبه

دروازه ؛ (۲) ستون عمارت ، (۳) مج .

مصر ، اصرار کننده .

تمبیدل (tambedál) مص . ل .

یک تکه بزرگ از کوه و دیوار وغیره

جداشدن .

تم خای (tam jāy) نر . م .

ایستگاه ، جای استاد شدن موتر .

تند (tund) ص . نر . م . ج . تیز .

تنداره (tandāra) بنخ . م . زن

کاکا .

تندر (tándar) نر . م .

(ج . تندرونه) صاعقه .

تنده (tánda) بنخ . م .

(ج . توبرې) (۱) نوعی از دسترخوان .

(۲) طبراق جو خوره اسپ .

توتړی (tutráy) ص . نر . م .
الکن .

توتکی (totakáy) بنځ . م .
غوچی ، پرستو .

توتی (toti) نر . م . (ج . توتیان)
طوطا .

توخی (tóxay) نر . م . نام یک
قبیلۀ افغانها .

تود (tod) ص . نر . م .
(ج . تاوده) گرم .

تودوخه (tawdóxa) بنځ . م .
(ج . تودوخی) گرمی .

تودول (tawdawál) مص .
مت . گرم کردن .

تودېدل (tawdedál) مص . ل .
گرم شدن .

تور (۱) (tor) ص . نر . م . ج
(۱) سیاه ، ۲) تاریک .

تور (۲) (tor) نر . م . (ج . توروته)
(۱) تهمت ، ۲) رم ، ۳) دام نخي

پرندگان، جال .

(ج . تندې) تشنگی .

تندی (tandáy) نر . م .

(۱) پیشانی ، ۲) چوچه شیر خوار هر
حیوان ۳) نوکشت ، نوروئیده .

تنکی (tankáy) نر . م .

(ج . تنکي) نازک ، تروتازه ، نوروئیده
، نوزاد .

تنګ (tang) ص . نر . م . ج .
ضیق .

تنګول (tangawál) مص . مت
تنک ساختن ، ضیق ساختن .

تنګی (tangáy) نر . م .
(۱) تنګناودرۀ کوه ، ۲) جوالیکه

کوچی ها در ان قروت وغیره میاندازند .
تنګېدل (tangedál) مص . ل .

تنک شدن ، ضیق شدن .

تنور (tanūr) نر . م . (ج . تنورونه)
تندور .

تټاکه (taṇāka) بنځ . م .
(ج . تټاکې) ابله .

تنی (taṇáy) بنځ . م . تکمه پیراهن
وغیره .

توبره (tobrá) بنځ . م .

توربرېښ (torbrēs) نر . م .

تهدید سلاح و برق شمشیر را به کسی
نشان دادن .

تورتم (tortám) نر . م . ظلمات ،
تاریکی زیاد .

تورزن (tūrzan) ص . نر . م .
شمشیری .

تورن (torán) ص . نر . م . ۱ / متهم
۲ (ق . سیاه .

تورنجنرال (tūranjanrāl) ص
نر . م . رتبه دوهم جنرالی .

تورول (torawāl) مص . مت .
۱ (سیاه کردن ، ۲ (رمـــــاندن ،
۳ (متهم کردن .

توره (tūra) بنـــــخ . م
(ج . تورې) سیف ، شمشیر .

توره بلا (torabalā) بنخ . م .
بلای سیاه .

توره تبه (toratāba) بنخ . م .
تب محرقه .

توره توخله (toratoxāla)
بنخ . م . سیاه سرفه .

توره غاره (torağāra) بنخ .

م . سیاه سرفه .

توری ۱ (tóray) نـــــر . م .
(ج . توري) ۱ (حرف ، ۲ (طحال .

توری ۲ (torí) نر . ج . یک
قبیله بزرگ افغانها که در کرمه و پاره
چنار زیست دارند .

توریالی (toryāláy) ص . نر . م .
(ج . توريالي) شمشیری ، شمشیرزن
شجاع .

تورېدل (toredál) مص . ل .
۱ (بدنام شدن ، ۲ (سیاه شدن ،
۳ (رمیدن .

تورې (toráy) بنخ . م . خاله ،
مجازاً زن بیگانه .

تورېل (tūzāl) مص . مت .
تراشیدن چوب و امثال ان ، چک کردن .
توبښه (toṣā) بنخ . م . توشه ،
اذوقه .

توغ (tuğ) نر . م . (ج . توغونه)
بیرق ، نشان .

توغندی (tūğa ndáy) نر . م
(ج . توغندي) راکت .

توغول (tūğawāl) مص . مت .

۱. (چیزی را دزدانه بردن ، ۲) کسی
را به زمین مالیدن ، ۳) راکت رافیر
نمودن.

توغه (tūḡa) بنخ . م . کفاره ،
جواب ، ۱) یکنوع میوه .

توکانی (tūkānāy) بنخ . م .
۱) تف دانی ، ۲) نوعی از بازی اطفال
توکل (tūkāl) مص . مت . تف
کردن.

توکلې (tawakalí) ص . نب .
قیاسی ، تخمینی .

توکم (tūkām) ن — ر . م .
(ج . توکموه) نژاد ، نسل .

توکول (tūkawāl) مص . مت .
تف کردن .

تومنه (tūmna) بنخ . م .
(ج . تومنی) ۱) ماست — ایه ،
۲) تخم زراعت .

تون (tūn) ن — ر . م . ۱) جای ،
کلمه ظرفیت است ، ۲) نوعی از
درخت کوهی است .

تویول (tuyawāl) مص . مت .
ریختاندن .

توئیدل (tuyedál) مص . ل .
ریختن .

ته (ta) ض . تو ، ضمیر مفرد مخاطب
فاعلی .

تیار (tayār) ص . نر . م . ج .
۱) آماده ۲) فربه ، ۳) درست
و صحیح .

تیارول (tayārawāl) مص .
مت . ۱) آماده کردن ، ۲) ساختن ،
۳) فربه کردن .

تیاربدل (tayāredál) مص . ل .
۱) آماده شدن ، ۲) فربه شدن .
تیتول (titawāl) مص . مت .
افشاندن .

تیر (tir) نر . م . (ج . تیرونه ،
تیران) چوب — طبر پوشش خانه .
تېر (ter) ص . نر . م . ج . گذشته
، پیشقدم ، ثابت .

تېرايستل (teristál) مص .
مت . بازی دادن ، فریب دادن .

تیرکېښ (tirkaṣ) ن — ر . م .
(ج . تیرکېښونه) ۱) سوراخ کشمش
خانه . ۲) سوارخهای برج قلعه و سنگر .

نبات نوسر زده .

تېغنه (teġná) بښخ . م . تابه اهنی .

تېکی (tékay) نر . م . غلاف

شمشیر و کارد وغیره .

تېروتل (terwatál) مصر . ل .

فريب خوردن ، بازی خوردن .

تېغ (teġ) نر . م . ر . ج . تیغونه (

ت

ت (te) بُنَحْ ۴۰

حرف ششم الفبای پښتو .

تاپو (tāpū) نر . م (ج. تاپوگان)

جزیره کوچک بین دریا .

تاپه (tāpá) بُنَحْ . م (ج. تاپې)

۱ (مهر ، نشانی ، اله چاپ ، ۲) نقش

دوخت و غیره .

تاپې (tāpay) نر . م (ج. تاپې)

۱ (فاصله ، مسافه ، ۲) وقت رسیدن

قسط قرض . ۳ (دوستی و روابط ،

۴) وقت معین ، ۵) وقت بحران مرض

۶) توغل سرما و باران .

تاپ (tāt) نر . م (۱) فخر ، ناز ،

غرور ، کبر ، خودنمایی ۲) چیزخم

ومايل ، ۳) یکنوع رخت .

تاتوبی (tāṭobay) نر . م

(ج. تاتوبی) آرام گاه ، مسکن و ماوی .

تاغی (tāḡáy) ص . م

(ج. تاغی) چشم برآمده .

تاک (tāk) ص . نر . م . ج

۱) ترش ، ۲) کوسفند نشانی شده ،

۳) صدای تفنگ و غیره ۴) میوه درخت

است که از پوست همان میوه قطی

نصوار می سازند..

تاکل (tākál مص . مت ۱) نشانی

کردن ، تعین کردن ، انتخاب نمودن
۲ (مریض رابه چیهی عینوی
تکمید کردن .

تال (tāl) نر . م . (ج تالونه) گاز

مخصوص که در مبله وسپورت از
ریسمان درخت میسازند . ۲ (کپان ترازو ،
۳ (تاخیر ، درنگ ، ۴ (تار عنکبوت .

تالول (tālawál) مص . مت .

۱ (گاز دادن ۲ (معطل کردن .

تالبدل (tāledál) مص . ل .

۱ (معطل شدن ۲ (گاز خوردن .

تانتیه (tāntā) بنخ . م . (ج تانتی)

ناروبته ، ساق جواری .

تانگه (tānngá) بنخ . م .

(ج . تانگی) درخت ناک پیوندی .

تبر (tabár) نر . م . (ج . تیرونه)

خاندان ، قبیله ، عشیره قوم ، ملت ، خانم .

تپ (tap) نر . م . (ج . تیونه)

۱ (داغ ۲ (زخم ۳ (پاروران ۴ (اواز

زدن چیزی ، ۵ (بند کردن کتاب .

تیال (tapál) نر . م . قاصد ،

پوسته چی ۲ (احوال و پیغام .

تیوس (tapús) نر . م .

(ج تیوسان) ۱ (غالموش ، غلیـواز

۲ (مجازاً ادم کاهل وسست وتنبل ولک
وفربه .

تیول (tapawál) مص . مت .

بند کردن کتاب . برکسی تهمت ویا
خیانت بستن وبه ان منسوب کردن ،
۲ (تمام مسایل تحسین چیزی را بر
کسی بستن .

تیه (tapá) بنخ . م . ح (تیپ)

لندی زبان پنتو ، نوع مخصوص شعر
ملی پنتو است .

تیپی (tapí) ص . نر . م (ج تپیان)

زخمی ، داغدار .

تتار (tatár) ص . نر . م .

(ج . تتاران) مسگر .

تتر (tātar) نر . م . (ج . تترونه) سینه

طبعی بکشد .

تغبدل (tağedál) مصر . ل .

اواز کشیدن مرغ و غیره در وقت خفه شدن .

تک (tak) نر . م . (ج . تکونه)

اواز تفنگ ، اواز کوفتن دروازه و امثال
ان، اواز افتادن چیزی سخت بر زمین ؛
۲ (کوکٔ سوزن و دوختن ؛ ۳) گوسفند
مرگی و مرض وبای گوسفند ؛ ۴ (خط
فاصل حدود ؛ ۵) زمین سرحدی ؛ ۶ (زمین
میراث پدری ؛ ۷) جای و غار کاشتن تخم
خربوزه و غیره در پالیز ؛ ۸ (ساعت چوبی
است که دهقانان وقت زوال و استحقاق
آب خود را معلوم میکند ؛ ۹ (تنقید
و ایراد ؛ ۱۰) دانه مهلک که اکثراً در
حلق بر آید .

تک پولی (tik átpulí) بنخ .

م . عایدی که از درک تکت بدست
میاید .

تک تک (takták) نر . م .

دق الباب ، اواز بهم زدن چیزهای سخت

تکر (takár) نر . م . ۱ (تصادم ،

تتو (tatū) نر . م . (ج . تتوگان) یابو .

اسب خورد و کوتاه دم و بیکاره .

تتی (tatay) بنخ . م . (ج . تاتی ، تنیانی)

۱ (کاروان سرای ، ۲) بیت الخلا ؛ کناراب
، مبرز .

تسکوره (taskóra) بنخ . م .

کج بیل .

تغ (tağ) نر . م . ۱ (پرده بالای

چشم ، مجازاً مژه . ۲ (قبای سبز .

تغر (tağár) نر . م . (ج . تغرونه)

۱ (کلیم ، ۲) بته ایست که بر گهای
یش به مثل بید است .

تغکی (tuğakáy) نر . م .

(ج . تغکی) ۱ (مرض مرغ مرگی ،
۲ (مرض نزله و ریزش . .

تغن (tağán) نر . م . ج .

۱ (سرفه کننده ، ۲) شور و غوغا کننده ،
۳ (شخص بزدل و بی همت .

تغول (tağawál) مصر . مت .

خفه کردن مرغ و غیره تا که اواز غیر

سکندری ، ۲ (خساره .

ټککه (takaká) بنځ . م .

(ج . ټککې) شانه ، بیل که بیل زدن در
ان پای می نهډ .

ټکنده (takanda) ص . بنځ . م .

گرم وسوزان ، صفت چاشت میاید ، مثلاً
ټکنده غرمه (چاشت سوزان)

ټکنی (takanáy) ص . نر . م .

(۱) حیوان گهگیر ، ۲ (متردد ، دودل ،
اندیشه ناک .

ټکور (takór) نر . م . ضماډ ،

تکمید ، گرم کردن عضو .

ټکورول (takorawál) مص .

مت . تکمید کردن عضو مصاب و
در درسیده .

ټکول (takawál) مص . مت .

(۱) کوفتن ، میده کردن به سبب کوفتن
۲ (مج . زدن .

ټکه (taká) بنځ . م . (ج ټکې)

(۱) صاعقه ، سنگ . وافت سماوی ؛
(۲) سائقه بازی .

ټکی (takay) نر . م . ۱ (خال ،

۲ (نقطه ، ۳ (اب کم به قدر چند
قطره ؛ ۴ (جای معین ..

ټگ (tag) ص . نر . م .

(ج . ټگان) شیاډ ، غدار ، دغاباز .

ټگمار (tagmār) ص . نر . م .

(وگ . ټگ) .

ټگی (tagí) بنځ . م . فریب ،

مکر ، دغابازی .

ټل (tal) نر . م . ۱ (رفیق و همراه

وشریک ، ۲ (قبیله ، وطایفه .

۳ (مجموعه ودسته چوب چار تراشیکه

حمل ان ذریعه دریا می ش-----ود ،

۴ (دسته هرچیز ، ۵ (نام شهر یکه در

پښتو نستان موقعیت دارد .

ټلواله (talwála) بنځ . م .

رفاقت ، همراهی ، گروه رفقا .

ټمبکه (tambáka) بنځ . م .

(۱) چراغ دان ۲ (انبار کاه سفید ،

۳ (لانه زنبور عسل .

ټنگېدل (ṭangedāl) مص . ل .

نواخته شدن ساز وغيره .

ټوپ (ṭup) نر . م . (ج . ټوپونه)

(١) دويدن ، جست و خيز ؛ (٢) توده شالي و جوارى .

ټوپ ټپانى (ṭoptāpānay)

نر . م . مسابقه خيز زدن .

ټوپک (ṭopāk) نر . م . تفنگ

ټوپکسالار (ṭopaksālār)

ص . نر . م . تفنگدار ، تفنگسالار .

ټوپنى (ṭopanáy) بنځ . م .

(١) نوعى از بازى اطفال است ،
(٢) جهانديده و سياح .

ټوپى (ṭopay) بنځ . م .

(١) پشته کوه ؛ (٢) سرخانه
چلم (٣) پتـ
(٤) کلاه ؛ (٥) نوعى از بازى .

ټوټکه (ṭotka) بنځ . م .

(ج . ټوټکې) (١) علاجى که بطور تجربه و عنعنات نمايند . (٢) تحفه ايکه

ټمبل (ṭambal) نر . م .

(١) فربه و اماسيده ، (٢) کاهل و سست .

ټنډ (ṭand) ص . نر . م .

(١) اماسيده ، فربه و لک ؛ (٢) جوانه گاو و گاوميش ؛ (٣) نوعى از انگور قندهارى است .

ټنډه (ṭanda) بنځ . م . (ج . ټنډې)

(١) حامله ماچه خر ، حامله زاینه ،
(٢) پيشانى ؛ (٣) اجتماع برای مشوره يا بحث و مجلس جهت فساد .

ټنډېدل (ṭandedāl) مص . ل .

(١) ابستن ، حامله شدن زاینه يا حيوان ،
(٢) اماسيدن و فربه شدن .

ټنگ ټکور (ṭangtak ór)

نر . م . عيش و طرب و ساز و سرود .

ټنگول (ṭangawāl) مص .

مت . ساز کردن ، فلز رازدن و به اواز آوردن .

ټنگه (ṭanga) بنځ . م . سى

پولى ، تنگه .

به خانه عروس میبرند .

توتکی (totak y) بنخ . م .

۱ (عینک زانو ، ۲) کاسه چوبی خورد ،
۳ (استخوان سَرین .

توتیه (totá) بنخ . م . (ج . توتی)

رقعه ، پارچه هر چیز .

توخل (tūxál) مص . ل . سرفه
کردن .

توخله (tūxála) بنخ . م . سیاه
سرفه .

توخول (tūxawál) مص . مت .
به سرفه آوردن .

توخی (tuxáy) نر . م . سرفه .

توخبدل (tuxedál) مص . ل .
سرفه کردن .

توغ (tūğ) نر . م . ۱ (خمیده ،
کوزه پشت ؛ ۲) گره .

توغکی (tuğakáy) نر . م .

۱ (اسم مصغرتوغ به معنای کوزه پشت
وخمیده ۲) مرض مرغ مرگی .

توک (tuk) نر . م . جلد . حصه ،

جزء یک جلد کتاب ، پارچه نان و غیره .

توک توک (tuktúk) نر . م

پارچه پارچه . جزء جزء ، حصه حصه ،
میده میده ، تکه تکه .

توکر (tukár) نر . م .

(ج . توکران) پارچه ، تکه پوشیدنی ،
حصه .

توکر توکر (tukartukár) ص .
نب . تکه تکه ، پارچه پارچه .

توگری (tukráy) بنخ . م .
سبد .

توگمار (tukmár) ص . نر . م .
مزاحی ، مزاح کننده .

توکه (túka) بنخ . م .
(ج . توکی) مزاح ، لطیفه .

توکی (tukáy) نر . م .

۱ (قماش ؛ توپ رخت ،
پارچه ۲) نوعی از بوته سیاه
رنگ است که برگهای عریض دارد

و گل‌های قشنگ میکشد .

توکبدل (tūkedāl) مصر . ل .

سرزدن نباتات ، نوروئیدن نبات .

تول (tol) نر . م . ۱ (همه ،

تماماً ۲) جمع ، یکجا .

تولگی (tolgáy) نر . م .

(ج . تولگی) انجمن ، جمعیت ، صنف .

تولگیوال (tolgaywāl) نر .

م . هم جمعیت ، هم صنفی .

تولنیوهنه (tolənpohāna)

بنخ . م . علم الاجتماع ، سوسیالوجی .

تولنه (tolāna) بنخ . م .

(ج . تولنی) انجمن ، اجتماع ، جامعه .

تولنیز (tolaníz) ص . نر . م .

ج . اجتماعی .

تولواک (tolwāk) نر . م .

(ج . تولواکان) پادشاه ، مختار کل .

تولول (tolawāl) مصر . مت .

جمع کردن ، چیدن ، انداختن .

تولی (toláy) نر . م .

(ج . تولی) یک جماعت از صد تادو صد .

تولبدل (toledāl) مصر . ل .

جمع شدن ، فراهم گردیدن ، چیده شدن .

تولیمشر (tolaymāšar) نر .

م . (ج . تولیمشران) آمر بزرگ ، فرماندهان .

تومبل (tumbāl) مصر . مت .

۱ (خلانیدن ؛ ۲) برای آگاه ساختن

کسی را خفیه چگونگی کردن ،

۳ (خلال کردن دندان .

تونگل (tungál) مصر . مت .

شخصی را به انگشت یا به اشاره به

چیزی ملتفت کردن و (سکوندول) نیز

گویند .

تونگه (tungá) بنخ . م .

(ج . تونگی) نول ، منقار .

تیپر (tepār) نر . م . ج . شلغم .

تیت (tīt) ص . نر . م . ج . پخش

، کوتاقد ، پست .

تیتال (tītāl) ص . نر . م .

(۱) اجاره ، وظیفه معین تاوقت معین

(۲) محل بود و باش .

تیکاو (tɪkāw) نر . م . توقف ،

معیشت ، وگذاره ، سکونت ، ارام .

تیکری (tɪkráy) نر . م . (ج .

تیکری) چادر زنانه .

تیکله (tɪkála) بنخ . م . (ج .

تیکلې) گرده نان ۲۰ (ریکارډ گرافون .

تیکلی (tɪkaláy) بنخ . م .

قرص نان .

تیکه (tɪká) بنخ . م . قشقه

هندوها .

تېل (tɛl) نر . م . تيله ، فشار .

تېله (tɛlá) بنخ . م . (ج . تیلې)

(۱) تيله شده (۲) لول شده (۳)

برج سنگی برای روگردانیدن اب در

جوي کلان ویا در دریا .

تیم (tɪm) نر . م . پېپ فلزی تیل

خاک وغیره .

تینگ (tɪŋ) نر . م .

(۱) تنزل ، نائب ، ندلل ،

پستی ۲) دغابازی .

تیتوالی (tɪtwálay) نر . م .

پستی ، خمی ، فروتنی .

تیتهدل (tɪtɛdál) مصر . ل .

پخش شدن ، فروتن شدن ، خم شدن .

تبغ (tɛǵ) نر . م . آروغ .

تبغ سترگی (tɪǵstárgay)

ص . نر . م . لق چشم .

تیغکه (tɪgáka) بنخ . م . کله

خورک؛ یک نوع پرنده است .

تیک (۱) (tɪk) نر . م .

(۱) یکنوع زیور طلایی زنانه . ۲) پوره

، کامل ، موافق ، درست . ۳) بجل

کلان سائقه .

تیک (tɛk) نر . م . ۱) شقیقه

۲) یکنوع گلابتون دوزی ۳) زیوریکه

بر شقیقه می آویزند؛ ۴) ارام ، توقف ؛

۵) مج . جای ارام ومسکن وموقف .

تیکانه (tɛkána) بنخ . م .

تینگول (tingawál) مصر . مت .

محکم کردن .

تینگیدل (tingidál) مصر . ل .

محکم شدن ، پایدار شدن ، سخت

شدن .

۱ (محکم ، پایدار ، بادوام ، باقوام ،

۲ (مج . بخیل (۳) غلیظ .

تینگار (tingār) نر . م . اصرار

، تاکید ، محکمی ، پایداری .

ث

حرف چهارم عربی است که در زبان پښتو بطور مستعار استعمال می شود
ارزش ابجدی آن (۵۰۰) است .

ج

صدقه ، ۲ (منادی ، ۳) پرده نی ،
۴ (جویه و جنگل مصنوعی مخصوص
بودنه گری که شکاریان بودند ترتیب
مینماید .

جاروتل (jārwatál) مص . ل .

۱ (تنیده شدن ؛ ۲) پس کشیدن ،
۳ (بند شدن در دام .

ج (jim) نر . م . (ج . جیمان ، جیمو)

حرف ۸ (الفبای پښتو است . ارزش
ابجدی آن ۳) است .

جاج (jāj) نر . م . (ج . جاجونه)

فکر ، اندیشه .

جار (jār) نر . م . ۱ (فدا ، نثار

ل . مرصع شدن .

جروبی (jarobáy) نر . م .

ابشار .

جغندر (juǵandár) نر . م . ج .

لبلبو .

جکړ (jakár) ن — ر . م .

(ج جکړونه) بادوباران ، آرام ، لالالی
وتنبل .

جگ (jag) ص . ن — ر . م .

(۱) بلند ، سهی . ۲) لغب ، خلیده
ایستاده .

جگتورن (jagtūrán) نر . م .

کفتان .

جگړن (jagran) نر . م . میجر

جگړه (jagra) ن — خ . م .

(ج جگړې) ، جنگ ، نزاع .

جگړه مار (jagramār) ص .

نر . م . جنگره .

جگړول (jagawál) م — ر . م .

جارو کښ (jārukas) ص .

نب . خاک . روب ، جارو کش

جټ (jaṭ) نر . م . (ج . جټان)

(۱) نام قومی است ؛ ۲) مجازاً شخص
قیح .

جرگه (jargá) ن — خ . م .

(ج . جرگې) جلسه ، کنفرانس ،
جمعیت ، مشاوره و کنکاش ، وفد .

جرگه گي (jargág y) ن — خ .

م . ۱) جلسه کوچک ، کنفرانس
کوچک ، جمعیت کوچک ، کنکاش
کوچک .

جر (jar) ص . نر . م . ج .

(۱) درهم برهم ، پیچیده ۲) ریشه
درخت ۳) سم ، زهر قاتل .

جړاو (jaráw) ص . نب . مرصع

مکمل .

جړاول (jarāwwál) م — ر .

مت . ترصیع و ترنین .

جړاوبدل (jarāwedál) م — ر .

۱ (افراشتن ، بلند کردن) ۲ (خلانیدن)

۳ (نصب کردن)

جلگي (jalkáy) بنځ . م .

(ج . جلکيانې) دخـــــــــــــــــترک .

جلگه (jalgá) بنځ . م .

(ج . جلگې) نيزار ، کبل زار ، زمين

غیرآباد وغيره .

جليا (jal yā) ص . نـب .

۱ (سوخته و بريان) ۲ (فروزان) ۳ (عاشق و

دلپاخته .

جمدر (jamdár) نـر . م .

(ج . جمدرونه) سلاحی است مثل

خنجر راست که در مابين چوب دست

بوده تا بيرون نکشند از عصای عادی فرق

ان نمیشود .

جندوه (jandá) بنځ . م .

(ج . جندوې) ۱ (بېرغ) ۲ (پارچه

کهنه .

جنگول (jangawál) مص .

مت . به جنگ انداختن .

جنگيالي (jangyáláy) ص . نـر .

م (ج . جنگيالي) جنگجو ، سرباز .

جنگېدل (jangedál) مص . ل .

جنگیدن .

جوارگر (jawārgár) نـر . م .

(ج . جوارگران) قمار باز .

جوارينه (juwāriná) بنځ . م .

نان جوارى .

جوباته (jubāta) بنځ . م . چادر

مردانه .

جوت (jawát) ص . نـر . م . ج .

اشکار ، پديدار کمويدا .

جوتول (jawatawál) مص .

مت . پديدار کردن ، اشکاره نمودن .

جوتېدل (jawtedál) مص . ل .

واضح شدن ، اشکار شدن .

جوړ (jor) ص . نـر . م . ج .

۱ (درست ، سالم ، صحت ، تندرست ،

۲ (تيار ، ساخت ، ۳ (موافق ، برابر .

جوړتيا (jorṭyā) بنځ . م .

صحت ، تندرستی .

جوړښت (jorášt) نر . م .

(۱) موافقت ، سازکاري (۲) ساختمان .

جوړول (jorawál) مصر . مت

ساختن ، درست کردن ، اباد کردن ،

ایجاد کردن ، شفافدادن .

جوړه (۱) (jóra) ښځ . م .

(۱) صلح ، اشتی ، موافقت ، (۲) قواره ، شکل ، ساختمان .

جوړه (۲) (jorá) ښځ . م

(ج . جوړې) (۱) زوج ، جفت ،

همستا ، (۲) لباسی که به عروس از

خانه داماد برند .

جوړېدل (joredál) مصر . ل .

ابادشدن ، صحت یافتن ، موافق شدن ،

درست آمدن ، باهم اشتی شدن .

جوس (jawás) نر . م .

(ج . جوسونه) صحن خانه .

جوغه (juġa) ښځ . م (ج . جوغې)

تاج ، اکلیل .

جوغېدل (juġedál) مصر . ل .

شله شدن ، باکمال توجه به چیزی

مصروف شدن .

جونگ (jung) نر . م . (۱) شتر

جوان دوساله (۲) کتابچه یادداشت .

جونگره (jungára) ښځ . م

(ج . جونگرې) خس پوشک .

جونگی (jongáy) نر . م .

(ج . جونگیان) کره شتر ، چوپه شتر

، شتر دوساله .

جینگ (jing) نر . م . پیخ .

جینگ داری (jingdāray)

ص . نر . م . پیخ دهن ، شخص پیخ

دهن که مدام دندانهایش سفید معلوم می

شود .

جینگر (jingár) ص . نر . م .

(۱) بی همت (۲) طفل لاغر .

جینی (jinay) ښځ . م . دختر .

چ (če) بنخ . م .
حرف نهم الفبای پښتو است .

چا (čā) ض . که ، از ضمایر

استفهامی پښتو است ، که در حالت
فاعلی ماضی متعدی میاید .

چابک (čābák) ص . نر . م .

تیزرو ، چالاک .

چاپراخ (čāpráx) نر . م .

گشاده ، فراخ .

چاپیر (čāpér) نر . م . گرداگرد ،

دورا دور ، محیط .

چاپیرو ل (čāperawál) مص .

مت . احاطه کردن ، محاصره کردن .

چاپیریال (čāperyál) نر . م .

ماحول ، چارطرف .

چاپ (čāṭ) نر . م . قات هردوران

چاتی (čāṭáy) بنخ . م . خم .

چارگل (čārgwál) نر . م .

(ج . چارگلان ، چارگلونه) زیور بینی

زنانه که به یکطرف بینی میگذارند .

چاره (čāra) بنخ . م . کار و عمل

چاری (čāráy) بنخ . م . بیل

جویه کشی .

چاره (čārā) بنخ . م .

(ج . چرې) کارد ، پاکی ، نوعی از کارد کلان و دراز است که در جنگ استعمال میشود .

چاغ (čāg) ص . نر . م . فربه .

چاغبنت (čāgāšt) نر . م .

فربهی . چاغی .

چاغول (čāgawál) مص . مت .

فربه ساختن .

چاغبدل (čāgedál) مص . ل .

فربه شدن .

چان (čān) نر . م . بیخته ، غربال

چغل .

چانول (čānawál) مص . مت .

پختن ، صفا کردن ، پاک کردن .

چانبدل (čānedál) مص . ل .

صفا شدن ، پاک شدن .

چاود (čāwd) نر . م . درز

شکاف ، ترقیدگی .

چاودل (čāwdál) مص . ل .

ترقیدن ، شکاف شدن ، چاک شدن .

چت (čat) نر . م . (ج . چتونه)

سقف .

چت (čat) ص . نر . م .

۱ (جوان ازاد ، قلاش ؛ ۲) ظرف

خوراکه سگ . ۳ (ظرفیکه در ان آب

مستعمل ظروف و غیره انداخته و باز بیرون

می ریزند . ۴) تباه برباد ، محو و نابود ،

۵ (ریش تراشیده ؛ ۶) کار تمام شده .

چتاکی (čatākáy) بنخ . م .

چهارم حصه خورد ، چیزی کم و قلیل .

چت پت (čat pat) ص . نر .

م . ج . ۱ (بالکل ، تباه محو ؛

۲) کار تمام شده .

چتک (čaták) ص . نر . م . ج .

چست و چالاک ، تیز رو .

چتک تسمه (Čatak tasmá)

بنخ . م . (ج . چتک تسمی) کمر بند .

چتل (čatal) ص.نر.م.ج چرکین ، نا پاک ، گنده ، پلید.

چتلول (čatalawál) مص.مت . پلید ساختن ، ناپاک ساختن.

چتلېدل (čataledál) مص.ل . ناپاک شدن ، پلید شدن.

چتي (čati) ص.نب. ۱) قلاشی ، آزادی. ايله گردی ، ۲) فضول ، بيهوده یاوه.

چج (čaj) نر.م.ظرفی است که توسط آن غله دانه پاک میشود.

چجه (čajá) بنخ م. (ج.چجې)

۱) دام مخصوص چوبی ماهی است ،
۲) احاطه و تجیریکه از نی سـازند ،
۳) کنار پیش بر آمده بام ؛ ۴) قبرغه ،
۵) چوبهای جبیره عضو شکسته .

چخ (čax) نر.م.خلیده ، درون شده.

چخپیت (čaxpít) ص.نر.م.ج . پایمال ، شفتربه زمین.

چخپیتول (čaxpīawál)

مص.مت شفتړ کردن ، پایمال کردن به زمین.

چخپیتدل (čaxpitedál)

مص.ل. شفتړ شدن ، پایمال شدن.

چربانگ (čarbāng) نر.م.سحر ، وقت بانگ خروس.

چرچرکه (Čar čuráka)

بنخ.م.حشره است مانند ملخ که در وقت شب چرچر میکند و بعضی بال دارند.

چرخول (Čarxwál) نر.م.تاج خروس.

چرگ (Čarg) نر.م.(ج ، چرگان)

۱) خروس ، مرغ خانگی ۲) براق ، خال سفید در پیشانی اسپ و غیره.

چرگوری (Čargūray) نر.م. چوچه مرغ.

چرگه (Čarga) بنخ م.ماکیان.

چرگی (Čargáy) نر.م.حیوان

قشقه برناق ، حیوانانیکه بر پیشانی خال
سفید داشته باشد.

چرمبکی (Čarmškáy) بنخ .
م. چلیپاسه.

چرمه (čarmá) بنخ .م. قیطان بافتگی
کلابتونی .

چریکار (Čarekár) ن — ر.م.
(ج. چریکاران) (۱) دهقان ، (۲) موی لب
زیرین.

چرتون (Čartūn) ن — ر.م.
غلاف شمشیر.

چرچوبن (Čarčubán) ن.م.
آبگین.

چرچوبی (Čarčubáy) بنخ .م.
غسلخانه ، تشناب.

چرچه (Čarčá) بنخ .م. (ج ، چرچی
عیش ، میله.

چرکی (Čarkáy) بنخ .م. آله
جارجه مانند کارد.

چروس (Čarūs) ن — ر.م.

(ج ، چروسان) دنی ، بی همت.

چری (Čarí) ن.م. درو یزگر و خادم
طلاب مسجد.

چریا (Čaryā) ص.نب. مشغول ،
مصروف.

چریتوب (Čaritób) ن.م. درو
یزگری ، خادم طلاب مسجد.

چغال (Čaǵāl) ن.م. شغال.

چغ سترگی (Čaǵstǵay) ص.ن.م. تنگ چشم.

چغل (Čaǵal) ن.م. (۱) نوعی از
غربال و ایلک که دارای سوراخهای
کلان باشد؟ (۲) نمام .

چغل بازی (Čuǵalbāzı) بنخ
م. نامزاد بازی.

چغلی (Čuǵulı) بنخ .م. نامی ،
سعایت ، نمامت.

چغول (Čiğawál) مص. مت. به
آواز آوردن.

چغیدل (Čiğedál) مص. ل.

(۱) چيغ کردن ، شور و فریاد کردن ،
چغچغ کردن بودن در جنگ .

چکر (Čikár) نرم (ج. چکری)
کلابه ، لای.

چکی (Čáke) بنخ. ج. کف زدن.

چلمچی (Čilamčí) نرم.
(ج ، چلمچی) لگن دست شویی.

چلند (Čalánd) نرم (۱) رواج سکه
متداول ؛ (۲) رفتار.

چلول (Čalawál) مص. مت. رواج

کردن ، (۲) اداره کردن (۳) گذراندن و
کفاف دادن (۴) جاری کردن ، چالان
کردن ماشین و غیره.

چل ول (Čalwál) نرم. فریب ،
حيله .

چلیدل (Čaledál) مص. ل.

(۱) مروج شدن ؛ استعمال شدن ماشین و
غیره (۲) گوزاره شدن شخص غریب ،
(۳) چالان شدن آسیا و غیره ، جاری
شدن باد و غیره.

چم (۱) (Čam) نرم (۱) محله و کوچه ،
(۲) خدعه ، مسافه بین دو کشه قلبه که
چند متر با هم فاصله داشته باشد و در بین
آن تخم افشانند.

چم (۲) (Čam) نرم. مقدار یک پره
بیل گل (۲) انبوه گیاه و موی و امثال آن.
چمبر خیال (Čambarxyál)
نرم. فلوس.

چمبر (Čumbár) نرم. کرباس
منقش.

چمبلی (Čambeláy) نرم. گلی
است معطر و معروف که از آن عطر
ساخته میشود.

چمتو (Čamtú) ص. نب. آماده ،
مهیا ، منتظر.

چنجن (Čínján) ص. نرم.

(ج کرمی.

چنجی (Činj áy) ن.م. کرم.

چندرک (Čindray) بنخ.م.

(۱) جزبازی نوعی از بازی است که یک خط مربع و مستطیل کشیده و در بین آن چند خط مستقیم کشیده میشود. و یک سنگ را به یک پای به طریق مخصوص خود از آن خارج می سازد (۲) به یک پای خیزان خیزان رفتن.

چندن (Čandán) ن.م. صندل.

چندنهار (Čandanhār) ن.م.

گلوبندیکه از دانه های صندل می ساختند ولی اکنون به آن شکل از نقره و طلا می سازند (زیور).

چندونی (Candūnáy) ن.م.

(ج چندونی) پکه گوش.

چندی (Čandáy) ن.م.

(ج چندی) شاعر.

چنگابن (Čungāš) ن.م.

(۱) خرچنگ (۲) سرطان ماه چهارم

هجری شمسی.

چن (Čan) ن.م. (۱) خشاوه نباتات،

(۲) صاف و پاک (۳) خاشاک و بوبته پوشش سقف (۴) عمل بخیتن (۵) انتخاب.

چنچنه (čančāṇa) بنخ.م.

(ج. چنچنی) عصفور.

چنول (Čanawál) مصر.مت.

خشاوه کردن (۲) پاک کردن (۳) انتخاب کردن (۴) بیختن.

چنبدل (čanedál) مصر.مت.

خشاوه شدن (۲) صاف و پاک شدن (۳) انتخاب شدن (۴) بیخته شدن.

چواری (Čawaráy) ن.م.

(۱) خاکروب (۲) سیاه چهره.

چوپر (Čopár) ن.م.

(ج چوپرونه) خدمت.

چوته (Čawāta) بنخ.م. (ج چوتی)

چیلی.

چوتی (Čotí) بنخ.م. ج. گیسوی

کلان.

(غربال کلان سوراخ .

چو غلي (čūǵal) بنځ .م .نمامت

، غمازی ، سخن چینی .

چو کول (Čukawál) مص.مت .

خواباندن شتر .

چو کی (Čawkáy) بنځ .م .

(۱) کرسی ، چوکی (۲) رفتن به زیارت
اشخاص روحانی بقسم نذر به تعداد و وقت
معین (۳) پهره ، تهانه .

چو کبدل (Čukedál) مص.ل .

خوابیدن اشتر .

چول (Čol) نر.م . (۱) دشت و بیابان

دراز و بی آب و علف و خشک ،
(۲) آله تناسل اطفال .

چونتی (۱) (Čuntáy) ص.نر.م .

شخص یک دست ، چولاقي .

چونتی (۲) (Cuntay) ص.نر.م .

گیسوی کلان .

چونگی (Čung) نر.م . (۱) پیمانه

یک دست ، چیز قلیل و کم ، کنج چیز

چورلک (Čūrlák) نر.م .

(ج .چورلکونه) گردش ، دور .

چورلول (Čūrlawál) مص.مت .

دور دادن ، به گردش آوردن .

چورلبدل (Čūrlédál) مص.ل .

دور خوردن ، گردش کردن .

چورلکه (Čūrláka) بنځ .م .

(ج .چورلکې) هلیکوپتر ، طیاره
چرخي .

چورلول (Čūrlawál) مص.مت .

دور دادن ، چرخ دادن ، تاب دادن .

چورلبدل (Čūrlédál) مص.ل .

چرخ خوردن ، دور خوردن .

چوښکه (Čūšaka) بنځ .م .

(ج .چوښکې) نوله آفتابه و امثال آن .

چو غکه (Čūǵaka) شځ .م .

(ج ، چو غکې) عصفور ، گنجشک .

چو غل (Čuǵál) نر.م .

(ج .چو غلونه) (۱) غماز ، سخن چین (۲)

شکسته^۲ (آواز چوچه مرغ ، ۳) آواز
گوز باریک^۴ (تحریک و مصلحت
سری.

چونگبڼه (Čungaša) ښخ . م

(ج ، چونگبڼی) بڼه .

چونگول (Čungawál)

مص. مت. گریاندن طفل.

چونگی (Čungáy) نرم. ۱) طاقه ،

یک دست^۲ (آواز پرنده^۳) اندازه
۴) آواز باریک گوز^۵ مجازاً و تحقیراً
پسر شخص.

چونگېدل (Čungedál) مص. ل.

گريه کردن.

چون (Čūn) نرم. م (ج ، چوڼونه)^۱

لڅک دروازه^۲ (چین کالا^۳) آواز بسیار
آهسته^۴ (آتشدان و غوزه تنفگ .

۵) سوراخ خورد دربند جوی و یا حوض
۶) آواز گنجشک.

چونل (čūnál) مص. مت

۱) بختن ، ۲) به جامعه چین دادن.

چونول (čūnawál) مص. مت

۱) بصدا آوردن گنجشک و غـیره
۲) جاری ساختن آب تا که صدای باریک
ازان بر آید^۳ انتخاب کردن.

چونهار (Čūnhār) نرم. م. آواز

پرنده ها.

چونی (Čawnáy) ښخ . م. چهاونی ،

قشله عسکری.

چونی (Čūnay) نرم. م. (ج ، چونی)

بلبل.

چونیا (Čūnyá) ښخ . م. ۱) بلبل و

مرغ خوش الحان^۲ بنفش .

چونېدل (Čūnedál) مص. ل. ۱) به

آواز آمدن گنجشک و بلبل و غیره ،
۲) جاری شدن آب^۳ پخته شدن.

چیت (Čit) نرم. م. پیمال ، شفتی.

چیتول (Čitawál) مص. مت. پایمال

کردن.

چیتېدل (Čitedál) مص. ل. پایمال

شدن.

چیچکه (Čičáka) ښخ . م.

ماکیان جوانه.

چیغه (Číġa) بنخ.م. (ج. چیغې)

فریاد ، غوغا ، فغان.

چېلی (Čeláy) نر.م. بزغاله .

چیندری (Čindráy) بنخ.م. بازی

کودکان است که آنرا نانگ گویند.

چینه (Činá) بنخ.م. (ج. چینی)

چشمه آب.

چیچل (Čičal) مص.مت. گزیدن ،

چیز سخت را به دندان جویدن و میده
کردن.

چیچی (čičáy) نر.م.

(ج. چیچیان) چوچه پرنده.

چېرته (Čerta) ق. کجا.

خ

خَالِه (Jāla) بنخ.م. (ج. خالی)

آشیانه.

خَانَ (Jān) نر.م. (ج. خانونه)

خویشتن ، خود ، بدن .

خَانِخَانِي (Jānjānī) بنخ.م. خود

خواهی ، بی وسیله گی.

خَانِگَر تِيَانْگَر (Jāngəṭiāngəṭ) بنخ.م. خود

پسندی ، فرد گیرائی.

خَانِگَرِي (Jāngəṛáy) ص.نر.م

(ج. خانگري) بیل ، علیحده ، جدا.

خ (je) بنخ.م. حرف دهم الفبای

زبان پشتو است.

خَاخِي (Jājáy) نر.م. (ج. خاخي)

یکی از اقوام پښتون ها است.

خَار (Jār) نر.م. قربان ، نثار ، فدا.

خَار خَار (jārjār) نر.م. فغان ، نوحه.

خَارُول (jārawál) مص.مت

قربان کردن .

خَار بَدَل (jāredál) مص.ل. قربان

شدن .

خانگو (Ĵāngó) بنخ.م.

(ج ، خانگو گمانی) گاز ، گهواره ، جاله
کوچک دریا.

خای (Ĵāy) نر.م. (ج. خایونه)

(۱) جای (۲) بستر خواب.

خایول (Ĵāyawál) مص.مت.

گنجانیدن.

خائی (Ĵāyí) ص.نب. (۱) جائی،

(۲) اصلی ، ذاتی ، طبعی ، بومی ساکن.

خپل (Ĵapál) مص.مت. کوبیدن ، از

بین بردن.

خری (Ĵáray) نر.م.

(ج. خری) (۱) جاسوس ، قاصد (۲) دید بان
تفنگ.

خروبی (Ĵarobáy) نر.م. (ج. خروبی)

آبشار.

خړول (Ĵarawál) مص.مت. آویختن

آویزان کردن.

خړېدل (Ĵaredál) مص.ل. آویزان

شدن.

خفاسته (Ĵǵásta) بنخ.م.

(ج. خفاستی) تاخت ، دوش.

خغستل (Ĵǵastál) مص.ل. دويدن

تاختن.

خغلند (Ĵǵáland) ص.نر.م. دونده.

خغلول (Ĵǵalawál) مص.مت.

دواندن ، گریختاندن.

خكه (Ĵáka) اد. زیرا ، ازین جهت،

ازین سبب .

خك (Ĵag) نر.م. (ج. خگونه)

كف.

خكر (Ĵigár) نر.م. (ج. خگرونه)

جیگر.

خل (Ĵal) نر.م. (۱) نوبت ، بار ، دفعه؛

(۲) درخشندگی.

خلا (Ĵalā) بنخ.م. (ج. خلاوې)

درخشندگی.

ځنډه نۍ (Ĵandānáy) ص.نر.م.

ديرينه ، قديمی .

ځنډه ول (Ĵandawál) مص.مت.به

تاخير انداختن .

ځنډه بدل (Ĵandedál) مص.ل

درنگ کردن ، تاخير کردن .

ځنگل (Ĵangál) نر.م (ج.ځنگلونه)

جنگل .

ځنگلي (Ĵangalí) ص.نب. جنگلی ،

وحشی .

ځني (Ĵíni) اد.ازو ، از نزدش .

ځوان (Ĵwān) ص.نر.م. (ج.ځوانی)

جوانی .

ځوان بدل (Ĵwānedál) مص.ل .

جوان شدن .

ځوانمرگ (Ĵwānimárg)

ص.نر.م. جوانمرگی .

ځور (Ĵawr) نر.م. (ج.ځورونه)

ځلانډ (Ĵalánd) ص.نر.ج. تابان ،

درخشان .

ځلول (Ĵalawál) مص.مت. تابانیدن

درخشانندن .

ځلېدل (Ĵaledál) مص.ل. تابیدن ،

درخشیدن .

ځم (Ĵam) ص. میروم .

ځمبل (Ĵambál) مص.ل. پلک زدن

چشم .

ځمکنی (Ĵmakanáy) ص.نر.م

(ج.ځمکني) مربوط به زمین ، زمینی .

ځمکه (Ĵmáka) ښخ.م.

(ج. ځمکی) زمین .

ځناور (Ĵināwár) نر.م .

(ج. ځناوران) جناور .

ځنځير (Ĵnāwár) نر.م .

(ج. ځنځيرونه) زنجير .

ځنډه (Ĵand) نر.م. درنگ ، تاخير ،

توقف .

رنج ، تکلیف ، درد .

خوړول (jāwrawál) مص.مت

رنجانیدن ، تعزيب کردن ، آزدن ،
تکلیف دادن .

خوړ (jwar) نر.م . نشیب زمین ،

پستي زمین ، سرازیری زمین .

خوړند (jwaránd) ص.نر.م .

اویزان ، معلق .

خوړندول (jwaraudawál)

مص.مت اویزان کردن .

خوړندېدل (jwarandedá)

مص.ل. اویزان شدن .

خوز (józ) نر.م . (ج خوزان) خار .

خولی (joláy) بنخ.م.جولی ، طبراق .

خیر (jir) نر.م . تیزبین ، نگاه دقیق .

خیرک (jirák) ص.نر.م . (۱) تیزبین

، هوشیار ، مدقق (۲) نام یکی از اقوام
پشتونها است .

خیر (jiz) ص . نر.م . (ج خیره)

درشت ، خشن ، شخص تند مزاج ،
سخت طبیعت .

خېرمه (jézma) بنخ.م .

(ج خېرمې) پلک چشم .

خېل (jel) نر.م . (ج خېلونه)

(۱) نادانی ، جهل ، (۲) لجاجت (۳) قطار ،
سالک .

خېلي (jelí) ص.نب . لجوج ، جاهل

خینې (jinni) ق . بعضی .

خ

خ (ce) بنخ .م. حرف یازدهم الفبای پشتواست.

خاه (cā) نر.م. (ج. شاه گمان) چاه .

خاپیره (cāpérá) نر.م. بنخ .م.

(ج. چپیره) سلی ، قفاق .

خاخکی (cáckay) نر.م.

(ج. خاخکی) قطره .

خادر (cādar) نر.م. (ج. خادرو نه)

خار (cār) نر.م. ترصد ، تجسس ،

مراقبت .

خارل (cārál) مص. مت. دیده بانی

کردن.

خارنه (cārána) بنخ .م. جاسوسی

، دیده بانی .

خارونکی (cārūnkay) نر.م.

(خارونکی) تجسس کننده ، مترصد .

خاروی (cārway) نر.م.

(ج. خاروی) دواب ، چارپای .

خاری (cāray) نر.م. (ج. خاری)

مرض شق شدن موی ، دوغ داغ پرنده

است معروف .

خانبت (cāšt) نر.م. (ج. خانبتونه)

ضحی ، وقت ما بین بعد از طلوع و قبل از زوال (۲) شویست.

خابنتی (Cāstáy) نر.م. (خوراک

وقت ضحی؛ (۲) چاشتی ، از چاشت.

خابنه (Cāṣa) بنخ.م. (ج ، خانبی)

سر دوز چرخه شده.

خانگه (Cānga) بنخ.م.

(ج . خانگی) (۱) خله ، اق زدن از درد ،

(۲) شاخ درخت (۳) شعبه (۴) نیزه.

خیان (capān) بنخ.م. (ج . خپافونه)

توفان آب.

خیاند (capānd) ص.نر.م. ج.

طوفانی ، موج دار.

خیر (Capár - cápar) نر.م.

(۱) چپر داله خنس و خار کوفتن خرمن ،

(ج . خپرونه) (۲) همواری سرکره (۳) تکه نان غنیمت - خنس پوشک .

خپر کی (Capárkay) نر.م.

(ج ، خپر کی) (۱) شاخچه ، پر خچه چوب

و سنگ و غیره (۲) پا غونده برف ،

(۳) تکه نان و غیره (۴) حصه.

خپر (Capár) بنخ.م. (ج . خپرې)

قفاق ، سیلی.

خپلی (Capláy) بنخ.ج. (۱) پا پوش ،

چپلی (۲) انعام مقرر که برای سوار و

نشانه زن در وقت کامیابی داده

میشود؛ (۳) قلچه شتر خار که بالای سر

جهت ساختن چیری می اندازند؛ (۴) درهم

بر هم و انبوه.

خپن غوری (Capaṅwázay)

نر.م. بنا گروش (گوشته نازک گروش که

بان چله می آویزند.

خپول (Capawál) مص.مت. چج

کردن ، پاک کردن غله بذریعه چج و

شکور.

خپه (Capá) بنخ.م. (ج . خپې)

(۱) موج آب (۲) حالت بیهوشی و مرض

ناگهانی ، (۳) بیلچه کشتی.

خپیا که (Capyáka) بنخ.م.

(ج ، خپیا کی) (۱) قرص سررگین ،

(۲) لانه زنبور (۳) نوعی از نبات پهن برگ

خوردنی است.

خپره (Capéra) بنخ.م. (ج خپرې)

قفاق.

خت (Cat) نر.م. (ج ختونه) (۱) پس

کردن (۲) عقب و پشت هر چیز.

ختل (Catál) مص.مت. (۱) لیسیدن ،

(۲) مجازاً در اثر نحوست تبا کردن.

خټ مخی (Caṭmáxay)

ص.نر.م. بد شکل ، بد قواره ، کج روی.

خټ مری (Caṭmar) بنځ.م.

مهره گردن ، چقوری پس گردن.

خته (Cáta) بنځ.م. (ج. خټې) بار غله.

ختی (Caṭáy) نر.م. (ج. خټي) پشتاره گندم.

خخواکی (Caṭwáky) نر.م.

(ج. خخواکي) قطره.

خخوبی (CaCóbay) نر.م. (ج.

خخوبي) (۱) چکک (۲) چشمه که از آن آب بصورت قطرات بیرون می آید ،

(۳) چجه دیوار.

خخول (Cacawál) مص.مت.

چکانیدن ، تقطیر.

خخه (Cáxa) اد. از نزد ، نزد.

خخېدل (Cacedál) مص.ل.

چکیدن ، تراویدن.

خراغ (Cirāğ) نر.م. (ج. خراغونه)

چراغ.

خربنت (Carbášt) نر.م. فربهی.

خربول (Carbawál) مص.بت. فربه کردن.

خربېدل (Carbedál) مص.ل.

فربه شدن.

خرخ (Carx) نر.م. (ج. خرخونه)

(۱) چرخ (۲) حالت تیر و یا سوزن و امثال آن که در چیز خلیده باشد.

خرخول (Carxawál) مص.مت.

چرخ دادن.

خرخی (Carxáy) نر.م. (ج. خرخي)

(۱) کلوله نخ و سر دوز و غیره (۲) چرخه دستی سردوز رپی.

خرخېدل (Carxedál) مص.ل.

چرخ خوردن ، دور خوردن.

خرېنه (Carša) بنځ.م. (۱) مس ،

مساس (۲) خطیکه از کشیدن چیزی بر زمین پیدا میشود.

خرک (Crak) نر.م. سراغ ، درک

خفیه پولیس.

خرکول (Crakawál) مص.مت.

درخشاندن.

خرکېدل (Crakedál) مص.ل.

(۱) درخشیدن (۲) طلوع نمودن آفتاب.

خر گند (Cargánd) ص.نر.م .

ظاهر ، معلوم ، آشکاراً ، معلومدار .

خر گندول (Cargandawál)

مص.مت پدیدار کردن ، ایضاح نمودن ،

آشکارا نمودن .

خر گندیدل (Cargandedál)

مص.ل. پدیدار شدن ، ظاهر شدن .

خر مښکی (Carmuskáy)

ښخ.م. چلیپاسه .

خر من (Carmán) ښخ.م

(ج ، خرمڼې) چرم گاو و غیره پوست ،

مدبوغ .

خر مه (Cárma) ښخ.م. نزدیک ،

چسپیده ، هرپړلو ، مجازاً همسایه .

خر نکه (Cáranga) ق. چطور ،

چونکه .

خړول (Carawál) مص.مت .

چرانیدن .

خړ بدل (Caredál) مص.ل .

(۱) چریدن (۲) ریخ زدن .

خړیکه (Críka) ښخ.م .

(ج . خړیکې) (۱) طلوع افتاب .

خړ (Car) نر.م. (۱) چرا ، چرایش ،

(۲) ریسمان و چوبیکه بان گاو سرکش

بسته میکند .

خړ خای (Car jāy) نر.م .

(ج . خړ خایونه) چراگاه .

خړ منی (Carmánay) نر.م .

(ج . خړ مونی) موسم بهار .

خړی (Caráy) ښخ.م. (۱) شا باز

موی زنان ، موی بافته زنان که از تالاق

سر می بافند و بر آن پول می دوزند .

خړیکه (Críka) ښخ.م. (ج، خړیکې)

خله و درد .

خښاک (cək) نر.م. نوشیدن .

خښتن (caştán) نر.م. (ج. خښتن)

(۱) مالک، خداوند، صاحب ، (۲) شوهر .

خښل (Cəđl) مص.مت. نوشیدن ،

باتمام مشتقات .

خکل (Ck ál) مص.مت. آشامیدن ،

نوشیدن .

خکل (Cakál) مص.مت. چشیدن ،

مزه و ذایقه کدام چیزی به زبان به خود

معلوم کردن .

خکول (Ckawál) مص. مت .

(۱) دم کشیدن ، دود چلم و سگرت کشیدن ، (۲) چیزی را بر زمین کش کردن.

خکه (Cáka) بنخ.م. (ج . خکې)

(۱) لب چش ، ذایقه ، (۲) نوعی از مرض .

خکبدل (C kedál) مص.ل .

(۱) خزیدن ، جو قیدن ، کش شدن.

(۲) دود چلم کش شدن.

خکبدل (Cakedál) مص.ل .

چکک کردن بام.

خلور (Calúr) عدد چهار ، ۴.

خلور بول (Calorbúl) نر.م .

(ج ، خلوربولی) (۱) حیوان چارپا ،

(۲) حالت چارغاوک.

خلورپینی (Calorpsáy) نر.م .

(ج ، خلور پینی) چارپای.

خلور خواوې

(Calorxwáwe) بنخ.ج . چار طرف.

خلور خوندي

(Calorxwánde) بنخ.م . چهار ماه

قمری.

خلور غابنی (Calorgāşay)

ص.نر.م . گاو چهار دندان و گاو پنج

ساله که بعد از آن (کجه) میشود.

خلور لاری (Calor lāray)

نر.م. چهار راهی.

خلورم (Calorám) ص.عد.نر.م .

چهارم.

خلوریزه (Caloríja) بنخ.م .

(ج . خلوریزه) رباعی.

خلوینست (Calwést) عد.نر.م

چهل. ۴۰.

خلوینستی (Calwestí) بنخ.م .

چهل روز نفاس ، روز چهلم تولد و مرده

و غیره.

خله (Cilá) بنخ.م. (۱) چهل روز یخ

زمستان ، (۲) چله ماه رمضان.

خلی (Cálay) نر.م. (ج . خلی)

(۱) منار (۲) نشانه ، حدود ، سنگ نشان

راه و سرک و گذر دریا و بندر و غیره.

خمخه (Camcá) بنخ.م. چمچه.

خمکنی (Camkaní) نر.ج . یکی

از ولسوالی های ولایت پکتیا.

خملاستل (Camlastál)

مص.ل. دراز کشیدن.

خملول (Camlawál) مص.مت.

خوابانیدن.

خنډول (Candál) مص.مت. تکاندن

افشانندن.

خنډوه (Cánda) ښخ.م. کناره ،

حاشیه ، ضلع.

خنګ (Cang) نر.م (ج. څنگونه)

(۱) بغل ، پهلو ، ۲) طرف.

خنګزن (Cang zán) نر.م. کناره

کیر.

خنګل (Cangál) ښخ.م.

(ج. څنگلې) آرنج.

خنګویردی (Cangwezday)

نر.م. (۱) بالین ، تکیه ۲) بند تفنگ .

خنګه (Cánga) ق. چطور.

خنګی (Cangáy) نر.م.

(۱) ریسمان حلقه دار حیوانات که آنرا

(وندر) میگویند . ۲) همسایه.

خنی (Cnay) ښخ.م. سردوز.

خنګه (Canáka) ښخ.م.

(ج. خنګې) (۱) کاکل ۲) کاک

سریوش بوتل ۳) ابریشم غوزه جوار.

خښې (Cáne) ښخ ، ج ، کاکل

دراز ۲) ابریشم غوزه جوار.

خو (Co) ص. عدد. چند ، چقدر.

خوارلس (Cwárlas) عد،

چهارده ، ۱۴.

خوباری (cobaray) نر.م.

(ج. خوباري) چوب جامه کوب.

خورب (Cwar) ص. نر.م.

(ج. خربه) چاغ و فربه .

خورنگ (Cowráng) نر.م.

(۱) پایمال ۲) خون آلود و کوفته ۳) شل

شوپ.

خوری (Cwaráy) نر.م. توشه ، زاد

راه ، سفر خرچ.

خوک (Cok) ض. که ، کدام ،

کس.

خوکی (Cawkáy) ښخ.م. (۱)

چوکی ۲) پهره ، محل پاسبانی و تهانه ،

سنگر.

خوکیدار (Cawkidár) ص. نر.م.

چوکیدار.

خومره (Cúmra) ق. چقدر.

خووم (Cowám) عد. چندم.

خه (Ca) اد. چه.

خېر (Cer) نر.م. مانند.

خېرل (Cirál) مص.مت. پاره

کردن ، دریدن.

خېرمه (Cérma) ښخ.م. گوشه ،

کناره.

خېرونکی (Cirúnkay) ص.نر.م.

درنده ، پاره کننده.

خېره (Cera) ښخ . م. ۱) فوتو و

عکس ، چهره ، قیافه ، قواره ۲) مترس

پرندهگان ۳) عکس های پرنده ها که

شکاری به کدام تکه دوخته و توسطه آن

پرنده ها را شکار میکند.

خېرې (Círe) ص.نب. پاره ، دریده.

خېرېدل (Ciredál) مص.ل. پاره

شدن.

خېرل (Cerál) مص.مت. بحث

کردن.

خېرنه (Cerána) ښخ.م.

(ج ، خېرنې) بحث سوال و جواب.

خېرونکی (Cerúnkay) نر.م.

محقق ، تحقیق کننده.

خېری (Ceray) ښخ.م. ۱) درخت

بلوط، ۲) تالاق سر.

خیز (Ciz) نر.م. (ج . خیزونه) شی

، چیز.

خېلمه (Célma) ښخ . م. ۱) همه ،

تماماً ۲) کناره ، طرف جاشیه ۳) جای

نشیمن برای جنگ ، استحکام .

خینگکه (Cingáka) ښخ.م. نوعی

از گنجشک.

ح

حرف دوازدھم الفباى زبان پشتو است

که ارزش ابجد آن ۸ است.

حاصلول (hāselawāl) مص.مت.

بدست آوردن.

حاضرول (hāzerawāl) مص

.مت.حاضر کردن.

حاضرېدل (hāzeredāl) مص

.ل.حاضر شدن.

حجره (hujrá) بنسخت . م .

(ج ، حجرې) مهمانخانه ، سراچه .

حقوق پوه (huqūq pōh) ص.نر

.م . حقوقدان.

خ

حرف سیزدهم الفبای زبان پشتو است
که ارزش ابجدی آن ۶۰۰ است.

خاپورې (xāpur) بنسخت م.
چارغاوک .

خاتول (xātól) نر م . گل لاله .

خاربست (xārəšt) نر م . خارش .

خاربستي (xārəšti) ص . نپ .

خارشتی ، شهوتی ، مجازاً شخص نایاک
ومعرض .

خالی ورځ (xāliwrāj) بنسخت م.
روزشنبه .

خامخا (xāmaxā) ق . هر و مرو ،
ارو مرو ، بالضرور ، حتماً .

خاوره (xāwra) بنسخت م.
(ج خاورې) خاک .

خاورين (xāwrín) ص . نر م .

خاکی ، از خاک تیارشده .

خبرتيا (xabartyā) بنسخت م .

(ج خبرتياوې) آگاهی ، اطلاع ، اعلان .

خبرلوڅ (xabarloc) ص . نر م .

(ج خبرلوڅي) نطق ، سخنور .

خبرول (xabrawál) مص . مت .

خبر کردن .

خبره (xabára) بنسخت م .

(ج خبرې) ۱) سخن ، ۲) مج ، واقعۀ ،

حادثه ، معامله .

خبرې اترې (xabareatare)

بنسخت ج . گفتگو ، مکالمه .

خبريال (xabryál) ص . نر م .

سخنور .

خبرېدل (xabredál) مص . ل .

آگاه شدن ، مطلع شدن ، خبر شدن .

خپړول (xparawál) مص . مت .

توزیع کردن ، اشاعت دادن ، پراکنده کردن .

خپرونه (xparawána) بنخ . م .

توزیع کردن ، اشاعت دادن ، پراکنده کردن .

خپرېدل (xparedál) مص . ل .

تیت شدن ، پراکنده شدن ، توزیع شدن .

خپر (xapér) بنخ . (ج خپړې)

پنجه انسان .

خپسکه (xapšáka) بنخ . م .

کابوس .

خپگان (xapgán) نر . م خفقان .

خپل (xpal) ص . نب . (ج خپلوان)

(۱) از خود ، (۲) پیش ، قریب ، دوست .

خپل چاری (xpalčáray) ص

نر . م . خودخواه .

خپل سری (xpolsáray) ص

نر . م . خودمختار .

خپلواک (xpolwák) ص . نر . م .

ج . مستقل ، خودمختار .

خپلواکی (xpolwákí) بنخ . م .

ازادی ، استقلال .

خپلوان (xpolwán) نر . ج . اقربا ،

خویشاوندان .

خپلول (xpolawál) مص . مت .

(۱) دوست ساختن ، قریب ساختن ، (۲) از

خود کردن ، تملیک نمودن ؛ (۳) بخشیدن

، معاف کردن .

خپلوی (xpolwí) بنخ . م . دوستی ،

قربانیت .

خپور (xpo) نر . م . نشوونو ،

تیت ، پراکنده .

خپه (۱) (xapá) ص . نب .

(۱) خفه ، ناراض ، (۲) آزرده ، گلو گرفته .

خپه (۲) (xpa) بنخ . م . (ج خپې)

پای .

خت (xat) نر . م . (ج ختونه) پیراهن .

ختل (xatál) مص . ل . بلاشدن ،

برآمدن یخ و امثال ان ، تحریر شده

ختیخ (xatíj) نر . م . شرق ، آفتاب

برآمد .

ختک (xaták) نر . م . (۱) سوسک ،

نام یک خزنده است ، (۲) نام یک طایفه

افغانها است ، (۳) چوبک خوردیکه در بین

دوزه غوله کمان میباشد .

ختکی (xatakáy) نر . م .

(ج ، ختکی) خربوزه .

ختگر (xatgár) نر . م . کلکار .

خته (xáta) بنخ . م . رگل .

خجوره (xajúra) بنخ . م . خرما .

خج پچ (xačpáč) نر.م.میده

درهم شکسته.

خچن (xačán) ص.نر.م.چرکین ،

پخلوک.

خچه (xača) بنخ.م.انگشت خنصره

انگشت کوچک.

خحله (xazála) | بنخ.م.خس و

خاشاک.

خدل (xadál) نر.م.سنگ بسیار

کلان.

خراشکی (xaráškay) نر.م.

(ج. خراشکي) بلغم ، خلط سینه.

خربون (xarbūn) ص.نر.م.

خرچران.

خرپ (xiráp) نر.م.آو از ضرب و

زدن و شکستاندن چیزی، غرور ،

دبدبه ، غیرت.

خرپل (xarpál) نر.م.تغاله جوارى

میوه و غیره.

خرخ (xarč) نر.م.۱) خرچ ،

۲) فروش ، فروخت.

خرخلاو (xarc|áw) نر.م.فروش.

خرخوړی (xarcóray) نر.م.

(ج. خرخوړي) لباس بیکاره ، پارچه

کهنه .

خرخول (xarcawál) مص.مت.

۱) فروختن ، خرچ کردن ، ۲) مصرف

کردن.

خرخی (xarcoy) نر.م.۱) توشه ،

مصرف راه و سفر ۲) محصلی مخصوص

سپاهی.

خرخېدل (xarcedál) مص.ل.

۱) فروخته شده، ۲) مصرف شدن.

خرخېنه (xarxaša) بنخ.

م (ج. خرخېنې) ۱) فتنه، ۲) تردد خاطر

، وسوسه ؛ ۳) مرض اطفال است که در

وقت چیز خوردن خفه شده چیزی نه می

خورد و گریه میکند.

خردنگ (xardōng) نر.م.

شخص احمق و بیعقل و بیکار.

خردګ (xardag) نر.م.۱) نام

بوته خود روی دشتی که برگهای کلان و

پهن دارد ؛ ۲) احمق و جاهل.

خرل (xarál) مص.مت. خراشیدن

زمین به پای یا به دست.

خروتي (xaróti) نر.ج. یکی از

اقوام مشهور افغانها.

خروړی (xaróray) نر.م.

(ج. خروړي) سگ عقور و درنده.

خروړله (xarwá) بنخ.م.خربید ،

قسمی از بید .

خر بَدَل (xaredál) مصر. ل. خر خر

کردن.

خر بَری (xareḇáy) نر. م. (۱) دوغ

داغ ، شیر آمیخته با دوغ که به اصطلاح
کابل قویمه گویند . (۲) سمارق.

خریل (x reyál) مصر. مت.

تراشیدن موی.

خر بَمه (xaremá) بنـ. خ. م.

(ج ، خریمې) ما چه خریکه طلب الاغ
کند ، ماچه خر نر طلب.

خر (xar) ص. نر. م. (ج ، خره)

(۱) خاکی ، (۲) خجل.

خر پَر (xarḇár) ص. نر. م. بالکل

خاکی رنگ و گرد آلود.

خر سترگی (xarstágay)

ص. نر. م. (۱) خاکی چشم (۲) خجل.

خر و ب (xarób) ص. نر. م. (۱) گل

آبه (۲) سیراب ، شاداب.

خر و بول (xarobawál) مصر. مت

(۱) سیراب کردن ، آبیاری کردن

(۲) گلابه و رنگ کردن دیوار خانه.

خر و بی (xarobáy) نر. م.

(ج . خروبی) گلابه ای که در رنگ

کردن خانه استعمال میشود، (۲) نوع از

لیتی آرد مثل اماچ که به حیوانات میدهد.

خر و بَدَل (xarobedál) مصر .

ل. (۱) گلابه و رنگ شدن خانه ،

(۲) سیراب شدن.

خر و س (xarūs) ص. نر. م.

(ج . خروسان) (۱) دون همت ، دنی

(۲) آدم فربه.

خر و ل (x rawál) مصر. مت .

در خاک و گل مالیدن و لول دادن حیوان .

خر و ل (x rawál) مصر. مت .

(۱) خاکی کردن ، (۲) آب را گل الود کردن

(۳) خجل کردن .

خر بَدَل (xaredál) مصر. ل.

(۱) خاکی شدن . (۲) گل الود شدن اب

و غیره (۳) خجل شدن.

خَبَتَگ (xastág) نر. م.

(ج خبَنگونه) خشتگ .

خَلات (xalát) نر. م. (ج خلاتونه)

خلعت .

خَمبِه (xambá) بنـ. م. (ج خمبې)

(۱) انبار خانه ، کندو ، کلان (۳) دسه

پوشش سقف.

خَمبیره (xambirrá) بنـ. م

(ج. خمیری) خمیرمایه .

خَمْتَا (xamtá) بنـ. م. کرباس .

خندل (xandál) مص.ل. خندیدن.

خندول (xandawál) مص.مت.

خندانیدن.

خندېدل (xandedál) مص.ل.

خندیدن

خنه (xand) نر.م. (ج. خنلونه) بیخ

(پای مرغ، ۲) نکره درخت، ۳) خار

سخت، ۴) مج، مشکل.

خنه (xandán) نر.م.

چوب نکره دار.

خوا (xwā) بنخ.م. (ج. خواوې)

(۱) طرف ۲) دل، خاطر، اشتها و آرزو.

خوابدی (xwābāday) ص.نر.م.

(ج. خوابدي) دق، خفه دل، آزرده.

خوابه خوا (xwāpaxwā) ق.

پهلو به پهلو، قریب.

خواخوړی (xwāxūzay)

ص.نر.م. (ج. خواخوړي) دلسوز،

غمشریک.

خوار (xwār) ص.نر.م. (ج. خواران)

(۱) مسکین، ۲) لاغر.

خوارول (xwārawál) مص.

مت. عاجز ساختن، زحمت دادن.

خواري (xwāri) بنخ.م.

(ج. خواري) ۱) کسب و کار

۲) زحمت، تکلیف، ۳) مفلسی، ناداری.

خوارېدل (xwāredál) مص.

ل. ۱) مفلس و غریب شدن ۲) لاغر

شدن.

خواريکېش (xwārikaš) ص.

نر.م. ج. ۱) کسب و کار،

۲) زحمت کش.

خواره (xwāra) نر.ج. ماکولات،

اشیا خوردنی طعام، ۲) مصالح آش دادن

مشک دوغ و غیره.

خواره (xwāzā) ص.ج. ۱) جمع

خوردنه معنای شیرین، ۲) شیرینی ها.

خواشینی (xwāšínay) ص.نر.

م. (ج. خواشيني) غم، خفگان،

غمگینی، آزرده‌گی.

خوابې (xwāše) بنخ.م.

(مادر زوجه و شوهر) خشو.

خواگرخول (xwāgarzawál)

مص.مت. قی کردن، افعال قی آوری

کردن.

خواگرخېدل (xwagazedal)

مص.ل. ۱) قی آمدن، قی کردن

۲) بد آمدن، نفرت کردن از چیزی.

خواله (xwālá) بنخ.م.

(ج. خوالي) همدردی، راز دل.

خواله کول (xwālakawál)

مص.مت. همدردی کردن ، راز دل کردن.

خوب (xob) فر.م. (ج. خوبونه)

(۱) خواب (۲) رویا.

خوبا (xobā) ښخ.م. (ج. خوبانې)

معشوقه.

خوبیاولی (xobyāwālay)

ص.نر.م. (ج. خوبیاولی) خواب آلود.

خوټول (xotawál) مص.مت.

جوشاندن.

خوټه (xotá) ښخ.م.

(ج. خوټې) خصیه.

خوټېدل (xotédál) مص.ل.

به جوش آمدن ، جوشیدن.

خوځند (xwaǰánd) نر.م.

متحرک.

خوځول (xwaǰawál) مص.مت.

حرکت دادن ، جنبانیدن.

خوځېدل (xwaǰedál) مص.

حرکت کردن ، جنبیدن.

خود (xwad) ق. شاید ، باید ، البته ،

به تحقیق.

خور (xor) ښخ.م. (ج. خوړندې) (۱)

خواهر ، همشیره (۲) آشبکه به پوست داده

میشود.

خورځه (xorǰá) ښخ.م.

(ج. خورځي) دختر خواهر ، خواهر زاده.

خورلنه (xorlána) ښخ.م.

(ج. خورلنې) خواهر خوانده ، زن قریب

و خویش شخص.

خورول (xurawál) مص.مت.

پراکنده کردن ، هموار کردن.

خوړ (xwár) نر.م. (ج. خوړونه)

شيله ، مجرای سیلاب.

خوړل (xwarál) مص.ل. (۱) خوردن ،

(۲) گزیدن.

خوړه (xwa rá) ښخ.م. (ج. خوړې)

زمین بسیار نرم و شن زار ، گل لای

سیلاب.

خوړه (xwará) ص. ښخ.م.

(ج. خوړې) (۱) موجب ، تنخواه

مقررہ تقاعد (۲) نان یا خوردنی هائیکه

بصورت غیر پخته و جنسی بخانه عروس

بفرستند.

خوړین (xurín) ص.نر.م.

بسیار پخته ، شاریده.

خوړینول (xurínawál) مص.

مت. شارانیدن ، بسیار پخته کردن.

خوړینېدل (xurinedál) مص.ل.

(۱) شاریدن (۲) بسیار پخته شدن.

خوړ (xoz) ص. ن. — ر. م.

(ج. خواره) شیرین.

خوړ (xwaz) ن. م. ۱) افکار، زخمی ۲)

درد، مرض.

خوړلن (xuzlán) ص. ن. م. شیرین

چک.

خوړمن (xozmán) ص. ن. م.

دردمن، افکار، زخمی.

خوړول (۱) (xwazawál) مص

مت شیرین کردن.

خوړول (۲) (xuzawál) مص. مت

افکار کردن.

خوړېدل (۱) (xuzédál) مص. ل.

شیرین شدن.

خوړېدل (۲) (xwazédál) مص. م.

افکار شدن.

خوسا (xusá) ص. نب. کنده، بدبو.

خوسکی (xusakáy) ن. م.

گوساله.

خوسی (xusáy) ن. م. (ج. خوسی)

(۱) گوساله ۲) بازی معروف ملی است

که به یک دست پای خود را گرفته با

حریف خود بازی میکند.

خوشال (xwašál) ص. ن. م. خوش،

مسرور.

خوشحال خټک

(xwašálxaták) ن. م. یکی از شعرای

مشهور و متعبر پښتونها است که بین

سالهای (۱۱۰۰-۱۰۲۲) هجری قمری

میزست.

خوشالول (xwašālawál) مص.

مت مسرور گردانیدن.

خوشالي (xwašālí) بنخ. م.

خوش وقتی.

خوشالېدل (xwašāledál) مص.

ل. خوشنود شدن.

خوشایه (xušāyá) ن. ج. سرگین.

خوښ (xwaš) ن. م. خوش،

پسندیده، راضی.

خوښول (xwašawál) مص. مت

پسندیده، خوش کردن.

خوښه (xwáša) بنخ. م. رضا،

خواهش، خوشی.

خوېشت (xwešt) ن. م.

(ج. خوېشته) بالکل تر.

خوښېدل (xwasedál) مص.

ل. م. پسند شدن، خوش شدن، خوشنود

شدن.

خوگلن (xūglán) ن. م. خریچ آتش.

خولپوتی (xulpūtay) نـ.م.

(ج. خولپوتی) (۱) ساکت ، خاموش ؛
(۲) سرپوش .

خولگی (xulqāy) بنـخ .م. بوسه .

خوله (xwalá) بنـخ .م. (ج. خولی)

(۱) عرق ؛ (۲) نوعی از علف است .

خوله (xwála) بنـخ .م. کلاه .

خوله (xulá) بنـخ .م. (ج. خولی)

(۱) دهن (۲) بوسه .

خولور (xulawár) ص.نر.م. زبان

باز، نطق .

خولی (xwaláy) بنـخ .م.

(۱) کلاه (۲) کلاهی ستون .

خوند (xwánd) نر.م. مزه ، ذایقه ،

لذت .

خوندور (xwandawár) ص.نر.م.

ج. مزه دار ، لذیذ .

خوندي (xwandí) ص.نب.

محفوظ .

خوندي کول (xwandikawál)

مص.مت. محفوظ کردن ، جابجا کردن .

خونری (xunaray) ص.نر.م.

خونکار ، خونی .

خونه (xūna) بنـخ .م. (ج. خونی)

خانه اتاق .

خوی (xway) نر.م. راشبیل .

خې (xe) بنـخ .م. چو کردن شتر .

خېټو (xetū) ص.نـب .

شکمبو، پرخور .

خېټه (xéta) بنـخ .م. (ج. خیتې) شکم ،
بطن .

خیرن (xirán) ص.نر.م. ج. چرکین .

خیرنول (xiranawál) مص.مت .

چرکین کردن .

خیرنېدل (xiranedál) مص.ل .

چرک شدن .

خیری (xíray) نر.م. چرک .

خېښ (xeş) نر.م. (ج. خېښان)

خویش .

خیگ (xig) نـ.م. (ج. خیگونه)

مشک کلان شناوری اب و غیره .

خېل (xel) نـ.م. (۱) اولاده، ال ،

طایفه ، قوم ؛ (۲) قسم ، طور .

خېلخانه (xelxāná) بنـخ .م. (ج .

خیلخانی) خاندان .

خېله (xelá) ص.نب . هرزه ، بیباک ،

فضول .

خیمه (xaymá) بنـخ .م. غرذی .

د

حرف چهاردهم الفبای زبان پشتو است

که ارزش ابجدی آن ۴ است .

دا (dā) ض. اشاره قریب ، این .

داخلول (dāxilawál) مص. مت .

داخل کردن .

داخلېدل (dāxiledál) مص. ل .

داخل شدن .

دادا (dādā) نر. م . (ج داداگان)

پدر .

دارل (dārál) مص. مت . گزیدن .

دارو (dārū) ص. نر. م. شخص

دندان دراز .

دارور (dārawar) ص. نر. م. وگ .

دارو .

دارونکی (dārūnkay) ص. نر. م .

گزنده ، درنده .

داره ۱ (dāra) بنخ . م. (ج. دارې)

دندان انیاب ، دندان دراز .

داره ۲ (dārā) بنخ . م. جماعه دزدان .

داره مار (dāramār) نر. م .

شېخون کننده ، چپاولگر .

داسې (dāsé) ض. این چنین .

(۱) پای زدن ، (۲) تکاندن ، (۳) دهل زدن ، (۴) کوفتن .

درخه (darja) امر . برو ، امر رفتن .

درخه (durca) بنځ . م . (ج . درخې)

سوراخ ، روزن .

درخي (darji) ق . به طرف تومياید .

درزي (darzi) ص . نب . خياط .

درشل (doršal) نر . م . چهارچوب

دروازه .

درغل (darǧal) ص . نر . م . (۱) قلب

و ناسره ، مجازاً شخص خاين و غدار .

و منافق (۲) مضطرب ، (۳) بند محصور .

درغلنه (darǧal ána) بنځ . م .

(درغلني) خیانت ، منافقت .

درغلول (darǧalawál) مص . مت .

(۱) مضطرب ساختن ، (۲) محصور نمودن .

درغلی (darǧalí) بنځ . م . فریب ،

چال ، خیانت .

درغلېدل (darǧaledál) مص . ل .

مضطرب شدن ، محصور شدن .

درغن (d raǧán) نر . م . تخته سنگ

(مخصوص که بران مرچ و مساله میده

میکنند) .

درکه (dárğa) بنځ . م . (ج . درکې)

داغل (dāǧál) مص . مت . داغ کردن ،

داغ نهادن .

داغول (dāǧawál) مص . مت .

داغ کردن .

داغېدل (dāǧedál) مص . ل .

داغ شدن .

دالان (dālān) نر . م . (ج . دالانونه)

تالار ، سالون .

دانگل (dāngál) مص . ل . خيززدن .

دانگې دانگې (dāngé dāngé)

ص . نب . پاره پاره ، حصه حصه ، تکه تکه .

داوې (dāwan) نر . م . (ج . داوېونه)

چادر زنانه ، شال زنانه .

دباندي (dabāndé) ق . بیرون .

درانی (durānáy) نر . م . قوم

مشهور افغان .

دربل (drabál) نر . م . (۱) پای بر زمین

زدن ؛ (۲) تخته کردن .

دربلول (durbalawál) مص . مت .

باهم بستن دو پای حیوان .

دربلېدل (durbaledál) مص . ل .

بسته شدن دوپای حیوان که فاعل ان

معلوم نه باشد .

دربول (drabaywál) مص . مت .

(۱) نیزار ، (۲) نی قلم میان پر .

درلودل (darlodál) مص. مت .

داشتن .

درمل (dermál) نر.م. (۱) دوا و دارو ،

(۲) جوان نوخط که به اصطلاح بعضی شکر پشم میگویند .

درملتون (darmaltūn) نر.م .

دواخانه ، دوا فروشی .

درمند (dármand) نر.م .

(ج درمندونه) خرمن .

درمه (dormá) بنخ.م. (۱) نی ،

(۲) میل تفنگ .

درناوی (darnāwáy) نر.م .

(۱) سنگینی ، (۲) وقار احترام ، تمکین .

درنبت (d ranāst) نر.م (۱) وقار

(۲) سنگینی .

درنگ (dráng) نر.م (۱) معطلی ،

مکت ، (۲) کان ، معدن .

درنگول (drangawál) مص .

مت.به اواز آوردن رباب وغیره .

درنول (dranawál) مص.مت .

(۱) سنگین ساختن ، (۲) باوقار نمودن .

درنه (draná) بنخ.م. (۱) سنگین ،

(۲) بلا ، مریض شدید .

درنبدل (dranedál) مص.ل .

(۱) سنگین شدن ، (۲) محقر شدن .

درواغ (darwāğ) نر.م. دروغ .

درواغجن (darwāğ án) ص

نر.م. دروغگوی ، و عده خلاف ، منافق .

درواچ (darwāč) نر.م. علامه عقیدت ،

، بریدگی گوش حیوان ، حیوان نذری که

گوش ان کمی ببرند .

دروستل (darwastál) مص.مت .

بردن .

دروول (darawál) مص.مت .

استاده کردن ، نصب کردن .

دروند (drūnd) ص.نر.م. سنگین ،

مجازاً شخص باوقار .

دروه (droh) بنخ.م. (۱) خدعه ،

فریب ، حيله ، دغا ، (۲) بیم ، اندیشه .

دروهل (drohál) مص.ل. بازی

دادن ، فریب دادن .

دروی (dā rway) نر.م .

(ج دروی) نی .

دروبزگر (darwezgár) نر.م .

خیر جمع کننده ، سوالگر ، گدایی گر .

درو بزه (darwezá) بنـخ م.

(ج. درويزې) خير .

دروېش (darwéš) نر.م. فقير ،

ملنگ .

دروېشته (darwišta) بنـخ م.

علف جو جو شده ، علف ميده با كاه .

دري (daráy) بنـخ م. سطرنجي .

دري (dre) عد. سه ، ۳ .

دريخ (darij) نر.م. منبر .

درېدل (daredál) مص. ل. استادن .

درېش (dreš) نر.م. استادشو .

درېم (dreyám) نر.م. سوم ،

عدد سوم .

درېم گري (dreyamgaray)

ص. نر.م. ثالث بالخير ، حكم ، منصف .

درېمه خور (drayámaxór) بنـخ

م. ماه جمادی الاول .

درېدنگ (darđáng) نـر.م.

(۱) جست و خيز مسرورانه ، ۲) سرعت ،

دويدن تيز ، ۳) خطه .

درېكه (daraká) بنـخ م. (ج. دركې)

تهديده سلاح .

دروكي (darúke) بنـخ م.

(۱) تخته وپراخچه خورد ، ۲) چراغ چوب .

دروايي (darwāy) ص. قيانچي .

دړه (dára) بنـخ م. (ج. دړې)

(۱) تخته ، پارچه چوب ، ۲) تنه وقامت

انسان ، ۳) دروازه ۴) پانگ ترازو ،

(۵) درزو شگاف چوب ۶) قاش

خربوزه .

دستي (dastí) ق. بالفور ، فوري ،

فعلاً .

دښمن (dušmán) نر.م. (ج. دښمنان)

دشمن ، خصم .

دښمني (dušmaní) بنـخ م.

(ج. دښمني) دشمني ، عداوت .

دښمنېدل (dušmanedál)

مص. ل. دشمن شدن .

دښن (dušan) نر.م. دشمن ، خصم ،

عدو .

دغسي (dağase) ص. نب. اين چنين .

دغلته (dağalta) ض. اينجا .

دغو (dágū) ض. ۱. اشاره جمع قريب

است .

دغومره (dağúmra) ق. اينقدر .

دغه (dağá) ض. ۱. اين (اشاره قريب) .

دل (dal) نر.م. ۱. هدر ، ۲) غله دلده

شده ۳) نواله شاخل .

دلاسا (dilāsā) ص. نب. خوشنود .

دلته (dálta) ق. اینجا .

دلده (daldá) بنخ. م. گندم میده شده

دردستاس .

دلوه (dálwa) بنخ. م. ماه یازدهم

سال شمسی .

دلیدل (daledál) مص. ل. دلده

شدن .

دم (dam) (نر. م. ۱) افسون ،

نفس (۲) چپ، خاموش .

دمول (damawál) مص. مت. ۱) دم

کردن (افسون بر چیزی چف کردن)

۲) دم کردن (برنج دیگ شوربا و غیره)

دمه (dáma) بنخ. م. آرام ، توقف

برای استراحت .

دمه خای (damaǰāy) (نر. م. جای

دم راست کردن .

دمبدل (damedál) مص. ل. دم

شدن، چپ شدن ، خاموش شدن .

دنده (dandá) بنخ. م. (ج. دندې)

۱) وظیفه ، شغل ، ۲) خوش گزرانی .

دنگ (dang) (نر. م. ۱) پای کوب

شالی و غیره ، ۲) سهی ، قبلند .

دنگل (dangál) مص. ل. جهیدن ،

خیز زدن .

دنگله (dangalá) بنخ. م.

(ج. دنگې) نزاع .

دنده (danána) ق. درون ، داخل ،

اندرون .

دنیا (danyā) بنخ. م. ج. کشنیز .

دواره (dwāra) ص. ض. هردو .

دوپته (dopata) بنخ. م. چادر ،

قدیفه زنانه ، چادرشانه .

دود (dod) (نر. م. ج. دودونه) رسم و

رواج ، عادات ، دستور، آئین ، طور .

دودول (dodawál) مص. مت.

رواج کردن ، مروج ساختن .

دودبدل (dodedál) مص. ل.

رواج شدن .

دور (dūr) (نر. م. ۱) بافنده ، کلیم باف ،

۲) دروغگو .

دورول (dūrawál) مص. مت .

پاشیدن ، باغبار آوردن آرد و آمنتال آن .

دوره (dūra) بنخ. م. ۱) گردوغبار ،

۲) ارد گندم ، ۳) مج. دروغ، کذب، سنون

دندان و کلون .

دوره مار (dūramār) ص. نر. م.

(ج. دوره ماران) مسخره باز .

دوه گون (dwagūn) نر.م.

دویی، نوټ دوافغانیگی .

دوهم (dwahām) ص.عد.دوم .

دوهمه خور (dwahamxór)

بنځ .م. ربیع الثانی ، ماه چهارم هجری

قمری.

دوه مخی (dwamāxay)

ص.نر.م. دورویه.

دوهی (duhāy) بنځ .م. دوده ،

جای استعمال دخانیات ملنگ ها .

دوی (dūy) ض.ج. انها .

دی (۱) (day) ض.نر.م. آن .

دی (۲) (day) ق . است .

دېرش (dersš) عد . سی (۳۰)

دېرشم (dersšām) ص.عد. سی وم

دېره (derá) بنځ .م. (ج دیرې)

اقامت ، اقامتگاه ، مهمانخانه ، جایگاه.

دینگ (ding) نر.م. (ج. دینگونه)

شیخ استاده ، اله پنبه کوبی.

دېو (dew) نر.م. ديب .

دېوال (dewāl) نر.م. دیوار .

دېوان (dewān) نر.م. دفتر ،

مجموعه اشعار یک شاعر.

دور بدل (dūredāl) مص.ل.پاش

شدن آردوامثال ان .

دوک (dūk) نر.م. ۱. دق ، سل ،

۲. بغض حسد ، عناد ۳. سیخ اهني

چرخه نختابی.

دوکره (dukṛá) بنځ .م. (ج دوکرې)

طبله ، نقاره ، ۲. دوک نختابی شکسته ،

۳. موضع پای ماندن درماشین ...

۴. بازی بیجا.

دومره (dūmra) ق اینقدر .

دوولس (dwolás) عد.دوازده ۱۲

دوولسم (dwolasām) ص.عد.

دوازدهم.

دوه اړخیز (dwaarxíz) نر.م.

دوجانبه .

دوه ژبی (dwažābay) ص.نر.م.

دوزبانه .

دوه سوه (dwasáwa) عد.دو صد

۲۰۰.

دوه غابنی (dwağāşay)

ص.نر.م. دودندان، گاوچهارساله.

دوه کسيز (dwakasíz) ص.نر.م.

دونفری.

د

حرف پانزدهم زبان پشتواست.

ډاډ (dād) نر.م. تسکین ،

اطمینان ، تسلی .

ډاډگیرنه (dāḡgerāna)

ښځ.م. تسلی ، خاطر جمعی .

ډاډه (۱) (dādá) ص.ن.ب

خاطر جمعی .

ډاډه (۲) (dāda) ص.ن.ب

(۱) خوشه دملل شده ونیم رس ،

خوشه ایکه شیره گرفته باشد ،

(۲) یلمه کردن های خوشه های

دملل .

ډاډینه (dādyāna) ښځ.م. ،

(ج.ډاډینې) تسلیت .

ډار (dār) نر.م. ترس ، خوف ،

بیم ، رعب .

ډارن (dārán) نر.م. بی دل ،

ترسو .

ډارندوکی (dārandūkay)

نر.م. (ج.ډارندوکی) ترسوکی ،

بزدل .

ډارول (dārawál) مص.مت .

ترساندن .

ډارېدل (dāredál) مص.ل .

(۳) گاز مدور اطفال.

ډامبر (dāmbār) نر.م. انبار.

ډاندس (dāndās) نر.م.

(ج. ډاندوسونه) کمان نداف، آله

کمان مانند ندافی پنبه.

ډاندوکی (dāndūkáy)

بنخ.م. حوضچه شناوری.

ډاندوی (dāndáy) بنخ.م.

(۱) شاتیر، (۲) شاهین، (۳) شعله آتش که توام با دود باشد. (۴) چله، حلقهء گوش.

ډانگ (dāng) نر.م.

(ج. ډانگونه) (۱) چوب ضخیم که

قریباً یک گز باشد و از (سوتی)

کوتاه می باشد. ؛ (۲) گرز.

ډانگه (dānga) بنخ.م.

(ج. ډانگی) (۱) لنگ، (۲) پایه تلفون.

ډانگه یی (dāngayí) ص.نب.

(ج. ډانگیان) شخص جنگره و اوباش.

ترسیدن.

ډارېدونکی (dāredūnkay)

ص.نر.م. ترسنده.

ډاکه (dāká) بنخ.م. (ج.

ډاکې) (۱) شبخون، (۲) قسمی از ململ.

ډاکه مار (dākamār) نر.م.

(ج. ډاکه ماران) يلغار کننده.

ډاک (dāg) نر.م. (ج ډاگونه)

(۱) جاي پاك کردن و ميده کردن خرمن (۲) میدان و بیابان (۳) پوسته.

ډاگه (dāga) بنخ.م.

(ج ډاگی) (۱) پایه تلفون، خاده آویزان نمودن بودندنه ها (۲) چوب پوشش سقف (۳) نوع ململ.

ډاگي (dāgí) نر.م.

(ج ډاگیان) پوسته رسان.

ډال (dāl) نر.م. (ج. ډالونه) سپر.

ډالی (dāláy) بنخ.م.

(۱) محل ترصد (۲) حاشیه گلیم.

دډوزه (dadūza) بښخ.م.

(۱) بوی تیز، تعفن؛ (۲) دود تفنگ و دود غلیظ.

دډول (dadawál) مصر.مت.

(۱) مجوف کردن، کاواک ساختن،
میانه تهی کردن، (۲) از راه گشتاندن،
گمراه و بی راه کردن.

دډه (dāda) بښخ.م. پهلو، بغل،

جانب.

دډی (۱) (dadáy) نر.م. (ج ډډی) (۱)

بالش، متکا، پوست گوساله مرده را
کشیده از کاه انباشته و پیش روی
مادرش میگذارند تا او را دوشیده و
شیر بدهد.

دډی (۲) (dadáy) بښخ.م. باروت

دانی.

دډېدل (dadedál) مصر.ل.

(۱) اماسیدن؛ (۲) درشت شدن آواز،
(۳) کاواک و مجوف شدن.

دډز (daz) نر.م. آواز فیر تفنگ

و غیره.

دزو دوز (dazodūz) نر.م.

صدای پیهم تفنگ ها و توپ ها،

دب (dab) نر.م. (۱) آواز زدن و

افتادن چیزی، (۲) گودال، چقوری، (۳)

عظمت، (۴) معطل و استاده؛

(۵) تاوان.

دبر (dabár) نر.م. (۱) خاندان،

قبیله، عشیره؛ (۲) تباه.

دبره (dabára) بښخ.م.

(ج. دبرې) سنگ.

دبرېدل (dabaredál) مصر.ل.

تباه شدن.

دبرین (dabarín) ص. نر.م. ج.

سنگی، سنگستان.

دبلی (dabaláy) بښخ.م. کلوخ

کوب.

دبول (dabawál) مصر.مت. زدن به

زور که صدایش بلند شود.

دپ (dab) نر.م. (۱) آب استاده،

(۲) تاوان، تکبر و غرور، کلا نکاری.

دډ (dad) نر.م. (۱) اماس، (۲) آواز

لک و درشت، (۳) مجوف، تته خالی
درخت که آنرا (گوگ) نیز گویند.

انفلاق های پیهم.

د زول (dazawál) مص. مت.

(۱) زدن، (۲) کوبیدن،

د غره (dağára) بنخ. م. تصادم،

دکه زدن با چیزی.

دک (dak) ص. نرم. ج. پر و

مملو؛ انباشته.

د کول (dakawál) مص. مت.

(۱) پر کردن، آگندن، انباشتن، مجازاً
حامله کردن؛ (۲) تمباکو در سرخانهء
چلم انداختن.

د کپدل (dakedál) مص. ل.

(۱) پر شدن؛ (۲) حامله شدن سگ
ماده.

د گره (dagár) نرم. م. (ج. دگرونه)

میدان، دشت خالی.

د گره (dagára) بنخ. م.

(ج. دگرې) زمینی که گیاه و بته
نداشته باشد.

د گه (dága) بنخ. م. آله تناسلی،

ذکر.

دلگی (dalgáy) بنخ. م. جماعته از

سه تا ده نفر.

دلگی مشر (dalgaymašár)

نرم. م. حواله دار، منصب دار و لگی.

دله (dála) بنخ. م. جماعت، گروه

دله ییز (dalayíz) ص. نب.

گروپی. دسته جمعی.

دم (dam) نرم. م. (ج. دمان) مطرب،

حجام، دلاک، سلمانی.

دمامه (damamá) بنخ. م.

(ج. دمامې) نقاره.

دمبره (dambára) بنخ. م.

گاوزنبور، گاوزنبور سرخ.

دمول (damawál) مص. مت. آب

را ایستاده کردن.

دمه (dama) بنخ. م. (ج. دمې)

مشاطه، سازنده.

دمپدل (damedál) مص. ل.

ایستاده شدن آب.

دند (dand) نرم. م. (۱) آبگیر،

حوض طبیعی، تالاب، کول، آب

ایستاده؛ ۲) وادی سر سبز و شاداب
و اغلباً همراه شین استعمال میشود؛
۲) روی آینه. جیوه آینه.

ډنډر (dandār) نرم. ۱) نار و

ساق نبات، شاخه — بوبات؛
۲) حلقهء پیژوان زنان.

ډنډه کی (dandakáy) نرم. کچری

قروت.

ډنډوره (dandorá) ښخ. م. جار،

نقاره تشهیر و جار

ډونډورچی (dandorčhí)

ص. نرم. جارچی.

ډندو کار (dandokār) نرم.

شور و غالمغال.

ډندو کی (dandūkay) نرم. ج.

کول خورد، تالاب خورد.

ډندول (dandawál) مص.

ل. آب را در کول جمع و استاده
کردن.

ډنده ۱ (dānda) ښخ. م.

(ج. ډندې) کرد مستطیل پر آب

شا لی کاری، پلوان کلان برای
ایستاد کردن آب.

ډنده ۲ (dandá) ښخ. م. ج.

ډندې ۱) چوگان، ۲) شاهین ترازو،
۳) ساقه نبات، ۴) میل نی مانند و
مجوف.

ډنده بدل (dandedál) مص. ل.

ایستاده شدن آب و یک کول را تشکیل
کردن.

ډنگا (dangā) ښخ. م. آواز مکرر

دایره و نقاره و غیره.

ډنگر (dangār) ص. نرم. م.

۱) لاغر، ۲) گاو :

ډنگ و ډونگ (dangodūng)

نرم. ساز و سرود، ساز و آواز.

ډنگول (dangawál) مص. مت.

نقاره زدن، ډول زدن، رباب و
غیره آلات سرود زدن.

ډنگېدل (dangedál) مص. ل.

زده شدن نقاره و امثال آن.

ډوب (dūb) ص. نرم. ج.

۱) غرق، مستغرق، ۲) گم شدن،

دوبول (dūbawál) مص.مت.

غرق کردن.

دوبدل (dūbedál) مص.ل.

(۱) غرق شدن، مستغرق شدن؛
(۲) بیهوش شدن.

دوده (dūda) بنخ.م. (ج. دودې)

(۱) بوته کله خار؛ (۲) غوزه
کوکنار؛ (۳) نان جواری.

دودی (۱) (dūday) نر.م.

(۱) سوجی، استخوان سر سرین،
(۲) بازی اطفال است که ذریعه چار
مغز اجرا میکنند.

دودی (۲) (doday) بنخ.م. نان،

طعام، دعوت، مهمانی.

دودی غپ (dodaygáp) ص.

نر.م. (۱) شکمو، بخیل، حریص.

دودی مار (dodaymár)

ص. نر.م. نان ده، سخی، سخاوت مند.

دوگره (dográ) ص.نب.

(۱) شخص مفلس و بیبک و بی
اعتبار؛ (۲) رفیق راه بد.

دوگل (dogál) نر.م. خفقان، دقت.

دول (۱) (dol) نر.م. (ج. دولونه)

(۱) دهل، (۲) دلو، (۳) غله دان آسیا.

دول (۲) (dawl) نر.م. (۱) قسم،

طور، (۲) آرایش، فیشن.

دولچه (dolča) بنخ.م.

(ج. دولچی) تاس حمام، دلو چاه.

دولچی (dolč'í) نر.م.

(ج. دولچیان) دهل زن، دهل نواز.

دولک (dolák) نر.م. (۱) دهلک،

دهل خورد؛ (۲) قطی؛ (۳) چیزی که
به ذریعه حرارت آفتاب سخت شود.

دولی (۱) (dawlí) ص.نب. فیشنی،

آراسته، مزین.

دولی (۲) (doláy) بنخ.م. حجله

عروس.

دومبکی (dūmbakáy) نر.م.

دهلک خورد بازی کودکان که یک دسته
دارد و از هر دو طرف چوبک های خورد
داشته، بسته حرکت میکند که بذریعه
همان دو چوبک زده میشود؛

(۲) ماده سیاه و تلخ که در لانه
زنبور بی عسل باشد.

میکویند.

ډېر (der) ق. زیاد، بسیار، خیلی،

افزون.

ډیران (derān) ن.م. پارودان،

محل انبار و پارو.

ډېرول (derawāl) م.ص. مت.

افزودن، زیاد کردن.

ډېری (derāy) ن.م. کود، توده،

پارو و غیره، مخزن، کدام غله و غیره.

ډېرېدل (deredāl) م.ص.ل. بسیار

شدن، زیاد شدن.

ډیل (dil) ن.م. ۱) تأخیر، تعطیل،

درنگ، مکث؛ ۲) شکوه، حشمت.

ډیلول (dilawāl) م.ص. مت.

تعطیل کردن.
ډیله (dīlā) ن.م. سعد کوفی.

(نباتی است خیلی نازک و لطیف

که مېوه هارا در بین آن حمل و

نقل میدهند.)

ډومبورۍ (dumborāy) ن.م.

(ج. ډومبورۍ) تودهء سرگین.

ډونگ (dong) ن.م. چپاؤل،

چور، به چپاؤل بردن حیوانات؛

(۲) غرور، (۳) تمسخر و استهزاء.

ډونگه (dūnga) ن.م. ښخ.

(ج. ډونگې) ۱) چاربنده انسان،

کمبرباریک انسان ۲) مسخره و مذاق.

ډیبک (dībak) ن.م. ۱) بلندی

ساحل دریا؛ ۲) یک نوع پرنده دشتی

خورد که در اوایل بهار میاید و رنگ آن

ابلق میباشد. ۳) مج. ادم چالاک و لاغر.

ډیچه (dīča) ن.م. ښخ. (ج. ډیچې)

جست و خیز و حشیانه و مستانه وار.

ډیلوه (dīdā) ن.م. ۱) پارچه و

آغاز یکه ذریعه آن میخ مرکز آسیا

محکم میکنند؛ ۲) چرمیکه سوراخ

کوزه و غیره به آن بسته میکنند؛

۳) انداخت و فیر بصورت

اجتماعی، ۴) دهن بند بوتل و غیره

مانند کاک و امثال آن؛ ۵) گره کلوله

لته یی نی چلم، ۶) آهن دو شاخهء

میخ مانند که سپار با کنده محکم

میکنند و آنرا (پولکی و کپره) نیز

دیلبدل (diledál) مص.ل.

معطل شدن.

دینداپ (dindáp) نر.م. نداف

دینگ (ding) نر.م. ۱. گزلینگ،

پرنده است آبی بقدر بودن و یا
کلانتر ازان که پای

و نول دراز دارد، ۲. بلند، مرتفع؛
۳. مج. آدم قد بلند.

دینگری (dingray) بنخ.م.

۱. (سماق؛ ۲) يك لنگ آبکشی چاه،

۳. چوب جبهه جاله که آنرا (پر) نیز
گویند؛ ۴. چوب لخ کوبی؛ ۵. کوبه
نداف.

دبوت (dewát) نر.م. چراغ
دان، پایه چراغ.

دیودی (diwdáy) بنخ.م. ۱.

راهر و سر پوشیده، دهلیز، سوپ،
۲. آهن کلوله خرادی مانند که در
کتاره‌های آهنین بر نوک آهن های
عمودی کتاره نصب میکنند.

دبولا (dew|ā) نر.م. سگ

ماهی.

دیوه (dewá) بنخ.م. چراغ.

ذ

حرف نهم زبان عربي است که در زبان پستو بطور مستعار استعمال
میشود. ارزش ابجدي آن (۷۰۰) است.

راتگ (rātág) نر.م. آمدن .

را تلل (rātlál) مص.ل. آمدن،

وارد شدن . چون این مصدر خلاف القیاس و بی قانون است، لذا تمام افعال و مشتقات بصورت مستقل نوشته شده است.

راتلونکی (rātlūnkay) نر.م.

(ج. راتلونکی) ۱) مسـقبل،

آینده. ۲) وارد شدن، آمدنی .

راته (rāta) ق. برای من، به من.

حرف هفدهم زبان پشتو است که ارزش
ابجدی آن (۲۰۰) است .

را بر سپره (rābarséya) ص.نب.

افشا، اشکارا، ظاهر.

را بلل (rābalál) مص.ل. به طرف

خود طلبیدن، دعوت کردن .

راپوری (rāpóre) ق. ۱) اینطرف

و به طرف متکلم چسپیدن ۲) بستن

دروازه.

راپوری کول (rāporekawál)

مص.مت. بسته کردن دروازه،
۲) از دریا و دیگر جاها گذشتاندن.

راتولول (rātolawál) مص.مت.

فراهم کردن، جمع کردن.

راتولبدل (rātoledál) مص.ل.

فراهم شدن، گردد آمدن، با هم جمع شدن.

راشه^۱ (rā š á) بنخ.م. (ج. راشی)

خرمن پاک شده غله.

راشه^۲ (rā š a) امر

است از مصدر راتلل، به معنای

راشه درشه (rā š ádar š á) بنخ.م. دارو مدار، رفت و آمد.

رابنکول (rāš kól) نر.م.

گاوزنبیل.

راغه (rāga) نر.م. (ج. رگونه)

دامنهء کوه.

راغی (rāgay) نر.م. مخفف از

(راغلی) به معنی آمد.

راکره ورکره rākrawárkra بنخ.م. داد و ستد، داد و گرفت.

رانجه (rānjá) نر.ج. سرمه.

رانخره (rānjrā) نر.ج. تیل ناچ.

رانی- (rānáy) بنخ.م. (ج. رانی گانی)

(۱) هندوزن (۲) زن راجا، ملکه.

راهیسی (rāhise) ق. به اینطرف

ربر (rabr) نر.م. مشقت، زحمت.

ربرول (rabrawál) مص.مت.

تعذیب، رنجانیدن، تکلیف دادن.

ربره (rabrá) بنخ.م. (ج. ربری)

زحمت، تکلیف، دعوه.

ربربدل (rabredál) مص.ل.

پریشان شدن، رنجیدن.

رپ (rap) نر.م. (۱) تپش،

لرزه، (۲) لمحہ، ثانیہ؛ (۳) رف خانه که بر آن ظروف میمانند.

رپا (rapā) بنخ.م. تپش، لرزه.

رپول (rapawál) مص.مت.

لرزاندن، پلک زدن.

رېږدل (rapedál) مصر. ل. لرزیدن،

اهتزاز، تپیدن، پلک زده شدن.

رتل (rtal) مصر. مت. توبيخ،

سرزنش، راندن، طرد کردن که آنرا (ترتل) نیز گویند.

رجرومه (rajrūma) بنخ.م. سرمه
دانی.

رخه (raxá) بنخ.م. (ج. رخی) کینه،
حسد.

رډ (rad) ص.نر.م.ج. ۱) چشم بر
آمده، شوخ چشم، ۲) علانیه، صاف، برا لا،
۳) سر تمبه، عمل نه کننده.

رډبه (radbád) نر.م. اشکارا
صراحتاً.

رډی (radáy) ص.نر.م. چشم لق،
چشم بر آمده.

رژول (ražawál) مصر.مت.
ریختاندن.

رژېدل (ražedál) مصر.ل. ریختن.

رسی- (rasáy) بنخ.م. ج. ریسمان.

رسېدل (rasedál) مصر.ل.

۱) رسیدن. ۲) مج پخته شدن مېوه؛ ۳)
بالغ شدن.

رشه (raš á) بنخ.م. ۱) خوی،
عادت، طبیعت، دس—تور، دود،
۲) آذوقه ۳) قیماق.

رښتیا (raštyā) بنخ.م. صداقت
وراستی، راست، ضد دروغ.

رښتین (raštín) ص.نر.م. صادق،
راستکار.

رښتینواله (raštinwāla) بنخ.م.
اخلاص، صداقت.

رغړول (rğarawál) مصر.مت. لول
دادن ۲) اب در دهن کنگال کردن.

رغښت (rğast) نر.م. لول.

رغښتل (rğastál) مصر.ل. لول
خوردن.

رغول (rğawál) مصر.مت.
۱) درست کردن. ۲) دوختن ۳) منقش

کردن. ۴) قطع رابط دوستی ، قطع تعلق
ومراوده.

رغېدل (rağedál) —ص.ل.

۱) دوخته شدن ۲) درست شدن،

۳) قطع رابطه شدن.

رمباره (rambāra) — بنـخ.م.

(ج رمبارې) اواز گاو وگوسفند و غيره.

رنځ (ranj) —نر.م. (ج. رنځونه)

مرض وزحمت.

رنځور (ranjūr) —ص.نر.م. (ج

رنځوران) مريض.

رنځورۍ (ranjūrí) — بنـخ.م.

مريضی.

رنځورېدل (ranjūredál) —ص.

ل. مريض شدن.

رنډ (rand) —نر.م. —رار،

تقاضای مکرر.

رنگړۍ (rangráy) —نر.م.

(ج رنگړي) يکه يکه، پراکنده و اژه

جدا.

رڼا (raṇā) — بنـخ.م. (ج. رڼا گانې)

روشنی.

رڼه (rṇa) — بنـخ.م. رشک ، تخم شپش

روټه (rúṭa) — بنـخ.م. (ج. روټې) نان

جوی .

رودل (rawdál) —ص.مت. مکیدن.

روزل (rozál) —ص.مت. پروراندن.

روزنتون (rozantún) —نر.م.

تربیه خانه .

روزنه (rozána) — بنـخ.م. تربیه،

پرورش .

روژه تی (rožatáy) —ص.نر.م.

روزه دار.

روژه (rožá) — بنـخ.م. روزه رمضان

روژه ماتۍ (rožamātay) —نر.م.

افطار.

روږدول (ruzdawál) —ص.مت.

اموخته کردن، بلد کردن.

رو ب د ب د ل (rūzdedál) مصر. ل.

اموخته شدن، بلد شدن .

رو ستاری (rūstāray) ن. م.

پسینه، پساوند.

رو ب نان (roshān) ص. ن. م. روشن

رو ب نانول (roshānwál) مصر.

مت. روشن کردن.

رو ب نانیانجه (roṣ āny) ن. ج.

پیروان و مریدان پیر روشن.

رو ب نایی (roṣ nāyí) بنخ. م.

روشنی.

رو غبر (roḡbār) ن. م. مصافحه.

رو غتون (roḡtūn) ن. م.

(ج رو غتونونه) شفاخانه.

رو غتیا (roḡtyā) بنخ. م. تندرستی.

صحت .

رو غتیا پال (roḡtyā pāl) ص.

ن. م. نرس .

رو غ رمب (roḡramāt) ص.

ن. م. صحیح و سالم .

رو غول (roḡawál) مصر. مت.

(۱) درست کردن، (۲) شفا دادن.

(۳) باهم اشتهی کردن .

رو غه (róḡa) بنخ. م. (ج. رو غی)

صلح، سازگاری، آشتهی .

رو غه وال (roḡawāl) ن. م.

میانجی، شخص مصلح.

رو غ ب د ل (roḡedál) مصر. ل.

(۱) صحت یاب شدن، (۲) اشتهی شدن،

(۳) درست شدن.

رو کی (rokáy) ن. م. (ج. رو کی)

مخفف از ورورکی به معنای برادرک.

رو ن (rūn) ص. ن. م. روشن، جلادار،

مشعشع، ملمع، درخشان.

رو ن (rawn) ن. م. (۱) نوبت

(۲) مرتب، منظم، (۳) قسمی از کلوله

توپ است .

رو ه (roh) ن. م. (۱) نام علاقه پنبتونها.

(افغانستان؛ ۲) نام کوهی است در افغانستان.

روهی (rohi) ص.نب. باشنده سر زمین روه.

روهیلی (rohiláy) ص.نب. باشنده افغانستان.

روی (۱) (rawé) بنخ.م. ۱) مادر ال تیشک : بلا .

روی (۲) (ráway) نر.م. شخص چالاک و گستاخ، حریص.

ریبز (rebáz) نر.م. جارو.

رېبل (rebál) مص.مت. درو کردن.

ریتاره (ritāra) بنخ.م. توته کالا،

تريشه جامه.

ريچن (ričhán) ص.نر.م. رشکی، چیزی که تخم شپش در آن باشد.

ريچه (richa) بنخ.م. تخم شپش

ريچی ريچی (ričé ričé) ص.نب. مید مید .

ريخ (rix) نر.م. ۱) فضله رقيق ، فضله اسهال ۲) بازی پنجاك كه به سنگ های خورد،خورد اجرا میشود.

رېز (rez) نر.م. لرزه، رعشه، تپش.

رېزدول (rezdawál) مص.مت. لرزاندن.

رېزدېدل (rezde dāl) مص.مت. لرزیدن.

ر

حرف هژدهم زبان پشتو است.

رپ (rap) نرم. ۱ خاک نرم،

۲) ماده لرج، آواز اتصال زبان به کام.

رپول (rapawál) مص.مت. جنبش

دادن اب. ۲) حرکت وزدن زبان به

کام .

رپپدل (rapedal) مص.ل. چپه

و جنبش خوردن اب.

رچ (račh) نرم.لق، لرزان .

رچند (rač ánd) ص.نرم.ج.

بسیار لق .

رچول (rač awál) مص.مت.

لق دادن، شور دادن.

رچپدل (rač edál) مص.ل. لق

شدن، لرزیدن .

رخبنی (raxbanáy) نرم.م.

بازوی چار پایی.

رک (rak) نرم. مففن لق به معنای

متحرک و لرزنده.

رکول (rakawál) مص.مت. لق

کردن، تکان دادن.

رکپدل (rakedál) مص.ل.لق

شدن، تکان خوردن.

رندول (randawál) مص.مت

م. ربیع الاول، ماه سوم هجری قمری.

رونډ (rūnd) ن.م. (ج.ړانده) کور

،نایینا.

رونډچرګ (rūndčərg) ن.م.

مرغ کور، نوع از بازی اطفال است که

یک بچه را چشم بسته دریک دایره

میشانند و دیگر اطفال انرا خارج از دایره

به کلاه می زنند و بچه چشم بسته کلاه

را پالیده میگیرد.

رونډول (rūndawál) مص.

مت. کور کردن.

رونډېدل (rūndedál) مص.

ل. کور شدن.

کور کردن، نایینا ساختن.

رنګ (rang) ن.م. خراب، ویران.

رنګ بنگ (rangbāng) ن.م.

مست و پریشان و نېشه ۲) رفتار خرامان

و نازدانه.

رنګول (rangawál) مص.مت.

ویران کردن.

رنګېدل (rangedál) مص.ل.

خراب شدن، ویران شدن.

رومبی (rombānay) ص.ن.م.

(ج. رومبني) اولین، پیشینه، سابقه.

رومبی خور (rombayxor) بڼخ

ز

حرف نوزدهم الفبای پشتو است که
ارزش ابجدی آن ۷ است.

زار (zār) نر.م. جار، قربان، فدا.

زار (zār zār) نر.م. جارجار، قربان
قربان..

زارول (zārawál) مصر.مت.
فدا کردن.

زاره ترکی (zāratrákay) نر.م.
(۱) مرده، (۲) غم، زحمت، حزن.

زاره چاودی (zāračáwday)
نر.م. زحمت کش و مغموم.

زارپدل (zāredál) مصر.ل. فدا
شدن، قربان شدن

زارپده (zāredə) نر.ج. فدا شدن.

زاوله (zāwla) بنح.م. ساجق.

زآمہ (zāma) بنخ.م. (ج زامی)
الاشه.

زانگو (zāngó) بنخ.م. گهواره.

زانه (zāṇa) بنخ.م. (ج زانې) کلنگ.

زبیناک (zbe ṣ āk) نر.م.
استثمار.

زبېنېل (zbeṣ ál) مصر.مت.
چوشیدن، شپیلیدن.

زپل (zapál) مصر، مت. ازیت
رسانیدن، مضمحل کردن.

زخه (záxa) بنخ.م. (ج. زخې)

(۱) گره، (۲) زخ، زگیل، (۳) جوک تفنگ،

(۴) دانه سخت که بر بدن ظاهر شود.

زده کړه (zdákra) ښځ م.

آموزش، تعلیم.

زر (zar) نر. م. ۱) زود؛ ۲) هزار،

۱۰۰۰.

زرڅي (zarje) ص. ښځ. ج.

رنگ سرخ مایل به کبودی.

زرڅي سترګي

(zarjestarge) ښځ. ج. چشم میښ،

چشمیکه سرخ و مایل به کبودی باشد.

زرغون (zarġūn) ص. نر. م. رنگ

سبز مایل به زردی؛ ۲) روییده.

زرغونول (zarġūnawāl) مص.

مت. ۱) سبز کردن، رنگ سبز دادن؛

۲) رویانید. ۳) مج. بختیار و صاحب

اقبال کردن.

زرغونېدل (zarġūnedāl) مص.

ل. ۱) اسر سبز شدن، رنگ سبز به

خود گرفتن؛ ۲) روئیدن؛ ۳) صاحب

اقبال شدن.

زرکه (zārka) ښځ. م. (ج. زرګې)

کبک ماده.

زرګون (zargūn) نر. م. نوټ هزار

افغانی.

زړښت (zarāšt) نر. م. پېری

زړګي (zargāy) نر. م. دلک، بطور

محبت لقبی است از طرف پدر به پسر.

زړوګي (zarūkay) نر. م. پارچه

کهنه.

زړول (zarawāl) مص. مت.

کهنه کردن، پیر ساختن.

زړه (zrə) نر. م. (ج. زړونه) دل.

خاطر، ضمیر.

زړه بدی (zrabadāy) ص. نر. م.

خپګان ...

زړه خوړی (zraxūzay) ص

نر. م. همدرد، غمشریک.

زړه سواندی (zrəswānday)

نر. م. دل سوز.

زړه سول (zrəswāl) مص. مت.

دل سوزی کردن، ترحم.

زړه سوی (z rəswāy) ص. نر.

م. دل سوخته، غم دیده، مصیبت زده.

زړه شین (z rə šín) نر. م.

قهر آلود، خشمناک، دل ارزده.

زړه کول (zrakawāl) مص. ل.

جسارت کردن، دلبری و جرئت کردن.

زړه کېدل (zrəkedāl) مص.

ل. دل خواستن، به دادن چیزی رضامند

شدن.

ز ر ه لو غی (zəɾalwəɣi) بنخ. م.

گاو کهنه دوش.

ز ر ه نا ز ر ه (zɾanāzɾá) ق. دل

نادل.

ز ر ه و ر (zɾawár) ص. نرم. م.

دلاور، شجاع، بهادر، پردل.

ز ر و ر تیا (zɾawartyā) بنخ. م.

شجاعت، مردانگی، بهادری، دلبری

ز ر ی (záráy) نرم. ۱) مغز خسته،

۲) تخم خربوز و تر بوز و امثال

آن.

ز ر پ د ل (zəɾedál) مصر. ل. کهنه

شدن، پیر شدن، سالخورده شدن.

ز ب ن ت (zəʃ t) ق. بسا، بسیار،

۲) منفور.

ز غ ر ه (zǧára) بنخ. م. (ج زغری)

ز ره، جوشن.

ز غ م (zǧam) نرم. ۱) برداشت،

صابر، تحمل، فرو خوردن، قهر و

غضب ۲) جذب، هضم.

ز غ م ل (zǧamál) ص. ل.

۱) حوصله کردن، برداشتن

کردن؛ ۲) جذب کردن، هضم کردن.

ز گ ب ر و ی (zgerwáy) نرم. م.

(ج. زگبروی)، نالش و فریاد مریض.

ز گ ب ر ل (zgerál) مصر. مت. کتک

کردن.

ز ل ی (zalmáy) نرم. م.

(ج. زلیان، زلی) جوان.

ز ل م ی ت و ب (zalmitób) نرم. م.

جوانی.

ز م ر ی (zmaráy) نرم. م. (ج. زمریان)

اسد، شیر.

ز م ر ی ا ل ی (zmaryāláy) نرم. م.

شجاع، بهادر، عسکر بهادر.

ز م و ر (zmūz) ص. ج. ازما.

ز م و ل و ل (zmolawál) مصر. مت

پژمرده کردن، پریشان کردن، ناتوان

ساختن.

ز م و ل پ د ل (zmoledál) مصر. ل.

پژمرده شدن، ناتوان و ضعیف شدن.

پریشان شدن.

ز ن خ (zanǧ) نرم. ج. زمج.

ز ن خ ه (zánǧa) بنخ. م. (ج زنخی)

هزار پا.

ز ن د ی (zandáy) بنخ. م. حلقه،

منع تنفس، غرغره، حلقه دوانک.

ز ن گ و ل (zangawál) مصر. مت.

گاز دادن.

زنګون (zangūn) — م.

(ج. زنګسونه) زانو..

زنه (zaná) ښځ. م. (ج. زڼې) ذقن، زڼخ..

زنغوزی (zanğuzáy) — م.

(ج. زنغوزی) جلغوزه .

زنګی (zankáy) ښځ. م. زیره.

زورکی (zwarakáy) م. فتحه،

فتحهء مخصوص زبان پښتواست، حرکت

بین بین است .

زورل (zorál) مص. مت. دشنام

دادن، رنجانیدن.

زورور (zorawár) ص. نر. م. ج.

طاقت مند، قوی .

زور (zor) ص. نر. م. (ج. زاړه) پیر،

کهنه، معمر، دېرینه، باستان.

زور (zwaz) م. (۱) شور، غوغا، (۲)

قحط، نیست.

زوبڼا (zoṣá) ښځ. م. (ج. زوښاوې)

دوشاب، شیره چیز شیرین.

زوبڼول (zoṣawál) مص. مت.

جوش دادن.

زوکړه (zokṛa) ښځ. م. (ج. زوکړې)

زايش، تولد.

زول (zawál) م. بوته بوی

مادران .

زول (zūl) م. (۱) هفته

بارانك. بارش دوامدار (۲) خنك و باد

سرد.

زولن (zawlán) م. زخم ریمدار

زوم (zūm) م. (ج. زومان) داماد .

زومبک (zombák) م. ج.

(زومبکان) (۱) پوپک؛ (۲) حصهء انبوه

نباتات، پوپک جوارى.

زوول (zowál) مص. مت. زایانیدن،

تولد کردن.

زوه (záwa) ښځ. م. (ج. زوې) ریم،

زرداب دانه.

زوی (zūy) م. (ج. زامن)

پسر، بچه.

زوی مړی (zūymaráy)

ص. نر. م. پسر مرده، بچه مرده.

زوی نیو (zūyníw) ص. نر. م.

بچه خوانده.

زه (za) ض. م. (ج. موړ) من .

زیات (zyāt) ق. بسیار، زیاد.

زیاتره (zyātára) ق. اکثر، زیاده .

زیاتول (zyatáwál) مص. مت.

زیاد کردن، افزودن.

زیاتی (zyātáy) م. (۱) زیاده،

اضافه؛ (۲) تجاوز.

زیاتبدل (zyātedál) مص.ل. زیاد

شدن، بسیار شدن.

زیار (zyār) نر.م. کوشش، سعی،

جدوجهد. ۲) افسوس، ارمان.

زیار کبش (zyārkāš) ص.نر.م.

ج. زحمت کش، ساعی، کوشنده،

کوششی.

زیارن (zyārán) ص.نر.م. وگ.

زیار کش.

زیاره (zuāra) بنخ.م. (ج. زیاری)

دشنام.

زیرمه (zérma) بنخ.م. (ج. زیرنی)

۱) سفارش، ۲) ذخیره، ۳) خبرگیری.

زیرمه تون (zermatūn) نر.م.

ذخیره گاه.

زیرموال (zermawāl) ص.نر.م.

ذخیره کننده، پاسره گر.

زیری (zéray) نر.م. مژده، خبر

خوش، نوید، بشارت..

زیر (zer) نر.م. زرد، صفرا.

زیرانکه (zerānāka) بنخ.م.

نوعی از پرنده دهقانک ۲) پرنده

معروف که آنرا دختر صوفی مینامند.

زیری (zeráy) نر.م. یرقان، مرض

زردی.

زیربدل (zeredál) مص.ل. زرد

شدن.

زیر (ziz) ص.نر.م. درشت.

زیرنتون (zezantūn) نر.م.

زایشگاه.

زیرنده (zezānda) بنخ.م. چشمه.

زیرول ۱) (zezawāl) مص.مت.

زایاندن، تولد کردن.

زیرول ۲) (zizawāl) مص.مت.

درشت کردن.

زیربدل ۱) (zezedál) مص.ل.

زاییدن، تولدشدن.

زیربدل ۲) (zizedál) مص.ل.

درشت شدن.

زیل (zel) نر.م. غل، طنابو

یازنجیریکه گردن محبوسین را بسته

میکند. ۲) اسرار و سر تمبگی.

زیم (zyam) نر.م. نم.

زیمنه (zemna) بنخ.م. (ج. زمین)

۱) شوربا، ۲) خجل و شرمنده.

زیمناک (zemnāk) ص.نر.م. زمین

نمناک.

زبندی (zendáy) بنخ.م. حلقه منع

تنفس، غرغره..

ژ

حرف بیستم (۲۰) الفبای زبان پشتو
است.

ژارغالی (žargálay) نرم.
چقوریکه مردم صحرا و کوچی هادر زمین
کنده و در آن زیست مینمایند.

ژاوله (žāwla) بنځ.م.
(ج. ژاولې) ساجق .

ژبارن (žbāran) ص.نرم. ترجمان،
مترجم .

ژبارنه (žbārāna) بنځ.م. ترجمه .
ژبارونکی (Žbārūkay) ص.نر .

م. وک. ژبارن .

ژبپوهان (žabohān) ص.نر.م.
زبانشناس.

ژبپوهنه (žabohána) بنځ.م.
زبانشناسی.

ژبغراند (zəbğarānd) طفل نو
به سخن آمده.

ژبور (žabawár) نرم.ج.
(۱) زبان آور، زبان دراز، (۲) شخص
فصیح.

ژبه (žába) بنځ.م.ج. ژبې) زبان،
لسان .

ژبی (žabáy) بنځ.م. (۱) زبانچه،

کوچلک ۲) تریز جامه.

ژر (žar) ق. زود.

ژرتر ژره (žartaržára) ق. فوراً،
بلا تأمل.

ژرنده (žranda) بنخ م.
(ج. ژرنده) آسیا.

ژرنده گری (žrandagaray)
ص. نر. م. آسیاوان.

ژرا (žarā) بنخ م. (ج. ژراوې)
گریه.

ژراند (žarānd) ص. نر. م. ج. گریه
کنان.

ژربخون (žarḡbaxūn) ص. نر. م.
ج. زرد مانند.

ژرل (žarāl) مص. ل. گریه کردن.

ژرول (zarawāl) مص. مت
گریاندن.

ژرغونی (žaraḡūnay) ص. نر. م.
گریه آلود.

ژرپدل (žaredāl) مص. ل. گریه
کردن.

ژغ ۱) (žag) نر. م. آواز، صدا.

ژغ ۲) (žag) نر. م. ۱) یوغ؛ ۲) یک
پره بیل کل.

ژغورل (žgorāl) مص. مت. نجات

دادن، نگاه داشتن، حفاظت کردن.

ژغورنه (žgorána) بنخ م. نجات
دادن، حفاظت کردن.

ژغی (žagáy) نر. م. زنبیل که در
آن زخمی های حیوانات و دیگر انتقال
میدهند.

ژمنه (žmána) بنخ م. وعده،
قول، لوظ.

ژمی (žamay) نر. م. (ج. ژمی)
زمستان.

ژنکی (žanḡkáy) نر. م. پسر نو بالغ
شده.

ژنی (žanáy) نر. م. وگ. ژنکی.

ژواک (žwāk) نر. م. زندگی،
حیات.

ژوبل (žobál) ص. نر. م. زخمی،
افگار، خسته. مضمحل.

ژوبلور (žoblawár) ص. نر. م.
عسکر.

ژوبلول (žoblawál) مص. مت
افگار کردن، مضمحل کردن.

ژوبله (žóbla) بنخ م. (ج. ژوبلی)
مجروحیت، خستگی.

ژوبلبدل (žobledál) مص. ل.

افگار و زخمی شدن، مضمحل شدن.

ژوبڼې (žobán) نرم. باغ وحش

، باغ حیوانات.

ژور (žawár) ص. نرم. ج. عمیق،

چقور.

ژورول (žawrawál) مص. مت.

چقور. کردن.

ژوره (žawára) بنځ. م. (ج ژورې)

(۱) زلو (۲) نشیب.

ژورېدل (žawaredál) مص. ل.

چقور و عمیق شدن.

ژوند (žwand) نرم. حیات،

زندگی.

ژوندون (žwandún) ص. نرم.

زیست، زنده گانی.

ژوندی- (žwandáy) ص. نرم.

حیات، زنده.

ژوول (žowál) مص. مت. خائیدن،

جویدن.

ژوی (žáway) نرم. جاندار، حیوان،

زیروح.

ژی (žay) نرم. (ج ژي) مشک

آب.

ژی- (žay) بنځ. م. (۱) زه کمان،

(۲) کناره حاشیه.

ژېر (žir) نرم. ج. زرد.

حرف (۲۱) زبان پشتو است.

ږدن (zdan) نر. ج. ارزن .

ږلی (zalay) بنځ. م. ج. ژاله.

ږمنځ (zmanj) بنځ. م.

(ج. ږمنځې) شانه.

ږمنځول (zmanjawal)

مص. مت. شانه کردن ریش و سر.

ږمنځېدل (zmanjedal)

مص. ل. شانه شدن

ږنگوری (zangūray)

نر. م. خوشه انگور .

ږو (zo) ا. د. کلمهء قسمیه

است. که (گو) هم تلفظ میشود.

ږیره (zira) بنځ. م. (ج. ږیرې)

ریش.

ږیره ور (zirawar) ص. نر. م.

ریش دار.

س

حرف بیست و دوهم الفبای زبان پشتو
است.

سا (sā) بنځ.م (ج. ساوې ۱) دم،
نفس ۲) روح، جان ۳) هواء باد ۴) بوی
بد.

سابه (sābā) نر.ج. سبزيجات ،

ترکاری ، ساگ.

سابه والا (Sābawāla) ص.نر.م.

سبزي فروش.

ساتل (sātál) مص.مت. نگاه

داشتن، حفاظت کردن.

ساتندوی (sātandūy) نر.م.

(ج. ساتندویان) نگاه بان، حامی.

ساتنه (sātāna) بنځ.م. نگاه باني،

محافظة، نگاه داشت .

سادو (sādū) نر.م. شپاد، طوار،

مداح.

ساده (sādā) ص.نر.م.

۱. (بی تکلف، بسیط، ۲) بی نقش.

ساد توب (sādatób) نر.م. بی

آلایشی. ساده گۍ.

سادین (sādín) نر.م. زمین شدیار

شده.

سادو (sādū) ص.نر.م. لافوک.

سادۍ (sādáy) بنځ.م. زن احمق و

تبیل.

ساروان (sār wān) فا. نر.م.

شتربان.

ساری (sāray) نر.م. عدیل،

همسر، همتا، مانند.

ساره (sārā) نر.ج. سرما، خنکی،

سردۍ.

ساره تاوده (sārātāwdā) نر.ج.

پیاوه.

سازښت (sāzšt) نر.م.

۱. موافقت، سازش، ۲. درستی.

سازول (sāzawāl) مص.مت.

ساختن، ایجاد کردن.

سازېدل (sāzedāl) مص.ل.

۱. ساخته شدن، ۲. موافق شدن.

ساګ (sāk) نر.ج. وګ. سابه.

ساګښ (sākās) نر.م. ذیروح.

سا ګښل (sākṣ al) مص.ل.

نفس کشیدن، تنفس کردن.

سالندۍ (sālandáy) بنځ.م. نفس

تنګۍ، مرض ضيق النفس.

سالو (sālū) نر.م. (ج سا لوګان)

نوعي از چادر زنانه است که عموماً سرخ

میباشد.

ساندو (sāndū) نر.م.

(ج ساندوګان) ۱. باجه، شوهر

خواهرها.

ساندۍ (sānda) بنځ.م. ګاو مېش

نر طلب.

سبا (sabā) ق.فردا.

سبات (sabāt) نر.م. چت بام خانه.

سبا ناری (sabānāráy) نر.م.

ناشتا صبح.

سباوون (sabāwūn) نر.م. وقت

صبح صادق.

سبایی (sabāyí) ق.وقت صبح،

سحری.

سپارښت (spārāšt) نر.م.

۱. سفارش، سپردن ۲. کشیدن گل و

خاک. جویه انگور و به طور مخصوص

انداختن آن طرف تاک های انگور.

سپارل (spārāl) مص. هت. سپردن،

تسلیم کردن، ۲) کشیدن گل جویه
انگور. و انداختن آن به طرف تاک
انگور.

سپاره (spāra) بنخ. م. (ج. سپاری)
سپار.

سپخول (spaxawāl) مص. مت.

گروه باز کردن، از هم کندن و گسختاندن
چیز دوخته.

سپخېدل (spaxedāl) مص. ل.

گسختانده شدن و باز شستن
چیز دوخته.

سپرغه (spargā) بنخ. م.

(ج. سپرغي) ۱) چاه کاربز؛ ۲) نقش
گل، ۳) جای خشک در بین آب.

سپرغي (spargāy) بنخ. م. شراره

آتش، قوغم آتش.

سپر لی (sparlāy) بنخ. ج.

سواری.

سپرول (sparawāl) مص. مت.

سوار کردن.

سپرېدل (sparedāl) مص. ل.

سوار شدن.

سپرل (sparāl) مص. مت. به دقت

جدا کردن، مدققانه مجزا ساختن.

سپرمه (spazmā) بنخ. م. سوراخ

بینی

سپرن (spazān) ص. نر. م. شپشدار.

شپشو.

سپره (spazā) بنخ. م. شپش.

سپری (spazāy) بنخ. م. شبشک

غله.

سپېسته (spāsta) بنخ. م. بجل.

سپک (spak) نر. م. ج. ۱) سبک،

۲) بی عزت، دني، رذیل.

سپکاوی (spakāwāy) نر. م.

سبکی، استخفاف، اهانت، خفت، بی

عزتی.

سپکول (spakawāl) مص. مت.

۱) سبک کردن، ۲) بی عزت ساختن،

تحقیر کردن.

سپکه خوله (spākaxwalā)

بنخ. م. دهن، بیباک و بیهوده گو، سخن

بد.

سپکه خبره (spākaxabāra)

بنخ. م. سخن سبک و تحقیر آمیز، سخن

نا مناسب.

سپکه سپوره (spākspóra)

۱) شگفتن غنچه و پندوک و امثال

آن ؟ ۲) باز شدن درز جامه و یا کمی پاره شدن.

سپوخته (spóxta) ښځ.م. عانه زیر ناف.

سپور (spor) ص.ن.م. (ج سپاره) سوار.

سپورچلم (sporč elám) نر.م. چلم چرس.

سپوره (spóra) ص.ښځ.م. نان قاق و خشک ۲) بیهوده و فحش.

سپورمی (spozmáý) ښځ.م. ماهتاب، قمر.

سپونی (spūnay) نر.م. مرض خشکی که آثارش به روی و به جلد پیدا میشود.

سپپی (spay) نر.م. سگ. ۲) مج. شخص بی همت و بخیل و بزدل.

سپپازول (spyāzawál) مص.مت. اسقاط حمل، ضایع شدن حمل زن.

سپیتانه (spitāna) ښځ. سگی، رذالت، دنائت.

سپپته (spéta) ښځ.م. ۱) فانه،

ښځ.م. سخن بیهوده.

سپکه سترگه (spakastárga)

ښځ.م. چشم سبک، چشم و نظر حقارت.

سپکدل (spakedál) مص.ل.

۱) سبک شدن، ۲) توهین شدن.

سپلگه (spálgə) ښځ.م. (ج سپلگې) ابرک.

سپلنی (spalanáy) نر.م. (ج. سپلنې) بوته سپند، دانه سپند.

سپم (spam) نر.م. سوراخ سوزن، دفعه سوزن.

سپما (spamā) ښځ.م. (ج سپماوې) اقتصاد، صرفه جویی.

سپمول (spamawál) مص.مت. صرفه جویی کردن.

سپمدل (spamedál) مص.ل. صرفه جویی شدن. پس انداز شدن.

سپنسی (spanśáy) نر.م. تار، نخ، رشته.

سپنسن (spanśín) ص.نر.م. ج. تار، نخ.

سپنل (spanál) مص.مت. تارکشی. سپنپدل (spanedál) مص.ل.

سپين روبی (spinróbay)

ص.نر.م. شخص سفید پوش و معزز

سپين زيری (spinzíray)

نر.م. (۱) ریش سفید، (۲) مج. سرکرده و کلان قوم.

سپين سترگی (spinstárgay)

نر.م. (۱) چشم سفید، (۲) مج. بیحیا، شوخ، گستاخ.

سپين سترگی (spinstárgí)

بنخ.م. بیحیایی، گستاخی.

سپينول (spinawál)

(۱) نقشر يعني از پوست کندن.
(۲) سفید کردن ظرف و غیره؛
(۳) تصفیه.

سپيندل (spinedál)

(۱) سفید شدن؛ (۲) از پوست بر آمدن.
پوست شدن، (۳) فیصله شدن.

ست (sat)

نر.م. (۱) صلا، دعوت (۲) ناموس، عزت، شرف.

ستا (stā)

ض. از تو.

ستاسو (stāso)

ص. از شما.

ستانه (stānā)

ص.نر.م. شخص

روحانی.

ستایل (stāyál)

ص.نر.م. ستودن،

(۲) سیخک بافت چپلی و

غیره (۳) چوب نوک تیز

سنچل پرا نی اطفال.

سپيخلي (spec álay)

نر.م. (ج. سپيخلي) پاک، بی غش، خالص.

آدم صاف، راست و صادق

سپيده داغ (spedadāğ)

نر.م. وقت اول صبح، سپیده دم.

سپيدي (spede)

بنخ.ج. سپیده

روشنی صبح.

سپيدي چاود (spedeč áwd)

نر.م. روشنی صبح، وقت صبح صادق.

سپيرگی (sperkáy)

بنخ.م. (۱) جوانی، نانخواه، (۲) نوعی از

درخت ریگی است.

سپيره (sperá)

ص.نر.م. (۱) خاک

آلود، (۲) خاکی و خاکی رنگ،

(۳) خانه تباه.

سپيغول (speğól)

نر.م. اسفرزه.

سپيلنی (spelanáy)

نر.م. سپند.

سپيمه (spayamá)

بنخ.م. (ج. سپيمي) ماده سگ نر طلب.

سپين (spin)

ص.نر.م. (۱) سفید،

ابيض، (۲) مقشر، پوست کنده.

تعریف کردن، مدح کردن.

ستایوال (stāyawāl) ص.نر.م.

مداح، خطیب.

ستخ (stax) ص.نر.م. ج.

(۱) زمخت، ناگوار، (۲) شخ

وراست.

ستر (stār) ص.نر.م. ج. بزرگ،

عظیم.

سترتوب (startób) نر.م بزرگی

عظمت.

ستر درستیز (stardarastíz)

نر.م. رئیس بزرگ قوای سه گانه.

سترگک (stargák) نر.م.

چشمک

سترگور (stargawár) ص.نر.م.

بینا، بصیر، شخصیکه چشم کلان داشته

باشد.

سترگه (starga) بنخ.م.

(ج سترگی) چشم.

سترگی (stargáy) بنخ.م.

(۱) عینک، (۲) لخک چرخ آسیا، (۳)

لخک دروازه (۴) سوراخ چشمه آب

(۵) پرده مخصوص چشم حیوان که

از آن سبب از هر چیز تورم می

خورد، اگر همان پرده زایل شود

بعد از آن رم خوردگی همان حیوان

از بین می‌رود.

ستروالی (starwālay) نر.م.

عظمت، بزرگی.

ستره محکمه

(stāramahkamá) بنخ.م. محکمه

عالی.

ستری (satráy) بنخ.م. (۱) دسته،

کنندم و کاه و امثال آن (۲) پوست شاریدهء

انسان یا حیوان.

سترپدل (stredál) مصر.ل. مانده

شدن.

ستری مه شی (staraymáše)

خوش آمدید، مرحبا.

ستغ (stəğ) ص.نر.م. (ج ستغونه)

(۱) راه بلند بالایی تپه، (۲) کرم پوست

حیوان و همچنان زخمیکه به ذریعه

همان کرم که در پوست حیوان شده

باشد ستغ میگویند؛ (۳) نبات بسیار

خوبی که به رنگ بته هنگ مییاشد

که نره هایش^۱ مردم صحرا در دیگ

پخته کرده می‌خورند، غذای خوبی

است.

ستغه (stáġa) ص. بنخ. م. سخن
زشت.

ستن (Stan) بنخ. م. سوزن.

ستنول (stanawál) مص. مت. باز
داشتن، منع کردن.

ستنبدل (stanedál) مص. ل. از راه
واپس گشتن.

ستوری (stóray) نر. م. ۱) ستاره،
۲) قسم از سمارق کوهی.

ستوغ (stoġ) نر. م. زمخت، سخن
زشت.

ستومان (stumán) ص. نر. م. مانده
وخته.

ستومانول (stumānawál) مص
مت. مانده وخته کردن.

ستومانی (stumaní) بنخ. م.
مانده گی، خسته گی.

ستومانبدل (stomānedál) مص
ل. مانده شدن، خسته شدن.

ستون (stūn) نر. م. (ج. بازگشته
معطل.

ستونزه (stūnza) بنخ. م. تکلیف

ستونی (stūnay) نر. م. حلق، گلو.

ستونی ستغ (stūnay stáġ)

نر. م. تخته بر پشت، پشت بر زمین.

ستوی (stáway) نر. م. (ج ستوی)
تنها، یک.

ستی (satí) ص. نب. سوخته.

ستبدل (satedál) مص. ل. از قهر
فرو نشستن، راضی شدن، صلا شدن.

ست (sat) ص. نر. م. ج. ۱) تباه و
بر باد، ۲) سندان آهنگر، ۳) ماش

پخته، ۴) کنده چوبیکه سندان در آن
نصب میکند.

ستکوری (satkúray) نر. م.

(ج ستکوری) ۱) چکیده گی نان در
تتور، ۲) گولک چوب، ۳) بیخ و

بنیاد، ۴) خانه خراب، ۵) پژمرده و
خشک شده، ۶) چوب نیم سوخته.

ستول (satawál) مص. مت. تباه
کردن، از بیخ کشیدن.

سته (sáta) ۴) بنخ. م. (ج. ستی)
۱) اساس، بن، بیخ، ۲) عماد،

ستون، ۳) کنده درخت، ۴) قاعده.
ستبدل (satedál) مص. ل. تباه

شدن.

سخته (sac á) ص. نب. سوچه.

سرخ (sax) اد. خوشا، بخت، زهی

سعادت.

سځا (sxā) ص. نب خراب، گنده،

پوده.

سځات (sxāt) نر.م. اسقاط

مرده.

سخت (saxt) ص. نر.م. ۱. محکم

و متین، ۲. کار مشکل، ۳. بخیل و

ممسک.

سختول (saxtawál) مص.مت.

مشکل کردن.

سختېدل (saxtedál) مص.ل.

مشکل شدن.

سخر (sxar) نر.م. (ج سخران)

خسر.

سخر گنې (sxərganáy) بنخ.م.

سخره (sxəra) بنخ.م. ^{خسرخیل}

(ج. سخرې) ۱. سخت شده

۲. ریسمان پلکش.

سخره غوټه (sxəragūta) بنخ.م.

(ج سخرې غوټې) کورگره.

سځکې (sxakáy) نر.م.

(ج. سځکې) چوچه گاو، گوساله خورد.

سځوندړ (sxwandár) نر.م.

(سځونداران) گوساله کلان.

سځوندړ کي (sxwandarké)

نر.م. گوساله خورد.

سځه (saxa) بنخ.م. کینه، انتقام.

سدوزي (sadozí) نر.م. نام

طایفه، مشهور ابدال و درانی است که

احمد شاه بابا، نیز طایفه، سدوزی بود.

سربانډه (sarbānda) بنخ.م.

(ج سربانډې) چرمینه قلبه کشی.

سربېره (sarbéra) بنخ.م.

۱. بالا، بالاي چیز، ۲. علاوه.

سرپټه (sarpāta) بنخ.م. (ج سر

پټې) زن باکره و مستوره.

سرپرېکړې (sarprekārāy)

ص. نر.م. سربریده.

سرپه سر (sarpasār) ق.

۱. مساوی در مقدار، برابر،

۲. مقابله.

سرپښتې (sarpastáy) بنخ.م.

سر سینه.

سرپوښ (sarpús) نر.م.

(ج سرپوښونه) سرپوش.

سر تر پايه (sartarpāya) ق. از

اول تا آخر، تا آخر.

سر تړونی (sartaṛūnay) ن.م.

سر بند، عصبه، دسما لېکه به آن سر مي بندند.

سترېدل (staredál) ۲.م.ل.

بزرگ شدن.

ستړی (staṛáy) ص.ن.م.

(ج. ستړی) مانده.

ستړيا (staryā) ښ.خ.م.

(ج. ستړياوې) مانده گي.

خسر خيل ها.

سر تمبه (sartambá) ص.ب.

ضدی.

سر تمبگي (sartambagí)

ښ.خ.م. ضدیت.

سر تېر (sartér) ص.ن.م. شخص

شجاع، سر باز.

سر تېری (sarteráy) ص.ن.م.

شجاعت، سربازی.

سر ټیټی (sartítay) ص.ن.م. سر

خمیده، خجل و شرمنده، بي همت.

سر چینہ (sarč iná) ښ.خ.م.

(۱) سرچشمه. (۲) کارېز.

سر خوړلی (sarxwarálay)

ن.م. سر خورده، هلاک شده.

سر خوړی (sarxūzáy) ن.م.

سر دردی.

سر خېل (sarxél) ن.م.

سر کرده، قوم.

سر زوری (sarzóray) ص.ن.م.

(ج. سرزوری) سرکش، نا فرمان.

سر غړول (sarğarawál)

م.ل. بغاوت کردن، باغي شدن.

سر غندی (sarğanday) ن.م.

(ج. سرغنديان) شخص بزرگ خانواده،

کلان قوم، کلان فامیل، خان.

سر کښ (sarkás) ص.ن.م.

(۱) باغي، سرزور، (۲) شاز.

سر کښی (sarkás ay) ص.ن.م.

م. سر زور، باغي.

سر کوزی (sarkūzay) ن.م.

(۱) خنزیر.

سر کول (sarkól) ن.م. سرخانه

چلم.

سر کونډی (sarkondáy)

ن.م. سر ملاق.

سر گړی (sargáray) ن.م. اذخر،

یک نوع گیاه خوشبو است، که در کوهها مبروید و خوراکی حیوانات میباشد.

سرلوری (sarlwáray) ص.نر. م. سر بلند.

سروپردی (sarwéẓday) نر.م. بالینت.

سرویل (sroyál) مص.مت. سائیدن، مالیدن کیک و امثال آن.

سره (sára) بنخ.م. پارو، کود.

سره (sará) اد. با هم یکجا، همراه، ازهم، با یکدیگر.

سره (sará) ص.نب. ۱) اعلا، نمبر اول. ۲) کاوپکه در قلبه آموخته شده باشد.

سره زر (srázar) نر.ج. طلا، زر سرخ.

سره بونی (srabūne) بنخ.م. چرمینهء قلبه.

سره غاره (srağāra) بنخ.م. مری.

سرپن (sarbán) نر.م. نام طایفهء از افغانها است.

سروبی (sarobáy) نر.م. (ج. سروبی) سرد آبه، آنجوری گلی.

سرول (sarawál) مص.مت. خنک کردن، سرد کردن.

سری (sáray) نر.م. (ج. سری) آدم، ۱ انسان ۲) مجازاً نوکر، ملازم شخص اخلاقی.

سریتوب (saritób) نر.م. آدمیت، انسانیت

سرپچن (sareč án) ص.نر.م. خنک خور.

سرپخور (sarixór) ص.نر.م. آدم خوار مجازاً بسیار حارص، و ممسک.

سرپدل (saredál) مص.ل. سرد شدن، خنک شدن.

سسر (sa z) ق. امسال.

سرکال (sazkál) نر.م. امسال.

سرمه (sazmá) بنخ.م.

(ج. سرمې) سوراخ بینی.

سرنی (sazanaý) ص. ن. ر. م.

(ج سرنی) امسال.

سسکوره (sokóra) بنخ. م.

سنگلاخ.

سکاره (skāra) نر. ج. ذغال.

سکروته (skarwāta) بنخ. م. (ج.)

سکروته (قوغ، اخگر).

سکرک (sakarāk) مص. مت. نان

جواری.

سکبنتل (skaštāl) مص. مت.

برش کردن، قیچی کردن تکه و غیره.

سکنی (sakanáy) ص. نر. م. اعیانی.

سکهل (skañāl) مص. مت. برش

کردن، قیچی کردن.

سکو (sko) بنخ. م. شاخی خرمن

بادی.

سکور (s kor) نر. م. ذغال.

سگه (segá) بنخ. م. (سگی) نوعی

از آهوی کوهی.

سل (sal) عد. صد.

سلایی (salāyí) بنخ. م. (۱) میل

سرمه، چوب سرمه. (۲) نوعی از حشره.

سلگون (salgūn) نر. م. نوپ

(۱۰۰).

سلگی (salgáy) بنخ. م. فواق.

هکک.

سلم (salam) ص. عد. صدم

سلواغه (salwāgá) بنخ. م.

(ج. سلواغی) دلو.

سلیز (salíz) نر. م. صدی (۱۰۰)

سلیمانخبل (salaymānxél)

نر. ج. یکی از طایفه افغانها.

سمخ (smoc) بنخ. م. (ج.)

سمخی (سمج، غار کوه.

سمدستی (samdašti) ق. بلا تأمل

فوراً.

سمدلاسه (samdalāsa) ق.

(۱) بلا تأمل (۲) سردسیر

(۳) پیایی، مسلسل.

سمسور (samsór) ص. نر. م.

ج. تروتازه، بهار و خرم.

سمسورول (samsorawál)

مص. مت. تر و تازه کردن گل ها و باغ

سمسوربدل (samsoredál)

مص. ل. سر سبز و خرم و تر و تازه

شدن باغ و گل ها.

سمبنت (samāšt) نر. م. برابری،

تنظیم.

سمول (samaw) مص.مت .

درست کردن ، راست کردن .

سمون (samūn) نر.م. انتظام،

تصحیح، برابری .

سمبدل (samedál) مص.ل .

راست شدن ، درست شدن ، برابر شدن

سنخله (sanzála) بنخ.م. سنجده .

سندر غاری (sandargāray)

نر.م. خواننده، ترانه گوی، آواز خوان .

سندره (sandāra) بنخ.م .

(ج. سندرې) ترانه، نغمه .

سنلها (sanda) نر.م. (ج. سنلهاگان)

گاو میش نر، ۲) مجازاً شخص فربه و تنبل .

سنی (snay) بنخ.م. ج. سر دوز .

سوب (sob) نر.م. حاضر، منتظر .

سوبتیا (sobtyā) بنخ.م. کتاب

حاضری .

سوبمن (sobmán) ص.نر.م. ج .

فاتح، مظفر .

سوبه (sóba) بنخ.م. ۱) فتح، ظفر

۲) آرام، راحت .

سوپره (supra) بنخ.م .

(ج سوپری) مقعد .

سو تره (sutrā) ص.نب. پاکیزه،

پاک .

سوئی (soṭay) نر.م. (ج. سوئی)

۱) چقماق، ۲) چوب ضخیم نیم گز،

۳) کنایه از عضو تناسل .

سوچه (suč á) ص.نب .

بی غش، خالص .

سو خند (swajánd) ص.نر.م .

سوزنده .

سو خول (swajawál) مص.مت .

سوختانده .

سودمن (sūdmán) ص.نر.م .

فایده من .

سوده (sóda) بنخ.م. تسلی،

اطمینان .

سو در (sodár) نر.م. خنزیر مجازاً

گاو کاهل، انسان غیر مهذب .

سور (sūr) ص.نر.م .

(ج. سره) ۱) سرخ، قرمزی، ۲) گرم

وداغ و سوزان، ۳) راز و کیفیت مخفی،

۴) مجازاً شخصیکه به غضب آمده باشد .

سورار (sūrār) نر.م. دشت خشک

و سوزان .

سوراغزی (sūragzáy) ص

نر.م. نوعی است از خار .

سوربخن (sūrbaxán) ص.نر.م.

ج. سرخ مانند، مایل به سرخی.

سور بونی (sūrbūnay) نر.م.

سرخینه، سرخ رنگ.

سورلندی (sūrlandáy) نر.م.

(ج. سور لنډي) شغال.

سورلی (swarláy) نر.م. سواری.

سورمل (sūrmál) نر.م. گیاه

آتشک که در ریگستان می روید و

خار کلوله دارد.

سورنی (surnáy) نر.م. ۱) چلم

خوردیکه از چوت بسازند؛

۲) سورنا.

سوری (súray) نر.م.

۱) سوراخ، شگاف؛ ۲) حریص.

سور (sor) ص.م. (ج. ساړه)

سرد، مجازاً انسان یا حیوان کاهل.

سور باد (sorbad) نر.م. ۱) باد

سرد، ۲) کنایه از غم و مصیبت.

سورسک (sorsák) نر.م. نان

جواری، دود ه.

سوره (sūra) بنخ.م. ۱) غار، ۲)

مرض باد خورک.

سوزل (swazál) مص.م.

سوختاندن.

سوزول (swazawál) مص.مت.

سوختاندن.

سوزېدل (swazedál) مص.ل.

سوختن.

سوغات (sawgát) نر.م.

(ج. سوغاتونه) تحفه، ارمغان.

سوک (suk) نر.م. (ج. سوکونه)

مشت (در حال ضرب).

سوگر (sogár) نر.م. بخیل،

ممسک.

سوکرک (sokrák) نر.م. نان

جواری، وگ. سورسک.

سوگر (sogár) نر.م. ممسک.

سولول (solawál) مص.مت.

زدودن، سائیدن.

سوله (sóla) بنخ.م. (ج. سولي)

صلح.

سولېدل (soledál) مص.ل.

سائیدن، زدوده شدن.

سونگېدل (songedál) مص.ل. در

بینی گریه کردن، و غون غون کردن

سونول (sunawál) مص.مت.

۱) بڼي افشاندن ۲) نسوار و غيره در
بڼي كشيډن.

سوی (sáway) ص.نر.م. سوخته
شده.

سوی (suy) نر.م. (ج سويان)
خرگوش.

سهار (sahār) نر.م. صبح، بامداد.

سهارني (sahāranáy) ص.نر.م.
صبح دم، صبح گاهي.

سهيل (soháyl) نر.م. ۱) جنوب،
۲) نام ستاره معروف.

سهيلي (sohaylí) ص.نر.م.
جنوبي.

سيال (syāl) نر.م. همسر، كفو.

سياله (syāla) بڼخ.م. ۱) دم راستي،
۲) همسري.

سيپي (sipáy) بڼخ.م. صدف.

سپت (set) نر.م. دولتمند.

سپخل (sejál) مص.مت. سوختن.

سيخ (six) نر.م. ۱) راست،
مستقيم، ۲) گنده، پر.

سيخول (sixawál) مص.مت.

۱) نباشتن، ۲) برابر و مستقيم كردن.

سرخېدل (sixedál) مص.ل.

۱) پر شدن ۲) راست شدن، مستقيم
گرديدن.

سېرلي (serláy) نر.م. (ج سېرلي)
بزغاله.

سيسي (sisáy) بڼخ.م. پرنده

معروف كه پرنده دشتي و كوهي خاكي
رنگ است كه از كبك خورد تر است.

سېلاني (selānáy) نر.م. (ج.

سيلاني) سيل بين، تماشا گير، تماشا چي.

سېلي (seláy) بڼخ.م. طوفان باد،
باد صر صر.

سيمه (síma) بڼخ.م. طرف،
منطقه، ناحيه.

سين (sin) نر.م. (ج سينونه) وگ
سینه

سيمه ييز (simayíz) ص.نر.م.
ج. منطقوي، ناحيوي.

ش

ش (šin) نر . م . حرف بیست سوم

الفبای پشتو است

(ج . شینونه)

شا (šā) بنخ . م . (ج . شاوې) عقب ،

پشت سر .

شاباز (šābāz) ن ———— رم ،

(ج شابازونه)^۱ زلف بافته ، دوطرفه

رخسار زن که بعضی بر آن طلا و غیره

نیز دوخته باشد ؛^۲) چوب مخصوص با

آن رباب می زنند .

شاپه شا (šāpšā) ص . پشت به

پشت .

شاپیانگه (šāpyānga) بنخ . م .

پنیر مایه . (نبات) .

شات (šāt) نر . ج . عسل .

شاتره (šātarā) بنخ . م . گیاهی

معروف است که برای دفع بخار بکار

میرند و آنرا (پاپره) نیز میگویند .

شاتنی (šātanáy) نر . م . عقی .

شاتوری (šātor ay) ص . نر . م .

(ج شاتوری) حیوان بی جل و لچ .

شاخل (šāxál) نر . م . حبوبات

وعلف معروف خوراک گاو ها است .

شاربل (šār bál) مصر . مت .

دوغ زدن ، حرکت دادن مایع در

چیزی .

شارو (šāró) . بنخ . م . میـنا
(پرنده)

شار یگر (šārigār) . نر . م .
شاعر یا غزل خوان مخصوصیکه در
جمعیت غزل میخواند .

شار (šār) . ص . نرم . بی حاصل ،
ناتراش ، تبیل .

شاره (Šāra) . ص . بنخ . م .
(۱) ، زمین با یر و بنجر ، (ج) شاپی .
(۲) بلندی لب بام .

شاری واری (sār | wārī)
ص . نب . سست و کشال ، بی نظم و
بی حاصل .

شازه (Šāzá) . بنخ . م . تحت سنگ
(ج) شازی .

شاکاسه (Šākāsá) . بنخ . م .
کاسه کلان ، (ج) شا کاسی .

شاکروپ (Šākrop) . ص . نر . م .
کوز پشت (بنخ . شا کروپه)

شاگوم (Šāgūm) . نر . م .
تفاول ، نیک فالی .

شاگی (šāgáy) . بنخ . م . ۱۰ تپه
کوه ، دامان کوه ؛ ۲) مقبره .

شال (Šāl) . نر . م . چادر پشمی

زنانه .

شالمی (šāl máy) . بنخ . م .

(۱) مهره های که زنها به دور استین
میدوزند ۲) نوعی از چین دوزی .

شالوری (šalóray) . نر . م .
طرف پشت ، عقب .

شامت (šāmát) . نر . م . بخت
طالع .

شامتوره (šāmatóra) . بنخ . م .
قره قوش . (ج) شامتوری .

شامی (šāmáy) . بنخ . م . قبر ،
تابوت مرده .

شان (šān) . نر . م . طور ، آسا ،
مانند .

شانتی (šāntáy) . بنخ . م . سد آب ،
پایه که در بند آب میاندازد تا آب بسته
شود و بالاتر آید .

شانه وانه (šānawāná) . ص .
نب . خرامان ، چمیده .

شاوخوا (šāwuxwá) . ق . گردا
گرد .

شبری (šabaráy) . نر . م . شبکور .
(بنخ . شبری)

شپارس (špārás) . ش . شانزده .

۱۶

شپړ

(špaz) نر . م . شش ،

عدد (۶) .

شپړو زی . (špazdázay) نر .

م . تفنگ . شش تیره . تفنگ شش تکه .

شپنکی (špankáy) نر . م .

چو پان بچه .

شپول (špol) نر . م .

(۱) هاله ؛ (۲) نغول ، اغل ، احاطه .

شپول غالی (špolgálay) نر .

م . جای ارام کوسفند ان که انرا

(گاج ، گاش) نیز میگویند .

شپون (špūn) . نر . م . شبان

(ج) شپانه .

شپه (špa) بنخ . م . شب .

شپته (špetá) ش . شصت . ۶۰ .

شپیلی (špeláy) بنخ . م . توله .

نی زبانه دار .

شتمن (štamán) ص . نر . م .

ج . دارنده دولت مند ، سر مایدار .

شته (۱) (Šta) نر . ج . هستی ، جايداد .

شته (۲) (Šta) ق . هست .

شته (۳) (Šata) بنخ . م . غوزه

جواری پوست ناشده (ج شتی) .

شخړه (Šxára) بنخ . م . جنجال .

کشاله ، دعوی .

شخوند (Šxwand) نر . م .

نشخوار .

شدیاره (šidyára) بنخ . م .

(شودیاره) شدیار .

شهل (Šadál) ص . نر . م .

(۱) خوشه بی باز (۲) ناتراش و نا خراش .

(۳) مج . بی تهذیب .

شربل (Šarbal) ص . م .

(۱) جک زدن ، (۲) جنبانیدن بیضه به غرض

چوچه کشی .

شرپهار (Šrapahár) نر . م .

آواز مسلسل خوب ، خمچه ها ، قمچین

و غیره .

شرمبن (šarməṣ) نر . م . مگر کی

کلان .

شرمبنکی (šarməṣkáy) بنخ .

م . چلپاسه .

شرمناک (šarmnák) ص . نر .

م . حیاناک .

شرمول (Šarmawál) ص . م .

خجالت دادن .

شرمبدل (šarmedál) ص . ل .

خجل شدن.

شرنگ (Šrang) نر . م . آواز زنگ

و رباب، آواز با هم خوردن فلزات.

شرهار (šarahār) نر . م . صدای

اب جاری.

شری (šaray) نر . م . سرخکان.

شرعیت (šariát) نر . م . شرع ،

قانون دین اسلام.

شر (Šar) نر . م . ۱ . نا — تراش ،

بی استفاده ۲ . قسمی از نی جنگلی پر مغز ،

۳ . بی حاصل، بی اثر.

شرپ (Šrap) نر . م . آواز ریختن

آب.

شرپول (šrapawál) مص ، مت

شور دادن آب، جپه دادن آب در ظرف.

شرشم (Šaršám) نر . ج .

۱ . شرشم ، شرف ۲ . تیل شرشم.

شرک (šrak) نر . م . اواززدن باقمچین

، قفاق و غیره.

شرل (sarál) مص . مت . راندن .

شرومبی (šrombé) بنخ . م .

دوغ .

شره (šara) بنخ . م . زمین با بر

ولامزروع . ج . شری .

شری (šaráy) بنخ . م .

۱ . شالکی ؛ ۲ . چین پشمی محلی.

شرپدل (šaredál) مص . ل .

۱ . خاره شدن ؛ ۲ . پوشیده شدن ۳ . بایر

شدن.

شستی (šastí) نر . م . گل

داودی.

ششنا (šišná) نر . م . شاهین

اسپ ، آواز اسپ .

شغ (šag) نر . م . صدای مر می

تفنگ ، و آواز پرش مرغ تیزپرو امثال

ان.

شغالی (šağālí) ص . چیزی کم

اصل و بدل وزر دالوی خشکی.

شکارل (skārál) مص . مت .

برغلا نیدن ، تحریص .

شکاونه (škāwána) بنخ . م

۱ . دزدی ، بطور فریب از کسی چیزی

گرفتن ۲ . بریدن .

شکرانه (šukrāná) بنخ . م .

۱ . نذرانه (؟)

شکره (šakára) بنخ . م . قند

سیاه میده که مخصوص ساخته میشود .

شکری (škaráy) (بنخ.م.یک نوع
سبد بوریا ئی .

شکمن (šakmán) (ص.نر.م.ج.
متردد ، شکی .

شکنه (škaná) (بنخ.م.پیاوه .
(ج.شکنې)

شکور (škor) (نر.م.شکور .

شکون (škūn) (نر.م.جیره .

شکول (škawál) (مص.مت .
کسیختا ندن ، کندن .

شکېل (škel.) (نر.م.پای بند

حيوان حالت وطرز حیوانیکه به دو پای
بسته باشد .

شکلن (šaglán) (ص.نر.م.
ج.ریگدار .

شگون (šugūn) (نر.م.فال
نیک و یا بد .

شکه (šāga) (بنخ.م.ریگ .

شل (šəl) (ش.ا) بیست ،
(۲) (شل کول) کتابه از : کار را تا در

جه اخیر رساندن : ša/ شخص و یا حیوانیکه
دست و پای آن بی حس و از کار مانده باشد ،

(۲) (نردبان ، زینه ؛ ۳) گوسفند یکه به
خانه مرده ببرند .

شمکور (šamkór) (نر.م.
شب کور .

شمله (šamlá) (بنخ.م.شف
دستار و حاشیه چادر و غیره .

شمونگر (šamūtgar) (نر.م.
غیت کننده ؛ تمام .

شموخه (šamúxa) (بنخ.م.
(ج شموخی) شاماق .

شمه (۱) (šáma) (بنخ.م.شمع ،
شم .

شمه (۲) (šáma) (بنخ.غزدی سیاه
که از پشم سیاه بساخته شده باشد .

شمبر (šmér) (نر.م.حساب .

شمبرل (šmerál) (مص.مت

شمردن ، شماریدن ، حساب کردن .

شناخته (šnāxta) (بنخ.م.

لوحه ایستاده شد قبر .

شناز (šnāz) (نر.م.مشک آب
بازی .

شنالغه (šnālga) (بنخ.م.خمیر
نا رسیده .

شناوی (šnāwáy) بنخ . م .

دوغ ابگین .

شنبه (šan b á) بنخ . م . شنبه، روز

بعد از جمعه .

شنقی (šantáy) بنخ . م . سنگ

کاری لب زمین در ساحل دریا .

شندی (š a ndáy) نر . م .

نوع از گل لاله .

شنه (š a nd) نر . م . بی ثمر

بی حاصل .

شنهول (Šandawál) بنخ . م .

عقیم ساختن، بی ثمر ساختن .

شنقار (Šangār) نر . م . نوع از

باز است .

شنکاره (Šankāra) ص . بنخ . م .

زمین سنگلاخ .

شنگ (Šang) نر . م .

۱) آواز خفیف ، ۲) چیز کم و اندک .

شنگرک (Šagrək) نر . م .

عنا ب .

شنگره (Šangāra) بنخ . م . زنی

که بدون رضای اولیای باکس بگزیزد .

شنگوری (Šangūray) نر . م .

بوته خاکی رنگ کوهی است که برای

دفع اسهال به کار میبرند .

شنل (Šanál) مصت ، مت ؛

۱) کاویدن ؛ ۲) تار تار کردن پشم

و غیره .

شنه (Šna) نر . ج . علف ، گیاه ،

نباتات .

شنه توخله (Šnatūxála) بنخ .

م . ق . (ج . شتی توخلی) . سیاه سرفه .

شنه خره (šnaxára) بنخ . م .

ق . وقت سفیده دم .

شل (šal) نر . م . شخص ویا حیوانیکه

دست وپای ان بی حس واز کار مانده

باشد .

شلت (šlat) ص . نر . م . بست و کاهل

(بنخ) شلته (بنخ . ج) شلتی .

شلخی (šalxáy) ص . نر . م . تفنگ

دییسی که درکارگاه دستی ساخته شده

باشد .

شلخورکه (šalxoraka) بنخ . م .

سوسمار ، (ج . شلخورکی) .

شلخت (šalğát) نر . م . چیز بدقواره

وبی نظم (بنخ) شلخته (ج) شلختی .

شلول (šlawál) مص . مت پاره

کردن .

شم (šam) معاون فعل ، صيغه
مفرد متکلم .

شماخه (šamāxa) بنخ.م. شماق .
(ج. شماخي)

شماخي (šamāxáy) بنخ.م. شمه
چای .

شمار (šmār) نر.م. حساب .

شمارل (šmārál) مص.مت .
شمردن ، حساب کردن .

شمال (šamāl) نر.م. (۱) سمت
مقابل جنوب (۲) باد .

شمپانزى (šompānzý) بنخ .م.
شادی ، انسان نما .

شمته (šamāta) بنخ.م. بازی اطفال

شمزى (šamzý) بنخ.م. ج. ستون
فقرات .

شمشاد (šamšād) نر.م. درخت

بلند کوهی که برگهای گرد دارد نام یک
کود بلند است که در تورخم موقعیت
دارد .

شمشتى (šamšatáy) بنخ .م.
سنگ پشت .

شنه زرغونه (Šnāzargūná)

بنخ .م. قوس قزح .

شلگى (šalgáy) نر.م. (ج. شلگي)
سرنیزه خورد .

شلم (šlam) نر.م. بارکشال
وست بسته شده .

شلم (šlām) نر.م. بیستم .

شلند (šland) نر . م . تنومند
و فربه .

شلول (šlawál) مص.مت .
گسیختاندن .

شلوبه (šlumbá) بنخ.م. ج. دوغ
ودرد مسکه اب شده .

شله (۱) (šalá) بنخ . م .

پرده چرب زیر پوست گوسپند و غیره .

شله (۲) (šalá) ص. نب. چشم
سفید .

شله (۳) (šála) ص. نب. بیست
، بیستم .

شلبدل (šledál) مص.مت پاره
شدن .

شلبدل (šaledál) مص.مت شل
شدن ، فلج شدن .

شلیل (š(a.ə)líl) نر.م. نوع از
میوه که به شفتالو و زرد الو مشابهت دارد .

شنه لوخره (Šnālūxara)

بنځ . م . (ج . شني لوخرې / دود غليظ .

شني (Šānay) نر . م . ۱) خسک

و کنه مرغهای خانگی و غیره طیور

۲) خسار (نام مرض) ست ۱

شنیلی (Š neláy) نر . م . سبزه ،

زار سبزه .

شن (Šaṇ) ص . نر . م . ۱) مست ،

۲) شاهین اسپ .

شنول (Šaṇawál) مصر . مت .

۱) حرکت دادن و جنبانیدن شاخ

درخت ۲) به شاهین آوردن است .

شواخون (Šawāxūn) نر . م .

جگر خون ، جگر خونی .

شوبله (šóbla) بنځ . م .

(ج . شوبلې) ۱ خرنده هزار پا ، گوش

خزک ۲) پانگ جنگی .

شو تتی (šawtatáy) نر . م . سنگ

پشت .

شوتله (Šawtála) جن . شفتل ،

شیدر .

شو خون (šawxūn) نر . م .

شبخون ، شبخون .

شوده (Šodá) ص . نر . م . کم عقل ،

ساده لوح .

شودی (Šodé) جن . شـــــــیر .

شودیاره (Šidyāra) بنځ . م .

زمین قلبه شده .

شور (Šor) نر . م . غوغا .

شورش (Šoráš) نر . م . اغتشاش .

شورکی (Šorakáy) بنځ . م .

مینا . شارو .

شورماشور (Šormāšór) نر . م .

غالمغال .

شور بدل (Šoredál) مصر . ل .

فرسوده شدن . شیفته شدن ۲) ریختن آب

و غیره .

شورپور (Šurpúr) ص . نر . م .

ج . مردار ، نا جنس .

شورگی (Šorǵáy) نر . م . اونگ

هاونگ . هاوند .

شورول (Šurawál) مصر . مت .

۱) شارانیدن ۲) شیفته کردن ، فرسوده

کردن .

شو غه (Šūǵa) بنځ . م . ۱) موهای

درشت ، و راست ۲) چین .

شو غبدل (Šūǵedál) مصر . ل .

کج شدن ، منحنی شدن .

شونتې (šontáy) بنځ . م .

چراغ چوب .

شونډوړ (sundawár) ص . نر .

م . ج . شخصي — که لب های کلفت

وضخیم داشته باشد .

شونډه (šunda) بنځ . م .

(ج . شونډې) لب .

شونی (šúnay) مف . نر . م .

شدنی ، ممکن .

شهو (šahó) بنځ . م . محبوبا ،

معشوقه .

شیاخه (šyáza) بنځ . م . تخته

سنگ ، سنگ پهن .

شېبه (šebá) بنځ . م . لحظه ، دم .

شیتېه (šitá) بنځ . م . غوزه جوارى

پوست ناشده .

شیدې (šidé) جن . شیر .

شیرازه (širáza) ص . نب . تازه .

شیراک (širák) نر . م . لحاف .

شیشکه (šišáka) بنځ . م . بلای

مشهور .

شیشگی (šišgáy) نر . م .

خارپشت .

شوکاره (Šūkára) بنځ . م .

(ج . شوکارې) خراش ناخون

شوک پوک (šūkpúk) ص .

نر . م . تکه تکه و بریده .

شوکار (šūk mār) ص . نر .

م . (ج . شوکاران) راهزن ، قطاالطریق .

شوکه (šūk a) بنځ . م .

دزدی ، رهنزی .

شول (۱) (šwal) مص . ل . شدن .

شول (۲) (šul) ص . نر . م .

سخت ، چیزی درشت .

شولگره (šolgára) ص . نب .

زمین شالیزار .

شوله (šóla) بنځ . م . (ج . شولې)

شالی .

شوم (šūm) ص . نر . ج . بخیل

گرسنه مانده .

شومری (šumré) جن . دوغ .

شومه (šūma) بنځ . م .

(۱) خیرات شب اول مرده ۲ (پاسي از

شب ۳) مقدار خوراکه یکه وقتنه .

شومه دم (šūmadám) نر . م .

نصف شب ؛ شب هنگام .

شیشنی (šišnáy) نر . م . اواز

اسپ .

شیگره (šigára) بنخ . م . باران

تند .

شیگره (šigára) بنخ . م . زن

شوهردار که از شوهر خود گریخته باشد.

شبله (šelá) بنخ . م . مجرای

سیل ، شيله معروف آب و دریا.

شین (šin) ص . نر . م . ۱) رنگ آبی

، سبز ۲) رونیده ، سبز شده.

شین تاغ (Šinṭāg) نر . م . ماهی

خورک .

شین چغزی (Šinčagžáy) بنخ .

م . پسته .

شیندل (šindál) مصر . مت .

پاشیدن ، افشاندن.

شیندی (Šindáy) نر . م . ۱) نوعی

از گیاه کوهی است که گل زرد دارد

۲) تخم حبوبات .

شین ریوی (Šinzíray) ص . نر .

م . شخص که ریش ماش و برنج داشته

باشد .

شین سترگی (Šinstárgay).

ص . نر . م . کبود چشم.

شینشوبی (Šinšóbay) نر . م .

پودینه .

شین غت (šingát) نر . م . حبوبات

نیم پخته.

شینکی (Šinkáy) نر . م .

۱) خربوزه خام و نازک ۲) سنگ

مخصوص نرم که آنرا میده میکند و با

خاک تابه سازی مخلوط می سازند ،

۳) چیز سبز رنگ ۴) کاسه کاشی .

شینگلی (šingwálay) نر . م .

۱) سبز گل ، بوته مخصوص است که

در پالیزها میروید و برای بیاره و تمباکو

سخت مضر است ، ۲) سوسنگ (گل)

شینلی (šinaláy) نر . م . تازگی ،

گیاه سبز و تازه .

شینواری (šinwári) نر . ج .

قبیله از پشتو نها است .

شین والی (šinwálay) نر . م .

سبز رنگ ، کبودی ، سبزی.

شیننی (šinay) نر . م .

(ج. شینی) شپشک ماکیان .

بن

بناخی (sāxáy) بنـخ . م . ح

شاخی خرمن بادی .

بناد (sād) ص . نر . م . ج . خوشنود ،

کامیاب .

بنادی (sādi) بنـخ . م . خوشی ، به

مناسبت بعضی مراسم .

بنار (sār) نر . م . (ج . بنارونه)

شهر ، شار .

بن (sin/se) نر . م . / بنـخ . م . حرف

بیست و چهارم الفبای پشتو است . که در زبانهای فارسی و عربی نیست .

بناپرک (saperák) نـر . م

شب ترک ، شوپرک .

بناپیری (sāperáy) بنـخ . م

پری .

بناخ (sāx) نر . م . (ج . بناخونه) شاخ

بنخنوک (saĵunók) ص . نر .

م . ایزک . خنسا ، زنچه .

بنخه (Šáĵa) بنخ . م . (ج . بنخی)

زن ، خانم .

بنخ (Šax) ص . نر . م . ج . دفن .

بنخول (Šaxawál) مصر . مت .

دفن .

بنخبدل (Šaxedál) مصر . ل .

دفن شدن .

بنیرا (Širá) بنخ . م . (ج . بنیرا وې)

دعای بد .

بنکار (škār) نر . م . شکار .

بنکارخن (Škarĵén) ص . نر . م . ج

شکاری . صیاد .

بنکارندوی (Škārandóy) ص

نب . آشکار ، معروف ، معلوم .

بنکاره (Škārá) ص . نب . ظاهر ،

واضح ، آشکارا .

بنارو (sāró) بنخ . م .

(ج بناروگانې) مینا .

بناروال (šārwál) ص . نر . م .

(۱) شهری ، شهروند ؛ (۲) رئیس بلديه .

بناغلی (sāğálay) ص . نر . م .

محترم بودن ، خوب ، اقا ، جناب ، ستوده
صفات .

بنامار (sāmār) نر . م . اژدها .

شمار .

بنا نک (sānák) نر . م .

(ج . بنانگونه) طبق کلان چوبی .

بنا یست (sāyást) نر . م .

حسن ، زینت ، جمال .

بنا یسته (sāyastá) ص . نب

مقبول ، حسین ، جمیل ، خوش منظر .

بنایی (sāyí) ق : مناسب ، لازم ،

شاید ، باید ، بایستی .

بنپه (Špa) بنخ . م . (ج . بنپې)

پای .

بنکبلاک (şkelāk) نر . م .

استعمار .

بنودل (şodāl) مصر . مت .

نشان دادن .

بنور بنش (şorāş) نر . م . اغشاش

، بی نظمی ، انارشی .

بنورند (şorānd) ص . نر . م .

متحرک . جنبده .

بنوروا (şorwā) جن . / بنخ . م .

شوربا .

بنورول (şor a wāl)

مصر . مت حرکت دادن ، حرکت آوردن

جنبانیدن .

بنون (şow ā n) نر . م . ج .

زیتون .

بنوول (şowāl) مصر . مت . تعلیم

دادن ، نشان دادن .

بنونگری (şungāray) نر . م .

بجلک .

بنکاری (Şkāri) ص . نب .

شکاری ، صیاد .

بنکالو (Şkālo) بنخ . م . ۱) آواز پای

شرفه ۲) سرگوشی .

بنکته (Şkāta) ق . پائین .

بنکر (Şk(a.ə)r) نر . م . (ج . بنکرونه)

۱) شاخ کماو و غیره ۲) گلچک دول

آسیا .

بنکری (Şkarāy) بنخ . م . سبد .

بنکلا (Şk(u | ā) ی بنخ . م . حسن ،

زیبائی .

بنکل (Şk ə l) نر . م . بوسه .

بنکلی (şkwālay) ص .

نر . م . حسین ، خوبصورت .

بنکنخل (şk a n ħ)

مصر . مت / نر . ج . دشنام دادن ، دشنام .

بنکی (şke) ق . پایان ، زیر .

بنکبل (şkel) ق . پای بند .

بنی (say) ص . نر . م . راست ،
مقابل .

بنېڅه (seĵa) بنځ . م .

(ج . بنېڅې) سیچ .

شېراز (seráz) ص . نر . م .

تروتازه ، اباد خوشوقت .

بنېینه (šisá) بنځ . م . شیشه .

بنی گرز (saygárz) امر / ند

(عس) بطرف راست دور خوردن .

بنېگړه (Segára) بنځ . م . احسان ،

خوبی ، نیکی .

بنېگړنه (Segána) بنځ . م . (ج .

بنېگړې) احسان ، خوبی ، نیکی .

بنېینه (šina) بنځ . م . خاشنه

بنوونځی (šowanĵ á y) نر . م .

مکتب .

بنوونکی (šowúnk á y) نر

. م . معلم . استاد ، آموزگار .

بنوونه اوروز نه

(šowan a awrozán a)

تعلیم و تربیه ، میتود درس دادن .

بنوی (šway) ص . نر . م . ج . لشم .

بنویدل (šw a yedál) مص ،

ل . لغزیدن ، گمراه شدن .

بنه (šə) ص . نر . م . ج . خوب

پسندیده ، خوبی ، نیکی (۲) بلی .

بنه راغلی (šarāgláy) نر . م .

پذیرائی .

ص

ص (swāt) نر.م. حرف بیست و پنجم الفبای پشتو و حرف چهاردهم عربی است .

ض

ض (gdāt) (dwāt) نر.م. حرف بیست و ششم الفبای پشتو و حرف پانزدهم عربی است .

ط

ط (twā) (twe) بنخ.م. حرف بیست و هفتم الفبای پشتو و حرف شانزدهم عربی است .

ظ

ظ (zwā - zwe) بنخ.م. حرف بیست و هشتم الفبای پشتو و حرف هفدهم عربی است .

ع

نر.م. حرف بیست و نهم الفبای پشتو و حرف هژدهم عربی

ع (ayn)

است.

غ

غ (ğayn) نر.م. حرف بیوم الفبای پشتو
و حرف نوزدهم عربی است.

غاتره (ğātára) ————— م.

(ج. غاتری، قاطر، استر .

غاتول (ğātól) نر.م. ج. گل لاله.

غارمه (ğarmə) نر. ج. گرمی آفتاب،
آفتاب سوزان .

غارکی (ğarakáy) ————— م.

(۱) قطار وزنه گردنی، (۲) زیوریکه زنان و
دختران به گردن آویزند.

غارِه (ğāra) ————— م.

(ج غارې) (۱) گردن ؛ (۲) گلو ؛ (۳)

نغمه، (۴) یخن، گریبان ؛ (۵) کنار و

ساحل ؛ (۶) ذکام.

غارِه غری (ğarağaráy) ————— م.
بغل گیری، معانقه.

غابِس (ğās) نر. م. (ج. غابِسونه)

دندان.

غانبور (gāṣwār) نر . م . ج «گاو

زنبل (۲) چارشـاخه خرمن بادی ،
(۳) راکول (۴) اشکی .غانبی (gāṣay) نر . م . کوتـل ،
(۲) قاش .غالوره (gālbūza) بنـخ .
م . (ج . غالبوری) زنبور .

غالی (۱) (gālāy) بنـخ . م . قالین .

غالی (۲) (gālē) بنـخ . م . (۱) فریب
در بازی (۲) دروغ .غامبوری (gāmbūray) نر . م .
(ج غامبوری) کومه .غبرگولی (gbargólay) نر . م .
ماه جوزا ، ماه سوم هجری شمسی .غبرگونی (gbargūni) ص . نر .
(ج) دوکانگی .

غپ (gap) نر . م . غو غو آواز سگ .

غپل (gapāl) مصر . مت . عف عف

کردن سگ . به عف عف آمدن سگ .

غپدل (g(a,a) pedāl) مصر . ل . به
عف عف عف آمدن سگ .غپ (gat) ص . نر . م . کلان ، بزرگ ،
ضخیم .

غچ (g(a.o)č) نر . م . انتقام ، عناد .

غخیدل (g a ṣedāl) مصر . ل .
دراز کشیدن ، دراز شدن .غدی (gadāy) بنـخ . م . ج . داره
و شبخونیکه از طرف یک گروه بصورت
آشکار بعمل آید .

غر (gar) نر . م . (ج غرونه) کوه .

غرامت (garāmāt) نـر . م .
(ج . غرامتونه ، غرامات) ؛ تاوان ،
(۲) قرض .غرب (grab) نر . م . آواز دهل ؛
(۲) صدا افتیدن یک شی یا یک چیز وزن
دار .

غربین (garabín) نـر . م . تفنگ دهن

کشاده قدیم که ذریعه آن چند عدد گلوله
انداخت میشد .

غرخنی (ğ(a.ə)rcanáy) نر .

م. (ج. غرخني) ۱ حیوان کوهی ،
۲) بجل بز کوهی .

غرزى (ğarzáy) نر . م. کوهزاد ،

کسیکه در کوه تولد شده باشد .

غرشین (ğarśín) نر . م. (۱) کوه

نشین ؛ ۲) یکه قبیله پشتونها است .

غرغښت (ğ(a.ə)rğášt) نر . م.

نام یکی از اجداد بزرگ افغانه که برادر
سر بن بود .

غرمه (ğarmá) ښځ . م. (ج. غرمې)

چاشت . نیم روز .

غربو (ğrew) نر . م. گریه

گلو گیر . گریه مایوسی .

غراشه (ğurāša) ښځ . م.

کره .

غرانگه (ğarānga) ښځ . م. کردن

دراز ؛ ۲) صدای بلند و دراز ؛ ۳) فریاد و
غوغا ؛ ۴) آواز شتر .

غړپ (ğrap) نر . م. جرعه ، قرت .

غړ غړه (ğar ġará) ښځ . م. غر غره ،

آب کشی .

غړکه (ğaráka) ښځ . م. مشک

دوغ ، جک زدن .

غړل (ğ(a.ə)rál) مصر . مت .

تاب دادن ، تابیدن .

غړند (ğaránd) ص . نر . م

پژمرده ، سست .

غړوسکه (ğrūska) ښځ . م. دود

غلیظ و تلخ .

غړول (ğarawál) مصر . مت .

۱) باز نمودن چشم ، ۲) دور دادن تخم
چشم در قالب چشم .

غړومبیدل (ğrombedál) مصر .

ل. صدا کشیدن شیرو توپ و رعد .

غړوندی (ğarwandáy) نر . م.

قلاده ، کردن بند حیوان ؛ ۲) جزم و علامه
سکون .

غړی (ğaráy) نر . م. عضله و

غښتل (ğastál) مصر. مت. تاب

دادن .

غښتلی (ğastaláy) ص. نر. م. توانا،

قوی .

چالاک، چابک .

غل (ğal) نر. م. (ج. غله) دزد، سارق .

غلا (ğlā) بنخ. م. (ج. غلاوې) دزدی،

سرقت .

غلانځه (ğlānǰa) بنخ. م.

پستان حیوان .

غلاوزه (ğlāwza) بنخ. م. زنبور

عسل^۲ ماده گا و یکه شیر خود را در وقت دوشیدن در پستان خود نگاه میکند .

غلبیل (ğ(a.a)lbél) نر. م.

(غلبیلونه) غربال .

غلجي (ğalji) نر. ج. نام یک قبیله

بزرگ پشتونها است .

غلمینه (ğalmína) ص. بنخ. م.

(ج ، غلمینې) نان گندمی .

ماهی لک^۲ عضو، اندام^۳ نان روغنی
تاوکی چندلای .

غری (ğaráy) بنخ. م. ۱) حلقه

کردن^۲ دهن کوزه .

غز (ğaz) نر. م. (ج. غـزونه)

درخت گز .

غزا (ğazá) بنخ. م. (ج. غزاکانی)

جهاد .

غزنی (ğaznáy) نر. م. یک ولایت

افغانستان است .

غزول (ğazawál) مصر. مت.

دراز کردن .

غز (ğaz) نر. م. (ج. غزونه) اواز، صوت،

صدا .

غزول (ğazawál) مصر. مت.

بصدا آوردن ، نواختن^۲ به سخن آوردن .

غزیدل (ğazedál) مصر. مت.

کپ زدن ، سخن گفتن .

غشی (ğéšay) نر. م. (ج. غشي) تیر.

کردن، به بدی یاد کردن .

غنم (ğanám) نر.م. ج. گندم .

غنم رنگی (ğan(a)mrárgay)

ص. نر.م. (بنخ. غنم رنگه) گندم گون، گندمی.

غنه (ğána) بنخ.م. بته انبوه خاردار .

غنه (ğāṇa) بنخ.م. عنكبوت.

غوا (ğwā) بنخ.م. (ج. غواگانې) ماده ککاو .

غواښکی (ğwāṣkay) نر.م. دغه سوزن.

غوايي (ğwāyáy) نر.م. (ج. غوايي) نر ککاو .

غوباری (ğobāray) نر.م. خرمکس، مکس ککاو .

غوبل (ğobál) نر.م. (ج. غوبل ۲) پایمال .

غوبون (ğobūn) ص. نر.م. و.ک. (غوبه)

غله (ğalá) بنخ.م. (ج. غلې) ۱)

حبوباتیکه از آن نان میزنند، مانند گندم، جوای
۲) طعام مطبوخ .

غلی (ğálay) ص.نر.م. ۱) خاموش، آرام ۲) دزدانه .

غليم (ğ(a)lím) نر.م. دشمن .

غماز (ğamáz) نر.م. (ج. غمازان) شیطان .

غمبوری (ğambúray) نر.م. و.ک. غومبوری .

غمجن (ğamj(áḡ)n) ص.نر.م. ج. غمگین، اندوهناک .

غم خپلی (ğamjapaláy) ص. نر.م. بستوه اورده. غمزده .

غمزه (ğamza) بنخ.م. ۱) چشمک، ۲) ناز، نخره .

غمی (ğaymáy) نر.م. (ج. غمي) نکین .

غندل (ğandál) مص. مت. تقییح

(ج غورځنکونه) (۱) جوش و خروش ،
جست و خيز، (۲) طغيان آب ، (۳) نهضت ،
جنبش .

غورځول (gorjawál) مصر . مت .
پرتاب کردن ، انداختن .

غورځي پرځي
(gwarjeparje) بنځ . م . ، غير ارادی
دست زدن ، تپ و تلاش .

غورنيکه (gorník) نر . م .
پدرپدر کلان .

غوره (gwára) ص . نب . برگريده ،
پسندیده ، منتخب .

غوره (góra) بنځ . م . (ج غورې)
لاف و گزاف ، گپ و سخن .

غورياخيل (goryāxél) نر . م . ج .
قبيله از پشتونهاست که منسوب به سربن
است .

غور (۱) (gwar) جن روغن ، چرب
(۲) تيل .

غور (۲) (gwar) ص . نر . م . حسين و

غوبه (gobá) ص . نر . م . پاده وان ،
گاو چران .

غوپه (gupa) ص . نب / نر . م . بنځ . ج .
غوطه .

غوټه (gūta) بنځ . م . گره .

غوټه (gutá) بنځ . م . غوتي (حملة)

غوتي (gutáy) بنځ . م . شکوفه ،
غنچه ، پنډک (۲) گلوبند .

غوجل (gojál) نر . م . گاو خانه .

غوچ (gowč) ص . نر . م . ج . چقور ،
ژرف .

غوڅ (g(o.wa)c) ص . نر . م . ج .
بریده قطع .

غوڅېدل (g(o.wa)cedál) مصر .
ل . قطع شدن .

غورچان (gwarčān) ص . نر . م . ج .
انتخاب شده .

غورځنگ (gorjáng) نر . م .

غولانځه (golānĵa) ښځه م.

(ج. غولانځي، وگړي، غلا منځه)

غولکه (golāka) ښځه م.

(ج. غولکي) کمان سنگچل زدن.

غولن (ġolán) ص. ن. ر. م. ج.

ترسوزدل.

غولول (ġolawál) مصر. مت. فريب

دادن.

غولي (ġolay) ن. ر. م. (ج. غولي)

صحن حويلی و خانه.

غولېدل (ġoledál) مصر. ل. فريب

خوردن.

غوماشه (ġumāša) ښځه م.

(ج. غوماشي) پشه.

غومبر (ġumbár) ن. ر. م. اواز کبوتر

دروقت مستی.

غومبسه (ġumbása) ښځه م.

(ج. غومبسي) زنبور.

غومبور ی (ġūbūray) ن. ر. م.

کومه، رخسار.

غونج (ġ wənj) ق. چ. ملوک

وکلوله.

غونج منج (ġ wánjmanj)

ق. چ. ملوک وپیچیده وکلوله.

غونځول (ġunĵawál) مصر. مت

پهلوبه پهلو گشتاندن به حرکت آوردن.

غونځیدل (ġunĵedál) مصر. ل.

حرکت کردن، پهلوبه پهلو گشتن.

غونډی (ġūnday) ن. ر. م. ج. وال

دوخانه نی.

غونډی (ġunde) ق. طور، مانند.

غونډه (ġwand) ن. ر. م. ۱. جماعت،

با صلاح عسکری نام یک قطعه معین

است، ۲. جمع و فراهم، ۳. کلوله

ومدور، پوره کامل.

غونډهاری (ġ u ndāray) ن. ر. م.

کلوله، جسم مدور.

غونډه سکه (ġundáska) ښځه م.

مقبول ، قشنگ و ترتازه ، سرمایه دار و پول دار.

غورپ (ğuráp) نر.م. قرت ، جرعه ، شوب.

غورپول (ğwarawál) مصر.مت. چرب کردن.

غورپمال (ğwar a mál) ص. نر.م. (ج. غوره مالان) شخص چاپلوس ، متملق.

غورپي (ğwarí) جن. روغن.

غورپیدل (ğwarədal) مصر. ل. هموار شدن ، گستردن ، شگفتن.

غوز (ğoz) نر.م. (ج. غوزان) چارمغز.

غوزار (ğuzár) نر.م. افکنده ، افتاده بر زمین.

غوزارول (ğuzārawál) مصر.مت. افتیدن.

غوزه (ğozá) بنخ. م. پله ، گل پنبه ، دانه دان مدور هرنبات 3) نوعی از زیر

گوشی زنانه است.

غور (ğwaz) نر.م. (ج. غورونه) گوش.

غوریه (ğw a záy) بنخ. م. گوشی تلیفون ، چهره شکار ، سرگوشی.

غوشایه (ğošāyá) جن. بنخ. م. سرکین گاورو گاورو میش.

غوبنتل (ğūstál) مصر. مت. خواستن.

غوبنتن لیک (ğūstanlík) نر. م. (ج. غوبنتنلیکونه) درخواست ، ورقه عرض.

غوبنلن (ğwaşlárn) ص. نر.م. ج. گوشتی ، فربه.

غوبنه (ğwaşa) بنخ. م. (ج. غوبنې) گوشت.

غوغا (ğawğá) بنخ. م. (ج. غوغاوي) شور و غالمغال.

غوغو (ğáwğaw) نر.م. غوغوسگ.

گوی ، توپ .

غونله ک (ğ u ndák) نـ ر. م .

عنكبوت زهردار که انرا (غونلول) نیز میگویند.

غونله مشر (ğwandmašár) نـ ر. م .

ع. رتبه بالا تراز جگرن.

غونله منله (ğwandmānd) ص .

نـ ر. م . ۱) مدور، کلوله، ۲) مجازا فربه، چاغ .

غونله و سکی (ğundūskay)

نـ ر. م . توپ توپ بازی، کلوله .

غونله ول (ğ u ndawál) مص .

مت ۱) جمع کردن ، کلوله کـ کردن، ۲) اندوختن.

غونله (ğwánda) بنـ خ. م . جلسه

اجتماع ، ۲) سنگ ویا کلوخ که به دست زده می شود.

غونله ی (ğ ū ndáy) بنـ خ. م . تپه

خاکی.

غونله یدل (ğūndedál)

مص. ل . جمع شدن — اجتماع کردن.

غونه (ğūna) بنـ خ. م . رنگ و چهره.

غونی (ğūnoy) نـ ر. م . موی بدن،

پوست بدن .

غویمینله (ğwaymánd) نـ ر . م .

۱) جغل کردن گندم به ذریعه گاو، ۲) ازدحام غیر منظم بر پا نمودن .

غویمه (ğway a má) ص . بنـ خ .

م. ماده گاو نر طلب .

غویی (ğw a yáy) نـ ر. م .

ج. غوایان) نر گاو .

غه (ğa) ض . مخفف (هغه).

غیر تمن (ğayratmán) ص . نـ ر. م . ج

با غیرت ، غیرتی .

غسپر (ğez) بنـ خ. م . ۱) کنار ، آغوش

؛ کشتی گیری.

غیور (ğayūr) ص . نـ ر. م . ج . بسیار

دلاور ، ۲) با ناموس، ۳) سالک.

ف

ف (fe) بنخ . م . (ج . فی گانی) حرف سی و یکم الفبای پشتو و حرف بیستم الفبای عربی است .

فارغول (fāriḡawál) مص . مت . خلاص کردن .

فکاهی (fakāhi) بنخ . م . مسخره ، مزاح .

فوخ (fawj) نر . م . (ج فوځونه) فوج ، لشکر .

ق

ق (qāf) نر . م . حرف سی و دوم الفبای پشتو و حرف بیست و یکم الفبای عربی است .

قلار (qalār) ص . نر . م . ج . قرار ، آرام .

ک

ک (kā(f,p) نر.م. حرف سی و سوم

الفبای پشتو و حرف بیست دوم الفبای

عربی است .

کابو (kābū) ق. نزدیک ، پهلو،

تقریبا .

کارغه (kāḡā) نر.م (ج. کارغان)

زاغ سیاه .

کارکه (kāḡā) نر.م.

(ج. کارهکان) و هک. کارغه .

کاروان (kārwān) نر.م .

(ج. کاروانون) قافله .

کارول (kārawál) مص.

مت. (۱) استعمال کردن (۲) به کار

انداختن ؛ (۳) مصرف کردن.

کارول (kārawál) مص. مت.

پاک کردن و یا کندن جوی.

کاری (kāṛáy) بنخ.م. کجـاوه ،

سبدکلان که از خمچه ساخته میشود .

کارل (kāṛál) مص. مت. کشیدن .

کاره (kāṛá) نر.ج. کج .

کاسه (kāśá) بنخ.م. ظرف نان

خوری.

کاسه کرب (kāsagrāb) نر.م.

سنگ پشت .

کاسی (kāśāy) بنخ .م. چرم

سنگچل پرانی غوله کمان ، کاسه فلاخن .

کاسیر (kāśīr) ص.نر.م. ج.زانی ،

بدکار .

کاش (kāś) نر.م. (ج.کاشونه)

پوش تمانچه ، کمان زین .

کاشکی (kāške) ارمان ،

افسوس .

کا کا (kākā) نر.م. برادرپدر ، عم .

کا کر (kākar) نر.م. ج.نام طایفه

ازپشتونها .

کال (kā) نر.م. (ج.کلونه) سال .

کالنی (kālanāy) بنخ .م. ج.

سالنامه .

کالی (kālí) نر.ج. (۱) اسلحه

(۲) لباس ، پوشاک ، زیور .

کالیزه (kālíza) بنخ .م. سالگره .

کام (kā) نر.م. (ج.کامونه) قوم .

کان (kā) نر.م. (ج.کانونه) معدن .

کانته (kāntā) بنخ .م. جاروب

کلان .

کانگه (kānga) بنخ .م. قی . استغراق

کانه (kānā) بنخ .م. واقعه غیر

مترقب ، آزمایش شوم و بد .

کانه (kānā) نر.ج. جمع مذكر

کون به معنی کر .

کاهی (kāhāy) نر.م. (ج.کاهی) سنگ

لشکم دریائی ، سنگ کلوله خورد ،

(۲) سنگ ترازو ، (۳) نگین قیمتی .

کاواک (kāwāk) ص.نر.م. ج. (۱)

سست و چیزیکه در معرض سقوط باشد ،

(۲) مجوف .

کاوون (kāwūn) نر.م. نام کوه است

در غرب دره العیشنگ و در شرق ولسوالی

تگاب موقعیت دارد .

کب (kab) نر.م. (ج.کبان) ماهی ،

حوت .

کبا (kabā) بنخ .م. تحفه که از

طرف داماد برای مامای عروس داده

میشود .

کبدی (kabađī) بنخ .

م. (ج. کبدی) بازی معروف است .

کبرجن (kībārjān) ص.نر.م. ج.

(۱) متکبر ، مغرور ؛ (۲) ناشکر .

کبر (kabār) نر.م. کمند اسپ ،

ریسمان لک و ضخیم که به آن اسپها را بسته میکنند .

کبل (kabál) نر.م. گیاه معروف است .

کبله (kabála) ا.د. ازین سبب ، ازین لحاظ .

کبلی (kabláy) نر.م. (۱) بچه آهو ، (۲) یک نوع مرض کشنده اطفال (تیتانوس) .

کپر (kapár) ص.ن. — ر.م. بلندی و چقوری ، نا هموار .

کپری (kaparáy) بنخ . م . استخوان سر ، جمجمه .

کپره (kaprá) بنخ.م. لباس . رخت . کپه (káp a) بنخ . م. گوله ، لقمه کلان .

کپی (kapáy) بنخ . م . پایزار ، کفش که آنرا پنی نیز گویند .

کپیدل (kapedál) ص.ل. لرزیدن از جهت ترس و بیم و یا از خنک

و غیره .

کتاب پلورنخی (kitābplō-

ranjāy) بنخ . م. کتاب فروشی .

کتار (katār) نر . م (ج . کتارونه) قطار ، لین مسلسل .

کت بوزی (katbózay) نر.م. پوزبند حیوان .

کتره (katrá) بنخ.م. (۱) پارچه گوشت و نان ، (۲) طنز با اشاره و ناز سخن گفتن .

کتغ (katáğ) نر.م. سالن .

کتل (k a tál) مصر . ل . دیدن نگریستن ؛ (۲) انتظار .

کتنخی (katānjay) نر.م. معاینه خانه .

کته (۱) (káta) بنخ . م . پالان خرواشتر .

کته (۲) (káta) ق . پائین ، زیر .

کت (kat) نر.م (ج ، کتونه) چارپایی .

کتاره (katāra) ص. بنخ ، م. لغتی ، گاویکه در وقت دوشیدن لغتک میزند .

کت بان (ka!bán) نر.م. بافنده

چارپائی.

کتبون (kaṭbūn) نر.م. منج چارپائی.

کتپوز (kaṭpūz) نر.م. پوزبند حیوان.

کت کت (kaṭkaṭ) نر.م. آواز

خنده قهقهه.

کت مت (kaṭmaṭ) ق. عیناً،

بعینه.

کتمل (kaṭmál) نر.م. خشک.

کتو (kaṭaw) بنخ.م. دیگ گلی.

کتوری (kaṭoráy) نر.م. ایاع،

جام.

کته (kaṭa) ص.نب. کلان، جسیم.

کته کوته (kaṭagóta) بنخ.م.

شصت کته، انگشت کلان.

کتی (kaṭáy) نر.م. ۱) چوچه گاومیش

۲) گاه ماش، ۳) چوب ۱ اندازه کردن شیر.

کتی (kaṭáy) بنخ.م. دیگ متوسط

گلی.

کتیدل (kaṭedál) مص.ل. حرکت

دادن، کوچیدن ۲) تورخوردن.

کتیل (kaṭeyál) مص.مت.

۱) کورپه کردن موی بصورت غیر

منظم، ۲) قطع کردن شاخچه های

درخت و غیره.

کجاوه (kajāwá) بنخ.م. سبد

که از شاخچه های نازک ساخته میشود.

کجل (kajál) جن. سرمه که در

مسکه حل شده باشد، دوده چراغ که

با سرمه مخلوط میکنند.

کجی (kajáy) ص. نر.م. ۱) کج پای،

۲) شخص منحل.

کجیر (kajír) نر.م. ۱) کرکس،

پرنده کلان کوهی ۲) دانه که زیر گلون

پیدا میشود.

کچ (kač) نر.م. اندازه.

کچر (kač (a.a)r) نر.م. قاطر.

کچکول (kačkól) نر.م.

(ج. کچکولونه) کیسه گدایان به شکل

بیضوی ساخته شده باشد که گدایان در

آن چیزهای گدایی جمع میکنند.

کچ گر (kačgár) نر.م. ج. پیمایشی،

نقشه کش.

کچنی (kačnáy) ص. بنخ.م. زن

فاحشه، زن بدکار.

کچسول (kačawál) مص. مت.

اندازه کردن، گز کردن، پیمایش نمودن.

کچه^۱ (káča) بنخ . م. اندازه.

کچه^۲ (kačá) ص. نب : ۱) خام،

۲) اصل کم رنگ، ۳) منفعل و خجالت

کشیده.

کچه (káča) بنخ . م. ۱) انگشت

کوچک : ۲) صدای دفع بز.

کخ (kac) نر. م. زمینکه به ساحل دریا

شيله و مجرای سیل نزدیک به دامنه های

کوه و یا بین دره کوه بچه و یا دو غنای

واقع باشد.

کخوره (kac ú ra) بنخ . م.

خریطه.

کدو سری (kadūsáray) ص.

نر. م. (ج کدو سری) بی عقل آدم بی

معنی، ۲) خالی مغز.

کله به (kadbá) ص. نب. خانه بدوش.

کله (kəḍála) بنخ . م. خس پوشک.

کلن (kadán) ق. با عایله معه،

فامیل.

کلو (kad ū) نر. م. (ج. کلوان)

کدو.

کلوال (kadwāl) ص. نر. ج.

۱) عایله دار : ۲) خانه بدوش.

کلو سری (kadūsáray) ص.

نر. م. و گ. کدوسری.

کله (káda) بنخ . م. (ج. کلوی)

عایله، زن منکوحه^۲ کوچ.

کر (kar) نر. م. کشت، زراعت.

کراپ (krār) ص. نر. م. ج. محکم

سخت.

کراسته (krāsta) بنخ . م. نمد.

کراکبن (krākās) ص. نر. م. ج.

کرایه کش. کسیکه اموال دیگران را در

بدل مزد انتقال میدهد.

کربوری (karbóray) نر. م. شلند

کوهی.

کربوسکه (karbūska) بنخ . م.

پنبه.

کرج (krač) نر. م. شودیار بیل،

پای بیل زمین.

کرده (kardá) بنخ . م. ۱) قواره

شکل، چهره، ۲) کار، عمل، کار و بار.

کرپه (kárpa) بنخ . م. ۱) سوا له

نسب ۲) نام جمعیت بزرگ پښتون که

برچند طایفه مشتمل است.

کرل (karál) مصر، مت، کشت کردن
کاشتن.

کرمن (karmán) نر.م. ۱)

بیخواب شخصیکه از بیخوابی گنگس

شده باشد ۲) گرمی، کرم خورده.

کرن (kran) ص. نر.م. ج.
لاغر، کیف، ضعیف.

کرندوی (karandóy) ص. نر.م.

ج. دهقان، زارع.

کرنندی (krandáy) نر.م.

کلندیک سره که نوک آن تیز باشد.

کرنله (krand) نر.م. منجمد، ریم

سخت شده و بسته شده روی زخم و دانه.

کرنه (karana) بنخ. م. زراعت.

کروپ ۱) (kr(o.u)r) عد (ج. کروپونه)
۱۰۰۰۰۰۰، ده ملیون.

کروپ ۲) (kroṛ) ص. نر.م. ج. سخت،

آهین، محکم.

کرونده (karwandá) بنخ. م. ج

کروندک ۱) کشت، زراعت ۲) زمین

زراعتی، مزرعه.

کرویره (karwez) ص. نب. بست و

بی مغز، بی فکر ۲) کاواک.

کر ۱۵) (kara) ص. نب. مرادف
کور به معنی خانه.

کر ۲۵) (kara) بنخ. م. بیل.

کر ۳۵) (kará) ص. نب. خالص
صاف.

کر ۴۵) (kara) بنخ. م. (ج. کرې)
چوری، نوع از زیورات است.

کره کتنه (karakatána) بنخ. م.
نقد، انتقاد، نقد ادبی.

کرهه (karhána) بنخ. م. زراعت
کشت کردن.

کریاب (karyáb) ص. نر.م. ج. معطل،
محتاج، بیکار و درمانده.

کرېب (kreb) نر.م. رکاب اسپ.

کریچ (krič) نر.م. کرچ، نوع
از شمشیر.

کریخ (karij) ص. نر.م. دهقان،
بزرگ.

کریر (karér) ص. نر.م. ج. سنگ

جغله، نوع از سنگ سفید خیلی سخت،

سنگلاخ.

کرپول^(۱) (krapawál) مصر. مت.

باهم زدن و حرکت دادن ظروف و سنگها
و غیره.

کرپول^(۲) (krapawál) مصر. ل.

تکپ زدن چتی و بی اراده.

کرپه (krapa) بنخ ——— م. راه
لشم ناهموار کوهی.

کرپهار (krapahār) نرم. صوت.

(۱) اواز باهم خوردن ظروف و غیره،

(۲) اواز مستقل پای انسان و حیوان که
در اثنای رفتار کوه و سنگ پیدامیشود.

کرتن (krapān) ص. نرم. ج.
پرنگوی.

کرس (krapas) نرم. صوت
(۱) اواز شکستن چوب، (۲) گفتگوی
جنگ امیز.

کرسول (krapasawál) مصر. مت.
لت و توب باسیلی زدن.

کرشب (krapšáb) نرم. جای
عمیق بین دو تپه.

کرشوپ (krapšūp) ص. نرم. ج.
بی دندان.

کریز (kuréz) نرم. پرریختاندن طیور،
استراحت دادن طیور.

کر (kar) ف. ریشه فعل است.

کراسو (krāsū) ص. نب. (۱) چمک،
(۲) پوده.

کراغ (krāḡ) ص. نرم. ضعیف
و ناتوان، (۲) زاغ.

کراو (ka rāw) نرم. ج. کراوونه
غم و اندوه، زحمت.

کرایبی (karāyí) بنخ. م. کراهی،
ظرف معروفیکه در آن جلبی و غیره میزنند.

کرپ^(۱) (krap) نرم. اواز افتادن و
بهم خوردن ظروف و غیره.

کرپ^(۲) (krap) ق. ناکهان، فوری،
دفعتا.

کرپندوکی (krapandūkay)
نرم. (۱) غضروف، (۲) شخص پرنگوی.

کرپوز (krapūz) نرم. پوزبند شتر
کرپ و کرپ

(krapukrūp) نرم. شور و غوغا، صدا
حرکت دادن و بهم خوردن ظروف
و غیره.

کړول (karawál) مص. مت.

(۱) آزار دادن ، جور دادن ؛ (۲) کباب

کردن ، بریان کردن.

کړه وړه (kṛə wṛə) نر. ج.

(۱) شکل و شباهت ، (۲) افعال و اطوار ،

کردار .

کړی (karáy) بنـخ . م.

(۱) حلقه ، (۲) کلاوه تار ؛ (۳) سلسله.

کړیڅی (kṛecáy) بنـخ . م.

کرم جگر حیوانات.

کړیدل (kṛedál) مص. ل.

(۱) پریشان و اندوهگین شدن ؛ (۲) سرخ

و برشته شدن کباب ، (۳) دور خوردن

چیز بروی آتش.

کړیغه (kríḡa) بنـخ . م. صدای

مهیب و مخوف.

کړیکه (kríka) بنـخ . م. وکی

کریغه .

کزلاخ (kazaláx) قزه لاق ، جل.

کړدی (kazdáy) بنـخ . م.

غژدی خیمه سیاه کوچیها.

کړل (kazál) مص. مت. بدشوگردانستن .

کړکچو (karkaçó) نر. م. شور ،

غالمغال.

کړکی (۱) (karkáy) بنـخ . م.

دریچه ، کلکین ، روزنه .

کړکی (۲) (kárkay) نر. م. نی قلم ،

نی چلم .

کړکېچ (karkéč) نر. م. جنجال ،

لجاجت .

کړکیچن (karkečán) ص. نر.

م. ج. (۱) لجوج ، ادم لجوج ، کج

بحث ، (۲) مغلق

کړل (král) مص. مت. کردن .

کړنگیدل (krangedál) مص. ل.

اواز با هم خوردن چیزهای فلزی و شیشه

ای .

کړنلاره (kr(a.a)nlāra) بنـخ .

م. پروگرام ، دستورالعمل ، خط مشی .

کړنه (krána) بنـخ . م. کردار ، عمل .

کړوپ (krūp) ص. نر. م. ج. منحنی ،

خمیده .

کړویول (krūp a wál)

مص. مت. خم کردن ، منحنی ساختن .

کربلچ (kazléč) نر.م. کج

گردیشی ، گولای.

کربول (kazawól) مص.مت. کج

کردن.

کربیدل (kazédál) مص.ل. کج

شدن.

کسات (kasāt) نر.م. انتقام .

کست (kast) نر.م (ج کستونه)

بغض، عناد.

کسرمن (kasármán)

ص.نر.م.ج. معیوب ، نقصانی.

کسی (kásay) نر.م. مردمک چشم.

کشاله (kašālá) نر.م. لانجه،

جنگال، مسله پیچیده و حل طلب .

کشر (kašár) ص.نر.م. (ج کشران)

خوردسال ، این صفت برای ذوی الغفول

استعمال میشود .

کشروپ (kašrúp) ص.نر.م.ج.

بی دندان .

کشکارل (kaškārál) مص.مت.

تحفیض سَك برای حمله .

کشکودل (kaškodál) مص.مت.

کش کردن .

کشکی (káške) ند. افسوس و

ارمان .

کشمالی (kašmāláy) نر.م. (ج

کشمالی) گل ریحان ن، نازبو.

کش و کرپ (kašokrap)

نر.م. ۱) کشمکش ، جنگال ، ۲) اواز

حرکت پای .

کشول (kašawál) مص.مت .

کش کردن ، تمدید کردن .

کبن (kaš) نر.م. ست و سلا .

کبنت (kašt) زراعت ، کشت ،

مزارع ۲) قسط.

کبنتگر (kaštgar) ص.نر.م

بزرگر ، دهقان .

کبنتنی (kšatanáy) ص.نر.م

زیرین پائین .

کبنته (kaštá) بنخ.م. اشتق زردالو ،

زردالو خشک.

کبنل (ksól) مص.مت. ۱) کشیدن ،

خارج کردن ، ۲) نوشتن ، نقاشی کردن ،

رسم کشیدن .

(۱) اغشته الوده ، (۲) فساد پیشه فتنه انگیز

ککوی (kak o y) نر.م. هدهد.

ککوی (kakāway) نر.م. مرغ باران طلبک.

کلپ (kalp) ص.نر.م. ج (۱)

زونا سره وسکه ناچل (۲) منــــافق،

(۳) درموقع مبالغه بمعنی سخت و غیره.

کلکل (kalkál) نر.م. شور، غالمغال ، گفتگو.

کلکول (klakawál) مص. مت

سخت کردن ، محکم کردن ، قوی کردن.

کلل (kalál) مص.مت. اندازه کردن،

پیمایش کردن ، تعیین نمودن مسافه بین چند چیز.

کلمه (kulmá) بنخ.م. روده.

کلن (kalán) و ر. ساله. لفظ

منسوب به سال که با عدد استعمال

میشود مثلاً اته کلن - هشت ساله .

کلنگ (kaláng) نر.م. (ج. کلنگونه)

(۱) نذر نغدی و جنس ایکه در اوقات

معین سال از طرف اشخاص و اغنیا به

مستحقین آن داده میشود ؛ (۲) چیزیکه

عروس از خانه پدر به خانه شوهر با خود

کبنندی (kşandáy) نر.م.

یخمالک.

کبنیاسل (kşebāsl) مص.مت.

گرفتار کردن.

کبننول (kşenawál) مص.مت.

نشانیدن ، نصب کردن ، توقیف کردن .

کبنیوتل (kşewatál) مص.ل.

گرفتار شدن ، به مصیبت دچار شدن .

کک (kak) نر.م. (۱) ذره خــــس

(۲) ساجق، قند سیاه ، (۳) نوعی از چوچلی

(پرنده) .

کسکاو (kakāw) بنخ.م. درخت

مناطق کرم سیر است که تا ۶ متر بلندی

داشته برگ های ان بیضوی و کلان

میباشد رنگ چوب سرخ ان .

ککره (kakaɣa) بنخ.م. (ج. ککری)

جمجمه تالاق سر .

ککری (kakoráy) بنخ.م. چوب

ضخیمی که بغرض عبور بالای جوی

انداخته شود .

ککری (kakrōy) بنخ.م. سنگ

سازنه .

ککر (ka kár) ص.نر.م. ج

آورده و به اقربای شوهر خود تقسیم میکنند.

کلوبسته (klósta) بنخ . م.

(۱) موی غنچه^۲ (بیده علف^۳) نوعی از تازیانه .

کله (kál a) ق. (۱) کی ، چه وقت^۲ گاهی .

کلی (kálay) نرم . قریه ، ده .

کلیچ (kleč) ص. نرم. ج. سر دوز یا تار سخت تابیده و شخ.

کلیز (kalíz) ور. سالگرد ، جنتری .

کلیوال (kaliwāl) ص. نرم. ج. (۱) هم قریه^۲ دهاتی .

کمپار (kampār) ص. نرم. کلال .

کمر غوری (kamarǧwāzay) ص. نرم. م. شخص متوسط العقل .

کم کانی (ka, kanay) ص. نرم. سنگ مثانه .

کمکی (kamkáy) ص. نرم. خورد و ریزه .

کملی (kamláy) ص. بنخ. م. زن دعوایی که از بین دو نفر مدعی و مدعی

علیه جهت رفع نزاع شان به ثالث داده شود.

کمندری (kamandráy) ص. نرم. م. قد پست .

کمیس (kamís) نرم. (ج. کمیسونه) پیراهن .

کنجوس (kanjūs) ص. نرم. ج. بخیل ، ممسک .

کنخا (kanjā) بنخ. م. (ج. کنخاوی) دشنام .

کنخر (kanjar) نرم. لحاف .

کنخل (kanjā) نرم. ج. دشنام دادن .

کند (kand) نرم. ژند درویش .

کندغالی (kandǧālay) نرم. (ج. کندغالی) چقوری .

کندل (kandal) مص. مست چقور کردن .

کنده (kánda) بنخ. م. (ج. کندهی) چقوری طویل کم عرض .

کنه (kand) جن. (ج. کنه) پله خام . (۱) گند ، صمغ عربی^۲ (پله خام .

کنهاس (kandās) ص. نرم. ج. شخص دندان افتاده ، شخصیکه چند

کنه (kāna) اد. حرفسیت که بصورت

تاکید و تصدیق موضوع استعمال میشود

مثلاً کښینه کنه (بشین نی).

کنه (kānā) ښځ. م. شېش حیوانات .

کڼی (kāṇāy) ښځ. م. (۱) جال گرفتن

ماهی (۲) گوشه کرد زمین.

کڼاوه (kaṇāwā) ښځ. م.

(ج ، کڼاوې) نعلین چوبی.

کڼېدل (kaṇedāl) م. ص.

ل. کر شدن.

کوپ (kūp) ص. نر. م. خمیده پشت.

کوپړی (kopṛ āy) ښځ. م. ج.

جمجمعه کاسه سر.

کوپول (kūp a wāl) م. ص.

مت. خم و منحنی ساختن.

کوت (kwat) ص. نر. م. (ج کوتونه)

چین ، چلوک .

کوتر (kaw tār) نر. م. (ج. کوتري)

کبوتر نر.

کوټره (kaw tārā) ښځ. م. (کوتري)

کبوتر ماده.

کوټری (kutṛāy) نر. م. ج. قسمی

از بوته ایست که دانه های سرخ دارد.

دندان ان افتیده باشد.

کنډک (kaṇḍák) ن. م.

(ج. کنډکونه (۱) یک قسمت از

رمله گوسفندان (۲) در اصطلاح عسکری

جماعت ۳۰ نفری عسکر (۳) پارچه ویا حصه ایکه از کدام

چیز جدا شود.

کنډکپر (kaṇḍkapār) ص. نر.

م. ج. ناهموار.

کنډک مشر

(kaṇḍakmāšar) ص. نر. م.

به اصطلاح عسکری کرنیل .

کنگل (kangal) نر. م. (کنگلونه)

یخ ، منجمد.

کنگو (kangū) جن ، زعفران.

کنگوله (kangolá) ښځ. م. کنگینه

انگور ، ظرف خاکی که در آن انگور

نگاه میکنند.

کنگی (kangāy) ښځ. م. لوحه سنگ

قبور که آنرا ششخته نیز میگویند .

کنل (kaṇál) م. ص. مت. کندن ، حفر

نمودن ، حک نمودن .

کنوبی (kaṇóbay) ن. م.

شوربائیکه در ته دیگ باقی می ماند.

کوټ (kot) نـر.م. (ج. کوټونه)

(۱) قلعه ، حصار ، (۲) انبار ، (۳) قلعه مستحکم ، قلعه کلان جنگی.

کوټخه (kota xa) بڼخ.م.ج.

کوټخې/طاق خورد.

کوټگی (kotgáy) نـر.م. (ج. کوټګي)

قلعه خورد.

کوټنی (kotanáy) بڼخ.م.ج.

حجره خورد ، طاق خورد.

کوټوال (kotwál) نـر.م.

(ج. کوټوالان) قلعه دار ، عسس.

کوټه ۱ (kotá) بڼخ.م.

(ج. کوټې) طاق.

کوټه ۲ (kwátá) ص.نب. توده، انبار.

کوټه ۳ (k otá) ص.نب. ناچل

نابکار ، قلب ، ناسره.

کوټی (kúṭay) نـر.م.

(ج. کوټي) کره خر.

کوټی (kotáy) بڼخ.م. قصر.

کوچ (k wač) جن. مسکه.

کوچنی (ku čnáy) نـر.م.

(ج. کوچنیان) طفل خورد.

کوچی (kočáy) نـر.م.

(ج. کوچیان) خانه بدوش.

کوچیدل (kočedál) مص.ل.

کوچ کردن.

کوڅه (kūcá) بڼخ.م. (ج. کوڅې)

کوچه.

کوڅه درب (kocadráb) نـر.

م. یله گرد، کوچه گشت.

کوڅه ډب (kocadáb) نـر.م.

وگ. کوڅه درب.

کوڅی (kawcáy) بڼخ.م.ج.

گیسو.

کودوری (kawdūray) نـر.م.

(ج. کودوری) تیکر، سفال.

کوده (kawdá) بڼخ.م. (ج. کودې)

قوده ، دسته گیاه یا گندم وغیره.

کودی (kawdáy) نـر.م. تیکر

سفال ، ظرف گلی شکسته.

وگ. کودوری.

کودی (ka wdáy) نـر.م. پسر

کواسه.

کوډخه (kūdāxa) بڼخ.م. خس

کور کور که (kūr-kūr-áka) ښځ .

م . نوعی از فاخته که رنگ سرخ مانند دارد .

کور گدی (korgáda y) ص . نر .

م . خانه خراب .

کورگی (korgáy) نر . م

(ج . کورگی) خانه خورد .

کور نی (koránáy) ص . نر . م .

خانگی ، داخلی ، مربوط خانه .

کورنی (korán-éy) ښځ . م . ج .

خاندان اهل بیت ، فامیل .

کورواکی (korwākay) ص . نر .

م . اختیار دارخانه .

کوروالا (korwālā) نر . ښځ . م . ج .

(۱) متاهل ، (۲) صاحب خانه ، (۳) عیال دار .

کورودانی (korwadānī) ښځ . م .

خانه آبادی ، تشکر .

کورورانای (korwrānáy) ص .

نر . م . خانه خراب .

کوروکھول (kor ukahól) نر

م . خانه و دودمان ، کنایه از موافقه و

محبت با همی .

کورای (kwaráy) نر . م . (۱) ترنگن ،

پوټک ، برجک .

کوډگر (kodgar) ص . نر . م .

ساحر ، جادوگر .

کوډله (kūd á la) ښځ . م .

وڼ . کوډخه .

کور (۱) (kor) نر . م . (کورونه)

خانه ، حویلی (۲) ، جهیز عروس (۳) ، صغه

چوبی که بران کالا ورخت خوابهای خانه

چینند .

کور (۲) (kwa r) نر . م . ج . انگور .

کوراری (kurāray) نر . م .

(ج . کوراری) کرد کوچک زمین زراعتی .

کوربه (korbā) ص . نر . م . صاحب

خانه ، مهماندار .

کورت (k orāt) جن . قروت .

کورټ (kurāt) ق . صاف و واضح ،

(۲) هرگز ، قطعاً .

کورخه (kwarxa) ښځ . م .

(ج . کورخی) لوبیا .

کورداری (kordāri) ښځ . م .

روابط جنسی بین زن و شوهر .

کورکمن (kurkamán) جن .

زرچوبه .

کاه کش ۲) پوزبند لخی حیوانات .

کور یخ (kuríj) نر.م. کریز. پروبال

کهنه ریختاندن.

کور که (kuráka) ص. بنخ . م.

ماکیان کرک .

کورمه (kormá) بنخ . م.

(ج. کورپی) خاندان، اهل بیت.

کورنج (kwr̥anj) نر.م. ناله سگ

در وقت زدن و افکار شدن.

کورپی (kawráy) نر.م.

(ج. کورپی) آونگ چوبی

(هاوند چوبی).

کوروی (kūrway) نر.م.

(ج. کوروی) ۱) ظرفی است که با آن

گندم پیمانه میکنند که تقریباً یک چارک

کندهار یا دو نیم پاو کابل ظرفیت دارد.

۲) سبد خورد لخی.

کوز (kūz) ق. پانین، زیر.

کوزده (kazda) بنخ.م.

(ج. کوزدپی) نامزادی.

کوزول (Kūzawál) مص.مت.

پانین کردن.

کوزه (kūzá) بنخ.م. (ج. کوزپی)

آفتابه گلی و مسی .

کوزیدل (kūzedál) مصر.ل.

پانین شدن.

کور (Koz) ص.نر.م. ۱) کج، خم،

۲) منحرف، دو روی.

کور (Koz) نر.م. گفتار، یکنوع

حیوان درنده است.

کورل (Kozál) مصر.مت.

۱) پوست کردن حیوانات ۲) لباس

کشیدن ۳) بیرون کردن .

کورل (Kūzál) مصر.ل. کوشش

کردن، زحمت و محنت کشیدن.

کوبسه (káwsa) بنخ.م.

(ج. کوبسپی) کفش مخصوص زنانه .

کو غ (kwağ) نر.م. بقیه کلان .

کو غ (kūğ) ص.نر.م. خمیده.

کو غالی (koğālay) نر.م.

(ج. کو غالی) ۱) چقوری، ۲) خانه محقر،

۳) جای چقوری که درین برنج برای

قروت وروغن میسازند.

کوک (kūk) نر.م. پیاز، پیاز کوهی .

کوک (kūk) نر.م. کوسفندی

چقور کردن.

کنکرک (kankar ák) نر.م. بیخ

منجمدشده.

کنگاش (kangā š) نر.م. ملا،

مشوره، مصلحت.

کنگال (kangā) نر.م. ظرف

ابکش شده.

کنکخر (kang x ár) نر.م. ج.خس

وخاشاک که سیلاب آورده باشد.

کنگس (kang əs) نر.م. افتادن،

بدری خودن.

کولنده (kolánd) نر.م. قلاده

چوبی که بگردن گاو یا سگ جهت
جلوگیری از گریز میاندازند.

کولول (kūl a wál) مصر.

مت. ۱) چیزی مدور را لول دادن،

۲) چیزی را به سبب ریختن تیزاب

سست کردن و جوشاندن.

کوم (kaw(á.ə)m) ف.میکنم.

کوم (kūm) ض. کدام.

کومبار (kūmbār) نر.م. کلال.

کومنی (kūmán) نر.م. پژمره و

گندیده.

که اصلاً گوشها نداشته باشد.

کوکاره (kūkāra) بنخ.م.

(ج. کوکاري) فریاد، غوغا.

کوکری (kokré) بنخ.

ج. تراخم چشم.

کوکری (kukrāy) نر.م.

(ج. کوکري) چوچه سگ.

کولنار (koknār) نر.م. ج.

خاشخاش.

کوکو (kuku) ص.نب. چیزی

مقبول و پسندیده (اصطلاح اطفال).

کول (ka wál) مصر.مت. کردن.

کوله (kūlmā) بنخ.م. (ج. کولمي)
روده.

کندهوال (kandwəwāl) بنخ.م.

(ج. کندهوالي) ویرانه خرابه، آثار یا
آبادیهای قدیم.

کندهول (kandól) نر.م، ظرف

اب خوری کلی، ظرف نان خوری کلی.

کنده (kandā) بنخ.م. ترازو خورد

زرگرو و افروشی.

کنستل (kanaštəl) مصر.مت. کردن.

کونه سوی (kwanasóway)

ص.نر.م. ته دیگی سوخته .

کونیکبر (kūnikábar) نر.م. ج

خرچنگ ، چار پا یک ، سرطان .

کون (kūn) ص.نر.م. (ج) کانه)

کر .

کوهر (kūhár) نر.م. تازیانه سخت

و محکم .

کوهی (k(ū.o)háy) نر.م. —

(ج . کوهیان) چاه .

کوی (káw a y) نر.م. چیچک

یک مرض ساری است .

کویلی (kweláy) نر.م. —

(ج ، کویلی) ته دیگی .

کوین (kawyín) نر.م. در بعضی

مناطق پښتون نشین نکاح را میگویند .

کهول (kahól) نر.م. خاندان ،

اهل بیت .

کیازه (kayāza) نر.م. لعاب دهن .

کیدل (kedál) مص.ل. شدن ،

پیدا شدن .

کیر (kīr) جن ، شیر برنج .

کونات (kūnāt) نر.م. پیچ بیضه ، بیخ

بیضه و کوزه و غیره .

کوناتې (kūnāṭi) نر.م. ج . سرین .

کونج (kw á nj) نر.م. —

(کونجونه) گوشت .

کونجکه (kūnjáka) نر.م. —

(ج . کونجکې) خرمهره .

کونجی (konji) نر.م. —

(ج . کونجی ، کونجیانې) کلید .

کوندري (kundráy) نر.م. —

(ج . کوندري) (۱) دستر خوان ؛ (۲)

روی لحاف (۳) چقوری .

کونده (kw a nd) ص. بنخ ، م .

(۱) شخص زن مرده (۲) سر کوه .

کونده (kw á nda) ص .

بنخ . م . (ج . کونده) بیوه .

کوندیدل (k wan.dedál) مص.ل .

بیوه شدن .

کونست (kwansát) ص.نر.م. —

(۱) بیخ درخت ، ۲ شل و شوپ .

کونگ (k ung) نر.م. —

(ج ، کونگان) بوم ، جغد .

کيمندل (kemandāl) مص.مت.

(۱) (مشمالی کردن ، تخته کردن ۲) چاپی کردن.

کیندل (kindāl) مص.مت.کندن.

کین (kīn) ص.نر.م. ج. چپ.

کین گرخ (kīngārx) نر.م.

قومانده عسکری است بمعنی طرف چپ

دور بخور.

کیوتل (kewatāl) مص.مت.مبتلا

شدن ، گرفتار شدن.

کیری (kerāy) بنخ.م.ج. چلی

مخصوصی است که از چرم و منج میسازند.

کیردی (kizdāy) بنخ.م.ج.

غژدی ، خیمه ، د پسرلی په وخت کی

راشه چچی تور اوربل درته کیردی و درومه

(لنوی)

کیسه (kīsā) بنخ.م. (ج. کیسی)

قصه .

کیسی (kisāy) بنخ.م.ج. چیستان .

گ

گارگوتی (gārgūti) ص.نب.موی
مجعد و به هم پیچیده.

گازره (gāzāra) بنخ.م.ج.گازرې
زردک.

گال (gālál) مص.مت. برداشت
کردن ، تحمل کردن ، غمشریکی کردن.
گام (gām) نر.م.ج.گامونه (مسافه
بین دو قدم).

گانده (gānda) بنخ.م.آینده ،
مستقبل فردا ، عاقبت .

گانه (gānā) بنخ.م.ج.گانی

گ (gāf) نر.م.حرف سی و چهارم
الفبای پشتو است.

گاته (gāta) ص.نب.؛ ۱) مایع غلیظ ،
۲) قطع خشک شدن آب جوی و غیره.

گاتی (gātay) نر.م.ج.گاتی
۱) تخم چشم ، کره چشم ۲) سنگچل
غولک.

گادی (gādāy) بنخ.م.عراده ،
بکی ، تانگه.

گدون (gadūn) نر.م.اشتراک ،
اجتماع.

(۱) زیور (۲) گرو ، رهن .

گاوندهی (gāwandáy) نـ.م.

(ج. گاوندهی، گاوندهیان) همسایه ، همجوار .

گب (gab) نـ.م. جنین .

گبین (gabín) نـ.م. ج. غسل ، شهد .

گپاوو (gapāwū) ص. نب. شخص

پرگوی .

گتل (gaṭal) مص. مت. کمایی کردن .

گتندوی (gaṭandóy) نـ.م. کمایی

کننده .

گتور (gaṭawár) ص. نـ.م. ج.

فایده مند .

گته (gáta) بنـخ.م. (ج. گتبی) کمایی ،

نفع ، فایده (۲)، سنگ (۳) انگشت

نرو ابهامه .

گجری (gajráy) بنـخ.م. ج. نوعی

از کره است که از طلا و نقره میسازند .

گخ (gac) ص. نـ.م. ج. چپ .

گدله (gad(a.ə)la) بنـخ.م.

(ج. گدلی) ژند ، خرقه دوخته کهنه وپاره .

گدی (gaday) بنـخ.م. ج. زن هر

جائی .

گدی (gadáy) بنـخ.م. (۱) مجلس

(۲) تخت ، اریکه ، مسند ، سجاده ؛ (۳)

بالشتک سپر و زخم (۴) توشکچه که بر

روی زین اسپ به غرض استراحت می

اندازند .

گده (gad) ص. نـ.م. ج .

مخلوط با هم آمیخته .

گده (gad) نـ.م. (ج. گدان)

گوسفند نر ، قوچ نر .

گدها (gadā) بنـخ.م. (ج. گدهاگانپ)

رقص. کننده .

گدلی (gadlay) نـ.م. (ج. گدلی)

نان جواری .

گدو (gadwad) ص. نـ.م.

ج. مخلوط آمیخته ، بی ترتیب و بی

نظم .

گدوپی (gadwadí) بنـخ.م.

(ج. گدوپی) بی نظمی هرج و مرج .

گدول (gadedál) ص. ل.

(۱) آمیختن ، مخلوط کردن ، (۲) رقصاندن .

گدوله (gadolá) بنـخ.م. نان

مخلوط از هر قسم غله .

گَر خَنی (garǰanáy) نـ.م.
 (ج. گَر خَنی) (۱) گردش ؛ (۱) چقوری که
 در بین قچری قروت میسازند.
گَر خَوَل (garǰawál) مص.مت.
 گردانیدن ، دور دادن.
گَر خَیدَل (garǰedál) مص.ل.
 گشتن ، دور خوردن.
گَر د (gard) ص.نـ.م.ج.
 (۱) همسر، کل ، تماماً (۲) مدور، کلوله.
گَر د سره (gárdśará) ق. بالکل ،
 هرگز ، تماماً.
گَر دنی (gardanáy) بنـ.خ.م.ج.
 (۱) قطار کارطوس (۲) مشت زدن در قفا.
گَر دومه (gardūma) بنـ.خ.م.هاله
گَر ده (gárda) ص.نب. تماماً ،
 همگی.
گَر دی (gardáy) نـ.م.کلوله ، مدور.
گَر رَوَل (garrawál) مص.مت.
 لول دادن ، غلطاندن .
گَر ز (garz) نـ.م.ج. گرزونه)
 گرد ، غبار ، دمه.
گَر زَل (garzál) مص.مت.

گَدَیدَل (gadedál) مـ.ص.ل.
 (۱) مخلوط شدن (۲) دراب درامـ شدن ،
 (۳) رقصیدن (۴) درسخن وارد شدن.
گَران (grān) ص.نـ.م.
 ج. (۱) مشکل ؛ (۲) عزیز ؛ (۳) قیمتدار.
گَرانِبَت (grānāšt) نـ.م.عزیز
 بودن ؛ (۲) قیمتی ، اشکال.
گَرانیدَل (grānedál) مص.ل.
 (۱) عزیز و محبوب شدن ؛ (۲) قیمتی شدن ،
 (۳) مشکل شدن.
گَر بَت (gūrbát) نـ.م.عقاب.
گَر ت (gurát) نـ.م. (۱) فاصله میان
 انگشت سبابه و ابهامه ؛ (۲) زاویه بین شاخ
 و تنه درخت ؛ (۳) و بصورت عموم تمام
 فاصله های بین انگشتهای دست و پای را
 (گرت) گویند.
گَر خ (garǰ) نـ.م.ج. گَر خونه)
 گشت ، دور ، گردش.
گَر خَند (garǰand) ص.نـ.م.گردنده
 دور خورنده.
گَر خَندوی (garǰandóy) نـ.م.
 سیار. سیاح.

خراشیدن .

گړگه (gárga) بنځ م. (ج. گړگې)

کنده چوب، کنده تا ک .

گړلاڅه (garlācá) بنځ م.

(ج. گړلاڅې) کاه کش ، ترنگن .

گړ (gram) ص. نر. م. ج. ملامت .

گړمکه (garmáka) بنځ م.

(ج. گړ مکې) گرم دانه ، دانه های خورد

بخار .

گړمول (gramawál) مص. مت .

ملامت ساختن ، ملزم کردن .

گړول (garawál) مص. مت .

(۱) خاریدن ۲) حک کردن .

گړوهول (grohawál) مص .

مت. معتقد ساختن .

گړوهیدل (grohedál) مص .

ل. گرویدن ، اعتقاد کردن .

گړوپړنه (grawezána)

بنځ م. ج. گړوپړنې) پړوهش ، پړسان .

گړ (gar) نر. م. (ج. گړونه) قلعه ،

حصار ۲) بمعنی ظرف مکان می اید مثلاً

یا غی گړ (یاغستان) ۳) زر ورق موی

زنه ۴) gar تلفظ .

گړاوو (garāwū) ص. نر. م.

پړگوي ، بسیارگو .

گړبر (garbár) نر. م. ۱) هرج و مرج ،

۲) گپ شپ .

گړد (gard) نر. م. کرد .

گړد (gard) نر. م. (ج. گړدونه)

غبار .

گړندی (garandáy) ص. نر .

م. تیز ، چست و چالاک .

گړندی (g(ə,a)randáy) بنځ م.

چلپاسه کوچک خانگی .

گړنگ (garáng) نر. م.

(ج. گړنگونه) کمرکوه ، گودال بزرگ

کوه و دریا .

گړول (garawál) مص. مت .

بسختن آوردن .

گړی (garáy) نر. م. (ج. گړي)

کوزه کلی اب .

گړيال (garyál) نر. م. (گړيالونه)

ساعت دیواری کلان زنگ دار .

گړیدل (garedál) مص. ل. سخن

گفتن تلفظ کردن .

گزول (gazawál) مصر . مت

گز کردن .

گز (gaz) ند . م شخصیکه موی ریش

وی سیاه و سفید باشد . ۲) میوه نیم

پخته ، ۳) دورگی ۴) شخص پرموی .

گگره (gagara) بنخ . م .

(ج . گگری) ۱) پشت حیوانات ۲) سنگ

خاره .

گلالی (gulālay) ص . نر . م .

(ج . گلالي) قشنگ ، زیبا ، کلرو ، مقبول ،

خوش خلق .

گمارل (gumārál) مصر . مت

گماشتن .

گنجی (ganjáy) نر . م (ج . گنجي)

کل ، اقدع .

گندل (gandál) مصر . مت

دوختن .

گندونکی (gandūnkay) نر . م .

(ج . گندونکي) خیاط .

گنده (gánda) بنخ . م . (ج . گندی)

گره .

گندیری (ganderáy) نر . م .

(ج . گندیري) بوته است که گل سرخ

میدهد اگر حیوان انرا بخورد میمرد و بته

های خورد ان برای سوخت بکار میبرند .

گن (gan) ص . نر . م . ج . انبوه ،

غلو .

گنل (ganāl) مصر . مت

(۱) شمردن ۲) قیاس کردن یا پنداشتن .

گنه (gāna) بنخ . م . (ج . گنجي)

شماره .

گنه گونه (ganagūna) بنخ . م .

انبوه خلق ، ازدحام .

گنیه (ganyá) بنخ . م . گرو .

گوانس (gwās) نر . م . (گوانبونه)

(۱) اخطار ، تهدید ۲) جدا کردن از جنگ .

گواکی (gwāki) اد . گویا ،

مثلیکه .

گوتی (gutmáý) بنخ . م . انگستانه .

گوته (gwāta) بنخ . م . (ج . گوتی)

انگشت ، انگشتی رانیز گوته میگویند .

گوت (gut) نر . م . (ج . گوتونه)

چهارراهی ۲) کنج ، زاویه ، گوشه .

گوت (gwaṭ) نر . م . جرعه .

گوت (got) نر . م . کشتی .

کوزن (guzān) نـر.م. فالج .

کوبښه (goṣá) ښـخ .م.

(ج. کوبښې) گوشه، کناره .

کوبښی (gwāṣay) ص.نر.م. تنها، جدا .

کوگ (gog) ص.نر.م. ج. میان تھی،

مجوف .

کوگر (gugār) نر.م. ج. کوکرد .

کوگل (gogál) نر.م. (ج. کوگلونه)

صندوق سینه .

کولی (goláy) ښـخ .م.

(ج. ۱) کلوله تفنگ ، ۲) کولی دوا ،

تابلیت .

کومبته (gumbata) ښـخ .م. گنبد،

کومبزه نیز میگویند.

کومنځ (gumúnj) ښـخ .

م. (ج. کومنځې) شانه موی.

کونځه (gwánja) ښـخ .

م. (ج. کونځې) چملکی.

کوند (gwand) نـر.م.

(ج. کوندونه) حزب ، جنبه .

کوندې (gónde) اد . شاید به

احتمال.

گودر (gudár) نر.م. (ج. گودرونه)

گذردریا ، جای گرفتن اب در لب جوی

یادریا .

گود (gwad) ص.نر.م. (ج. گودان)

لنگ ، شل .

گوداگی (gudāgáy) نـر.م.

(ج. گوداگی) دست نشانده ، غلام.

گودی (gūday) نر.م. (ج. گودی)

(۱) انبان ۲) دسته مشک دوغ .

گودی (godí) نر.م. خیشاوه کردن.

گودی (godáy) نر.م. (ج. گودان)

لنگ .

گودېدل (gudédál) ص.ل.

لنگ شدن.

گور (gor) نـر.م. انبوه .

گوربت (gurbát) نر.م. عقاب.

گوره (gwára) ښـخ .م. گور،

قندسیاه.

گوزارول (guzārawál) مص.

مت . انداختن .

گوزمز (guzmúz) نر.م. شخص

سخت خووترش رو که باکس کمترکپ

میزند.

گونډه (gondá) بنځ.م. (ج. گونډې)

زانوقات کرده شتر و برزانوی انسان نیز
در حالات قات کردن آن اطلاق میشود.

گونډی (gondáy) نـ.م.

(ج. گونډي) خوشه های نیم جغل شده
کندم.

گونډیمال (gondimāl) ن.م. جغل

کردن ثانوی خوشه های نیم جغل شده.

گونگ (gung) ص. ن.م. ج.

هنگ.

گونگت (gongát) نـ.م.

قانغوزک.

گونگوری (gongúry) ن.م.

(ج. گونگوري) خوشه انگور و امثال آنها.

کھیخ (gahíj) ن.م. صبح، سحر.

کیبی (gébay) نـ.م. (ج. کيبي)

تبان چین دار پاچه تنگ.

کیدر (gidār) ن.م. (ج. کيدران)

روباه.

کیده (gédá) بنځ. م. (ج. کيدي)

شکم.

کیدي (gidáy) ن.م. (ج. کيدي)

بار کوچک پشتاره.

کیدي (gedáy) بنځ. م. (۱) دسته

گل و گیاه، (۲) یک ستی کندم.

گیرا (gerā) ص. بلد، اموخته، چالاک.

کینه (gená) بنځ. م. (ج. کيني)

زیور.

ل

ل (lām) نرم حرف سی وینجیم زبان
پښتو است.

لاچي (lāčī) نرم ج. هیل .

لار (lār) بنځ م. راه .

لاروهنه (lārwahāna) بنځ . م

(^۱ راهزنی، ^۲ راه پیمانی).

لاروهونکی (lārwahūnkay)

نرم. (ج. لاروهونکي) راهزن.

لارښونه (lārṣowāna) بنځ م.

(ج لارښونې) راهنمائي.

لاروی (lārawáy) نرم. (ج. لاروي)

راهرو ، راه رونده ، مسافر راه .

لاس (lās) نرم. (ج. لاسونه) دست.

لاس نیوی (lāsnīwáy) نرم.

(ج لاس نیوي) دستگیری ، مرید شدن.

لاله‌انده (lālahānda) ص. نب .

سرگردان .

لالی (lāláy) نرم. (ج لالي)

(^۱) لقب طفلک ، طفل خورد ،

۲ (محبوب ، معشوق .

لامبات (lāmbāt) نر . م . ج .

قند ، نبات سفید .

لامبل (lāmbāl) — ص . ل .

غسل کردن ، شناوری کردن .

لامبو (lāmbó) — بخ . م .

(ج . لامبوگانې) شناوری ، اب بازی .

لامبوزن (lāmbózán) نر . م .

ابياز ، شناور .

لامل (lamāl) نر . م . (ج . لاملونه)

سبب ، علت ، باعث .

لانجه (lānjá) — بخ . م . (ج . لانجې)

جنجال .

لانجه مار (lānjamār) نر . م .

شخص بد معامله ، لجوج .

لاندي (lānday) — ر . م .

(ج . لاندي) قديد ، گوشت قاق کوسفند
يا گاو .

لاندي (lāndé) ص . نب . ق .

زير ، تحت .

لاندي باندي (lānde bānde)

ص . نب . ق . سروزير ، ته وبالا .

لاهم (lāham) ق . تاکنون ،

تاهنوز .

لاهو (lāhū) ص . نب . غرق ،

دراب انداخته .

لپاره (ləpāra) اد . برای .

لپه (lápa) — بخ . م . (ج . لاپې)

پيمانه دودست .

لتار (latār) ص . نر . م . ج .

اغشته .

لت (laṭ) نر . م . (پهلو ۲) گيت

تفنگ ؛ ۳) تلک اهنی .

لتکه (laṭāka) — بخ . م . (ج . لتکې)

کورمار .

لتول (laṭawāl) مص . مت .

۱) پالیدن ، تفتيش کردن ، شوردادن ،

۲) خيستاندن .

لتون (latūn) نر . م . (لتونونه)
تلاش ، تفتیش ، کشف .

لیچر (lačár) ص . نر . م .
ضعیف الاخلاق ، سرزور .

لله ر (lađár) نر . م . (۱) کهنه
فروشی (۲) شخص بیباک ویله وکړد .

لر (lar) ص . نر . م . نشیب ،
پایین ، سرازیر ، مغلوب .

لربر (lárbar) ص . نر . م . ج .
ته وبالا .

لر غون (largūn) ص . نر . م .
پیش ، قبل ، قدیمی .

لر غون پیژندنه

(largūnpežandóna) ښځ . م .
(ج . لرغون پیژندنی) باستان شناسی

لر غون پیژونکی

(largūnpežandūn kay) نر . م .
(ج . لرغون پیژندونکی) باستان شناس .

لر غونتوب (largūntób) نر .

م . باستانی .

لر غونی (largūnay) ص . نر .

م . قدیمی ، ازلی ، پیشینه .

لر کی (largáy) نر . م .
(ج . لر کی) چوب .

لرل (larál) مص . ل . داشتن .

لری (láray) نر . م . (ج لری)
شکمه .

لری (láre) ص . نب . دور .

لر (lar) نر . م . (ج لرونه)
سلسله ، قطار ، هار .

لر زاند (larzānd) ص . نر . م .
ج . متزلزل ، مرتعش .

لر زول (larzawál) مص . مت .
لر زامنه .

لرل (larál) مص . مت ؛
(۱) الودن ، اغشتن (۲) شوردادن ، کاویدن .

لرم (larám) نر . م . (۱) گزدم ،
(۲) نام برج عقرب .

لړمون (larṁūn) نر . م . دل

جگر .

لړمی (larāmāy) ښځ . م . پت ،

بخار .

لړومی (larūmay) نر . م .

(ج لړومي) مشتاق ؛ ۲ (آتشکا و .

لړه (lāra) ښځ . م . (ج لړې)

غبار .

لړی (larāy) ښځ . م . وگ . لړ .

لژند (lažánd) ص . نر . م . ج .

الوده .

لږ (laṛ) ص . نب . کم ، اندک ،

قبل .

لږ تر لږه (laṛtarláza) ق .

کم از کم .

لس (las) عد . ده ، (۱۰)

لستونی (lastūnay) نر . م .

(ج لستوني) آستین .

لشکه (lašáka) ښځ . م .

(ج . لشکې) نیش ، سوزنک خوشه .

لښته (lásta) ښځ . م .

(ج لښتې) خمچه .

لښتی (laštáy) نر . م .

(ج لښتي) جويچه .

لښتی (lastáy) ښځ . م . ج .

(۱) رقاصه ، بازیگر ؛ ۲ (گوشواره .

لښکر (laškár) نر . م . لشکر .

لغر (lağar) ص . نر . م .

(۱) برهنه ، عریان ۲ (خالص .

لغړول (lağararwál) مص . مت .

برهنه کردن ، لچ کردن .

لغم (lágam) نر . م . (ج لغمونه)

نقب .

لغورن (lağwarán) ص . نر . م .

ج . چتل ، چرک ، چرب و دود الود .

لک (lak) ص . نر . م . ج .

(۱) شیخ استاده ، نصب ؛ ۲ (تعداد

معروف صدهزار .

لکړه (lakāra) بنـخ . م .

(ج. لکړې) ۱ (عصا ، چوب دست ؛

۲ (چوب دراز وباریک .

لکول (lakawāl) مص . مت .

شخ وعمود استاده کردن .

لکه (lāka) ص . نب . مانند ، مثل .

لکی (lakāy) بنـخ . م . ج . دم .

لگت (lagāt) نـر . م .

(ج. لگتې) لگد .

لگښت (lagəšt) نـر . م .

(ج. لگښتونه) خرچ ، مصرف .

لگ لگ (laglag) نـر . م .

پرنده معروف آبی که پاهاى دراز دارد .

لگول (lagawāl) مص . مت .

۱۰ (دردادن ؛ ۲ (بکار مقرر نمودن ؛

۳ (مصرف نمودن ، ۴ (اتصال دادن ،

تطبيق کردن ؛ ۵ (به جنگ انداختن ؛

۶ (تصادم نمودن .

لگيا (lagyā) ص . نب . مشغول .

مصرف .

للمه (lálma) بنـخ . م ، زمین

بارانى ، کشت بارانى .

للو (laló) بنـخ . م . کلمه است

که انرا زنان برای خواباندن طفل کوچک میگویند .

للون (lalūn) نـر . م . خيشاوه

شالى وغيره .

لم (lam) نـر . م . (ج . لمونه) دم

ودنبه .

لماست (lmāst) ص . نـر . م .

خوابیده . دراز کشیده .

لمانخل (lamānjāl) مص . مت .

تقدير نمودن ، عزت دادن ، احترام

وستایش کردن .

لمباخی (lambājáy) نـر . م .

حوض آبیازی .

لمبل (lambál) مص . ل . غسل

کړدن ، اب بازی کړدن .

لمبه (lambá) ښځه . م .

(ج . لمبې) شعله آتش .

لمخی (lamcáy) نر . م .

(ج . لمخی) نمد .

لمدبل (lamdabál) نر . م .

(۱) رطوبت ، (۲) کتغ ، نان خورش .

لمر (lmar) نر . م . افتاب .

لمرخرک (lmar crák) نر . م .

وقت طلوع افتاب ، افتاب برآمد .

لمرخریکه (lmar críka) ښځه .

م . (ج . لمرخریکې) (۱) افتاب برآمد ؛

(۲) شعاع افتاب .

لمرخانه (lmarxātá) نر . م . ۱ .

(مشرق ؛ ۲) وقت طلوع .

لمرختیخ (lmarxatíx) نر . م .

مشرق یا افتاب برآمد .

لمرکلی (lmargwálay) نر . م .

(ج . لمركلي) افتاب پرست .

لمر لوېدل (lmarlwedál)

مصر . ل . غروب افتاب .

لمرلوېديخ (lmarlwedíz) نر

م . غرب . افتاب نشست .

لمسول (lamsawál) مصر . مت .

تحريك دادن ، برانگیختن .

لمسون (lamsún) نر . م .

(ج . لمسونونه) تحريك ، تحضيض .

لمسی (lmasáy) نر . م .

(ج . لمسيو ، لمسيا) نواسه .

لمن (lamán) ښځه . م . (ج . لمې)

دامن .

لمنځه (lmánja) ښځه . م .

(ج . لمنځې) درخت ارچه .

لنډه (land) ص . نر . م . ج .

کوتاه ، مختصر .

لنډه غر (landağár) ص . نر . م .

(۱) يله کړد ، اوباش ، (۲) دم بریده .

لنډی (landáy) ښځه . م . ج .

غونډ ، قطعه عسکری .

لوار (lwār) ص . نر . م . ج .

درشت .

لوباتل (lubātāl) مصر . مت .

قسم دادن .

لوبغاری (lobğāray) نر .

م (ج . لوبغاري) ؛ (۱) ورزش کار ؛
(۲) بازیگر .

لوبغالی (lobğālay) نر . م .

(ج . لوبغالي) ستودیم ، جای ورزش

لوبول (lobawāl) مصر . مت .

به بازی مصروف ساختن ، بازی دادن .

لوبه (loba) ښځ . م . (ج . لوبې)

بازی ، ورزش .

لوپته (lopaṭā) ښځ . م .

(ج . لوپټې) قسمی چادر زنانه .

لوت (lūt) نر . م . ج . غارت .

وتاراج .

لوتمار (lūtmār) نر . م .

نوع از اشعار ملی پښتو است که مصرع
اول آن ۹ سیلاب و مصرع دوم آن ۱۳
سیلاب است .

لنډیز (landíz) نر . م .

(۱) خلاصه ، اختصار . (۲) کوتاهی
وفیصله .

لنگر (langár) نر . م .

(ج . لنگروڼه) خانقاه ، جای نان دهی

شیخ وپیر .

لنگوتی (langotáy) نر . م .

(۱) دستار ، دستار خورد (۲) لنگ خورد .

لنگون (langūn) نر . م . زایش

، زائیدن .

لنگه (lānga) ښځ . م . ج . لنگې)

پجاری چهارپایی .

لنگه (lānga) ښځ . م .

(ج . لنگې) زچه .

لو (law) نر . م . ج . لوونه)

درو . فصل پخته مانند درو کنندم .

لوا (liwā) ښځ . م . (ج . لواوې)

(ج. لوټماران) غارت کُننده ؛
 ۲ (چوب کلوله که به ان کلوخ میده
 میکنند ، کلوخ کوب .

لوټول (lūṭawál) مص . مت .
 تاراج کردن .

لوټه ۱ (lūṭa) ښځ . م .
 (ج. لوټې) کلوخ .

لوټه ۲ (loṭá) ښځ . م .
 (ج. لوټې) دولچه اب .

لوخ (lūc) ص . نر . م . ج .
 برهنه

لوخړه (lūxá ra) ښځ . م
 (ج. لوخړې) دود کثیف باشعله
 شعله دود امیز .

لوخه (lūxa) ښځ . م .
 (ج. لوخې) لُڅ .

لور ۱ (lūr) ښځ . م . دختر . (ج
 لونه)

لور ۲ (lor) نر . م .
 (ج. لوری) طرف .

لور ۳ (lowr) نر . م . رواداری ،
 پیرزو .

لورونه (lowrawána) ښځ .
 م . (لورونې) رواداری .

لوری (loráy) نر . م .
 (ج. لوري) طرف ، جانب .

لوړ ۱ (lwar) نر . م . بلند .
 بالا .

لوړ ۲ (lawár) نر . م . چوب
 ضخیم دستی که برای زدن و کوبیدن
 بکار میبرند .

لوړتیا (lwarṭyá) ښځ . م .
 ارتفاع ، بلندی ، ترقی واعتلا .

لوړه (lóra) ښځ . م .
 (ج. لوړې) سوگند یا قسم .

لوړه (lwará) ښځ . م ، بلندی ،
 ارتفاع ، جای بلند .

لوز (lawz) نر . م .
 (ج. لوزونه) وعده ، قول .

لوږه (lwáza) بنځ . م .

(ج . لوږې) گرسنه گۍ .

لوست (lwast) نر . م . درس ،

قرائت ، خواندن .

لوستل (lwastál) مصر . مت .

درس خواندن .

لوشل (lwašál) مصر . مت .

دوشیدن .

لوبنی (lóšay) نر . م .

(ج . لوبنتي) ظرف .

لوغرن (lūğarán) ص . نر . م .

ج . ۱) نیم سوز . دود الوده

۲) . چرکین و چرب ، ۳) مجازاً روز

گشته .

لوغړول (lūğrawál) مصر .

مت . در خاک و خاکستر غلطاندن .

لوکات (lūkāt) نر . م . ج .

نوعی از میوه زرد میخوش است که چند

تاخسته سیا ، دربین دارد .

لوگری (lawgáray) نر . م .

(ج . لوگري) درو کننده .

لوگی (lūgáy) نر . م .

(ج . لوگي) دود .

لولپه (lūlapa) ص . نب . بالکل

سوخته ، سوخته تر ، ۲) مجازاً غمگین

و مخرون و برباد .

لومړی (lomráy) ص . نر . م .

اول . نخست .

لومه (lūma) بنځ . م .

(ج . لومي) دام .

لوند (lūnd) ص . نر . م . تر ،

نمناک .

لونډه (lawánd) ص . نر . م .

ج . لونډوان) مجرد و غیر متاهل و بی روز

گار .

لونگ (lawáng) نر . م . ج .

قرنقل . میخک .

لونگی (lūngáy) بنځ . م .

دستار ابریشمی ، دستار مخصوص نخی

رنگه .

ق. از اینجهت .

له دی امله (ladeamála)

ق. ازین سبب .

له بڼه مرغه (lašamárğa)

ق. خوشبختانه .

له کومه (lakúma)

کجا .

له مخی (lamáxe)

بلاستنا ، از یکسر .

له منځه (lamánja)

خارج از قسمت ، از بین .

له واره (lawára)

بلا تأمل .

له ورايه (lawráya)

دور .

لیتاره (litāra)

(ج. لیتارې) پارچه کهنه وپاره جامه .

لیت پیت (let pét)

م. ج. اغشته . الوده ، بالکل سائبده .

لونگی (lawangáy)

ج. قسمی از برنج خوشبو .

لونگین (lawangín)

حمایل قرنفل که زنها در کردن می اندازند .

لونل (lunál - lwanál)

مت افشاندن ؛ پاشیدن .

لوی (loy) - (lūy)

م. ج. کلان ، بزرگ ، عظیم .

لوپدل (lwedál)

افتادن ، درماندن .

لوپدیخ (lwedíj)

مغرب .

لوپشت (lwešt)

بلست ، بلیست .

لویول (loyawál)

کلان کردن ، بزرگ کردن .

له (lə)

له دی کبله (lade kabála)

لیکل (likál) مص مت . نوشتن

لیکنه (likəna) بنـخـ م .

(ج.لیکنې) تحریر، نوشته

لیکوال (likwāl) نـر م .

(ج.لیکوالان) نویسنده، اهل قلم .

لیکه (líka) بنـخـ م . (ج.لیکې)

خط، سطر، قطار .

لیمخی (limcáy) نـر م .

(ج.لیمخې) نمد .

لیمه (lemá) نـر م . ج . چشم

لینخکه (linjáka) بنـخـ م .

(ج.لینخکې) کودی، عروسک .

لینده (lindá) بنـخـ م .

(ج.لیندې) قوس، کمان .

لیندی (linday) بنـخـ م . ماه

نهم سال هجری شمسی، ماه قوس .

لبو (lew) نـر م . کاه گل

بسیار نازک و صفا .

لیتی (leṭáy) بنـخـ م . اش،

کاچی، شیره آرد که قدری سخت باشد.

لیچ^۱ (leč) نـر م . (ج.لیچې)

ساعد .

لیچ^۲ (leč) نـر م . مرض

چشم، چشم دردی.

لید (lid) نـر م . ۱) دید، قوه

باصره، ۲) تماشه، نگاه .

لیدل (lidál) مص مت . دیدن

لیری (líri) ص . نب . بعید، دور .

لیزد (lezd) نـر م . رحلت، کوچ .

لیزدول (lezdawál) مص ل

کوچاندن از جای بجای حرکت دادن .

لیزل (lezál) مص مت . فرستادن .

لیک (lik) نـر م . (ج.لیکونه) نوشته،

مکتوب .

لیک دود (likdód) نـر م

(ج.لیک دودونه) رسم الخط، املا .

لبونی (lewanáy) ص . نر . م .

(ج . لیونی) دیوانه ، مجنون .

لبوه (lewá) ص . نر . م . (ج لیوان)

تگرگ ،

لیه (layá) ص . نب . فارغ ،

بیکار .

لبوال (lewāl) ص . نر . م .

مشتاق .

لبور (lewár) نر . م .

(ج . لیورونه) ایور ، برادر شوهر .

لبورزی (lewarzáy) نر . م .

پسر اېور .

م

م (mim) نر.م. حرف سی و ششم زبان
پښتو است .

ماپښین (māpašin) نر . م .

بعد از ظهر ، پشین .

مات (mā) ص . نر . م . ج .

شکسته ، مغلوب ، ریزه و میده .

ماتول (matawāl) مص . مت .

شکستاندن . مغلوب ساختن .

ماته (māta) ښخ . م . (ج.ماتي)

شکسته ، شکست .

ماتېدل (mātedāl) مص.ل .

شکستن .

ماخستن (māxūstán) نر . م .

خفتن ، عشاء .

ماز دیگر (māzdigār) نر .

م . عصر .

مازغه (mazǧá) نر . ج . مغز

استخوان و کله .

ماشوم (māšūm) ن ر م

(ج. ماشومان) طفل .

ماښام (māšām) ن ر م . شام .

ماغزه (māǧzā) ن ر ج . دماغ .

مالت (mālát) ن ر م

(ج. مالتونه) گذر و محله .

مالخر (mālcār) ن ر م

(مالخرونه) چراگاه .

مالگه (māлга) ن ر م ج

نمک .

مالوچ (māluč) ن ر م ج

پخته ، پنبه حلاجی شده .

ماليار (mālyār) ن ر م

(ج. مالياران) باغوان .

مانا (māná) ن ر م

(ج. ماناوی) معنی .

ماندینه (māndiná) ن ر م

(ج. ماندینې) زن منکوحه .

مانده (mānda) ن ر م

(ج. مانډې) پل پای ، اثر و نقش قدم .

مانو (mānū) ن ر م (ج. مانوگان)

(۱) ملاح ، کشتیان (۲) نبات خوشبو

است (مورم) .

مانی (mānáy) ن ر م . قصر .

مانېجن (māneján) ن ر م . ازرده

خاطر ، شکر رنج .

متره (mátra) ن ر م . همت ،

طاقت ، قوت .

متل (metál) ن ر م (ج. متلونه)

ضرب المثل .

متی (mataý) ص ن ر م . تیز .

متياز (mityāzán) ص ن ر

م . شاشوک .

متيازې (mityāze) ن ر ج

شاش ، بول .

(۱) مټ (mət) ن ر م

(ج. مټونه) بازو ، قوت .

(۲) **مت** (maṭ) — نر . م .

(۱) خاک نرم و خشک ، خاک تهنشین
سیلاب و جوی (۲) خُم گلی کلان .

متاک (maṭāk) نر . م . چار

مغز سنگی و سخت .

متکور (maṭakór) نر . م .

(۱) سخت (۲) دانه های سخت نیم بریان
جواری . نخود و غیره .

مته (maṭa) بنخ م . (ج. متې)

ستون . و تیریکه در بعضی خانه‌ها بر پوشش
بصورت عمودی ایستاده کند .

متی (maṭáy) بنخ م . ج . خُم

کوچک که در آن ماست را دوغ سازند .

متیزه (maṭíza) بنخ م . ج زن

دوشیزه که از خانه خود بطلب شوهر برآید .

متینه (maṭína) بنخ م .

(ج. متینې) زمینکه خاک نرم و خشک

دارد .

متینگی (maṭingáy) نر . م

(ج. متینګي) طفل حرامی .

مچ (mač) نر . م . (ج. مچان)

مگس .

مچغنه (mačúĝna) بنخ م .

(ج. مچغني) فلاخن .

مچول (mačawál) مصر مت .

بوسیدن .

مچه (mača) بنخ م .

(ج. مچي) بوسه .

مچی (mačáy) بنخ ج .

زنبور .

مخکه (mǎ́ka) بنخ م .

(ج. مخکې) زمین .

مخ (max) نر . م . (ج. مخونه)

روی .

مخامخ (maxámáx) ص . نب .

ق . روبرو ، مقابل .

مخامخ کول

(maxamaxkawál) مصر . مت .

روبرو کردن ، مقابل .

(ج.مخې) مقابل ، ستایل ، مساوی .

مرانده (mrēnda) بنځ . م .

(ج.مراندي) تناب باريک غړدی . مجازاً
رنگهای دل .

مرستون (mrastūn) نر . م .

(ج.مرستوانونده) دارالمساکين .

مرسته (mrāsta) بنځ . م .

(ج.مرستي) تعاون ، امداد ، کومک .

مرستيال (mrastyāl) نر . م .

(ج.مرستيالان) معاون .

مر غلره (marǧalāra) بنځ .

م . (ج.مرغلرې) مرواريد .

مر غومي (marǧūmay) نر . م .

(ج.مرغومي) بزغاله ، ماه جدی .

مرکه (maraká) بنځ . م . (ج.مرکې)

مجلس ، مذاکره ، نماینده های

خواستگاری دختر ، نماینده های

عذرخواهی .

مرکوال (marakwāl) نر . م .

نماینده ، شخصیکه به حیث عضو در

مخامخ کیدل (maxāmaxkedāl)

مصر ل . روبرو شدن . مقابل شدن .

مختورن (maxtorán) ص . نر .

م . ج . روسیاد . دروغ گو .

مخکښ (maxkās) نر . م . ص .

پیشرو .

مخکې (māxke) ق . پیش ،

سابق ، قبل .

مخکینی (maxkináy) ص .

نر . م . سابق .

مخنیوی (maxniwáy) نر . م .

(۱) روی گیری ۲) جلو گیری .

مخور (maxawār) ص . نر . م .

معزز ، رویدار ، بالحاظ ، لحاظ دار .

مخه (māxa) بنځ . م .

(ج.مخې) طرف پیش روی .

مخه ښه (maxasá) بنځ . م .

وداع ، خدا حافظی .

مخی (muxáy) نر . م .

جرگه شامل میاشد .

مرستون (mṛasrtūn) نر . م .

(ج. مرستونونه) قبر . مقبره .

مرښت (marəšt) نر . م . سیری .

مرغونی (maraḡūné) ښځ . م .
ج . حنظل .

مړوند (mṛwánd) نر . م .

(ج. مړوندونه) بنددست .

مړی (mṛáy) نر . م . ۱) نان ،
۲) لقمه .

مړی (mṛáy) نر . م .
(ج. مړي) مرده .

مړیدل (mṛedál) مصر . ل .
سیرشدن .

مړینه (mṛína) ښځ . م . مرگ .

مړی (mṛyáy) ص . نر . م .

اجزای منسوب به گوسفند مانند چربو و
گوشت و پوست و دنبه گوسفند .

مزدک (muzdák) نر . م .

(ج. مزدکونه) مسجد .

مرگونی (margūnay) ص . نر .

قریب الموت ، مردنی .

مرور (marawár) ص . نر . م .

ج . خفه ، رنجیده . ازرده .

مروړل (mroṛál) مصر . مت

کف مال کردن ، توسط دست وانگشتان
چیزی را فشاردادن .

مړی (mṛáy) ښځ . م . گلون .

حلقوم ۲) مهره .

مړی (mṛayáy) م . نر . م .

(ج. مریان) غلام .

مړ (mṛ) ص . نر . م .

(ج. مریان) مرده .

مړاوی (mṛaway) ص . نر .

م . (ج. مړاوي) پژمرده ، افسرده .

مړت (mṛ tát) ص . نر . م .

شخص سست و بیکاره .

مړز (mṛáz) نر . م .

(ج. مړزان) بودنه .

مسکا (maskā) بنـخ.م.

(ج. مسکاگانې) تبسم.

مسکېدل (muskedāl) مص.ل. به

تبسم آ مدن، تبسم کردن.

مشر (māš ar) ص.نـر.م.

(ج. مشران) رئیس، کلان سال، بزرگ.

مشر توب (maš artób) نر.م.

بزرگی، کلانی، ریاست.

مشغول (maš ġ ūl) ص.نر.م.

ج. مصروف.

مشغولېدل (maš ġ ūledāl)

مص.ل. مصروف شدن.

مشوانی (maš wānā) بنـخ.

م.دوات.

مشوکه (maš ūka) بنـخ.م. (ج.)

مشوکی (نول، منقار).

مبنتل (maš tál) مـص.ل.

چسپیدن، اصابت کردن.

مبنتی (muṣṭay) ص.نر.م.

مزری (mazáray) نر.م.

(مزري) بوته بوريا.

مزل (mazál) نر.م. (ج. مزلونه)

منزل، قطع مسافه.

مېز (maz) نـر.م.

(ج. مېزکان، مېزکونه) گوسفند نر.

مېزک (muzák) نر.م. موش.

مېزل (muzál) مص.مت. مالیدن.

مېروی (ma z wáy) نـر.م.

(ج. مېروي) میخ چوبی.

مېره (má z a) بنـخ.م. (ج. مېرې)

کور موش.

مېرېمه (ma z emá) بنـخ.م. میش نر

طلب.

مستی (masté) بنـخ.ج. ماست.

مستېدل (mastedāl) مص.ل. نشه

شدن، مغرور شدن.

مسک (mask) ص.نر.م. ج. تبسم.

مگنه (magana) ڀڻڻ م. خ.

(ج. مگني) دريچه .

مل (mal) نر. م. همراہ، رفيق .

ملا (mlā) ڀڻڻ م. (ج ملا گاني)

ميان ، کمر .

ملا تر (malātār) نر. م. ۱) کمر بند،

۲) معاون، مدد کار.

ملاست (mlāst) ص. نر. م. ج.

دراز کشيده، خوابيده.

ملاستل (mlāstāl) مصر. ل. دراز

کشيدن. خوابيدن .

ملگر توب (malgartób) نر.

م. رفاقت، همراهی، انڊيوالی.

ملگري (malgáray) نر. م.

(ج. ملگري) همراه، معاون، رفيق.

ملنده (malānda) ڀڻڻ م. خ.

(ج. ملندوي) استهزا، ريشخند،

منڃ (manj) نر. م. ق.

چسپيده، مصروف، پيوسته، اصابت کرده.

مبئل (muṣ ʿál) مصر مت، مالیدن.

مبئلول (maṣ lawāl) مصر مت.

۱) چسپانندن، اتصال دادن ۲) شروع کردن.

مکرک (makaṛák) نر. م. کردن

بند مخصوص چوبي گوسفند وغيره. قيد تفنگ.

مکرن (makṛán) نر. م. گوسفند

مريض.

مکري (makṛay) نر. م.

(ج. مکري) ۱) گوسفند خار ۲) نوعی انخار) کرم سرخ آب.

مکوت (makwāt) ص. نر. م. ج.

سوخته، بريان.

مکی (makáy) ڀڻڻ م. نان چپاتی.

مکيز (makíz) نر. م. (ج. مکيزونه)

مگ (mag) نر. م. دود کشی که

بالای ديگدان میباشد.

(ج. منځونه). ۱. جوف ۲. میان .

منځگر توب (manjgarṭób)

نر.م. میانجیگری، منصفی.

منځنی (man janáy) ص. نر. م.

میانه، وسطی، ما بینی.

مندا نو (man dānū) نر. م.

مندانو (ج. مندانون) چرخک دوغ زدن .

مندته (mandáta) ښځ. م.

(ج. مندتي) ۱. زردالو، ۲. خسته زردالو.

مند که (mandáka) ښځ. م.

(ج. مند کي) خسته بادام، زردالو و امثال
آن .

منله (mand) نر.م. (ج. منلونه) قدم.

اثر پا، ۲. اساس و تهداب ،
۳. راه ما بین برف.

منلېل (mandál) مص. مت. درون

کردن و داخل نمودن به زور و فشار.

منلوه (mánda) ښځ. م. (ج. منلوي)

تاخت، دوش.

منښت (manas t) نر.م. قبول،

پذیرفتن.

منگ (mang) نر.م. مقدار و اندازه در

عمر و جنس.

منگری (mangaráy) نر. م.

قسمی از مار مهلك.

منگوتی (mangotáy) نر. م.

کوزه، خورد گلی، کوزه چه.

منگول (mangwál) ښځ. م.

(ج. منگولي) پنجهء دست.

منگی (mangáy) نر.م. (ج. منگي)

کوزه گلی آب.

منل (manál) مص. مت. پذیرفتن.

قبول کردن، ایجاب.

مننه (manána) ښځ. م. (ج. منني)

تشکر.

منی (mánay) نر.م. خزان

(ج. مني) تیر ماه.

منه (maná) ښځ. م. (ج. مني) سيب .

منه غوني (manaḡūne) ښځ.

م. حنظل .

موتی (mūtay) نر.م. ۱) (ج. مو. تی)

مشت؛ ۲) دستگیر قلبه؛ ۳) کرچ.

موچنه (močāṇa) بنخ.م.

(ج. موچنې) پایزار.

موچي (moč í) نر.م.

(ج. موچیان) پایزار دوز.

موخه (mūxa) بنخ.م. (ج. موخې)

هدف، نشانه.

موذي (mozí) ص.نب. مضر.

مور (mor) بنخ.م. (ج. میندې) مادر.

مورچل (murč ál) نر.م.

(ج. مورچلونه) سنگر، استحکام عسکری.

مورچه (murč á) بنخ.م.

(ج. مورچې) (وگ مورچل).

مورنی ۱) (moranáy) ص.نر.م.

منسوب به مادر.

مورنی ۲) (moranáy) بنخ.م.

مادری.

مور (mor) ص.نر.م. (ج. ماره)

۱) سیر؛ ۲) دولتمند.

موره (morá) بنخ.م. (ج. مورې)

۱) با لشتک پا لان؛ ۲) پلوان گگرداگردد

غـژدی ۳) دیوار خـورد چوبی

گگرداگردد دستک اسیا ۴) نوعی از درخت،

۵) بیده ۶) مهره دیوار ۷) بلندیا و بر

آمدگی های دراز زمین.

موزی (mozí) ص.نر.م.

بی همت، ممسک.

موزبگی (mozigáy) نر.م. (ج.)

موزبگی، موزی

موز (muz) ض.ج.ما، ضمیر جمع

متکلم.

موزک (mozák) نر.م. موش.

موزل (mozál) مص.مست.

(وگ موبل).

موزی (mowzáy) نر.م.

(ج. موزي) میخ چوبی و آهنی.

موسکا (moská) بنخ.م. تبسم.

موبنل (mūsāl) مص. مت. مالیدن .

مول (mol) نر. م. فش دستار که
گوشها و زنج با ان بسته میکنند.

مولی (mol āy) بنخ. م. ترب.

مونجی (mūnjáy) نر. م.
(۱) چمک ؛ (۲) بینی پچق.

مونخ (mūnj) نر. م. (ج. مو نخونه)
نماز .

موندری (mondráy) ص. نر. م.
(۱) قد پست (۲) گوش کوتاه.

موندل (mundál) مص. مت.
پیدا کردن، یافتن .

موندله (mundá) نر. م.
(ج. موندلان) تنه کلوله، درخت که برگی
و شاخ نداشته باشد. شاخ بزرگی درخت.

مهار (mahār) نر. م. (ج مهارونه)
جلو شتر.

مهال (mahál) نر. م. (ج مهالونه)
وقت .

می (may) بنخ. ج. ماش.

میاشت (myāšt) بنخ. م.
(ج. میاشتی) ماه، ماهتاب، هلال.

میا شه (myāša) بنخ. م. پشه .

مبتی (mitáy) نر. م. (ج مبتی)
کلنگ دو سره .

مبچ (meč) نر. م. اندازه پیمایش .

مبچن (mič án) بنخ. م.
(ج میچنی) آسیای دست.

مبچول (meč awál) مص. مت.
اندازه کردن، پیمایش کردن، قد اندام
گرفتن.

مبخول (mexawál) مص. مت. میخ
کردن.

میرات (mirát) ص. نر. م. ج؛
(۱) میراث؛ (۲) تباه و برباد.

میر خمن (merc amán) نر. م.
دشمن .

میرتون (mezatūn) ن۔ م۔

(۱) لاندہء مورچہ ہا، غار مورچہ ہا۔
(۲) مورچہ۔

میرہ (méza) بن۔ م۔

(ج. میری) میش۔

میری (mezáy) ن۔ م۔ (ج. میری)

مورچہ۔

میشٹ (mišt) ص۔ ن۔ م۔ ج۔

(۱) مقیم، ساکن؛ (۲) طرز امیختن۔

میشٹول (mištawál) مص۔ مت۔

مقیم کردن۔

میش (meş) ن۔ م۔ (ج. مینان)

(بنخ. مینہ) گاو میش۔

میش کتی (meşkatáy) ن۔ م۔

(ج. مین کتی) چوچہ گاو میش۔

میلاو بدل (milāwidál) مص۔ ل۔

بدست آوردن، رسیدن۔

میلمانہ (melmānā) ن۔ ج۔

میرات (mirāt) ص۔ ن۔ م۔ ج۔

میراث (۲) تباہ و برباد۔

میر خمن (mercāmān) ن۔ م۔

دشمن۔

میرمن (mer mān) بنخ. م۔ (ج. میرمنی)

خانم، زن، صاحبخانہ، کدبانوان، صاحب

خانہ۔

میر ۱۵ (mayrá) بنخ. م۔ (ج. میری)

مادراندر۔

میر ۲۵ (mayrá) بنخ. م۔ (ج. میری)

دشت، بیابان۔

میرانہ (merāna) بنخ. م۔ غیرت،

شجاعت، بہادری۔

میرنی (merānáy) ص۔ ن۔ م۔

(ج. میرنی) مرد، جوان مرد، بہادر، مردانہ۔

میر و بنہ (merōṣ a) بنخ. م۔

(ج. میرونی) شوہر دار۔

میرہ (merā) ن۔ م۔ (ج. میروہ)

(۱) شوہر (۲) مرد شجاع جوانمرد، بہادر۔

(بخ میلسمې) مهمانان

وسطی .

مین (mayán) تر د. عاشق. دفتون.

شیدا.

مینځ (myanj) تر د. میان.

مینځګری (myanjgeray) تر د.

(ج. میځګری) ثالث. میانجی. مصلحت.

مینځل (minjal) مص. مت شستن.

مینځوی (myanjway) تر د.

مینځه (mínja) تر د.

(ج. مینځې) کت.

میندل (mindál) مص. مت. یافت.

مینده ۱ (mína) تر د. محبت.

عشق.

مینده ۲ (ména) تر د. (ج. مینې)

مسک. حانه. محل بود و باش.

مینېدل (mayanedál) مص. ل.

عاشق شدن.

ن

ن (nūn) نر. م. حرف سی و هفتم الفبای پشتو است .

نا ببره (nābubāra) ق. ناکهان
دفعتاً . غیر مترقبه .

نا پام (nāpām) نر. م. بی فکر، بی توجه .

نا پوه (nāpóh) ص. نر . ښخ. م.
نادان، بی عقل، جاهل .

ناتار (nātār) نر. م. تاراج، جبر، ستم .

نا جوړه (nājōra) ص. ښ. نب.
بیمار، مریض .

ناخواني (nājwāni) ښخ. م.
نا جوانی، نا مردی .

ناخاپه (nācāpa) ق. نا نگاه
دفعتاً .

ناڅگر (nācgār) نر. م. رقاص، بازیگر .

ناخوالي (nāxwāli) ښخ. ج. نا
سزا. نا مناسب .

ناروغ (nāróǵ) ص. نـر. م.

مريض، نا جور، بیمار.

ناره (nārā) بـخ. م. (ج. نارې)

صدا. نعره.

نارينتوب (nārintób) نـر. م.

جوانمردی، مردانگی.

نارینه (nāriná) ص. نـر. م. ج.

(۱) مرد، مذکر (۲) شجاع، دلاور، سخی.

ناست (nāst) ص. نـر. م. ج.

نشسته، متقاعد.

ناسته (nāsta) بـخ. م.

(۱) قعه، جلسه، نشست (۲) اسهال،

عمل جلاب.

نا سوب (nasob) ص. نـر. م.

ج. غیر حاضر.

ناشونی (nāš ūnay) ص. نـر.

م: ناممکن.

ناغه (nāǵ á) بـخ. م. (ج. ناغې)

(۱) جرمانه (۲) تخم یا نهال غیر سبز

شده، (۳) رگ های سرخ چشم که در وقت غضب و حزن پیدا می شود (۴) غیر حاضری.

نا لی (nāláy) بـخ. م. توشک.

نا متو (nāmtū) ص. نـب.

نامدار، مشهور.

ناندری (nāndráy) بـخ. م.

(ج. ۱) منازعه و گفتگوی، بحث و سوال جواب زنهار، (۲) سخن های مسخره.

ناورین (nāwrín) نـر. م.

سوگ، غم، مصیبت.

ناوره (nāwára) ص. نـب، بد،

خواب، نا مناسب.

نا وکی (nāwakáy) بـخ. م.

کدی، عروسک.

ناولی (nāwálay) ص. نـر. م.

(ج. ناولې) نا پاک، چرکین، ناشسته.

ناوې (nāwe) بـخ. م. عروس.

نایی (nāyi) نـر. م. دلاک، سلمانی.

(ج. برخيان) . حکم و قضاوت کننده،
يقين کننده نرخ .

نر بنځي (narṣaǰáy) نـر. م.
(ج. نر بنځي) خنځي .

نروب (narób) ص، نـر. م.
نرم، آبگين، رقيق .

نری (naráy) ص. نـر. م. باريک ،
نرم .

نری رنځ (naray ránǰ) نـر.
م. مرض سل .

نری ملا (naráymlá) بنځ.
م. (ج. نری ملاوې) کمر باريک ،

نړول (narawál) مص مت
ویران کردن، تخریب کردن .

نړی (naráy) بنځ. م. دنيا،
جهان، کيتی .

نړیدل (naredál) مصل. ویران
شدن، تخریب شدن .

نړیوال (naraywál) ص. نـر. م.

نتکی (natkáy) بنځ. م. بلاق
(زیور) .

نتل (natəl) مص مت. زار و
زبون ساختن .

نجلی (njiláy) بنځ. م.
(ج. نجونی) دختر .

نڅا (nac á) بنځ. م.
(ج. نڅا وی) رقص .

نڅل (nac ál) مص. ل، رقصیدن .

نڅول (nacawál) مص. ل، رقصاندن .

نڅښه (naxša) بنځ. م.
(ج. نڅښې) نشانی، هدف، اثر، علامه،
داغ .

ندرور (ndror) بنځ. م.
(ج. ندروراني، ندرورگاني)، همشیره
شوهر ء ننو .

نرخ (narx) نـر. م. (ج. نرخونه)
حکم و قضاوت مردمی .

نرخي (narxi) ص. نـر. م.

ج. جهانی، بین المللی.

نږدې (nizde) ص نسب. نزدیک.

قریب

نږور (nzor) ښځ م. (ج. نږندې)

سنو، زن پسر.

نس (nas) نر م. (ج نسونه) شکم.

نس خوری (nasxūzāy) نر م.

پیچش.

نسکورول (naskorawál) ص.

نر م. واژگون، سرنگون، سرچپه.

نسکوریدل (naskoredál) مصر.

ل. سرنگون شدن.

نس ناسته (nasnásta) ښځ م.

اسهال.

نشت (našt) نر م. عدم. نیست.

نښان (niš án) نر م.

(ج. نښانونه) (۱) علامه، اثر (۲) بیرق،

نشان، هدف.

نښتر (naštár) نر م. (نښتروڼه)

درخت نوع از ارچه که قد بسیار بلند

دارد.

نښتل (naš tál) مصر ل. چسیدن.

نښته (nšā ta) ښځ م. (ج. نښتې)

منازعه.

نښتیځل (nštejál) مصر مت.

فشردن.

نښلول (nas lawál) مصر مت.

چسپاندن.

نښلیدل (naš edál) مصر ل.

چسپیدن.

نښه (náš a) ښځ م.

(ج. نښې) هدف، نشانی.

نغار ه (nağārā) ښځ م. (نغاربی).

نقاره.

نغارل (nğarál) مصر مت.

پېچانیدن، نور دیدن.

نغرل (nğarál) مصر مت. بلعیدن.

قوت کردن.

نګولی (nogólay) نر.م (ج. نګولي)

نان خورش، کتخ .

نګه (nagá) ص.نب. بیغش، صاف،

خالص.

نلی (naláy) ښخ.م. ج. (۱) پوچک

کارتوس (۲) نې چلم، نیچه کلان.

نمانخل (nmānjál) مص.مت.

(۱) پرستش و ستایش (۲) اعزاز و تقدیر.

نمخی (nimcáy) نر.م.

(ج. نمخي) نمد.

نمر (nmar) نر.م. افتاب.

نمرل (nmarál) مص.ل. لقمه

کردن.

نمری (nmaráy) ښخ.م. ج.

لقمه نان.

نمزدک (nmazdák) نر.م.

(ج. نمزد کونه) مسجد.

نمسی (nmasáy) نر.م.

(ج. نمسي) نواسه.

نغری (nğaráy) نر. م (ج. نغري)

دېگدان. سه پایه، اجاق.

نغښت (nğast) نر.م.

(۱) عمل پېچاندن (۲) همه، تماماً.

نغښتل (nğastál) مص.مت.

پېچاندن، نورديدن.

نغلاند (nağlánd) ص.نر.م.

ګرسنه چشم.

نغم (nágam) نر.م. (ج. نغمونه)

نقب، لغم نیز میگوئید.

نغن (n ġan) نر.م. نان گندم که

بر تابه پزند.

نغو تل (nğūtál) مص.ل. مص.ل.

ګوش کردن، اشاره نمودن.

نغوته (nğūta) ښخ.م (ج. نغوته)

ایما، اشاره.

نغوړل (nğozál) مص.ل. ګوش

دادن، شنیدن.

نکریزی (nakrízi) ښخ. ج. حنا.

نمنځل (nmanjál) مص. مت.

وگ. نمانځل.

نمونځ (nmūnj) ن. م.

(ج. نمونځونه)، نماز.

نن (nan) ق. امروز، اليوم.

ننځره (nanjrá) ن. ج. قطران

، نيل ناچ.

ندارتون (nandārtūn) ن. م.

(ندارتونونه) نمايشگاه.

ندارچي (nandārčī) ن. م.

(ج. نندار چيان) تماشا كننده.

ندارچي (nandārčī) ن. م.

(ندارچيان) تماشا كننده.

ندارغالي (nandārgā ay) ن. م.

(ج. نندارغالي) ميدان تماشا.

نداره (nandārā) ن. م.

(ج. نندارې) نمايش، تماشا.

ندروړ (nandrór) ن. م. زن

برادر.

نږوړ (nanzór) ن. م. وگ. نږوړ.

ننگه (nanaǵá) ن. م. حمايت.

ننگ (nang) ن. م. (ج. ننگونه)

غیرت، حمايت.

ننگوړی (nangūray) ن. م.

(ج. ننگوړي) انار.

ننگه (nangá) ن. م. (ج. ننگي)

طرفداري، حمايت.

ننگيالي (nangyā |áy) ص. ن. م.

(ج. ننگيالي). با غيرت، بلند همت.

نننی (nananáy) ص. ن. م. امروزه.

ننواټي (nanawáte) ن. م. عذر

خواهي، عفوہ خواستن.

ننوتل (nanawatál) مص. ل.

داخل شدن.

ننول (nənawál) مص. مت.

تقطير و قطره قطره چکاندن.

ننه ايستل (nanaistál) مص.

مسما شدن، نامیده شدن.

نونکی (nūnakáy) بنخ. م. ج.

دانه خورد. بخار.

نهار (nahār) نر. م. گرسنه.

نه بدلیدونکی

(nabadlidūnkay)

ص. نر. م. تغیر یا پیر

نیا (nyā) بنخ. م. (نیاکانی) مادر کلان.

نیاز (nyāz) نر. م. (نیازونه)

(۱) عذر (۲) ناز.

نیاز من (nyāzmán) ص. نر. م.

محبوب، محترم.

نیالگی (niyālgáy) نر. م.

(ج. نیالگی) نهال.

نیالی (niyāli) ص. نب. (ج. نیالی)

توشک.

نیاو (nyāw) نر. م. (نیاوونه) عدالت،

انصاف.

نپته (netá) بنخ. م. (ج. نپتی).

مت. داخل کردن.

ننه باسل (nanabāsál) مص.

مت. (و. ک. ننه ایستل).

ننبدل (nanedál) مص. ل. تقطیر

شدن، صاف شدن، چکیدن.

نو (naw) نر. م. (ج. نوونه) (۱) ریم؛

(۲) نم.

نو (nū) نر. م. ناف.

نوجن (nawján) ص. نر. م.

(ج. ۱) ریم دار؛ (۲) مرطوب.

نور (۱) (nor) نر. م. دیگر، اضافه،

نور (۲) (nwar) نر. م. افتاب.

نوم (nūm) نر. م. نام، اسم.

نومورکی (nūmwrākay) ص.

نر. م. (ج. نومورکی) گمنام.

نوموری (nūmwōy) ص.

نر. م. نامبرده، مذکور.

نومیالی (nūmyā | áy) ص. نر.

م. مشهور، نامدار.

نومیدل (nūmedál) مص. ل.

تاریخ، وقت.

کلان.

نېز (nez) نر.م (ج نیزونه) سیلاب.

نیم (nim) ص.نر.م.ق. نصف.

نېزوری (nezwāray) نر.م.

نیمختی (nimcāy) نر.م. (نیمختي).

(ج.نېزوری) خس و خاشاک سیل
اورده.

نمد.

نېستمن (nestmān) ص.نر.م.

نیم سری (nimsarāy) نر.م.

نادار، مفلس.

(ج.نیم سري) درد شقیقه.

نیمگرتیا (nimgarṭyā) ښخ.م.

نېغ (neḡ) ص.نر.م.ج.خت استاده،
شاقولی، راست.

(ج.نیمگرتیاوې) (۱) مناصفه (۲) نقص و نا

تمامی.

نېغکی (neḡakay) نر.م.

نیمگری (nimgarāy) ص.نر.م.

(ج.نېغکي) (۱) چنگ فرج زن (۲) شخصی
که قد بلندک میکند.

(ج.نیمگری) ناقص، نیم کاره.

نېغول (neḡawāl) مص.مت.شخ

نیمول (nimawāl) مص.مت. نیم

کردن، نصف نمودن.

استاده کردن.

نیمه خوا (nimaxwā) ص.نب

نېغېدل (neḡedāl) مص.ل.شخ

(۱) نیم طرف (۲) جوانی مرگ، ناکام، به

استادن.

مطلب نه رسیده.

نیکمرغه (nekmārḡa) ص.نب

نیمېدل (nimedāl) مص.ل.نیم

خوشبخت، نیک بخت.

شدن. نصف شدن.

نینک (nināk) نر.م (ج.نینکونه)

نیکه (nikā) نر.م. (ج.نیکه گان) پدر

مردمک چشم.

نینول (ninawál) مصر. مت. و. گ.

ننول.

نینې (niné) ښخ. ج. دانه های بریان.

نیوکه (niwáka) ښخ. م. (ج)

نیوکې (انتقاد).

نیول (niwál) مصر. مت. گرفتن.

فتح کردن، گرفتار نمودن.

نیهام (nihām) ص. نر. م. غائب.

پنهان، ماورای پرده.

ن

ن (nūn) حرف ۲۸ زبان پشتو است. دغه توری د کلیمې یا ولیې (لغت) په پیل، سر او شروع کې نه راځي.

و

واخ (wāx) اد. اه و فریاد.	و (wāw) نر.م. حرف ۲۹ زبان پشتو است.
واده (wādā) نر.م. (ج. و دونه) عروسی.	وات (wāt) نر.م. (ج. واتونه) جاده، راه.
واده والا (wādawālā) ص.نر. م. شاه، جوانیکه عروسی میکند.	واتن (wātān) نر.م. (ج. واتخونه) فاصله، بعد، و مسافه.
وار (wār) نر.م. (ج. وارونه)	واتی (wātay) نر.م. طاقت، قوت.

۱) نوبت، دفعه، ۲) ضربت، ۳) صبر.

وار په وار (wārpawār) ق.

نوبت به نوبت، درجه به درجه، تدریجاً.

وار تل (wārtāl) مص. مت. پرتاب

کردن، انداختن.

وار ختا (wārxatā) ص. مضطرب،

سراسیمه، حواس باخته.

وار دواره (wārdawāra) ق.

دفعتاً، اولاً، ابداً.

وار وپار (wāropār) نر. م. حواس،

معنویات، فرصت، موقع.

واری (wāray) نر. م. جارو قربان.

واره (wāra) ص. نب. ق. تماماً، همه،

کل.

واره (wārā) نر. ج. اطفال، چیزهای

خورد.

واز (wāz) ص. نر. م. ۱) کشاده؛

باز؛ ۲) شخص کلانکار.

واز گه (wāzga) نبخ. م. (ج. وازگي)

چربو.

وازول (wāzawāl) مص. مت.

کشادن، باز نمودن.

وازیدل (wāzedāl) مص. ل.

کشادن شدن، باز شدن.

وانس (wāš) نر. م. (ج. وانسونه)

ریسمان موی و پشم.

وانسه (wāš) نر. ج. علف، گیاه.

کاه سبز، کاه گندم.

واک (wāk) نر. م. (ج. واکونه)

اختیار، قدرت، طاقت.

واکدار (wākdār) ص. نر. م.

(ج. واکداران) اختیار دار، صاحب
قدرت.

واکمن (wākmán) نر. م.

(واکمنان) اختیار دار، پادشاه، زمامدار.

والگی (wālgáy) نر. م. ریزش،

زکام.

واله (wālā) نبخ. م. (ج. والي) جوی.

کشتی. زمینیکه بعد از آبیاري قابل کشت
گردد.

وتره (watrá) بنخ.م. (ج.وترې)
دهنهء آب، (ورخ نیز گویند).

وتل (watál) مص.ل. بر آمدن.
خارج شدن.

وته (wáta) بنخ.م. (ج.وتې)
اندازه، تفاوت، فرق، تبادلہ.

وتی (watáy) نر.م. (وتې) حصه
بلندی جوی که زیر آن ناوه آسیا نصب
میشد.

وچ (wač) نر.م. (خشک، ۲) عقیم.

وچت (wuč át) ص.نر.م. بلند.

وچکالي (wač kālī) بنخ.م.
خشک سالی.

وچ کلک (wačkilák) ص.نر.

م. ۱) خیلی خشک ۲) کم جان ولاغر.

وچموری (wač móray) ص.

نر.م. (ج.وچموري) طفل شیر سوخته.

والی (wāláy) بنخ.م. ج.گوشواره.

واوره (wāwra) بنخ.م. ۱۰۳۰ برف
بشنو.

واورین (wāwrín) ص.نر.م. ج.
برف دار، پر برف.

واویلا (wāwaylá) بنخ.م. چیع و
فریاد، شکایت.

وایه (wāyá) بنخ.م. ۱) حیا، شرم،
۲) چیز کار آمد.

وایه (wāyá) بنخ.م. گفتار.

وبله (wabála) ق. ۱) باهم، با
همدیگر، ۲) چاره، ۳) رقص.

وپار (wapār) نر.م. (ج.وپارونه)
۱) اعتبار تجارتي. معامله، تجارت ۲) اثاث
الیت.

وپاري (wapāri) ص.ز.م. اعتباری،
معامله دار. سوداگر.

وت (wat) نر.م. شگاف،
فرجه، وقف، فاصله، کم.

وتره (wátra) بنخ.م. زمین نمناک

و دانول (wadānawál) مصر. مت.

آباد کردن.

و دانی (wadāni) بنخ. م. آبادی.

تعمیر

و دول (wadawál) مصر. مت.

عروسی کردن.

و ده (wáda) بنخ. م. (ج. ودې) نشر

نما.

و دیدل (wadedál) مصر. ل.

عروسی شدن.

و د (wad) نرم. (ج. و دونه) زمینیکه

کشت آن تازه درو شده باشد.

و ر (war) نرم. (ج. و رونه) دروازه،

در.

و را (wrā) بنخ. م. (ج. و راوې،

و راگانی) جمعیتیکه عروس را میآورند.

و رابانی (wrābānay) نرم.

(ج. و رابانی) یک تن از جمعیتیکه عروس

را میآورند.

و چول (wač awál) مصر. مت.

خشک کردن.

و چولی (wač wūlay) نرم.

(ج. و چولی) پیشانی.

و چه (wáč a) ص. بنخ. م. (۱) خشک

(۲) زن عقیم.

و چیدل (wač edál) مصر. ل.

خشک شدن.

و خکه (wác ka) بنخ. م.

(ج. و خکی) مویر، کشمش.

وخت (waxt) نرم. (ج. و ختونه)

وقت.

وخت ناوخته (waxt nā wáxta)

ق. گاه گاه، وقت نا وقت.

وختی (waxtí) ص. نب. بسیار وقتی.

وختینی (waxtináy) ص. نرم.

قدیمی. سابقه.

و دان (wadān) ص. نرم. ج. آباد،

معمور، مجازاً ثروتمند.

وراره (wrārá) نر.م. (ج. وریرونه)

برادرزاده .

وراسته (wrāstá) ص. نر.م. ج.

کنده. بوسیده.

ورانول (wrānawál) ص. نر.م. ج.

خراب کردن، ویران کردن.

ورانېدل (wrānedál) مصر.ل.

خراب شدن، ویران شدن.

ورېشه (wurbá ša) ښخ.م.

(ج. وریشي) جو.

ورېشینه (wurbašína) ص. ښخ.م.

نان جو .

ورېوز (wurbúz) نر.م.

(ج. وریوزونه) (۱) پوز، (۲) پوزه کوه.

ورېسي (wurpasé) ق. پشت

سر. عقب .

ورتول (wəratawál) متر.مت.

کباب کردن .

ورته (wárta) ص. نر.م.

(۱) مشابه، (۲) برایش.

ورېت وړېت (wrat wrat) ق.

جریان مسلسل اشک، گریه مسلسل با
جریان اشک .

ورچنی (wárc anc) ق. بیرون.

ورخ (wraj) ښخ.م. (ج. ورخي)
روز.

ورخپاڼه (wrajpāna) ښخ.م.

(ج. ورخپاڼې) روز نامه، اخبار.

ورخني (wrajnáy) ص. نر.م. ق.

رورمړه، روزانه.

ورخني (warjáne) ق. از نزدش.

ورخه (warjá) امر. برو.

ورخخه (warčáxa) ق. از نزدش.

ورخ (warx) نر.م. ج. (ورخونه)

دهنه، آب، دهنه جوی.

ورخاري (warxāray) نر.م. ج.

(ورخاري). خرفه (۲) مرض اسهال گوسفند

و بز.

ورزول (warzawal) مصر. مت

(۱) بالا بالا کردن، (۲) قیمة کردن، ریزه
ریزه کردن.

ورزبدل (warzedal) مصر. ل.

بالا بالا شدن.

ورږ (wraz) نر. م. ج. یال اسپ .

ورږه (wraża) ښخ. م. (ج ورږې)
کیک.

ورږه (warzá) ښخ. م. ج. فله.

ورستول (wrastawal) مصر.

مت. گنده کردن، بوسیده کردن .

ورستېدل (wrastedal) مصر. ل.

گنده شدن، بوسیده شدن.

ورسک (warsák) نر. م. بینچه

کوه، پوزه کوه.

ورشو (warš ó) ښخ. م.

(ج. ورشوگانې) چراگاه.

ورغالی (warǵalay) نر. م.

(ج. ورغالی) (۱) دېگدان. آتش دادن.

(۲) دندګۍ چقوری که در بین کچری
قروت می سازند.

ورغومی (warǵūmay) نر. م.

(ج. ورغومی) (۱) بزغاله، (۲) جدی، ماه
دهم هـ ش.

ورغوی (warǵaway) نر. م. (ج)

(ورغوی) (ج. ورغوی) کف دست.

ورک (wrak) نر. م. (ښخ. ورکه) گم.

ورکره (warkrá) ښخ. م. بخشش،

دادن .

ورکول (۱) (warkawal) مصر. مت

دادن، بخشش کردن .

ورکول (۲) (wrakawal) مصر. مت.

گم کردن.

ورکېدل (wrakedal) مصر. ل.

گم شدن.

ورمېز (wurméz) نر. م.

(ج. ورمیرونه) کردن .

ورانداره (wrandara) ښخ. م.

(ج وړېندارې) زن برادر.

ورنیکه (wárnika) نـ.ر. م،

(ج. وړ نیکونه) پدر پدر کلان.

ورو (wro) ق. آ هسته.

وروڅه (wrūza) ښـ.خ. م.

(ج. وروڅې) ابرو.

وروړ (wrōr) نـ.ر. م. (ج. وروړنه)

برادر.

وروړکی (wūrwōrakay) ښـ.خ. م.

(۱) سراب؛ ۲؛ کرم شب تاب.

وروست (wrost) ص. نـ.ر. م. پوده،

کنده.

وروستاری (wrostāray) نـ.ر. م.

(ج. وروستاري) د مچۍ، پسوند، پساوند.

وروستنی (wrūstanāy) ص. نـ.ر.

م. عقب، اخيرين.

ورون (wrūn) ق. (ج. وړ نونه) ران.

وری (wray) نـ.ر. م.

(۱) بره، حمل؛ ۲) ماه اول سال

خورشیدی.

وری (wray) ښـ.خ. م.

(۱) بره دندان؛ ۲) اله مخصوص پر کردن

نیچه.

وریت (writ) ص. نـ.ر. م. ج.

کباب بریان.

وریتول (writawál) مص. مت.

کباب کردن. بریان کردن.

وریجی (wrije) ښـ.خ. ج. برنج.

ورېڅ (wreĵ) ښـ.خ. م. (ج. ورېڅې)

ابرو.

وریخ (waryaĵ) ښـ.خ. م.

(ج. وریڅې) ابرو.

وریدل (waredál) مص. ل.

باریدن.

ورېره (wrerá) ښـ.خ. م. (ج. ورېرې)

دختر برادر، برادر زاده.

ورېشل (wrešál) مص. مت.

ریستن.

ورېښم (wrešám) نـر.م. ج.

اېرېشم.

ورين (wrin) ص.نر.م. پراخ، كشاده

ورينداره (wrendāra) ښځ.م. زن

برادر.

ورې (war) ص.نر.م. لايق، مناسب،

شايان .

ورې (war) نر.م. چيره و غالب،
برنده .

وراندې (wrānde) ق.مقدم،

سابق، پيش، پيشتړ، پيـــــــــــــــشرو.

ورانگه (wrānga) ښځ.م. شعاع،

پرتو.

ورتوب (wartób) م.۱، لياقت،

۲) غلبه، کاميابي.

ورل (wral) مص.مت. حمل نمودن،

بردن.

ورم کال (warəmkāl) نـر.م.

پرار سال.

ورمه شپه (warəmašpa) ښځ.م.

پریشب.

ورمه ورځ (warəmawraǰ) ښځ.

م. پړیروز.

ورنګن (wraṅán) ص.نـر.م.

مشعشع، درخشان.

وروکی (warūkay) ص.نـر.م.

خورد ترک، بچه خورد.

ورول (warawál) مـص.مت.

میده کردن .

وره (wará) ښځ.م. خورد.

ورې ۱) (waré) ښځ.ج. ریزگی

برنج و غیره.

ورې ۲) (waráy) ښځ.ج. پشم .

وریا (waryá) ص.نـب، مفت،

راېگان.

ورين (warín) ص.نـر.م.ج. پشم

دار، پشمی.

سلاح.

وسله وال (was(awāl) ص.

نر.م. ج. مسلح، اسلحه دار، اسلحه فروش.

وسه (wāsa) بنځ.م. (ج.وسي)

برسات، باران.

وښ (waṣ) نر.م. سم، زهر.

وښتي (waṣṭé) بنځ.م. گل مهره و

مرجان که زخا به سينه و پيشاني او پزان
ميکنند

وښکه (wūška) بنځ.م.

(ج. وښکې) اشک.

وښکی (waṣkāy) نر.م.

(ج. وښکي) ۱) کنج دهن، خوشه انگور.

وښی (waṣāy) نر.م. (ج. وښي)

۱) چوری دست، کره، حلقه اهنين.

وگړی (wagāray) نر.م.

(ج. وگړي) فرد يا نفر.

ولاړ (walār) ص. نر.م. ج. ايستاده.

ولاړول (walārawāl) مصر.

ايستاده کردن، خيستاندن.

ولاړيدل (walāredál) مصر.ل.

بر خاستن، ايستاده شدن.

ولس (wulas) نر.م. (ج. ولسونه)

امت، عشيره، قوم، جمعيت.

ولسوال (wulaswāl) نر.م.

حاکم.

ولور (walwār) نر.م. مهر عروس،

شير بها.

وله (wāla) بنځ.م. درخت بيد.

ولي ۱) (wālay) نر.م. (ج.

ولي) استخوان شانه.

ولي ۲) (wāle) د

چرا، برای چه.

ولي ۳) (wālay) بنځ.م. ج. ریشه.

ونله (wand) نر.م. (ج. ونلونه)

۱) حصه، بخش؛ ۲) یک قطعه زمین

مزرعه.

ونډه (wānda) بنځ.م. (ج. ونډې)

گوینده، نطق.

ویت (wit) ص. نر. م. ۱) دهن باز؛

۲) مجازاً بی حیا.

ویجار (wijār) ص. نر. م. ج درهم

بر هم، خراب.

ویجاریدل (wijāredāl) مص. ل.

درهم برهم شدن، خراب شدن.

ویدول (widawāl) مص. مت.

خوابانیدن، خواب دادن.

ویده (wida) ص. نر. م.

خفته به خواب رفته.

ویر (wir) نر. م. (ج. ویرونه) نوحه،

ماتم.

ویران (wayrān) ص. نر. م. ج.

تخریب.

ویرانه (wayrānā) بنخ. م. خرابه.

ویرول (werawāl) مص. مت.

ترساندن، تخویف.

ویر (wir) ص. نر. م. ۱) باز، کشاده؛

حصه، سهم.

وندی (wanday) بنخ.

م. ۱) تقسیم؛ ۲) قصابی؛ ۳) گوسفندیکه

بصورت مشترک خریده شده و گوشت

آن بین مشترکین تقسیم گردد.

وندی وندی (wanday wanday)

ص. حصه حصه، تکه تکه. پارچه پارچه.

بخش بخش.

ونه (wāna) بنخ. م. (ج. ونی)

۱) درخت؛ ۲) قد.

وور (wor) ص. نر. م. خورد، میده،

کوچک.

وهل (wahāl) مص. مت. زدن.

ویار (wyār) نر. م.

۱) بد گمانی؛ ۲) حسد؛ ۳) عیب.

ویار (wyār) نر. م. افتخار، فخر،

مباهات.

ویال (wyāl) ص. نر. م. ۱) تازه، ازاده.

ویاند (wayānd) ص. نر. م.

(۲) هموار، گسترده.

ویرول (wirawál) مص.مت.

هموار کردن، فرش گستراندن.

وېسا (wesá) بنخ.م. تکیه، اعتماد.

وېش (weš) نر.م. تقسیم.

ویشتل (wiš ál) مص.مت. زدن
چیزی توسط سنگ.

وېشل (weš ál) مص.مت. تقسیم
کردن.

وېش (wiš) ص.نر.م. بیدار، از
خواب برخاسته.

وېسته (westá) نر.م. ج. موی.

وینول (wişawál) مص.مت.
بیدار ساختن.

ویل (wayál) مص.ل. گفتن، حرف

زدن.

وېلنی (welánay) نر.ج. پودینه.

ویلول (wilawál) مص.مت.
گداختن، ذوب کردن.

وېله (welá) بنخ.م. (ج. وېلې) وگ
ویاله.

ویلېدل (wiledál) مص.ل.
گداخته شدن، آب شدن، ذوب شدن.

وینا (wayná) بنخ.م. (ج. ویناوې)
تقریر، بیان، نطق، خطابه، گفتار.

وینخل (winjál) مص.مت. شستن.

وینه (wína) بنخ.م. (ج. وینې) خون.

ویه (wíya) بنخ.م. (ج. وېي)
تخم مرغ.

ه

هـ : حرف چهلّم الفبائی زبان پشتو.

هار (hār) (ن.م. ۱) موسم گرمی،

(۲) غبار و دمه .

هاند (hānd) (ن.م. سعی و کوشش.

هتی (haṭāy) (ن.م. ج. هتی گانې)

دوکان.

هڅه (hác a) (ن.م. ج. هڅې)

طلب، تلاش، جستجو.

هله (had) (ن.م. ج. هلوونه)

استخوان بزړگ.

هلوو (hadó) (ق. هرگز، بالکل،
قطعاً.

هلوور (hadawár) (ص.ن.م. ج.

استخواندار.

هلووکی (hadūkay) (ن.م.

(ج. هلووکی) استخوان.

هلوې (hadi) (ن.م. ج. پایگ

کلون، درد کلو، افتادن کلو و غود

آن

هغو مره (hağūmra) ق. انقدر،

همان قدر.

هغه (háğa) ض. آن، او.

هک پک (hakpak) ص. نر.

م. ج. حیران تر، حیرانه دریا.

هکی (hagáy) بنخ. م. تخم مرغ.

هک (halák) نر. م.

(ج. هلکان) بچه، پسر خورد.

هله گوله (halagūla) بنخ. م.

پرخاش، انقلاب، شورش، اغتشاش.

هلی خلی (halejále) بنخ. ج.

جزع و فزع، داد و فریاد.

همخولی (hamjólá) ص. نر. م.

هم سال، هم سن.

همدارنگه (hamdāranga) ق.

همین قسم، همچنان.

همیانی (hamyāni) بنخ. م.

خریطة پیسه.

هر کلی (harkaláy) نر. م.

(ج. هر کلی) پذیرایی، خوش آمدید.

هراند (harānd) ص. نر. م. ج.

سرگردان، پریشان.

هستو گنخی (hastogan jāy)

نر. م. (ج. هستو گنخی) جای بود و باش، مسکن.

هستو گنه (hastogána) بنخ. م.

سکونت.

هسک (hask) ص. نر. م. آسمان،

فلک، ۲) بلند، بالا.

هسکول (haskawál) مصر. مت

بلند کردن، بالا کردن.

هسکیدل (haskedál) مصر. ل.

بلند شدن.

هسی (hasé) ق. ۱)

چنین، همینطور ۲) را بگان، بدون عوض.

هغسی (hağásc.) ق. همانطور.

هغلته (hağálta) ق. و. م. هلته.

هنداره (hindāra) بنځ م.

(ج. هندارې) اینه.

هندوانه (hindwāṇa) بنځ م.

(ج. هندوانې) تربوز.

هنګېدل (hangedāl) مص ل.

اواز کشیدن خړ.

هوډ (hūd) نر م. (ج. هوډونه) عزم،

اراده.

هوره (hūza) بنځ م. سیر.

هوسا (hosā) ص. نب. اسوده، آرام.

هوساينه (hosāyāna) بنځ م.

ارامی، سلامتی.

هوسی (hosāy) بنځ م. آهو.

هوسیدل (hawasedāl) مص.

ل. خوشوقت شدن، به چیزی خوشی

کردن.

هوبنیاریدل (huṣyāredāl)

مص ل. دانا شدن، هوشیار شدن.

هیڅ (hic) ص. نب. هیچ.

هېر (her) ص. نر م. ج. فراموش.

هېرجن (herjān) ص. نر م.

فراموش کننده، فراموش کار.

هېرول (herawāl) مص. مت.

فراموش کردن.

هېرېدل (heredāl) مص ل.

فراموش شدن.

هېښ (hes) ص. نر م. ج. حیران.

هيله (hīla) بنځ م. (ج. هیلې) امید.

ارزو، تمنا.

هېلی (helāy) بنځ م. مرغابی.

هېواد (hewād) نر م. (ج. هېوادونه)

وطن، مملکت.

ی

ی (ye) یخ.م. حرف چهل و یکم الفبای پشتو.

یابو (yābū) نـ.م. اسپ باری.

یاد (yād) نـ.م. (ج یادونه) حفظ حافظه.

یاد بست (yādāst) نـ.م. یاد داشت، یاد دهانی.

یادول (yādawál) مـ.م. حفظ کردن، یاد کردن.

یادونه (yādawāna) یخ.م. حفظ

کردن، یادداشت .

یادونه (yādawána) بنخ م.

حفظ کردن، یادداشت .

یا دبدل (yādedál) مصر. ل. یاد

شدن، ذکر شدن.

یخنی (yaxní) بنخ م. ۱) سردی،

۲) گوشت جوش داده و پخته شده.

یخول (yaxawál) مصر. مت. سرد

کردن .

یخی (yaxáy) نـ ر. م. اب

منجمد شده. یخ، منجمد.

یخبدل (yaxedál) مصر. ل. سرد

شدن، خنک شدن.

یرغل (yargál) نـ ر. م.

(ج. یرغلونه) هجوم ناگهانی، حمله.

یرغمل (yargamál) نـ ر. م.

گروگان.

یرغه (yargá) ص. نر. م. اسپ

یرغه. اسپ تیز رفتار.

یژی (yaži) بنخ. ج. چراغ چوب.

یو (yaz) نـ ر. م. خرس.

ینه (yána) بنخ. م. جگر.

یو (yaw) عـ د. یک.

یوازی (yawáze) ص. نب. ق.

تنها، مجرد، یکه .

یور (yor) بنخ. م. (ج. یونی)

زن برادر شوهر.

یوم (yūm) نر. م. (ج. یومونه) بیل.

یون (yūn) نـ ر. م. (ج. یونونه)

۱) رفتار، رحلت ۲) خوی، عادت،

یووالی (yawwálay) نـ ر. م.

یکی بودن، اتفاق، یگانگی.

مننه او کور ودانی

د افغانستان د علومو اکاډمۍ د ژبو او ادبیاتو مرکز د درانه او محترم دانشمند محترم مسافر رئیس خیل څخه زیاته زیاته شکریه او مننه کوي چې د دغه قاموس د ترس په تصحیح کې یې پوره پوره مرسته او همکارۍ کړېده، دغه شان د ژوند په ټولو چارو کې د پاک خدای «ج» څخه ورته بری او کامیابي غواړي.

د آزادۍ مطبعې له ټولو کارکوونکو او په تیره بیا د کمپوټر له لوی مدیر محترم امان الله «جاوید» او نورو غړو څخه ډیره مننه کوي چې د دغه قاموس د ډیزاین، کمپوز او چاپ په برخه کې پوره پوره مرسته او همکارۍ کړېده په دې وسیله دوي ټولنه کور ودانی وایي.

Pashto - Dari

Short

Dictionary

Academy of Sciences

Of Afghanistan

Institute of the

language of pashto

2006

د آزادې مطبعې چاپ